

141

~~Handwritten text, possibly 'The'~~

~~Handwritten text~~ est
verus possessor huius lib

P. P. 69

Thes. I. X. 23

Handwritten marks

PRECES

SACRAE EX

PSALMIS DAVIDIS

DESUMPTAE PER D. P. R. O.
TRUM MARTYREM VERMI-
lium Florentinum, sacrarum lite-
rarum in schola Tigurina
professorem.

~~Ex donatione Joha-
Volg: Lovini Volguar-
di possidet.~~

~~Hunc librum
dono mihi dedit
Johannes Thov-
fium condiscipu-
lus meus in rem
ternam in eam me-
moriam~~

TIGURI.

Excudebat Christophorus Froschouerus.

Anno M. D. LXVI.

~~Ex donatione
L. vivi Volguar-
di Matthias
Ebisen possidet. No 1611~~

~~Ex donatione Petri
Johannis possideo
Jonas Volguandi
Ego. No 1611~~

L 57.

2

ORNATISSIMO

VIRO, AMICO SINGU-
lari D. Hermanno Folkershei-
mero Frisio Iofias Simle-
rus S. P. D.

VPERIORI anno Herman-
ne suauissime, cum scripta opti-
mi atq; doctissimi viri, præces-
ptoris nostri Petri Martyris
euoluerem, & in eius bibliote-
ca minutissimas quasq; schedas
ipsius manu notatas colligerem, incidi fortè in
chartas quasdam abiectas & dissipatas, in qui-
bus preces quædam sacræ manu ipsius conscri-
ptæ erant. Has cum diligentius euoluisssem, di-
gnas iudicavi quæ in publicum ederentur:
quamuis enim non in hunc finem ab ipso con-
scriptas esse scirem: tamen vt hoc nihilominus
facerem, certis rationibus adductus sum. Nam
primum quia illo tēpore, quo & conciliū Tri-
denti inchoatum fuit, & religionis causa grane
& intestinum bellum in Germania exortū est,
Martyr has preces finitis lectionibus in scho-
la Argentinensi publicè habuit: iure nunc in
publicum eduntur hoc tempore, quo arden-
tibus precibus Deus orandus est, ne sicut nunc
cōcilio Tridentino simile aliquod incendium
denuò oriatur. Deinde preces quæ in hoc li-

EPISTOLA

bello habentur & perspicuæ sunt & quã mini-
 mum à verbis Psalmorum recedunt quod ego
 in precibus magni momenti esse iudico. Ete-
 nim in his precibus partim quidem multorum
 Psalmorum argumentum breuiter & perspi-
 cuè explicatur, partim verò loca plurima ob-
 scura & difficilia, illustri quadam paraphrasi
 explicantur. Quare non dubito maiorem opi-
 nione multorum vtilitatem, ex breuis huius li-
 belli lectione ad studiosos reperaturam esse. Ti-
 bi autem Hermanne suauissime hunc libellum
 inscripsi, vt habeas & Martyris nostri & mei-
 ipsius *μνημόσυου*. Cum enim & Martyrem
 quandiu vixit parentis loco obseruaris & co-
 lueris: & me præterea tanto amore hætenus
 complexus sis, vt merito te semper in amicissi-
 morum numero habere debeam, credo tibi gra-
 tum fore hunc quamuis exiguum libellum,
 quem vtriusq; nomine inscriptum tibi mitto.
 Quoties enim librum hunc inspexeris, inspi-
 cies autem quæ tua est pietas sæpius, toties ani-
 mo repetas veterum amicorum non omnino
 iniucundam vti spero, recordationem. Neque
 enim Martyris memoriam mors eius abolere
 potuit: neque nostram qui viuimus coniunctio-
 nem locorum distantia separabit, quo minus
 & literis, & grata memoriæ veteris recorda-
 tione, coeptam dudum amicitiam perpetuò con-
 seruemus. Vale Tiguri 12. Calendas Iulij
 anno salutis 1564.

3
P R E C E S S A -

C R A E E X P S A L M I S

DAVIDIS DESUMPTAE

authore D. Petro

Martyre.

E X P S A L M O I.

*VFER à nobis Deus Opti-
me Maxime praua consilia,
secundū hoc peccata: vitam
improbam atq; flagitiosam
ne finas nos incurrere: de-
mumq; à cōtemptione pietatis, & visu vir-
tutum procul animos nostros remoueas. Et
loco istarum pestium largire vt in lege tua,
& sacris literis perpetuū meditemur. Quo
non instar impiorum ab omni vento affe-
ctionum, & doctrinarum, vt leuis puluis cu-
lus & inanes quisquilia circumferamur.
Sed potius veluti arbores iuxta riuos aqua-
rum sitæ, vita spiritus & fide donati, bona
quoque opera exterius fructificemus, atque
ad laudem gloriamque tui nominis, & no-*

A E

P R E C E S

Præ salutis cumulum, prosperè cedat quicquid agimus. Tandemque in iudicij tui examine cū impij iam ceciderint, nos pro tua misericordia & stemus & absolvamur. Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

*S*atis euidenter intelligimus omnipotens Deus, graues calamitates & miserabiles casus ideo uexare ecclesiam, quod reproborum consilijs frequenter accessimus, quæ oportuerat statim agnita deuitare. Scelertorū item uiam minimè declinauimus, sed illorū iter assiduè trinuimus, continuis mandatorum tuorum transgressionibus. Præterea sane correctiones, ac salubris disciplina diu à nobis est contempta: satisque supinè, imò impudenter neglectum & risum quicquid tuo uerbo nobis obtrudebatur. Quare haud mirum si pro fœlicitate & tranquilla pace, qua hactenus diu satis proh dolor abusi sumus, omnia modò graua, molesta & acerbissima cogimur experiri. Nunc autem ô Deus hæc nostra confitendo mala merita ad te supplices confugimus, rogamusq; uehementibus & ardentissimis uotis, ut quæ
tano

tam stultè & impiè peccata admisimus, ue-
 lis nobis clementer condonare. Et animos
 nostros legis tuæ reddere quam studiosissi-
 mos, ita ut nihil aliud atque uerba scriptu-
 rarum sanctarum diu noctuque in cordibus
 nostris uerseamus. Sic enim tempestiuos &
 suaves fructus, fide uerbis tuis adhibita
 proferemus, neque spiritus Sancti ornamen-
 tis exspoliabimur, imò successus fœlices per-
 petuò nostras actiones consequentur. Iam ue-
 rò exigentibus peccatis haud sumus absimi-
 les quisquilijs susque deque tribulationum
 flatibus iactati. Da saltem Optime pater ne
 non instar improborum uita nostra male de-
 spereat, sed ut iustorū causa à te summa cu-
 ra & protectione defendatur, quo in iudicio
 & cœtu iustorum stemus & non causa cada-
 mus: per Iesum Christum dominū nostrum,
 Amen.

EX EODEM.

Cum iam nobis expositum sit Omnipoten-
 tens Deus, bonam partem nostræ fœ-
 licitatis dū hic uiuimus in eo sitam, ut pra-
 ua caueamus consilia ac perditos mores, ui-
 temusque illorum consortiū qui omnia con-

P R E C E S

temnunt atque rident utque in harum pestium locum succedat eximium diuinæ legis studium in qua diu noctuque & versemur & meditemur. Vnde ab hoc nostræ salutis scopo cum sentiamus nos plurimum aberrasse, imò in hac misere peccare, te rogamus ut pro tua misericordia quæ deliquimus ignoscas, nosque posthac verbi tui perpetuo studio atque usu reddere digneris fructuosas plantas, qui non modo fructus in ecclesia demus salutare dum viuimus, verum etiam in altero seculo coram te, qui viam iustorum optime nosti, possimus in iudicio subsistere: Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O I I.

HO C tēpore sentimus Deus Opt. Max, non solum antichristum sed omnem vim & potentiam mundi aduersum te conspirasse & Christum tuum: ut qui putent euangelium & ecclesiæ instaurationem esse vincula intolerabilia & iugum durissimum, idcirco annituntur omnibus rationibus, ut fidelium societates disrumpant & omnem abijciant disciplinam. Verum cum tu

in cælis resideas, nilque te lateat quid diabolus aut carnis impietas moliatur, derideas eorum consilia inania & cassa reddas eorum incæpta, ac illos vicissim ludibrio & subsannationi ponas electis tuis. Fac ut ipsi te iratum sentiant, ac furore indignationis tuæ demum exterreantur, ita ut ecclesiam tuam delere non valeant: cui tu præfecisti Christum Iesum unicum seruatorē nostrū. ut in ipsa verbo & spiritu suo inuictè & potentissimè regnet. Quare nobis licet indignis ac desertoribus filiis tuis tantum largiri digneris fidei atque constantiæ, ut illum unicum regem nostrum & habeamus & identidem confiteamur, nosq; illius gentem populum ac hæreditatem esse minimè dubitemus. Id probè scientes quod tanta vi præditus sit atq; potentia, ut imperio plusquã ferreo quos velit torreat, utque figulinas testas imminuat. Idcirco reges terræ & Deus ad te conuertas ut sapiant, ut filium tuum vere agnoscant amplectantur & osculètur: ne ira eius succensa illico pereant, atque eos qui tuæ fidei se prorsus commiserunt, eternū quando visum fuerit beatos reddas per Christū dominū nostrum, Amen.

P R E C I S

EX EODEM.

Quamuis fremat Deus Opt. Max. diabolus, quotidie insurgant mundi potestates, & caro cum suis mancipijs conspiret, aduersus regnum unigeniti tui domini nostri Iesu Christi: nos attamen intelligamus & fide constanti persuasum habeamus, te huiusmodi omnes ridere atq; contemnere: qui statim atq; libuerit in ira atque furore tuo ualeas illos opprimere. Qua in fide cum simus nonnunquam infirmi, ita ut uarijs adducti terroribus minus quam decuit mandatis tuis pareamus, nobis pro tua bonitate quaesumus fias propitijs, ut firmiter statuamus filium tuum regem ac redemptorem nostrum, summam apud te omnium rerum habere potestatem. Nam cum illum genueris, omnes gentes illi tradidisti hereditario iure regendas. Concedas itaque ut tandem quandoq; bene sapiamus, ac ita erudiamur, quò tibi seruiendo cum omni timore atque honore, in extrema die instar figulinae testæ à uirga indignationis tuæ non atteramur: Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

Ex

EX PSALMO III.

Supra modum auctæ sunt copiae, Deus
Opt. Max. illorum qui adoriuntur Eccle-
siam tuam, complures eam iam infestare au-
dent, & in ipsam crudeliter insurgunt, non
sanè alio freti consilio, nisi quod apud se sta-
tuunt, non esse abs te salutem nobis amplius
sperandam, quasi tu omnino populum tu-
um deserueris, ac omni presidio & defensio-
ne exarmaueris. Non profectò inficiamur,
dum peccata quibus te offendimus intue-
mur, esse commertitos, vt auxilio tuo desti-
tuti, ludibrio, contumelijs & iniurijs ho-
stium tui nominis exponamur. Sed nihilo-
minus pro fide quæ in nobis tua misericor-
dia superest, audemus te accedere, & preca-
mur quo in his aduersariorum exprobatio-
nibus tantum Spiritus & constantiae digne-
ris nobis suppeditare, ut te unicum præsi-
diũ, decus & uindicẽ fore populo tuo nõ du-
bitemus: qua fiducia confirmati, si tuum au-
xilium inuocationibus implorauerimus, &
tuo cœlesti habitaculo nobis proculdubio an-
nues, dum sumus hac tua protectione securi,
santum aberit pavor, etiamsi complures ho-

P R E C E S

stium myriades nos obsideant, vt solito more somnū capiamus & expergiscamur dum tibi vni fortiter innitimur. Itaque iuxta conceptam hanc fiduciam, ô Deus, exurgas, atque vt consueuisti, eorum qui aduersum te se efferunt dentes confringas, ne pro libidine Ecclesiam tuam dilacerare valeant, ostendasq; tuam esse salutem, atque tua bonitate posse adhuc his extremis casibus iuuari populū tuum, per Iesum Christum Dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Quanquam videntur omnipotēs Deus indies augeri satanæ vires, ac omnium aduersariarum potestatum quæ nobis cupiūt interuertere filij tui regnū, nosq; conantur in desperationē agere quasi nos amplius nulla salus in te maneat. Attamē etsi grauatos nos admodū sentimus peccatis, ad te qui noster clypeus es & gloria, caput ac manus attollimus, teq; rogamus vt quæ tua est misericordia condones quæ perperam admisimus, & precibus ac votis quæ coram te effundimus benignè respondeas. Quo excitati ab operibus mortuis ac

tua gratia bene freti non metuamus hosti-
um tui nominis infinitas myriadas, quos iã
fide intelleximus abs te in maxilla percus-
sos & fractos. Da optime pater vt super nos
vbertatem sentiamus tuæ benedictionis, &
abs te vno salutem nostram pendere habea-
mus persuasissimum. Per Iesum Christum
dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O I I I I .

Inuocamus te, omnipotens Deus, maximis
angustijs & periculis coarctati, vt adiu-
ti ope tua, ex presentibus tribulationib. de-
mum patentes & letiores habeamus exi-
tus. Nos fatemur esse indignos tuis auxi-
lijs, vt qui abs te frequentissimè ac graui-
ter auersi fuerimus. Tu autè digneris, pre-
camur, non actiones singulas nostram spe-
ctare, sed cause dignitatem. Cumque Deus
vindex iustitiæ verborum tuorum esse con-
sueueris, tuearis modo potenter cultum &
Euangelium tuum, nobis etiam pro tua vo-
luntate correctis & castigatis. Hoc in præ-
sentia coram te deploramus, potentiores hæ-
ius mundi summis vniti conatibus, vt glo-
riam Euangelij & religionis tuæ in dede-

P R E C E S

cus, imò in nihilum redigant, ob inania studia & spes fallaces quas sibi proposuerunt. Utinam, Deus, illis patefaceres ac demonstrares formam veræ Ecclesiæ, quã tibi delegisti, quamque audis, cum fideliter suis precibus & clamoribus te invocat. Fortè sentirent, magis commouerentur, sibi que cauerent, ne in illam peccarent: reputarent se-cum, vel in strato suo, quæ illius sit habenda ratio, & fortè conquiescerent, adduci que possent, vt veræ iustitiæ cum ea sacrificia offerrent. At nunc obcecari, nil magis exoptant, quàm suam rabiem contra illam explere, idque pro summo bono habent, vt ipsam euertant. Nos autem, ô Deus, quotquot colimus te in spiritu & veritate, pro ipsorum hostiũ salute sepius te orauimus: cumque illis bona & fœlicia prouenirêt, ex animo letabamur. Da itaque, pro tua misericordia, vt demum pacatè & tranquillè per ipsos viuere liceat, da, inquam, vt in te uno conquiescamus, & tuæ fiduciæ innixi tecum securè habitemus: Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

DEUS, à quo est omnis nostra iustitia, uo
qui

qui es bonus, consueuisti semper ad te clamantes audire, & ex angustiis rebus ad liberiores fortunā educere, te rogamus, ne despicias tuum implorantes auxilium, nec patiaris ad ignominiam deduci gloriam nostram, quæ est vera pietas, à quamuis huius mundi eximia potestate: peccauimus quidē in te, & admodum grauitur: sed quæ tua est clementia, caue, ne vanitas & mendacium in nos praeualeant. Verum quemadmodum tibi delegisti quos velis seruos, ita super nos gratiam atque fauorem tui vultus resplendere facias, vt vel hostium nostrorum prosperitate exilaremur. Largire, optime pater, vt freti eximia fide, in te vno acquiescamus, & abs te vno collocemur in tuto, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO V.

Confugimus ad te, Omnipotens Deus, quotidie nostris precibus, & vota nostra coram te mane disponimus, non ignari, quod iniquitates oderis, & peccata mirum in modum detesteris: quibus etsi nos tenerē non inficiamur (nam illis grauari supra mo-

P R E C E S

dum sentimus) attamen largissimæ bonitatis tuæ copia freti, ad te accedimus. Rogamus te, ut quicquid in te peccauimus, velis ignoscere, nosque posthac deducas in tua iustitiæ atque innocentia, ne aduersarij salutis nostræ, in quibus nihil est sani, sed omnia vitiosa, contra nos præualeant. Frustrentur eorum consilia, vires & conatus disperdantur, quò tibi fidentes letitia solida fruamur, dum nos protegis, foues, & instar scuti ambis tua beneuolentia, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O V I.

Meremur proculdubio, Omnipotens Deus, pro nostris malis admissis, ac infinitis culpis, abs te seueriter castigari: sed rogamus, confisi summæ misericordiæ tuæ, ne in nos ira aut furore animaduertas. Contremiscimus, optime pater, ac penè examinamur, dum nostrorum peccatorum ac tuæ iustitiæ in mentē venit: ne itaque, precamur, ut malè meriti sumus, nos detrudas ad inferos, quandoquidem ibi neque te cawere, neque laudibus efferre poterimus. Hostes nostri mirum in modum id fieri cupiūt, sed

sed tu o, Deus, respice lachrymas confiden-
tium, & à nobis recedere facias authores
iniquitatis. Denique, ita nos audias, vt pu-
desiant & consternentur quotquot & saluti
nostræ & gloriæ tuæ aduersantur, per Iesum
Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO VII.

Nosti, Deus Optime Max. quanto studio
nos oppugnent diu noctuque aduersa-
rii nostræ salutis, qui, nisi tu adsis, instar fe-
rarum crudelissimè nos dilaceratos & ab-
sorptos in æternum exitiũ cupiunt. Verum
quemadmodum tibi vni fidimus, ita preca-
mur, vt nobis adesse velis. Non iustificamus
eoram te causam nostram, quasi nihil admi-
serimus eorum, de quibus nos insimulant,
sed, mediatoris nostri Christi Iesu interces-
sione, ea condonari à tua misericordia per-
suasi sumus. Idcirco, quæsumus, vt in nostrũ
auxilium exurgas, dirigas, & vt clypeus
firmissimus, defendas, quò, in tentationum
fraudum & malitiæ authores, mala ipsa
recidant: nos verò, te celebremus, ac no-
men tuum efferamus quàm doctissimis lau-
dibus, per Iesum Christum dominum no-
strum, Amen.

PRECES

EX EODEM.

EST profecto singulare beneficium Omnipotens Deus mandatorum tuorum obseruantem esse, uerum quod illis minime contingat à quorum oculis ipse uelamen & tenebras non detraxeris, cum alioquin arcana tuae legis à cecutientibus minimà conspiciantur. Imploramus itaque opem & lucem à te nostrae infirmitati atque inscitiae: ut dum uitam hanc peregrinè degimus ne celes à nobis tuorum mandatorum puram atque legitimam intelligentiam. Qua cum haectenus nostro uitio fuerimus parum instituti, in haec opprobria, in hunc contemptum, in has obrectationes incidimus. Periculis & afflictionibus quibus hodie uexatur & premitur ecclesia tua, adijciuntur contumelia doctrinae, conuitia uere pietatis, & horrendae blasphemiae nominis tui. Remittas ergo populo tuo et ignoscas ô Deus quae in te commisit, & iacentes recrees uerbo & promissionibus tuis. Tibi audacter causam nostram singulo quoque die exponimus: exaudias quæsumus, ac nutantissimam fidem & spem nouis beneficijs subinde confirmes

confirmes, neque invocantes te pudefacias, quo rursus pacati atque in amplum restituti, viam mandatorum tuorum summa alacritate percurramus: Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO VIII.

OMnia illa, Deus Opt. Max. quæ cum in cælo tum in terra condidisti, in nostrum commodum & summam utilitatem, attestantur manifestissime, quàm sic admirabile & magnificum nomen tuum. Et licet in omnibus tua bonitas diffusa sit & conspiciatur, nihilominus confirmamur, ut de ea nil polliceamur nobis nisi eximium vel ab infantia humane proles, quam sic statim charitate summa aliis & curas fovevi. Ut dum nutriuntur infantes, vel dum loqui incipiunt tuæ benignitatis certissima indicia nobis proponant. His miraculis, quotquot bonitati tuæ & providentiæ obtrebant, impij confutantur. Potuerunt quidem cæli opus videri dignum tuo artificio, sed quod te ad hominem caducum atque mortalem tam solícite curandum volueris adeò demittere, videtur maxime &

P R E C E S

admirabilis pietatis tuæ signum. Quare iterum & merito incitatur, quāuis peccauerimus, quamuis indignè, & te & nostra vocatione vixerimus, vt summa fiducia te rogemus, ne tuam ecclesiam presentibus malis permittas succumbere. Si enim abiectum alioquin natura sua hominem sic euexisti, vt paulò minor sit angelis, memineris quæso & illorum multo magis, quos tibi iam in filios cooptasti, & quibus voluisti pro tua misericordia omnia opera manuum tuarum inseruire & subijci, ne illos permittas ab impijs conculcari. Semper consueuisti filios hominum tua cura inuisere, nos quoq; nunc tuo auxilio visites, quādo maximo opere indigemus. Eripias nos, oramus, quo nomen tuum ex eo omnes, vt est, intelligant admirabile esse, & omnibus modis suspiendum, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

EX his quæ tua vi & prouidentia cum in cælis tum in terra fiunt omnipotēs Deus, magnificentia & gloria tua se satis superque exerit, ni etiam ad excitandos nostros

stros plusquam plumbeos animos in paru-
lis & infantibus tua potentia se declara-
ret. Miseri sumus & abiecti, non quidem
opera & industria qua nos finxisti, sed ge-
nuino peccato & infinitis culpis quas ipsi-
met adiecimus, quibus nihilominus preca-
mur ne ita sis nobis offensus, quin ut con-
sueuisti frequens nos interuisas, & quos an-
gelis paulò minoribus voluisti, tuæ ipsius na-
turæ consortes facias. Cumque nos tuarum
omnium creaturarum dominos legitime
constitueris da ut illis ad laudem & glori-
am tui nominis utamur, quo tuum verbum
& euangelium ad omnes mortales propa-
getur. Per Iesum Christum dominum no-
strum, Amen.

E X P S A L M O I X.

SI causam nostram susceperis, ô Deus,
nosque ab hostibus tui nominis & hu-
manæ salutis vindicaueris, ex toto corde et
summa letitia narrabimus, celebrabimus-
que tua eximia gesta. Nostra quidem culpa
tentationibus & huiusmodi pressuris affli-
gimur, sed te per tuam bonitatem atque mi-
sericordiam obtestamur, ut qui oppressis ad

P R E C E S

te confugientibus consueuisti asylum esse
ne nos deseras, neue has preces, quas tibi se-
dulo effundimus, uidearis obliuioni tradi-
disse. Miserere nostri, ô Deus, & à portis
mortis eximas, ne illis absorbeamur. Abs te
adiuti, laudes tuas in Ecclesia deprædicabi-
mus, quod nimirum in te haud incassum spe-
rauerimus. Exurgas igitur, ne impietas, in-
iustitia, & peccata in nos præualeant, ac
largire, ut probè memores conditionis no-
stræ, modesto demissoq; animo tuæ uolunta-
ti perpetuò subijciamur, Per Iesum Christum
dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Factum est sæpius patrum tempestate,
Deus omnipotens, ut perfusus fuerit po-
pulus tuus admirabili gaudio, ac totus leta-
bundus, nomen tuum cantibus extulerit, &
summis laudibus celebrarit, idque ex toto
corde, eò quod te protegente hostes ipsis in
prælio terga dederint, impegerrint, & perie-
runt à facie tua. Neque semel iudicasti pro
sanctis tuis, aut illorum causam asseruisti,
frequenter gentes increpuisti & perdidisti,
qui extrema wastitate urbes præclaras
populi

populi tui secū statuerant euertere, ac ita de-
leuisti huiusmodi improbos, ut nomen quo-
que illorum fuerit abolitum. Cum itaque
æternum regnes, & semper tribunal para-
tum habeas, ut de effuso sanguine sanctorum
questiones instituas, in præsentia, ô Deus,
ne spernas, aut obliuiscaris precum nostra-
rum. Scimus quidem nos peccasse, & pluri-
mis modis offendisse maiestatem tuam, quod
nunc, & dolemus ex animo, & apertè fate-
mur, tamen pro fiducia, quam erga te gerimus,
ex his concepta, quæ patribus nostris,
etiam immeritis contulisti, accedimus te, ac
oramus, ut miserearis Ecclesiæ tuæ: respice
quæsumus illius afflictionem, eamque eri-
pias à portis mortis, quò laudes tuas indies
ardentius ualeat celebrare, iram tuam osten-
das aduersus illos, qui tui obliuiscuntur.
Suis malis artibus dolisque pereant, ac suis
capiantur reibus. qui tali studio ac uiolen-
tia populo tuo exitium quæriunt. Nos uerò,
qui inopes & afflicti sumus, iam tua defen-
sione respiremus. Exurge Deus, nec sinas ab-
iectos mortales in te prauales, & tuū san-
ctum Euangelium. Terrorem incute hosti-
bus, ut intelligant, quid sit, pietatem & re-

P R E C E S

ligionem adoriri, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O X.

CVM te credamus, Deus Opt. Maximo non tantum esse summum bonum, verum ipsam bonitatem, cupimus vehementer, ne tuum fauorem, quemadmodum interdum fieri videtur, à nobis auertas. Et quanquam non diffiteamur, id supplicij nostra mereri peccata, precamur attamen, ut clemens & misericors es, illa nobis abs te ignosci: quodque ipsi non meremur, faucas nihilominus cause nostræ, pro gloria tui nominis, ut sentiant impij se falso statuisse, te nullum esse, nec nunquam de manu ipsorum inquisituum facinora quæ designant: insidiantur, opprimunt, cædunt & miserè conficiunt pios, iam persuasi te humanarum rerum oblitum. Adsis igitur te inuocantibus, & eorum vota clementer exaudias, ut pij abs te in libertatem asserti, doceant superbos & violentos modestius agere, cum te perspectum fuerit Ecclesiam vigilantissimè curare, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Posses videri, clementissime pater, hoc
 afflictissimo tempore te quàm longis-
 simè à tuis abduxisse, ita vt clausis oculis
 videre negligas quæ ab impijs Antichri-
 stis contra plebem tuam extrema superbia
 ac summa improbitate geruntur, quando-
 quidem tam secunda illis eueniunt quæcun-
 que instituerint, qui fit vt pro libidine fe-
 rantur, in te iactent conuitia, imò Deum
 non esse persuasissimum habent, cumq; vi-
 deris omnem ab illis amouisse vltionē, nun-
 quam se arbitrantur nutaturos, ac fœlicia
 sibi perpetuò pollicētur, vnde periuriorum,
 fraudum, iniuriarum & improbitatis nul-
 lum modum faciunt, ac fideles tuos cum pu-
 blicè tum clam occidunt, Ecclesiam inua-
 dunt, affligunt & deprimunt, atq; ô Deus,
 nullam eius curam te habere existimant.
 Nunc autem, etsi probè meriti sumus, vt à
 nostris calamitatibus oculos auerteris, vt-
 que nostræ abs te negligantur vexationes,
 peccauimus enim grauitè, tuisque sum-
 mis beneficijs supra modum fuimus ingra-
 ti, vocatione, Euangelio, Sacramentis abu-

P R E C E S

si sumus, contemnendo facultatem nobis oblatam, tibi liberè iuxta uerbum tuum inseruiendi: hæc omnia, & innumera alia flagitia in te commisisse agnoscimus, quorum nunc ueniam enixè precamur, ac rogamus, quo tandem exurgas, ac manus tua reprimas impium à maledictis, quibus & te & doctrinam tuam incesit: miserosque nos tibi committimus, qui alioquin destitutis & pupillis esse soles adiutor. Impiorum tandem confringas robur, audias afflictorum uota & oppressos demum iudices, quo in Ecclesia soluti à tantis terroribus, debitas pro tua misericordia tibi gratias agant, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XI.

IN te, Deus Opt. Max. omne nostrum presidium atque fiduciam collocauimus, idcirco quando nostra caro, humana prudentia, impij homines obijciunt nobis, iam euersam causam nostram, neque spei quicquam superesse ad tuendam ueram doctrinam & sanctum Euangelium, non propterea adducimur, ut de tua misericordia atque potentia desperemus. Videmus quædam

dem hostes tui nominis arcum uirium suarum retendisse, & paratas habere sagittas ad nos transfigendos. Adhuc etiam animaduertimus, nos ita uixisse, ut omnia aduersa & calamitosa mereamur, non enim, ut filios morigeros decet, tibi obsequenti sumus, imò rebelles, proh ô dolor, mandatis tuis hæcenus semper fuimus. Nunc uerò, peccatorum nostrorum i. eniam supplices rogamus, & id precari audemus, freti bonitate & clementia tua, ut qui in cælis habes regiam, & solium tuum sacrosanctum, inde omnia quæ in terris aguntur soles despiciere, huius cause iustitiam tandem examines, uideasque improbitatem & uiolentiam hostium: & qui sæpius ignem, sulphur & ardentia fulmina consueuisti immittere in sceleratos, Ecclesie tue persecutores saltem compefcas, ut omnes agnoscant, te iustum iustæ fauere cause, & nos uoluisse defendere, qui studium gloriæ & nominis tui suscepimus, per Iesum Christum dominum nostrum.

Amen.

Be

P R E C E S

E X E O D E M.

Cum tibi vni Deus Opt. Max. pro viri-
bus confidamus non desunt carnis no-
stre affectus, improbi homines, ac demonū
insidia, quibus diu noctuque incitamur vt
desistamus à pietate, quasi arcubus & sa-
gittis & inimicorum violentia simus pror-
sus opprimendi, si tibi viuere pergamus. At
nos tametsi peccatis & iniquitatibus obru-
ti simus, nihilominus tua misericordia fre-
ti oramus, vt culpas imprimis eas tibi con-
fidentibus remittas. De hinc vt è tua cœle-
sti regia vultum conuertas placidè in no-
strum auxilium. Cumq; iusto examine pro-
baris vtrinque causam, pietatis hostes meri-
tas pœnas luant: ac vicissim tui salutis be-
neficio experiantur, te recti & iustitiæ pro-
pugnatores esse: per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

E X P S A L M O X I I.

In tanta bonorum & piorum hominum
penuria, tu solus nobis Deus Opt. Max. re-
lictus es præsidium, idcirco nostris his quo-
tidianis precibus ad te confugimus, oran-

des, vt nostris afflictis rebus d. m. u. m. o. p. e. r. a. s. : nisi enim tu defendas Ecclesiam, qui-
 tuta esse poterit inter illud genus hostium
 qui fidem minimè colunt, semperque conan-
 tur simplicibus, vanis mendacijs & falsis
 blandicijs, imponere, nec vnquã corde sen-
 tiunt quod verbis proferunt? Ne tradas nos
 ipsis, optime pater, tractandos, vt iniquita-
 tes & peccata nostra merentur: spectes hie
 nominis tui gloriam, Euangelij propagatio-
 nem, atque tuorum promissorum fidem,
 sed respice nos commemoratis de causis.
 Ne feras istos, qui suam tantum querunt
 amplificare potentiam, cumque sint à pie-
 tate alieni, te omnino ignorãt. Videas affli-
 ctionem & gemitus Ecclesie tue. Exurgas
 iam, nobisque sis, vt promissisti, auxilio. Ver-
 ba tua candida sunt atque argento optimo
 puriora. Et dum impij quique ad summam
 potentia aspirant, Ecclesiam tuam, pro
 tua misericordia & fide ab illorum iniu-
 rijs & oppressione defendas, per Iesum Chrõ-
 stum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Q Vando inter mortales, cœlestis pater,

P R E C E S

Dum in hoc mundo uiuimus, piorum, ueracium, ac fidelium hominum est summa penuria, improborum uerò, fallacium, blandorum, atque magniloquentium uberrima copia, preces ad te, refugium nostrum, opportunè fundimus, ut, quæ perperam in te commisimus, non respicias, quo libidini & furori sceleratorum hominum, quemadmodum meremur, uel opprimendos, uel corrumpendos nos permittas. Sed potius, prout tua misericordia est ingens atque amplissima, exurgas, & salutari potentia eripias tibi fidentes, à laqueis, fraudibus & technis, quas aduersum illos omnis pietatis hostes perpetuò moliuntur: Ut dum seruaris eos à praua atque pestifera generatione, omnes intelligant tua promissa tuosque sermones cum summa ueritate ornatos, tum ab omni mendacij labe purissimos, Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XIII.

DVM uident pij homines, Omnipotens Deus, grauibus afflictionibus
se

se premi, & duris iactari calamitatibus, uerentur ne sui obliuiscaris, uel ab ipsis fauorem tuum auertas. Huiusmodi consilia aut suspiciones, faxis ne in animum nostrum inducamus. Abs te quidem, ob nostras grauissimas culpas, meremur desereri, sed tu, ô Deus, propter honorem nominis tui, ne siueris insolentes pietatis hostes, aut preualere, aut instar uictorum insultare fidelibus tuis. Illustres, quaesumus, tuo spiritu oculos mentis nostrae, quo uidentes & approbantes quae recta sunt, in tuo cultu non aberremus, neque ad bene uiuendum reddamur ignaui. Sic enim aduersarijs nostris materia exultandi subtrahetur, nosque tibi habebimus (ut meritis es) aeternas gratias, per dominum nostrum Iesum Christum, Amen.

EX PSALMO
XIII.

Avertas à filijs tuis, Omnipotens Deus, nepharia illa consilia, & insipientes cogitationes, quibus nobis in animis fingamus te nullum esse. Et quanquam te non lateat, ut à recto iustitia calle saepe de-

PRECES

clinauerimus, qua de causa probè sumus cō-
meriti, vt à sceleratis & furiosis hostibus
pietatis, instar panis ac delicatissimi cibi,
& deuoremur, & consumamur, te nihilo-
minus, supplices, precamur, vt quemadmo-
dum pollicitus es, generationi istorum, &
tibi fidentibus velle adesse, nos ita miseros
& afflictos ne deseras. Appareat è cœlesti
Zion auxilium, vt cum nos à captiuitate
peccati, diaboli & mortis vindicaris, & re-
ficiatur, & exultet vniuersa Ecclesia, per
Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XV.

Cum in aeterna felicitate ac tuo cœle-
sti regno, omnipotens Deus, nulli pos-
sint habere locum, nisi qui mundi à culpis
fuerint, & à labe scelerum incontaminati,
qui & cor, & linguam, & facta externa
duo cultui sic emanciparint & dedicarint,
vt nullum è tuis iussis per negligentiam
aut malitiam omittant. Hinc iam sentimus,
si ex meritis, & nostrorum operum dignita-
te agendum sit, quàm procul inde sumus, at-
que vt nostra salus ferè sit deplorata. Sed
precamur audacter, tua bonitate freti, vt
missa

missa fiant nostrarum actionum merita, tua
 verò promissa, quemadmodum credimus,
 firma & inconcussa maneant, nobisque abs
 te receptis in gratiam elargiri digneris, vt
 post hac iustitiæ, veritatis & charitatis or-
 namentis insigniti, à tuæ fœlicitatis domi-
 cilio nunquam diuellamur, per Iesum Chri-
 stum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XVI.

CUM nos simus ad eò inopes, optime
 pater cœlestis, tuque omnium rerum
 & amplissimorum operum ditissimus, nil
 sanè datum est nobis, quo tuam fœlicitatē,
 vel donare, vel augere possimus: sed tamen
 cum in te speramus, adsumus tuæ maiestati
 supplices, vt nos à circumfusus ex omni par-
 te malis conserues, & remissis iniquitati-
 bus, quibus onustos vides, concedas, vt quē-
 admodum factus es nostra hereditas, ita nos
 vicissim te vnico delectemur, iucundumque
 & pulchrum perpetuo habeamus, te vnum
 & prædicare & commendare. Tu erudi-
 as, tu des consilium, tuque nobis ob oculos
 semper maneas, ne à recto vnquam deflecta-
 mus, quo læti, dum hîc uiuimus, in te exul-

P R E C E S

uemus, & post beatam resurrectionem, delectationibus perfruemur solidis, quas dumtaxat in manu tua positas esse credimus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XVII.

Orat Ecclesia tua, Omnipotens Deus, ut ipsius tandem iustissimam causam respicias, ad te voces unoquoque die attollit: quare preces audias, quas fidei animo in conspectu tuo effundit. Agnoscimus probe, nos alijs innumeris peccatis grauatos, ita ut eorum veniam quotidie abs te petamus: sed illorum quae nos accusant aduersarij, nil sumus nobis conserij. Quare vel te iudice, si examinetur ista causa, scimus nil inueniendum quod ex verbo tuo damnari possit. Tantum enim contendimus, ut religionis ac pietatis instauratio prouehatur, ad mandatorum tuorum obseruationem & synceriores legis obseruantiam. Ista enim nobis cura, summa pericula imò vicinum exitium, ni tu auerteris, pepererit. Oramus ut magna constantia gressus nostros, alioquin lubricos, confirmes in semitis tuis, quò in his aduersis neque nutemus neque frangamur,

gāmur. Hinc potes, ô Deus, admirandam facere bonitatem tuam: si tibi confidentes in expectatō seruaueris, non autem nos tantū, verum & te eadem opera vlcisceris, quandoquidem isti aduersum te præcipuè consuroxerunt. Sub vmbra itaq; alarum tuarum nos tuearis, quoq; magis videntur illis prospera succedere, vt iam leonis instar nostris ceruicibus immineāt, tu eorum anteuertas furorem, ac vitam fidelium tuorum ab illis eripias, largiarisque vt agnoscendo te, cū in hac vita, tū in futura sint hostibus suis longè fæliciores, quod præsentī fortuna plus æquo exultent, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

IAM ideo precamur, Omnipotens Deus, quod te non diffidimus auditurum vota nostra, quæ non ex hypocrisi vel dolo, imò sincerè atque ex animo coram te profundimus, cum iudicio tuo, magis quàm hominū, probari desyderemus. Da, vt quando tentamur & exploramur aduersis, nihil in nobis comperiatur, quo rei æterni exitij condemnemur: sed cū natura mali simus, qui hoc

P R E C E S

fieri poterit? ingressus nostros gratia & spiritu, tu ipse fulcias & ita fulcias, ut misericordia tua ex nostra salute se mirabiliter exerat. Nos itaque custodias ab his omnibus qui Euangelij potentiae resistunt, & voluntati tuae pro viribus aduersantur. Vides, quomodo ab inimicis obseruamur, instar leonis praedam nos facere cupiunt. Sunt quemadmodum gladius, o Deus, manus & instrumenta irae tuae: ab illis nihilominus sub vmbra & tutela alarum tuarum nos defendas, quo dum hic viuimus, tuo favore exhilaremur, & in beata resurrectione, summa voluptate praesentiae tuae fruamur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XVIII.

Agnosimus, Omnipotens Deus, te vnum esse nostram salutem, clypeum, munitionem, robur & tutum perfugium: idcirco & vehementi dilectione erga te afficimur, & te cupimus aeternum celebrare. Sed iam nostris exigentibus culpis, ita ab hostib. grauius premimur, ut mortis angustias, ex animati ferè, experiamur. Unde nobis

His nil uidetur aliud praesidij superesse, quã
 te inuocare, & ad te sedulo precibus nostris
 uociferari, cui cum montes, terra, caeli, ful-
 gura, uenti, nubes, pluuia, grandines ac tem-
 pestates absque ulla cunctatione parent, erit
 facillimum à quamuis potentissimis hosti-
 bus nos eripere. Quod praecamur, ô Deus, ut
 Ecclesiae tuae uotis largiri digneris haud no-
 stra respiciendo mala merita, sed bonitatem
 tuam imprimis, deinde causae ipsius iustiti-
 am, ita ut cum sanctificatis tuis sanctè agas,
 & contra cum prauis perturbatè. More soli-
 to populum tuum afflictum serua, ac in tan-
 tis umbris lucernam fidei & consilij ei ac-
 cende, ut alium clypeum aut propugnato-
 rem prater te non agnoscat. Da, optime pa-
 ter, ut inoffensè gradiamur, quo in tantis
 periculis fiduciae nostrae pedes minimè nu-
 tent. Instrue tuos ad bellum: confundantur,
 ô Deus, qui tibi resistere adnituntur, ut pro-
 pterea celebretur in omnibus gentibus nomen
 tuum, quod Ecclesiae tuae magnificè salutem
 pepereris, per Iesum Christum dominum no-
 strum, Amen.

EX EODEM.

CUM natura simus admodum imbecilla,

C 3

P R E C E S

Et vndique circumfusi crassissimis tenebris, te accedimus, Omnipotens Deus, ac rogamus, vt in animo nostro accendatur lucerna tui spiritus, ita enim sermones tuos impollutos, & castissima eloquia sanctarū scripturarum, percipiemus, quibus luculentissimè promittitur, te fore protectorem omnium in te sperantium. Non merentur sanè quæ admisimus peccata, vt tantum fauoris & auxiliij abs te impetremus: sed hæc fieri nobis optamus, per gloriam tui amplissimi nominis. Cum itaque non sit alius Deus, qui te vel potentia, vel bonitate adæquet, tu ipse nos ornes sanctitate, atq; præcingas robore, quò semel ducamur ab imminentibus periculis, ac de hostibus & nostræ salutis & gloriæ tuæ triumphemus, per Iesum Christum Dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

NON possumus, Deus Opt. Max. te non vehementer amare, cum fide, qua nos donasti, probè videamus te vnicum nostrum refugium, firmamentum atque liberatorem. Conciliarunt nobis peccata nostra sæpius mortiferos dolores, inimicos vali-
des,

dos, ac vehementes, instar torrentium, quæ tribulationes, laqueos, imò ipsam mortem nobis circumfuderint. Sed tu, ô Deus, qui vltimus es rerum administrator, in cælis agnosceris habere solium, ita pro tua misericordia, quæ infinita est, ad nos respicias, & cum nostris ignoueris culpis, fac vt ab ira tua, extremis atque supplicijs, quæ de impijs consueuisti sumere, liberemur, dumque te inuocamus, da, vt clamor noster & preces non fundantur incassum, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX E O D E M.

TV nosti, Deus Opt. Max. quot & quantos, & intus & extra patiamur aduersarios, qui vt nomen & gloriam tuam ferre non possunt, ita nostram quoque salutem pessimè odio habent. Quare non immeritò adsumus tibi supplices, vt qui toties nos eripuisti damnationis & æterni exitij casibus, ita etiam nunc, nõ obstantibus grauissimis culpis quas in te cõmisimus, & illarum modo nos ex animo pœnitet, velis tuo præsidio nos sic munire, vt vincamus & superemus, quicquid regno tuo se oppo-

P R E C E S

fuerit, quo tandem unum te unicum propu-
gnatorem & seruatorem nostrum, in fre-
quentissimo cœtu hominum, & predicemus
& celebremus, per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

E X E O D E M.

CVM simus, Cœlestis pater, dum hic
vivimus in infinitis periculis, ad te
vota & preces nostras conuertimus, quo ma-
ximum tui auxiliij ad nos porrigas, ac poten-
tissimos hostes nostræ salutis haud sinas præ-
ualere. Quando ab illis uehementer affligi-
mur, tunc declares te, ô Deus, protectorem
nostrum. Nulla est nobis iustitiæ vel puri-
tas actionum quam in conspectu tuo iacta-
re possimus: imò fatemur ingenuè, nos plu-
rimum aberrasse à vijs tuis. Verum, quæ
tua est misericordia, mala admissa ignoscas
& largiri digneris de tua gratia, ut post-
hæc electi, sancti & innocentes uiuamus,
quo te uicissim erga nos electum, sanctum
& innocentem experiamur, per Iesum
Christum dominum nostrum,
Amen.

Ex

EX PSALMO XIX.

Admirabilis potentia, sapientia ac bonitas, quibus natura tua, Omnipotens Deus, cumulatissimè prædita est, nobis ubiq̃ue se offert in rebus abs te conditis. Cælum sanè cum omnibus ornamentis suis, temporum vicissitudines, stellarum & potentissimi solis iubar, uoces merè sunt, & doctrina omnibus populis communis, à qua maiestatis tuæ præconia amplissimè celebrantur. Vnde fatemur, nos tam abiectæ fidei nostræ, & infirmæ dilectionis erga te, nullam posse excusationem prætexere. Debuimus profectò istarum rerum auctoritate persuaderi, ut uni tibi tantorum bonorum nobis auctori indiuisè adhereremus: Sed, proh ô dolor, his contemptis monitoribus, nostræ carnis cupiditates, & nostræ mentis insana ratiocinia atque figmenta sectati sumus. te omnium creatore posthabito. Et idcirco afflictiones, quibus exercemur, probè meriti sumus, qui non modo naturæ opera, ad te nos pertrahentia, contempsimus, imò uerba tua, id est, sanctam scripturam, & Euangelium filij tui frigidè ac admodum inutiliter audiimus, &

P R E C E S

Unde animus recreandus erat, haurienda sapientia, lumen, hilaritas ac rectitudo, iram tuam contra nos prouocauimus. Nunc autem, etsi his de causis nos tua misericordia videmur indignissimi, attamen oramus instanter, ut nobis ignoscas, neque pro meritis velis affigere Ecclesiam tuam. Da, quæ sumus, ut creaturas posthac salubriter admiremur, sintque nobis verba tua suauiora, nedum melle, sed omni humana voluptate: Auertas à nobis peccata, demonstresque te verum populi tui & propugnatorem & redemptorem, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XIX.

Summa tua bonitate factum intelligimus, Omnipotens Deus, ut à specie, ordine, decore pulcherrimo conditarum rerum, in animis hominum tui notitia ingenerari valeat, quæ, ut suum sapientissimum authorem, cælorum orbis, diei & noctis æternæ vicissitudines, ac solis speciosissimum iubar attestantur, nobisque sermonibus haud obscuris, & cognoscendū & admirandum demonstrant. Accesserunt ad
hæc

hec, & leges tue sanctissime, que veram
sapientiam, voluntatis tue testimonium,
solidam voluptatem, cœlestes delicias nobis
mortalibus attulerunt. At nos, vt miseri su-
mus, nūquam finem fecimus abutēdi vtrif-
que his fidelissimis præceptoribus. Preca-
mur itaque, vt nobis digneris ignoscere, quic-
quid contra tantorum monitorum præce-
ptiones in te peccauimus, & da, vt post hæc
mundi structuram cum fructu contemple-
mur, vtq; tuarum legum simus studiosissi-
mi obseruatores, per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

EX PSALMO XX.

Precamur quotidie, Omnipotens Deus,
ut regnū Domini nostri Iesu Christi au-
geatur, atque adeò plenum tandem euadat,
quod idem nunc quoque votis & precibus
quàm instantissimè petimus. Memor itaq;,
Deus, continenter esto pinguis ac suauissi-
mi eius holocausti, quod in ara crucis pro
nobis obtulit, ac largire, vt ex triumpho
plenæ ipsius victoriæ, nos & salutem, & in-
cundam voluptatem capiamus. Tametsi id
citra nostrum meritum euenturum nō diffi-

P R E C E S

temur, qui te nostra improbitate pluribus ac
infinitis modis offendimus: attamen ex tua
clementissima pietate illos pudefacias, qui
in curribus, equis & humanis viribus fidu-
ciam collocant. Nos uerò, qui abs te omnino
pendere decreuimus, ad salutem erigas, &
tuam flectas benignitatem ad preces, quibus
te oramus pro amplificatione regni Iesu Chri-
sti domini nostri, per eundem Iesum Christum
dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O X X I .

Regem nostrum Iesum Christum, Om-
nipotens Deus, à sua resurrectione con-
fitemur summa letitia, potentia & honore
præditum, apud te uiuere: isque cum iam
obtinuerit, habeatque plenissimè quicquid
expeti aut desiderari possit ad summam fæ-
licitatem, non poterit in nos quoque mem-
bra eius non diffundi, & redundare multum
de salute, bonis & gloria ipsius: cuius fortio-
ne ac singularissimi doni, tametsi nos indi-
gnos agnoscimus, propter morum & uitæ
prauitatem: attamen, quando illius nos pœ-
nitet, minimè diffidimus eum nos iuuatur-
um, quin etiam constantissimè speramus,
ab

ab illo demum cum vincendos tum profligan-
dos, quotquot eius regno se opponunt. Da, quæ
sumus, Optime pater, ut irrita fiant eorum
pestilentia consilia, agnoscatur tandem ali-
quando tua sublimis & illustris potentia,
quo tuas laudes atque uirtutes æternum ce-
lebremus, per eundem Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

EX PSALMO XXII.

Potuisti facere, Omnipotens Deus, ut fi-
lius tuus Dominus noster Iesus Chri-
stus ita in cruce affligeretur pro peccatis
hominum, ut abs te prorsus uideretur deser-
tus & omni auxilio destitutus. Qui tuis san-
ctis consueueras opem ferre, dum te inuoca-
rent, seruatoris nostri preces uidecharis asper-
nari, quasi uermis esset & non uir, fex po-
puli, & opprobrium hominum: ac demum
pertulisti, ut à furentibus Iudeis, qui con-
tra illum non minus atque rabidi canes, fe-
roces tauri, ac rugientes leones grassaban-
tur, morte satis ignominiosa occideretur.
Quem tamen ita gloriosum postea à morte
reuocasti, ut ea de causa à fidelibus eius mē-
bris perpetuo collaudetur ac celebretur, tu-

P R E C E S

um nomē. Per illam itaq; tuam amplissimā
misericordiam, qua es adductus, vt ita pro
nobis traderes vnicum filium tuum in tan-
ta mala, te oramus & obsecramus, vt Ec-
clesia tue afflictissimæ causam non sinas pe-
rire. Peccata nostra confitemur horrenda
esse, propter quæ, non modo temporarium,
sed æternum debetur nobis exitium. Sed tu,
ô Deus, non pro vt sumus in nobis ipsis, nos
respicias, verum quo membra vnigeniti fi-
lij tui, ac nostram causam Euangelij, quæ ea-
dem tua est, quamque aduersarij pietatis te
deseruisse existimant, tuearis efficaciter, &
potenter defendas, per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

E X E O D E M.

CVM nostræ redemptionis causa, Om-
nipotens Deus, filius tuus Dominus
noster Iesus Christus ita sit passus, vt & pro-
iectus & derelictus abs te videri potuerit:
nam fluctibus acerbissimæ mortis in cruce
obrutus, demum extinctus est, & quas ipsi
merueramus, is victima factus innocentissi-
ma, pœnas luit. Verum enimvero post tres
dies à mortuis excitatus, in cōuentu discipu-
lorum

torum adfuit, nomenq; & gloriam tuam est attestatus, non secus atq; paulò antè uiuens inter eos consueuerat. Itaque cum nos, cùm agnoscamus tùm fateamur abusos tanta misericordia & infinita clementia, confugimus ad te supplices, vt quos dedisti inferi ac renasci in tanto mediatore, qui author & conseruator est nostræ salutis, largiri digneris, vt excitemur ad querendam totis uiribus pietatem, pertrahamurque vniuersi non modo presentes, sed etiam posteri mortales ad te vnum piè casteq; adorandum & colendum, per eundem met Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Acerbissimas pœnas, durissimosq; cruciatus, Deus Opt. Max. Iesus Christus filius tuus dominusque noster pro generis humani salute pertulit. Nam cum in se ipsum transtulisset omnia mundi peccata, eum oportuit sic immaniter & atrociter diuexari, vt pro illis omnibus iusta lueret supplicia, demumque actus in crucem, vitam dulcissimam pro nobis effudit, quibus ea de causa remissionem pec-

P R E C E S

eratorum, tuam amicitiam, eternam vitam
meruit, si tamen eius doctrina ac Euange-
lio fideliter crediderimus. Sed, proh ô dolor
ut fide sumus infirmi, ita facile tantorum
beneficiorum obliuiscimur, quin etiam in-
dignè viuimus redemptione, quæ Domino
nostro innocentissimo tantè constitit. Ideoque
apud te, cælestis pater, hanc deploramus ca-
lamitatem, obsecramusque & obtestamur,
ne patiaris nos expertes esse fructus crucis
& mortis Domini nostri Iesu Christi, qui te-
cum uiuit & regnat in secula seculorum,
Amen.

EX PSALMO XXIII.

VNiuerſi qui te pastorem habent. Om-
nipotens Deus, fœlicissimè degunt
ut quibus perpetuo suppetant affatim pa-
bula cælestis doctrinae, & Sancti spiritus fœ-
cundissima irrigatio, vnde valeant instau-
rari & animum recipere, quoties huius mun-
di casibus pressi vel persecutionum affli-
ctionibus fatigati fuerint. Quamobrem li-
cet nos agnoscamus tua cura & pastoritæ
solicitudine indignos, qui te & verbum tu-
um sæpius contempserimus, atque ob nostras
graves

graues innumerasque transgressiones mereamur à tuis fortunatis ouilibus repelli: attamen freti misericordia & bonitate, quæ tibi genuina est & natura insita, precamur ut nos digneris instar ouium perditarum ad te colligere: ne sinas ut erremus absque te per devia & saltus huius mundi. Vides iam ut sumus in media morte, adsis itaque ut omnem timorem excutiamus. Nunc opus habemus, ut baculo & pedo tuæ authoritatis nos confirmes & consolers. Potes, modo uelis instructissimo conuiuio doctrinæ ac Sacramentorum nos reficere, & largè portare spiritus & gratiæ calice, uel ipsis aduersarijs tui nominis intuentibus. Complectatur nos quæsumus perpetuo clementia & pietas, quam tuis impartire consueuisti, quo liceat in Ecclesia, quæ est domus tua, in fide & gloria Euangelij perseuerare, meritis & fauore Domini nostri Iesu Christi, quæ tecum uiuit & regnat in omnia secula seculorum, Amen.

EX EODEM.

Soles, Omnipotens Deus, quos tibi filios adoptaris, non minori cura & diligen-

D

P R E C E S

ria seruare, ac si oues essent, & abs te quippe earum amabilissimo pastore, ad suam salutem & vera commoda semper agerentur, quas, dum te magistro vtuntur, neque potius neque pabula destituunt quàm saluberrime doctrinæ. Vnde perspicuum est, si nos fame aut siti veriboni in itinere huius calamitose vitæ conficimur, id eò fieri, quod auersi abs te, sequuti sumus alienos: hinc nostra pericula, & miserabiles animorum casus. Quare te oramus, fidelissime pastor, vt vos ab erroribus in viam reuoces, virga & pedo tuæ rectitudinis corrige errantis & stolidi pecoris vitia, quò saluberrimis epulis tui sermonis atque sacramentorum demum ritè, purè & castè vescamur, vnde nobis caput, cor, & omnes animi vires impingentur, atque ita fulciamur semper tua misericordia, vt in domo tua nouissimè fruamur supremis eternitatis delicijs, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O X X I I I I .

QVI non solum terre & vniuersorum quæ in ea continentur, Omnipotens Deus, author es, verū & homi-

hominem, eius colonum, tu ipse condidisti, atque dignatus es, doctrina legis & Evangelij mortales admonere, qua ratione possint denuò se tibi coniungere, à quo in hanc lucem profecti sunt, id est, in sancto monte Ecclesie, in quo tu versaris, consistere. Id sane ab illis requiris, ut candidi sint operibus, mundo corde, non addicti vanis & fluxis bonis, neque fraudum sectatores, aut periuri: istos polliceris tue misericordie atq; beneficentie fore participes. Debuit itaque noster is esse conatus, ut his rationibus te quaesuissemus. At miseri ab isto calle veritatis atque iustitie defleximus, ac per abrupta vitiorum & voluptatum precipitia defecimus abs te. Unde non mirum, si in tam difficilia tempora & perplexos casus incidimus. Iam vides quo loco sint res Ecclesie tue penè desolatae atque euerse. Quæsumus te, ne velis, ut merentur nostra malefacta, vlcisci: sed pro gloria tui nominis, ut es potentissimus & virtute insignis rex, in cuius manu sunt omnes exercitus & potestates, ita declares in tuenda Ecclesia & tuum fortissimum robur, & tuam erga credentes summam

P R E C E S

voluntatem, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

CVM omnium rerum, Deus Opti. Max. tu solus creator & author fueris ut existerent, citra controuersiam cum terram cum homines, qui eam colunt, tuos duceat esse certum statuimus. Verum enim uero ad te, qui ut dominus es omnium, ita etiam haberi, neq; falso, extremum ac summum nostrae felicitatis peruenire non datur, nisi quibus cor purum, innocentes manus, & constans fides in proximum suum fuerit. Nos uero quando his ornamentis non sumus exculti, sed potius uitijs deturpati, quae omnino pugnant cum istis uirtutibus, tuam nostris precibus, quod superest, imploramus clementiam, ut qui rex gloriae predicaris, diceris fortis & potens, bellique uictor & triumphator, bonitate tua longe superes ac uincas nostra mala, desque, ut licet immeriti, benedictionem & iustitiam abs te percipiamus, cum fidem & spem collocauerimus in Iesu Christo filio tuo, qui tecum uiuit & regnat in omnia secula seculorum, Amen.

E X

EX PSALMO XXV.

Nostros animos, uota, sermonē & manus ad te, Omnipotens Deus, attollimus, id potissimum precando, ne cum tibi inuitamur, nos pude fieri sinas, ita ut aduersarij tui nominis, & hostes puræ atque synceræ doctrine, inde letentur, & de sua impietate benè sibi placeant. Neque id oramus, quasi nostris meritis conueniat, agnoscimus enim quantum à lege & uoluntate tua deuiauerimus, quod ut libenter & apertè fatemur, ita adnitimur abs te his quotidianis precibus ueniam impetrare. Vias tuas itaque nobis posthac, quæ tua est misericordia et pietas, nobis efficaciter exponas, & consuefacias uijs ac institutis, ad quæ obseruanda nos astringere uoluisti. Quemcunq; tu ipse docueris, impossibile est quin in tuo fœdere constanter maneat: fruetur eius animus citra controuersiam solidis bonis, & à reti quantumuis impedito explicabuntur pedes eius. Aspice nunc, ô Deus, quibus afflictionibus & molestijs prematur Ecclesia, cuius salus à te uno pendet. Redimas ergo illam Deus Israel, ne sub furenti odio

P R E C E S

Antichristi & diaboli collabatur, per Iesum
Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

AD te quotidie, Omnipotens Deus, ac-
cedimus, votis ac precibus tuam im-
plorando misericordiam; ne in certamine,
quod inimus cōtinenter cum aduersarijs hu-
mane salutis, nos pude fieri sinas. Peccata,
maculaeque; nostrae infirmitatis ipse tua mise-
ricordia eluas: & licet favore tuo, nostro
vitio, simus omnino indigni, cupimus attā-
men, teque; etiam atque; etiam oramus, nos diri-
gas, doceas, regas, ac denique; vias tuas com-
monstres, quas scimus incredibili benigni-
tate & veritate constantissima ornatas. Re-
spicias clementissime pater, pericula & ca-
lamitates, quibus implicamur, ac tantum
non opprimimur. Eripe nos, adeoque; omnes
iniquitates nostras deleas. Quodque; tuum est
soliis, Ecclesiam redimas, nō tantum ab ex-
ternis, quibus diuexatur, afflictionibus, ve-
rum ab ea potissimum labe, qua tuus detur-
patur cultus, neque; purus & castus, vti de-
buerat, exhibetur, per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

E X

EX PSALMO XXVI.

SI vitam nostram instituissemus innocen-
 ter, Omnipotens Deus, non ita concute-
 remur terroribus hoc tempore, vt qui habe-
 remus pro comperto, non posse nutare quā
 tibi synceriter adherent: imò tuæ probatio-
 ni ac explorationi, totos nos libenti animo
 subijceremus. Sed quod tibi parum confidi-
 mus, vanis hominib. & carnis auxilijs nos
 commisimus, neq; recessimus à cœtu noxio-
 rum, atq; impuris actionibus, & manibus
 et moribus contaminatis Euangelium tuum
 sanctum fœdauimus, ideo nunc versamur in
 magno periculo, ne instar flagitiosorum &
 sanguinariorum vita ac anima nostra di-
 spereat. Quamobrem te oramus, vt iam no-
 strū miserearis: & quod nomen tuum super
 nos est inuocatum, digneris ignoscere quæ
 hætenus tam impiè gessimus: & quod nos
 non meremur, impetret abs te causa boni-
 tas. Hic enim salus nostra non solum impe-
 titur, verum tua sincera doctrina & pu-
 rus cultus. Ne itaq; permittas Ecclesiam
 dolis & fraudibus Antichristi: redime illam
 ab exitio, quod ipsi diabolus & eius mēbra
 instruūt, vt posthac tibi sanctè & innocēter

P R E C E S

uiuamus, acta & mirabilia tua in sacris coe-
tibus, extollamus, per Iesum Christum do-
minum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Tenet nos, Omnipotens Deus, vehe-
mens desyderium, ut innocentes co-
ram te etatem agamus, neque deslectamus
à recto, cum nos uarijs tentationibus explo-
raueris, haectenus minimè id sumus assequu-
ti, utpote qui in te parum fidei, atque adeò
solidae spei collocauerimus. Te itaque no-
strum misereatur, quodque peccatum est, ue-
lis ignoscere. Etenim si te fauentem atque
propitium habeamus, tuae misericordiae ac ue-
ritatis nunquam obliuiscemur. Tu largire,
Optime pater, ut inter innoxios innocenter
uiuamus, fraudesque & uanitatem summo
odio detestemur, quo in tuas laudes, tuique
nominis celebrationem incumbamus toto pe-
ctore, neque committas, ut cum facinorosis
& impijs extremum uitae nostrae absolu-
amus, quin potius ad domum eterne faelicitatis,
quam suspiramus quotidie, patefiat be-
atus aditus, per Iesum Christum dominum
nostrum, Amen.

E X

EX P S A L M O X X V I I .

Quandoquidem, coelestis pater, nostræ
 salutis, illuminationis, roboris, fir-
 mitatis columen & summam in
 te uno collocauimus, nos oporteret in ipso
 studio pietatis bono animo & intrepida con-
 stantia uersari, quicquid præ se ferat moli-
 ri contra nos mundus, quicquid aduersi im-
 mineat à diabolo, & demum quicquid no-
 bis ab hominib. excitetur calamitatis, totum
 id te protegente, nosque in tuo tabernacu-
 lo occultante, deberemus fortiter contemne-
 re. Verum quod infirmiter credimus, ac sæ-
 pe nitat nostra in te fiducia, hinc fit, ut si-
 mus adeò trepidi atque meticulosi. Tu id-
 circo nos, Deus, confirmes tua excellenti gra-
 tia, tuoque munifico spiritu, quo in sacro cœ-
 tu, ubi uerè est tua domus, ritè, piè casteque
 uersemur. Ne uultum tuum, quaesumus,
 auersum à nobis contineas, illum unicè cu-
 pimus. Da ut uiriliter sustineamus ac ro-
 boremur quo auxilium tuum infractis ani-
 mis expectemus, per Iesum Christum
 dominum nostrum,

Amen.

D 5

P R E C E S

EX PSALMO XXVIII.

SI tu dissimules, aut negligas, Omnipotens Deus, in his afflictionibus nobis auxiliari, non solū vera de pietate actū est, sed mox in foueam deponendis atque humanis facile conferri possumus. Audias itaque preces & clamores nostros quos vides nullū præterea inniti fiduciæ quam vnici filij tuū & seruatoris nostri Iesu Christi. Nam quo ad nos attinet, ita malè nos gessimus, prauè & iniquè viximus, vt quando nos respicimus, nil nisi mortem & æternam damnationem videamus nos manere. Pro tua ergo mera bonitate, improbis, dolosis & sceleratis ne nos accenseas, vt meremur, sed hostibus & tuis & sanctæ Ecclesiæ reddas iuxta illorum opera, & quæ in nos fideles moluntur, in ipsos recidat. Quando enim verba & opera tua negligūt animadvertere, destruantur illorum crudelia & astuta consilia, quò tu ipse laudibus efferaris, quod tuorum voces & preces audiueris. Esto nobis, ô Deus, robur & clypeus, populum tuum serues in his periculis, quosq; tibi hæredes cooptasti, eos & salute & beneficijs cumules, pascas illos

illos dum hic viuunt, demumq; ad eternam
vitam prouehas, per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

E X E O D E M.

TE fauentem atque propitium habere
optamus, Deus cœlestis pater, quò diu
preces & vota nostra effundimus, ea, prout
bonus es, clementer audias. Namq; si nos vo-
lueris accipere ex merito probitatis, patebim
us ubiq; infinitis iniurijs & calamitati-
bus. Etenim aduersarij hostesq; cum nostræ
salutis, tum etiam tuæ dignitatis nihil non
moliuntur, quò seruos tuos & pietatem &
sincerum benè viuendi studium conuellāt.
Idcirco aduersus eos tu nobis esto robur &
clypeus. Si populus tuus ac hereditas tua
sumus, quemadmodum pollicitus es & nos
constanter credimus, serues, pascas, faneas,
atq; ad extremum bonum quò tendimus per-
petuo prouehas, per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

E X P S A L M O X X I X.

Quicumq; , Cœlestis pater, eò prouecti
sumus tua misericordia, vt filij Dei
simus & nominemur, non leuē

P R E C E S

aut contemnendam habemus occasionem te celebrandi, ex effectis quæ in natura uide-
mus à te prodire, quæ sic præcellentia sunt
& admiranda, ut gloriæ ac dignitatis tuæ
certissima intuentibus asserant indicia. Tu
ymbres, nubes, fulmina, terremotus & a-
quarum inundationes tam potenter, cum ui-
sum fuerit, profers, ut non montes, non ar-
bores quantumuis proceræ, non ullæ etiam
sint animantes quæ non uehementer concu-
tiantur: nos tantum, ô Deus, ad has tuas in-
gentes uires cæci, surdi ac stupidi sumus.
Quare pro tua pietate, miseratus tantam in-
scitiam, quæ nõ aliunde quàm à peccato pro-
ficiscitur, largire ut ab illis tandem exem-
pti, & in admirandis tuis operibus te agno-
scamus, & pro meritis canamus tibi eter-
num laudes, per Iesum Christum dominum
nostrum, Amen.

EX PSALMO XXX.

Miris laudibus te celebrare ac euehe-
re debemus, Omnipotens Deus, ut-
pote cum sis tam facilis ad seruandum eos
qui tuum nomen fideliter inuocant. Agno-
scimus planè, & apertè fatemur innumera-
bilia

bilia esse atque gravissima nostra peccata, ob quæ eterno exitio perpetuæque morti esse mus addicendi: Sed precamur, ut erga nos ea misericordia utaris, qua in tuos electos agere consuevisti. Soles etenim illos corripere brevi & momentanea ira, quam statim mutas in diuturnam & summam benevolentiam. Serues itaq; nos è presentibus malis, ac imminentibus periculis, quo salvi & expediti confiteamur tibi, & veritatis tuarum promissionum cum certi tum etiam experti testes, ubiq; annunciemus ac prædicemus tibi uni fidendum esse, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

ORat Ecclesia tua, omnipotens Deus, ut se depressam in his calamitatibus releues, neque sinas hostes tui nominis letari suo exitio. Consuevisti ô Deus, ad te clamantes cum exaudire tum etiam presentis ope adiuuare, sitimque est in manu tua reducere ab inferis, & eos qui penè iam in foueam demissi erant, uiuificare. Quare ad excitandos in animis nostris tuarum laudum

P R E C E S

effectus, declares te quidē nobis fuisse iratū
 sed ad momentum, neq; ob id abruptam esse
 illā tuam erga nos infinitam charitatē, qua
 in te viuimus eternūq; viuemus. Cures
 precamur, vt nostri fletus ac gemitus, breui
 habeant letitiæ atq; exultationis conuersio-
 nem. Haud velis obseruare quæ nos merea-
 mur, sed quæ te deceant. Nos quidem ob pec-
 cata nostra, capitali odio et extremis pœnis
 digni sumus, qui dum omnia ex sententia et
 feliciter succederent, vanè confidebamus
 nos posse omnia uiribus nostris perferre.
 Nunc verò, cum paululū faciem tuam à no-
 bis auertisti, et sese calamitates presentes ob-
 tulerunt, adeò sumus consternati atq; perter-
 riti, ut vix possimus consistere. Verū, ô De-
 us, vide quid misericordia & promissiones
 tuæ requirant, nimirum, vt ad te clamantes
 non sinas perire. Nobis quippe extinctis, ad-
 uersarij minimè te predicabūt. Nostro itaq;
 ductui tandē finē imposito, ut restituto nobis
 letitiæ spiritu, & nunc, et in alio seculo im-
 mortales tibi & laudes & gratias referā-
 mus, per Christum dominū nostrum, Amen.

EX PSALMO XXXI.

Cum tu, Omnipotens Deus sis nobis ru-
 pes atq; presidiū, nunc opus est pro-

pter nomen tuū, ut fidentes tibi perducas ad
 salutem, ita ut fidei, qua tibi innitimur nos
 minimè pudeat. Vides vt retia nobis abscon-
 derint & laqueos tetenderint quib. est odio-
 sa doctrina tua & sanctum Euang. Qui itaq;
 nulla alia vi seruari nos posse videmus, iam
 animas nostras manib. et potētiae tuæ cōmen-
 damus defendendas. Nihil enim fidimus cu-
 riosis & malis artib. tibi aut vni, ô Deus, in-
 nitimur, precamurq; vt afflictiones respici-
 as in quib. versamur, neq; nos includi patia-
 ris in manib. impiorū. Nostra quidē peccata
 ut scimus, in iudicio tuo nos maximè urgent
 à quibus ita grauamur, ut iure nō possimus
 euadere. Sed tu pro bonitate tua, precamur,
 nostrū miserearis, neq; permittas Ecclesiam
 tuā fabulæ aut opprobrio esse vicinis et ho-
 stib. Exhilarare quæsumus uultū tuum super
 eā, impij pudefiant, tum ipse cōpescas menda-
 ciū labia, quādo aduersus eā horrenda crimē-
 na superbissimè cōsingūt. Et licet quo ad car-
 nis iudicium, putemus nos præcipitados atq;
 proiectos à cōspectu oculorū tuorū, spiritū nū-
 hilominus adhuc speramus te preces nostras
 auditurū. Fac ergo, ut boni qui te diligūt: te
 custodire fideles tuos intelligāt, & roborare

P R E C E S

quotquot ex animo te colunt atque suspiciunt, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M .

EFFulgeat precamur, omnipotens Deus, erga nos fauor tui uultus, unde omne solatium, letitia, & gaudium fidelibus derivatur: dumque tuum sedulo implo-ramus auxilium, aduersariarum potestatum machinationes, doli, fraudes atque insidie dissoluantur. Est quidem magna, pulcherrima, ac iucundissima suauitas bonitatis tue, quam illis qui tibi fidunt, seposuisti: ne igitur, quæ admisimus peccata, nos ab ea excludant, quesumus, tua gratia lustremur atque mundemur. Etenim hoc si fuerimus assecuti, non dubitamus nos sub tabernaculo ac munimento protectionis tuæ, & abscondendos esse, & defendendos ab omnibus impendentibus malis, quo in tua dilectione uiriliter atq; constanter perseuerantes, ad te, nostræ fœlicitatis columnen, tandem transferamur, per Iesum Christum dominum nostrum Amen.

E X

Fiducia, Omnipotēs Deus, quam in te pij collocant, id eximium & singulare habet, vt neminem pudefaciat, neq; iusto frustretur desyderio: ea itaque nos impellit, vt imploremus tuum auxilium, quò te robur, tutelam, firmamentum, ducem, alumnunq; perpetuò habeamus. Alioquin peccatis nostris id commerentibus, vndique laqueos, insidias & fraudes nobis instructas esse scimus ab hostibus tui nominis simulque nostrae salutis. Spiritum itaque nostrum ac vitam, & fidei tuae commendamus, atque in tuis manibus tuendam ponimus: quandoquidem vides innumerabiles nostras infirmitates, vtque simus aduersarijs potestatibus perpetuò circūfessi: miseratus ergo nostram sortem, praesens adsis, vtque in manibus habes & vitam & mortem, nobis, qui tui sumus, tecum aeternum viuere concedas, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XXXII.

Admonemur abs te, Deus Opt. Max. in eo sitam esse tuorum fœlicitatem, vs

E

P R E C E S

illorum peccata condonentur, regantur, &
 in tuo iudicio ipsis non imputentur: quod ut
 assequamur, si unquam opus fuit, nunc ui-
 demur nobis eo maxime indigere, quando à
 presentibus calamitatibus ponuntur nobis
 ob oculos peccata nostra. Sentimus enim in-
 grauescere manam tuam super Ecclesiam,
 quamobrem cogitauimus non celare, sed a-
 pertè fateri coràm te peccata nostra: neque
 diffidimus, quia præd. tus es bonitate, proti-
 nus condonanda & remittenda nobis debi-
 ta. Te itaque rogamus qui tui sumus, hoc
 tempore, quo te non dubitamus inuenien-
 dum esse, ne ab impijs, qui sunt instar inun-
 dantium aquarum, sinas populum tuum op-
 primi. Esto nobis latibulum atque suffugi-
 um in his afflictionibus. Tu nos erudias ac
 doceas uias salutis, & quicquid in nobis
 adhuc superest brutæ ac ferinæ cupiditatis,
 tu lupato ac freno tui spiritus ita compe-
 scas, ut non ob id præcipitemur in æternum
 exitium: Ac tandem in aduersarios tuæ glo-
 riæ, dolores & calamitates effundantur.
 Qui uerò tibi fidunt, uallentur, & munian-
 tur singulari tua beneficentia, ut qui sunt
 studiosi tui nominis, & recti corde, in te
 gaudeant

gaudeant, & perfecta letitia exultent, per
Iesum Christum Dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

BEati proculdubio illi sunt, Deus Opt,
Max. quibus pro tua misericordia di-
gnatus es peccata remittere, non ascribe-
re, imò tegere & condonare quidquid ini-
qui & pravi eos hactenus commaculavit.
Cognoscimus apertissimè, nobis tantum be-
neficium haud posse contingere, nisi uerè
perspecta habeamus nostra mala, tibiq; pro-
damus, atque in sinum effundamus quæ in
legem tuam peccata & prauè & turpiter
admisimus. Confitemur itaq; tibi, pater cœ-
lestis, nostram iniustitiam summam esse,
& impietatis pondere animos nostros mi-
serrimè grauari: Quamobrem tua miseri-
cordia iam subuenias, quicquid superest sce-
lerum, precamur ut piè & clementer dele-
as, eripe ab impendentibus calamitatibus,
nosq; instruas mente sana, tuaq; sollicita cu-
ra gubernes, ne in bruta stultissima nostris
malis affectibus degeneremus, uerum tua
bonitate circumfusi, corā te iusta letitia &

P R E C E S

solido gaudio exhilaremur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XXXIII.

Q*Uicunque fide iustitiam sunt assecuti, Omnipotens Deus, probè intelligunt quanta sis laude & prædicatione dignus, ob admiranda opera tua. Nihil est in orbe quod te bonum esse non attestetur. Consistunt cæli verbo tuo omnibus suis ornamentis instructi, neque alia potentia, quàm spiritu & vi tua continentur aque maris & abyssi in suis locis. Nostrum igitur est, & fuit, pro vt mereris, te vnum & colere & timere: sed nihil minus, proh ô dolor, in omni vita præstitimus. Et idcirco sumus benè commeriti molestias, & pericula in quæ incidimus. Sed cum malis hominum quamuis innumeris, tua infinita bonitas non possit exhauriri, veniam petimus omnium illorum, quæ in te commisimus, atque oramus, vt quæ est tua misericordia, cõsilia & cogitationes irritas efficias, quibus pietatis hostes adnituntur Ecclesiam evertere. Erga illam gentem, quæ te pro Deo suo habet ac sua legitima hereditate tua, ô De-*

us, perstent cogitata, atque tua consilia maneant immota. Tu de cælo intueris hominum corda, qui ea finxisti ab initio: optimè nosti quæ in tuos iam sint fabricata ab Antichristis. Quare nos, quæsumus, hoc tempore seruare digneris: non rex, non equus, non humanum robur à nobis requiritur, quæ ad seruandum sunt inefficacia. Sed ad te vnum recurrimus qui liberas animas nostras: sit, quæsumus, tua misericordia nobis præstò, quemadmodum fore proculdubio credimus & speramus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Meretur nomen tuum, Omnipotēs Deus, pluribus de causis, vt summis provehatur laudibus, ac summa omnium virorum piorum hominum contentione celebretur: quandoquidem cuncti sermones tui, omnia iussa & facta, nil sunt, nisi fides, probitas, æquum & bonum. Quicquid in rerum uniuersitate est pulchri & ornamenti, quicquid utilitatis & commodi, totum id à te vno productum est. Tu solus perniciofa impiorum consilia dissolue, eorumque malos

P R E C E S

conatus omnino irritos facis. Tua verè decreta firmissima sunt, ac inuiolabili constantia certissima. Quamobrem fœlices atq; beati sunt hi populi, qui te Deum sibi delegerunt, atque te, vt suam eximiam hereditatem, castissimè & vnicè colunt. Talis idcirco ac tantus, quiq; rostrum es fictor atque formator, non ignoras quàm saepe & immaniter in legem tuam peccauerimus, ignoscas quæsumus, neque in vlla creata potentia sinas nos confidere: sed tribue, ut experti admirabilem tuam misericordiam, ea solidè gaudeamus & iustè letemur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen

E X P S A L M O X X X I I I .

EXigunt, Omnipotens Deus, tua singularia & eximia in nos merita, vt quacunque vtamur fortuna, vel prospera vel aduersa, nomen tuum laudibus celebremus. Etenim semper ades bona fide te implorantibus, & ab æriumnis atque prementibus calamitatibus miseros eripis, & ad tuam tutelam confugientes, munis ac sepius angelorum presidio. Nos itaq; grauissimorum scelerum sarcina oppressi, abducimur, ni tu succurras

turras, ad extremum exitium. Quamobrem
 oramus & obsecramus, vt iacentes releues,
 nosq; in gratiam receptos, timorem, cultum,
 & pietatem sinceram edoceas, quo purum
 cum primis animum habeamus: compescatur
 lingua, ne te aut nostra sanctitate indigna
 effutiat, actionibus uero deflectam⁹ à uitijs.
 recta quæ præcipis exequamur, ac tuæ pacis
 efficiamur quàm studiosissimi: utq; nostras
 animas uoluisti redemptas præcio non uul-
 gari, ita illis digneris tribuere liberaliter at
 que munificè eternam salutem, per Iesum
 Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XXXV.

Cum tibi, Deus Opt. Max. sit robur in-
 uictum, & propensissima voluntas
 ad opem ferendam tuis, quando ab illis bona
 fid: iuuocaris: nunc oramus ac omnibus uotis
 expetimus, vt nobis auxilio esse digneris,
 quando perpetuò, dū hîc uiuimus, tantopere
 oppugnamur ab aduersarijs potestatib: Inci-
 tatur quippe Satan immani odio ut salutē
 nobis interuertat. Quamobrem ne respicias
 quæ in te nefariè admisimus, sed pro tua mi-
 sericordia condonatis grauissimis culpis, quò

P R E C E S

bus nos miserè sentimus oneratos, potentia tua & sanctorum angelorum vi, à nobis diaboli & omnium membrorum eius insultus propelle, quò & illis non succedant eorum conatus, & nostri animi ob tuum fauorem & presens auxilium, suauiter exultent, nullumque prædicent inueniri posse alium Deum, qui, perinde ac tu, eripiat suos ab omni calamitate. Insultant illi atque illudunt nostræ infirmitati, verum tu optime pater, qui nostra intueris pericula, nos quæsumus tibi vendices, & ab æterna damnatione digneris asserere, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Multum diuque cupimus, Deus Opt. Max. te celebrare in quàm frequentissimo cætu piorum hominum, quod sanè tum prompto atque hilari animo faciemus, cum nos à Diabolo & ministris furoris eius tua potentia eripueris. Haud te latet vt dolose, fraudulenter, ac pessimè diuexãt fideles. Quapropter oramus qua pietate possumus, vt nobis imprimis digneris ignoscere quicquid aduersum legem tuam indignè admisimus,

missimus, deinde extiteris ad nostram tuendam ac defendendam causam, ne tuis insultent aduersarij, cum pro sua libidine illos calamitosos effecerint: sed ipsos potius confusio & pudor peruadant, quando tuæ gloriæ ac nostræ saluti sese opponere audent: contraque nos, qui tuæ iustitiæ atque honoris cupidi sumus, gaudio lætitiæque perfundamur, tuasque laudes, dignitatem, alacri animo prædicemus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XXXVI.

Tantam intelligimus, Omnipotens Deus, vim esse prauitatis, vt qui ea laborat, non tangatur, neque moueatur timore vel reuerentia tui nominis. Etenim de suis flagitijs ita sibi placet, vt demum reddatur omnibus iuxta nota ac odiosa. Quicquid loquitur prauum est, neque potest adduci, vt se patiatur institui ad bene agendum: quin etiam noctu in animo voluit scelera, seque in peccatis ita obfirmat, vt nihil mali repudiet, quod eius animo se obtulerit. Pro tua igitur misericordia, ô Deus, & singulari fide, iustitiis & iudicio integerrimo, quæ cæ-

P R E C E S

Tū & æthera implent, uincunt amplissimos
montes, & ingentem abyssum excellunt, neq;
solum hominibus, uerum uniuersis animantibus
uitam & salutem afferunt, rogamus, ut
abolitis atq; remissis peccatis, quibus te mi-
seri offendimus, ne sinas animos nostros prau-
tate maculari. Imò largire potius, ut alarum
tuarum fide atq; tutela freti, à regia cæli, o-
pulentissimo spiritu ac æternis eius delicijs
perfundamur: & de fonte uitæ, qui tecū est,
largiter potati, beneficio tuæ lucis, lumē æter-
næ felicitatis contemplemur: quiq; nostræ sa-
luti aduersantur, inde non ualeant nos depel-
lere, quin potius ni desistant cæpto, sic cor-
ruant, ut consurgere non ualeant, per Iesum
Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O X X X V I I .

CVM Ecclesia tua, Omnipotens Deus,
plerosque habeat infirmos, qui fortè
possent grauiter offendi, uidendo tam pro-
speros nacentium & impiorum successus:
tuo itaque spiritu illos confirma, ut probè in-
telligant istam felicitatem, qua modo ho-
stes Euangelij tui fruuntur, non esse stabi-
lem aut solidam, imò exiccandam & arefa-
ciendam

ciendam multò citissimè, instar herbe flac-
cidae & vilissimi graminis. Nosque ita per-
fundere digneris tua gratia, ut vni tibi in-
nitamur, studeamusque perpetuò beneficen-
tiae & charitati, quibus plenè sit persuasum
omnem voluptatem & oblectationem ex-
te, velut ex vniò & inexhausto fonte ca-
piendam esse. Da præterea, ut equo & pa-
tienti animo sinamus te in nostris rebus age-
re, prout bonitati tuæ visum fuerit, teq; for-
titer expectemus, quando contigerit ut sa-
lutem nostram differas, ita ut furibundè ad-
uersus presentia non succenscamus, qui in-
tellexerimus grauissimis peccatis nostris lon-
gè grauiora deberi supplicia. Adeò enim, ò
Deus, in te peccauimus, ut nostris malis me-
ritis impar sit omnis pœna. Quibus attamen
non obstantibus, tu qui es clementissimus,
digneris nostros gressus dirigere, & sic fa-
uere tibi fidentibus, ut omnes intelligant,
nos haud omnino prostratos quamuis recideri-
mus, eò quod manu tua placidè & molliter
suffulciamur, teque omnes fateantur mi-
nimè deserere iustos tuos: unde quàm pluri-
mi se fidei tuæ cõmittere audeant, ut se adiu-
ues, & ab impiorũ manibus præsentì auxilio

P R E C E S

eripias, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

NE permoueant nos, Deus Opt. Max. secundæ res impiorum, vt à colenda religione quàm castissima deflectamus animum, quandoquidē nobis declaras tam esse breuia & fugacia illorum bona, quàm viror graminis & flores in pratis. Exoneret cum primis te precamur conscientias nostras peccatorum sarcina, qua nisi releuemur tuo fauore, in exitium facile prosteruemur. Sed cum sis nostra fiducia, vnde toti pendemus, nosque tuæ prorsus commendauerimus fidei, non dubitamus nobis dandum quod postulamus: id verò est, ut omnem nostram voluptatem atque iucunditatem in te vno collocemus, abiecta spretaque huius mundi prosperitate. Nam vt qui innituntur ei, euertuntur in momento: ita qui sunt quieti, lenes & equo animo, placidè ac tranquille fruuntur æterna hereditate. Non est timendum quicquid fremat, intentet & molliatur in sanctos impius, nam prauitatis eius conatus in ipsum recident. Tu verò, ô Deus,

Deus, ipse ignoscas & probes cum instituta
 tum actiones nostras, quò nos eterna mane-
 at hereditas, qui nomē tuum laudibus quo-
 tidie celebramus, per Iesum Christum domi-
 num nostrum, Amen.

E X E O D E M.

CUM receperis, Omnipotens Deus, te
 ducem & comitem pijs fore, ne à
 iustitiæ calle aberrant, illorumque fulcrum,
 si fortè fortuna ceciderint: atque adeò tam
 firma fuerunt hæc tua promissa,
 ut iustus nunquam repertus sit, qui tuo fa-
 uore destitutus, necessaria ad victum nõ ha-
 buerit. Freti idcirco fide tua oramus, ne pro-
 ut merentur peccata quæ in te admisimus,
 nos punias, sed illa pro tua misericordia con-
 fugientibus ad te condones: dignerisque ti-
 bi fidentibus elargiri, ut in suis animis vo-
 luntatem ac leges tuas impressas habeant,
 quò de ipsis perpetuò meditentur ac loquan-
 tur, neque sint in illis exequendis varij &
 inconstantes. Impiorum, qui aduersus tuos
 implacabiles gerunt inimicitias, illustris ac
 splendida fortuna haud nos à recto dimoue-
 at, sed ita spiritu illustres animos, ut sentia

P R E C E S

mus eos celeriter extinguendos, & in maxima ac perpetua supplicia concessuros. Nobis verò, pro ut confisi sumus tuis promissis, robur & salus abs te detur, eripiamurq; ab imminentibus calamitatibus, & nostræ salutis hostibus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O
X X X V I I I.

INstar filiorum arguas & castiges nos, Deus Opt. Max. iram verò & indignationem tuam remoueas à presentibus angustijs. Sentimus quidem manum tuam, & pericula in quibus uersamur, intelligimus non admittere humana remedia: Quod nobis haud immerito contingit. Siquidem peccata & iniquitates undique nos cooperuerunt, quibus ultra quàm ferre possimus, & oneremur & premimur. Hinc fit ut incedamus mæsti, & præ cordis anxietate penè dissoluamur. Videmus proximos & amicos longè fieri, & aduersarios tendere laqueos, ac omnia moliri ut denique euertamur. Tu igitur, ô Deus, qua es præditus misericordia,

nos imprimis tibi reconcilies, condonando
 quæ fœdissimè contra te admisimus, dein-
 de ad nostrum auxilium propera. Te uni-
 cum nostrum refugium expectamus, qui te
 inuocantibus consueuisti præstò esse, & illo-
 rum uotis respondere. Non ignoras quomo-
 do in nos Antichristi, dum ita conculimur
 & nutamus, insultent: indies fiunt robu-
 stiores, & augentur qui nos iniustè odio ha-
 bent. Quare te obsecramus, optime pater, ne
 deseras nos in tantis afflictionibus, cum sis
 ipse nostra salus, festines quæsumus, ut Ec-
 clesie opem feras, atq; extremè periclitan-
 ti subuenias, per Iesum Christum dominum
 nostrum, Amen.

EX EODEM.

QUandoquidem experimur, Deus
 Opt. Max. tantam esse sarcinam. tan-
 tumque onus scelerum quæ in te
 admisimus, ut iam ferendo non simus pares,
 ideo accedimus tuam fidem imploratum, ne
 illorum causa per iram uel furorem nos cor-
 ripias. Paterna sit, ut erga tuos consueuisti,
 admonitio: uide ut malorum conscientia

P R E C E S

habeamus penè conturbatum animum, omnia sunt in nobis putrida atque corrupta: tristes, afflicti, & lumine quodammodo orbati, nisi subuenias, degimus. Neq; est quod amicis aut propinquis confidamus: nam peccata nostra, omnia reddunt nobis aduersa et inimica. Quando itaque ô Deus, nostras iniquitates in sinum tuum effundimus, adeoq; solliciti sumus pro venia impetrâda, tu fauore & misericordia tibi insita ne destituas, imò vt exorabilis es & placidus, celere & firmum suppeditare digneris in nostris malis auxilium, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XXXIX.

Quando hoc difficillimo tempore, Omnipotens Deus, ita vexamur presentibus calamitatibus, ac tanta mole afflictionum premimur, ad te cōfugimus, quò tuo spiritu nobis os & linguam compescas, ne quid indignum maiestate tua vel nostra professione nobis excidat. Cum enim iustè non possimus conqueri, has angustias vincere nostra peccata, aut nos immeritos puniri, fac vt reprimamus voces de te queritantes

vitantes: exagitentur potius viscera nostra
 iusto dolore de admissis peccatis, incalescāt
 intima, & cor succendatur solida pœniten-
 tia. Da clementissime pater, vt probè in-
 telligamus situm vitæ nostræ immature
 singulis horis, quandoquidem mera vani-
 tas est, quicquid hic viuimus, multumque
 abest, vt nobis quippiam nostri solliciti stre-
 pitus, aut angustæ opes prodesse valeant.
 Te ergo vnum oportet Domine vt expecte-
 mus, quos si inprimis à peccatis & iniqui-
 tatibus releuaris, confidimus minimè futu-
 ros impijs opprobrium. Nam à lustratis &
 repurgatis à sceleribus, consueuisti remoue-
 re plagas tuas, ne consumantur exagitatio-
 ne tuæ potentissimæ & inuictæ manus. Quæ
 si pergat vexationibus homines exercere,
 vt merentur, non minus illos conficit & at-
 terit, quàm tinea arrodatur pannos. Audias
 itaque ô Deus, preces nostras, & cum cer-
 nas in terris nos haud obtinere solidam re-
 quietem, concedas vt saltem apud te fide vi-
 uamus, & tutò versemur, per Iesum
 Christum dominum nostrum,
 Amen.

P R E C E S

E X E O D E M.

DV M experimur, Omnipotens Deus, aliqua tuæ seueritatis iudicia, tamen à spiritu suademur, ne tuæ bonitati aut iustitiæ obloquamur, attamen doloris magnitudine, & peccatorum conscientia ed ferè adduciuur, vt vitæ nos tædeat, Quam obrem cum tibi confiteamur nos peccasse, multisque modis coram te iniquè egisse, pro tua pietate atque misericordia efficere nobis propitius. Vides ut brevis inanisque nostra sit ætas, instar umbræ, in qua nihil firmi, solidi & veri locum habeat: momento præterimus, & quicquid temporis hic datum est ad vitam, id nostro vitio totam concitatis, turbulentis, & perniciosis affectibus viuimus. Precamur ideo, vt demum te nostrum misereat: pertingant ad aures tuas nota, & gemitus quos à cordibus ipse spiritus tuus in nobis exprimit, dumque in hoc mundo vt peregrini uagamur, tuo favore digneris animos nostros subinde recreare, per Iesum Christum dominum nostrum.

Amen.

EX PSALMO XL.

QVI adeò spe suffulciuntur, Omni-
 potens Deus, ut presentibus et urgen-
 tibus malis te expectent, atq; ad
 te suspiciant minimè despondendo animum,
 tu demum illorum uotis, ut benignus &
 clemens, condescendis, eorum audis clamo-
 res de profundis aquis, atque in cæno & lu-
 to iacentes infixosque, potentissimo auxilio
 tuo erigis. Quî fit, ut liberati tuas laudes
 perpetuò in ore habeant, quas nouis carmi-
 nibus publicè & priuatim celebrent, ad fi-
 dem, spem, ac timorem tui omnibus excitan-
 dum. Dones itaque & nos in presentia tan-
 ta fœlicitate, ut in te uno collocemus præ-
 sidium nostrum, neque superbos aut menda-
 ces, qui aduersus Ecclesiam tuam consur-
 rerunt, quicquam moremur, probè scien-
 tes te omnium mirabilium authorem, quò
 habeas in thesauris tuæ prouidentie ea con-
 silia & instituta, quæ ordine referri aut e-
 narrari possint à nemine, cum numero &
 magnitudine vincant omnem verborum
 uim & orationis efficaciam. Cum ergo te
 hætenus peccatis nostris grauter offen-

P R E C E S

Merimus, neque vlllo nostro sacrificio lustrari
possimus, concedas obedientem fidem, vt
tuae voluntati vbiq; praesto simus, quam no-
bis in libro legis dignatus es reuelare: eam
largire vt libetes ac vltronei exequamur,
impressam in intimis visceribus nostris. Vt
que tu à misericordia & bonitate nunquam
te cõtines erga nos: ita vicissim fideles tui,
& verbis & moribus testentur fidem, iusti-
tiam, & veritatem tuam. Vides vt depri-
mamur peccatis, vt adobruamur aduersis,
& corde atque animo destituamur. Quare
cordi tibi sit nostra salus: prospera vt adiu-
ues. Quin potius hostes tui nominis pudefa-
cias & confundas: nos vero, qui te quæri-
mus, tandem recreemur, experiamurque te
haud frustra ipsissimam salutem, & auxi-
lium afflictorum & inopum predicari, per
Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Qui tolerant, Omnipotens Deus, equo
& patienti animo tui auxiliij dila-
tionem, tandem sentiunt suas pre-
ces abs te audiri: dumq; experiuntur se bo-
na fide liberatos, non solum ipsi nomen tuum
debitis

debitis laudibus celebrant, sed reliquis pijs
 materiam idem faciendi affatim suppeditant. Nunc itaque quod superest, cum exter-
 nis sacrificijs non capiatis, id nostris preci-
 bus contendimus impetrare, ut quàm aman-
 tissimi & cupidissimi reddamur indies ma-
 gis ac magis tue voluntatis exequendæ, tu-
 amque veritatem atque misericordiam er-
 ganos, crebris imò perpetuis efferamus præ-
 conijs. Interim verò quicquid turpiter ac
 flagitiosè admisimus, ut misericors es & bo-
 nus, nobis condones, neq; illis pœnis aut ca-
 lamitatib. nos obrui permittas, quas nostræ
 peccata sunt commerita. Qui tuam ignomi-
 niam nostrumque exitium querunt, ipsi pu-
 desiant, studiosi verò tui nominis vera ac
 solida perfundantur letitia. Cumque nos de-
 spectos & carnis auxilijs destitutos non
 ignores, ipse defensor & propugnator ad no-
 strum præsidium festines, per Iesum Chri-
 stum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XLI.

NON est sanè contemnendæ pietatis,
 Omnipotens Deus, cum de egrotan-
 tibus tum etiam de pijs omnibus, quos in-

P R E C E S

terdum corripis aduersis casibus, probè iudicare, quasi nimirum, qui paterno castigaueris animo, sis illos facile erepturus, uiuificaturus, atque demum tua presentia beaturus. Quaspe & nos ipsi freti, qui nunc grauissimè affligimur, hęc vnà precamur, vt nostrū miserearis, à peccatis, quibus te grauissimè offendimus, nos releuando. Intelligis profecto, ut inimici sancti Euangelij nobis mala cupiant: nosti quae sibi fingant & proposuerint de nostro exitio. Nihil planè non moliuntur, ut euertant Ecclesiam tuam. Quibus & illi se adiungunt quos coniunctos nobis cum religione, tum multis alijs nominibus & officijs, putaueramus. Quam obrem tu, ò Deus, erga nos tangaris misericordia, qua consueuisti non solum erigere iacentes, sed etiam illorum hostes conficere. Ne hoc inimicis religionis & pietatis tribuas, ut seruatorum tuorum interitu gaudeant. Si autem nos presentibus calamitatibus subduxeris, confirmarisq; tuo spiritu, laudabitur publicè ab omnibus pijs nomē tuū, quod rogamus ut perpetuo & absq; ulla intermissione fiat, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX

E X E O D E M.

Ingentia, Deus Opt. Max. eos manent præ-
 mia, quos miseret afflictorum: nam qui mi-
 seris & calamitosis hominibus misericor-
 diam impertiunt, eximiam bonitatem tuam
 imitantur. Etenim consueuisti uel ad lectum
 egrotanti seruo tuo adesse, ita uti uidearis
 ipse uersare stratum eius, quo mollius, à mor-
 bo uexatus, cubare possit, neque nobis est ad
 eò singulare officium, quo indulgentissimè
 non in seruias tuis, quando iudicaueris opi-
 tulandi adesse opportunitatem. Quamob-
 rem cum probè intelligamus, ob nostra pec-
 cata in mala periculosa & difficillima nos
 incidisse, ad te unum supplices confugimus
 ut nobis digneris, quæ transgressi sumus re-
 mittere, neque patiaris hostes nostræ salutis
 letitiam capere quod perierimus: quando-
 quidem hoc uno declarabitur nos tibi esse
 quæ charissimos, ubi adiuueris in tanto re-
 rum discrimine. Subuenias quæsumus, atq;
 indica nos tibi cordi esse, quò laudes tui no-
 minis, quemadmodum par est, celebremus,
 per Iesum Christum dominum no-
 strum, Amen.

P R E C E S

EX PSALMO XLII.

Nullus est, Omnipotens Deus, cui bene
perspecta sit bonitas tua, quin ut cer
uus vehementer sitiens ad te diu noctuque
anhelet & suspiret: qui enim fieri potest, ut
quispiam vera fide præditus ad Deum vi
uum non contendat? Atque in nobis hæte
nus id studium fuit admodum remissum, neq;
te, ut par erat, in sacris cœtibus bona fi
de requisuimus. Ideo præ mœrore & angu
stia, fiunt nobis pro cibo & potu lachrymæ
his difficillimis temporibus, passimque in
sultant Ecclesiæ aduersarij, & dicunt: Vbi
est Deus eorum? Sed tu, ô Deus, ut miseri
cors & clementissimus, deponas quæsumus
iram tuam, quam iustè aduersum nos conce
pisti, & tuarum promissionum memor, con
cede, licet immerentibus, ut robustissima
spe & fide confirmemur, quò non infra iu
stum deiciatur anima nostra. Et licet om
nes fluctus, procelle, & abyssi tentationum
videntur in Ecclesiam tuam effundi, boni
tate misericordiæ & gratiæ tuæ modereris,
ut à nobis animi & conscientiæ solida gau
dia non auferantur. Fac ut incitati sancto
Spiritu

Spiritu, nos ipsos perpetuò adhortemur ad sperandum & confidendum tuis auxilijs, quod adhuc nomen tuum simus celebraturi, & gratias acturi, pro restituta salute atque tranquillitate, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Toto pectore, Deus Opt. Max. cupimus nos tibi adiungere, hoc ipsum diu notuque esurimus & sitimus, quandoquidem non possumus absque magno dolore, cum videris nos destituisse, & animi nostri, & aduersariorum audire insultationes, quibus pietati & fidei conceptæ illudunt, nimirum ex probrando ærumnas, misérias & calamitates quibus penè oppressi videmur iacere, nostris nimium ingrauescentibus peccatis. Illa pro tua misericordia nobis, quaesumus, ignoscas, ô Deus, quò nos ipsos valeamus confirmare, nostrisque animis imprimas, vt sint constantes: dumq; nos perturbant mali affectus ac graues pœnarum timores, roborati tua promissione consolemur afflictos animos in nobis ipsis, persuadentes, vt vni tibi fidant, ac sperando se tuum nomen alacriter

P R E C E S

celebraturos esse, quod illis cum uera salus,
tum uerus Deus extiterit, per Iesum Chri-
stum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XLIII.

TVA, Deus Opt. Max. autoritate atq;
potentia suscipias tandem iudicium
causae nostrae, quae cum tibi uerum cultum
& repurgatam religionem asserere conten-
dat, & ideo bona sit, ab omnibus nihilomi-
nus deseritur & improbat: Quare sum-
mopere indigemus, ut ipse nos à dolosis &
prauis hominibus eripias. Tu solus Eccle-
siae superes consolatio, robur & firma-
mentum. Nomine, professione, & doctrina
tua uiximus alioquin indignè, uerum ea
est tua misericordia, ut pœnitentium & ad
te redeuntium iniquitates omnes contegat,
peccata remittat, & quae turpiter admissa
sunt credentibus non imputet. Precamur
itaq; ut nostrum misertus, ita lucis & ueri-
tatis tuae efficias participes, quò & hinc in
sacris cœtib; te purè colamus, & demum
ad sacra aeternae uitae habitacula deduca-
mur. Est quidem nunc tristis & deiecta ani-
ma nostra, turbamur subinde cogitacio-
nibus

ribus timidis, & viscera præ terroribus intra nos tumultuantur. Verum te precamur, optime pater, ut nos confirmes ad benè sperandum, quod simus te etiam posthac celebraturi, & ob salutem impetratam exhilarandi, cum te nostrum Deum, uti reuera es, declaraueris, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

IN summo discrimine ac tantis periculis huius uitæ, tibi Omnipotens Deus, nostram causam tuendam ac defendendam committimus. Nam licet in nobis ipsis, dum hanc miserimam uitam colimus, nil sit roboris aut firmitatis, cui ualeamus inniti, cum uotionatio natio, ac infinitis ad illud peccatis adiectis infeliciter aremamur: attamen obsecramus ut splendor tui fauoris nos irradiet, quo tenebræ nostræ mentis illuminentur. Nam si ex tua misericordia nobis id contigerit, & summa letitia & incredibili gaudio perfundemur: ac nostrum animum alioquin consternatum, bona spe esse iubebimus. Id unum quaesumus digneris elargiri, ut omnem spem nostram in te uno collocemus, quandoquidem

P R E C E S

tu solus & nostra salus & verus Deus ex
istis, per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

EX PSALMO LIIII.

Summa bonitate, Omnipotens Deus, Ec-
clesiam tibi ex multis gentibus collegi-
sti. manu tua plantatam non humanis viri-
bus: tuo favore & Spiritu à peccatis est res
purgata: euasit hætenus diaboli crudeles in-
sultus, abs te adiuta & fortiter defensa: tu
eã seruasti semper ab aduersarijs, ac eos pu-
dore & ignominia affecisti qui eã odio pro-
sequebantur, Deuissimus propterea in te
solo gloriari, & tui vnus nomen celebra-
re: sed proh ô dolor, omnibus istis beneficijs
ingratißimi fuimus, carni & humanis vi-
ribus fidimus, & nostra vita iniusta ac pra-
uis moribus tuam doctrinam, quam profite-
mur, probro affecimus. Idcirco nos in præ-
sentia depellis & ignominia completes: iam
penè Antichristi efficimur præda, & vici-
nis probro sumus. Fabula gentibus, risus po-
puli, vulgi ludibrium iamiam, ô Deus, est
tuum Euangeliũ: hæc omnia (fatemur) no-
bis propter peccata & merito contigerunt.
Sed

Sed tu optime pater, qua es benignitate præditus, nos tibi denuò recõcilies, & quicquid malè & stultè admisimus velis condonare, & da, vt nequaquam tui obliuiscamur, neque in tuo fædere perfidi efficiamur. Licet prorsus atteramur, & vmbra mortis nos undique obtegat, non defleat neque declinet unquam animus noster à semitis tuis. Non id committamus, ut etiam si instar ouium deputemur cædibus, obliuiscamur tui nominis & ad cultus detestabiles conuertamur. Euigiles, quæsumus, ô Deus, neq; amplius obdormias. Ne abscondatur facies tua in nostris afflictionibus: consurge & deiectos adiuues, quos tibi delegisse pro tua clementia non dubitamus, per Iesum Christum dominum nostrum Amen.

E X E O D E M.

Magnifica nobis referuntur, Deus Opt. Max. in sacris historijs de tua misericordia & uictrici potentia, quam ad fideles tuendos, conseruandos, & auzendos antiquitus declarasti: quibus auditis persuademur in te uno & non in uiribus, opibus & potentia nostra spem ponere. Verum nunc

P R E C E S

oppressi pondere peccatorum grauissimo, cū
 ira tua sentiamus commertam ultionem,
 timeamusque, ut malè conscij, seueriores pœ-
 nas & acerba supplicia, oramus, ut qua es
 præditus bonitate, condones ac remittas quic-
 quid in te peccauimus: deinde si calamita-
 tibus & ærumnis destinaueris exercendos,
 elargire, vt non propterea uiolemus, quæ à
 nobis tibi debetur pietatem atq; religionem:
 ne committas ut ad alia quàm ad tua confu-
 giamus consilia. Exciteris itaq; & ad nobis
 opitulandum properes: dñ subuenire differs,
 tuum favorem uideris à nobis auertisse. I-
 deoque ut illustretur misericordia & boni-
 tas qua præditus es, digneris ab his quæ nos
 circumuallant periculis redimere, per Iesum
 Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XLV.

Christum habemus, Deus Opt. Max.
 unicum & omnibonorum genere cu-
 mulatissimum regem, cuius ut est potentia
 summa, ita solium imperij est in æternum
 confirmatum: potentia præualet inuicta, or-
 watur summa iustitia, ualet apud te im-
 mens

mensa gratia, & infinita sapientia est conspi-
 cuius. Illi Ecclesia, ut augustissima regina, est
 desponsata, ut semen et numerosissimum
 procreet atque sanctissimum. Nos igitur qui
 tantum regem omni studio observasse de-
 bueramus, nomen eius, & sanctum ipsius re-
 gnum turpissimè fedanimus nostris vitijs,
 qua nunc fatemur & agnoscimus coràm te
 optime pater, & ut nobis ignoscatur sup-
 pliciter poscimus, quò in gratiam abs te re-
 cepti, denuò sentiamus beneficia regis no-
 stri: & quamuis non id mereamur, attamen
 oramus ut in hac nostra oppressione consur-
 gat, accingatur gladio suo, & Ecclesiam si-
 bi desponsam asserat ab iniurijs & contu-
 melijs Antichristi. Exerat iam sua pera-
 cota iacula uerbi & spiritus. atque utat-
 tur uirga iudicij & aequitatis, qua regnum
 suum administrare consuevit. Nunc osten-
 dat se ueritatem diligere, & pessimè o-
 disse iniquitatem: per eundem me

lesum Christum dominum

nostrum, A-

men.

P R E C E S

E X E O D E M.

V Nigenitus tuus, Dominus noster Iesus Christus, Deus Opt. Max. verè dignus est, vt modis omnibus commendetur. Forma virtutum, & specie sanctitatis elegantem atque formosum in mundo se præ omnibus exhibuit: vsus est docendo ac exhortando oratione suauissima, gladio sermonis, & virium efficacia omnia in suam potestatem ac ditionem redegit: iustitiæ prorsus amantissimum, iniquitatis verò acerrimum hostem se perpetuò declarauit. Sed nos miseri, cum ei tali ac tanto destinati essemus vt casta sponsa in matrimonium, uarijs ac multiplicibus vitiorum maculis nos contaminauimus. Precamur itaque, vt pœnitentia ac tuo spiritu repurgemur, quò malarum affectionum, quæ nobis innata sunt, obliti, ad amorem huius lectissimi sponsi prorsus aspiremus, & opera nostra collata, loco patrum qui iam ad illum collecti sunt, ei complures fideles regenerentur, cum quibus decus & laudes ipsius æternum celebremus, per eundem met Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X

EX PSALMO XLVI.

Quicumq; Deus Opt. Max. te unū pro
 tectionem ac robur suum verè cre-
 dunt, eis in afflictione semper
 fuit præstò auxilium tuum: quare fidelibus
 eximitur prorsus terror, etiam si uniuersa
 terra concutiatur, nutent montes, vnde ac
 fluctus maris tam impetuose pulsent litto-
 ra, vt videatur cuncta in aquas iamiam re-
 solui ac diffluere. Et summa vicissim do-
 nantur fiducia, cum in medijs angustijs eos
 recrees consolationum iucundissimis riuu-
 lis, fæcundo nimirum tuo spiritu, exerendo
 varas & admirabiles tui auxiliij rationes.
 Qua tua bonitate & nos freti, haud obstan-
 tibus innumeris peccatis nostris, quibus te
 grauissimè offendisse confitemur, precamur
 vt gentes & regna, quæ vides magno im-
 petu, & callidissimis consilijs tuam Eccle-
 siam oppugnare, ipsa nutent & debiliten-
 tur: in voce tua inclames, qua solet terra &
 omnis creatura concuti atque dissolui. Tu
 stes à nobis quasi munitissima arx, ô Deus
 noster: amoueas hinc bella, lanceas, equos,
 currus, & omnia armorum genera ab te

P R E C E S

hebetentur, quò tandem conatus remittant
suos qui nos oppugnant, tuque præ omnibus
rebus sublimis ac eximius appareas, dum
vniuersis exercitibus ac omni mundi poten-
tia te meliorem ad nostram salutem decla-
raueris, per Iesum Christum dominum no-
strum, Amen.

E X E O D E M.

Quicunq; præceps aut horrendus ca-
sus, Omnipotens Deus, nos diuexaue-
rit, non spe dei ciemur, neq; ani-
mo consternabimur, cum te iam constitue-
rimus vnicum nostrum presidium. Tametsi
concentur mundi tumultus, carnis tem-
pestates intumescant, ac totus diabolus cum
suo vniuerso apparatus omnia nostra videa-
tur concutere, in tua bonitate ineffabili &
inuisita potentia acquiescimus. Merentur
quidem peccata nostra omnia turbulenta
atque hostilia: sed tu, vt bonus es, illa nobis
ignoscas, & misertus presentium calamita-
tum, salutem, pacem, atque tranquillita-
tem concedas te invocantibus. Tibi quippe
facillimum est gladios, arcus, bellicas ma-
chinas,

ehinas, omnesque diaboli versutias, nedum
 verbo tuo potentissimo, sed vel nutu, vel
 ipsa voluntate dissolvere. Cupimus, ô Deus,
 in id incumbere, vt contemplemur quæ tu
 edas pro tuis facinora, quò te omnes in-
 telligant stare à nobis, & destinasse tuorum
 fidelium perpetuum fore adiutorem, per
 Iesum Christum dominum nostrum, A-
 men.

EX PSALMO XLVII.

Dignatus es, Omnipotens Deus, Eccle-
 siam tibi cogere in terris, ac non in æ-
 des lapideas aut marmorea templa infer-
 re, sed in viua hominum pectora, quæ tuis
 admirandis donis ornas & Spiritu Sancto
 excolis: quo tanto munere donatos, festiva
 gaudia & letos plausus, par est omnes fide-
 les edere. Sed hæc gratiarum actiones & hi-
 lara carmina, obfuscant plurimum fune-
 sta peccata quæ admisimus, & illorum me-
 rito afflictionib. grauiter premimur: cumq;
 nos hæctenus errasse fateamur, & nunc non
 indigna pati nostris flagitijs videas, qui es
 ipsa misericordia, ignoscas populo tuo, quiq;

P R E C E S

excelsus es & latissimè imperas, ne nos perdas prout sumus commeriti. Da optime pater, vt regno tuo non obstent nostra vitia: perge subycere fidei novos populos, & verbo tuo parere facias quæ hæctenus fuerunt infideles nationes, quiq; delegisti tibi Ecclesiam vt eximiam et insignem hereditatem, in ea perpetuò modis & laudib. multo cultissimis efferaris, ita vt omnes te habeant, prædicent & canant suum regem. Tuos autem, qui modo videntur omnium abiectissimi, ita spiritu illustres & verbo regas, vt eos gubernari tuo imperio omnes intelligant. Monarchæ, & quicquid in mundo est potentia, demum tibi se adiungant, vt eorum sis, haud aliter Deus, atque fidelis Abrahami antiquitus fueris. Reges ac omnes principes, qui pro suo munere hominibus sibi subditis præsidio esse debent, fac te agnoscant, quò in eis maiestas & gloria tua ad Ecclesie non vulgarem utilitatem clarissimè resplendeat, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Promotionem regni Christi, Deus Opt. Max. conuenit omnes fideles ingenti plausu,

clausu, admiratione letabunda, & studio-
 sissimo favore prosequi: nam ibi & declara-
 tur tua bonitas, & ipsi nostræ salutis com-
 potes efficimur. Meretur ille quidem, vt om-
 nes populi ac nationes eius imperio subij-
 ciantur, & nobiscum agatur quàm optimè,
 qui singularis eius hereditas sumus, præci-
 puumq; ipsius peculium. Te itaque, rex no-
 ster, qui ad cælos & ad dexteram patris eue-
 stus es, rogamus, vt à culpis, in quas incidi-
 mus nos digneris eximere, & quæ calami-
 tates vel aduersi casus imminent, à nostris
 ceruicibus tua misericordia ac potentia pro-
 pulsare, quò tu ipse solus in nostris animis
 regnes, omnesq; Reges, quiq; in terris ma-
 gnates & principes rerum potiuntur, tibi
 legitimo ac verissimo Deo indiuulsè adhæ-
 reant, per eundem Iesum Christum dominum
 nostrum, Amen.

EX PSALMO XLVIII.

TV A Deus Opt. Max. amplitudo ac exi-
 mius honor in Ecclesia summopere flo-
 ret, cum in ea verbo & spiritus potentissi-
 mè imperes: neque solum ibi mirificè lauda-
 ris, imò quicquid est decoris & solidi gau-

P R E C E S

Dei in vniuerso orbe, inde citra controuer-
siam deriuatur. Cumque illic longè melius
quàm alibi cognoscaris, eò fit, vt fidelibus
tuis eo loco sis tutum perfugium & arx mu-
nitissima. Conueriant itaque reges, & Mo-
narchæ huius mundi conspirent, vt volue-
rint, ad eam oppugnandam, cogentur ab in-
cepto desistere, vt qui vim & potentiam
tuam præsentem senserint, perculsi metu ac
pauore exterriti se à suis conatibus reci-
piant: quibus enim tu incutis terrorem, ij
dolore corripuntur instar mulierum pari-
entium. Non itaque, ô Deus, vincant nostra
peccata bonitatem tuam: grauitèr quidem
te offendimus, neque id inficiamur, at vnà
cum nostris peccatis agnoscimus tuam cle-
mentiam, quam & imploramus, quò tañ-
dem non meritis nostris, sed beneficio, fa-
uore & gratia filij tui tibi reconciliemur:
desque, vt Ecclesiæ tuæ hostes haud aliter
dispereant, atque naues in medio mari sepe
conteruntur maximo fragore à ventis de
improviso excitatis. Ita vt quemadmodum
auribus audiuimus è sanctis scripturis pro-
missiones tuas amplissimas prædicari, ita
seri oculis quoq; videamus. Concepimus iã
spem.

SACRAE.

§

spem & fidem ex his quæ nobis proponuntur in eloquijs tuis, facias, quæsumus, ut res consequantur: ut prædicationi tui nominis & bonitatis, post exhibita beneficia, adiungantur gratiarum actiones magna celebritate, quoque passim agnoscat meram esse iustitiã quicquid abs te prodierit: siquæ Deus noster, Deus inquam noster, & quo adhuc vixerimus, & æternum, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

OMnes creaturae, Deus Opt. Max. tuam luculenter bonitatem contestantur: sed Ecclesia præcipuum est opus quo vnicè prædicaris & celebraris. Inde vniuersus orbis exhilaratur, quando quidem illis sana est doctrina, qua & ipse agnosceris, & nos vocamur ad cælum: quicquid iucundi, læti, beatiq̃ue in terris haberi potest, ibi floret. Idcirco non est mirum quando aduersariae potestates minaci, rabido, & furibundo impetu contra illã mouentur, si tu illico ades, tueris, foues ac defendis, ut velint nolint, cogantur mundi rectores & principes tenebrarũ turbari, precipites fugere.

G 4

P R E C E S

ac summa trepidatione consternari. Franguntur tua virtute illorum impotētes iræ, tui verò fideles ibi tristibus curis leuantur, quæ beneficia nos interdum non sentimus, quod in calpas varias ac multiplices, partim infirmitate, partim ignoratione impulsim, malè & molestè viuimus. Per tantum itaque honorem domus tuæ obsecramus, vt expies quæ in te commisimus, quò in ipsa Ecclesia tu ipse ad laudem tui nominis nos & regas & gubernes, per Iesum Christum dominum nostrum Amen.

E X P S A L M O X L I X .

PRecamur, Omnipotens Deus, vt adhibita fide eruditioni spiritus Sancti, cū in afflictionibus à prauitate hostium preminimur, id animo reuoluamus, illos plurimū opibus & fortuna, qua florent, inniti: neque enim intelligunt in mundo nullas esse diuitias quibus possint homines à morte & æterna damnatione se redimere. Cohibeas, optime pater nostros affectus, ne rebus adeò caducis inhereant. Admoneat nos communis infirmitatis & miseriæ, quæ totum peruasit nostrum genus, vel mors ipsa, quæ in
omnes

omnes promiscuè grassatur: quantumcunq;
 sapientes aut stulti fuerint homines, haud
 illis conceditur elusa morte frui æternum
 partis substantijs. Consitemur planè & nos
 frequenter hîc lapsos esse, qui mundi viri-
 bus freti, admirabiles conceperimus animo
 victorias, pompas atq; triumphos, quasi no-
 stra nomina ultra omnem finem efferenda
 essent. Neque benè habuimus ob oculos, mo-
 mentaneam esse letam fortunam & prospe-
 ros successus carnis: & illis quicunq; fidunt,
 instar pecudum tandem intereunt, collocan-
 tur in inferno atq; æterna premuntur nocte.
 Hanc noxam, ô Deus, ignoscas nobis, & se-
 clusos ab inani spe mundanarum opum, nos
 ipse suscipias, quos ab inferno & morte eru-
 as. Da, vt nil metuamus nobis ab his qui se
 & domos suas diuitijs ac dignitate pluri-
 mum auxerunt, quæ omnia illis in hac vita
 duntaxat commoda esse possunt, vt quod ad
 carnem attinet, genio magis indulgeant. Ro-
 gamus te postremò, ô Deus, vt Ecclesiã tuã
 ab his hostibus liberares, qui non intelligen-
 tes honorem & authoritatẽ sibi à Deo col-
 latam, non solum vt iumenta moriuntur,
 sed expoliati presentibus bonis, cum mor-

P R E C E S

tui fuerint luunt eternas pœnas, per Iesum
Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Attentissimis animis audiri debent,
Omnipotens Deus, memorabilia ora-
cula sacre doctrinae, quæ in sanctis literis di-
gnatus es prodere: nullus est obscurus homo,
aut vir clarissimus, cui non sint, quæ loque-
ris, diligentissimè audienda. Idque inpri-
mis admones, vt fiduciam, quam in te vno
debemus collocare, nequaquam in bona hu-
ius mundi, quæ vana & caduca sunt, distri-
buamus. Quicquid est opum, roboris, splen-
doris, aut dignitatis inter homines, à morte
non valët nos redimere: imò ea est illorum
fors, vt citò mutantur & in momento inte-
reant: neque potest homo, qui his innititur,
diu esse conspicuus. Dum enim ipsa marce-
scunt & pereunt, eius quoque fucata glo-
ria deflorescit. Quare te rogamus, optime pa-
ter, vt nobis remittas, quod tam diu ac ad-
eò tenaci affectu his bonis hætenus hæseri-
mus, nostrosque animos inde auulsos, tibi
& sermonibus tuis quã arctissimè copules,
vt nil sit nobis optatius, quã te sequi & ala-
cri-

eriter capessere quæ iusseris. Ne reddamur
iumentis persimiles, atque ut mutæ pecu-
des intereamus, per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

EX PSALMO L.

Fortis & optime Deus, qui dignatus es
ex tua misericordia ex vniuersis orbis
finibus Ecclesiam ad te cogere, idque pri-
mum per Apostolos, quos in monte Zion or-
nasti opulentissimo spiritu filij tui. Neque
alia de causa tam mirabiliter electos & bo-
nos tuos voluisti colligere, nisi ut vera di-
uini cultus ratio, in qua proculdubio si-
ta est solida fidelium perfectio, publicè
tandem in omnibus gentibus percipere-
tur: disceremusque non tantum in exter-
nis ritibus & surdis ceremonijs consta-
re pietatem. Illa enim, quemadmodum ti-
bi placent, si fidei testimonia fuerint, ita si
ea destituantur, odiosa tibi sunt & summe
detestationi. Atque illud potissimum requi-
ris, ut non solum ex nostris verbis & cogi-
tatis, imò ex omnibus vitæ actionibus, glo-
ria & laudes nomini tuo proueniât: vis ve-

P R E C E S

bona fide quaecunque tibi vouimus praestemus, modo ea simus persuasi, & verbo tuo consentire, & pietatem promouere. Poscis deinde inuocari, dum aduersis premimur, ac ubi erepti fuerimus, tibi, uti par est, gratias agi. Ista exigis, ut praecipua religionis capita. At nos, o Deus, miserè admodum & infelicitè peccauimus, qui semper nostris ritibus & ceremonijs parum adiecimus fidei, & sacras literas, corde ab eis alieno, saepius tractauimus, disciplina ingrata nobis fuit, & mandata tua prauis cupiditatibus passim negleximus. Nunc itaque ob tuam clementiam & bonitatem inexhaustã, haec mala ignoscas nobis, & ab his liberares qui rapinis & impudicitijs inuoluti, & nomen tuum blasphemant, ac de Ecclesia & Euangelio tuo indignissimè loquuntur, teq; obliuisci putant scelerum quae ab ipsis admittuntur, cum ea non ulcisci sed patienter ferre videaris. Pone semel ipsa sub oculos, neq; nos ita ab illis rapi sinas quasi nullus sit qui eripiat, per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

EX

EX EODEM.

Indicasti nobis, Deus Opt. Max. tuo illo se-
uero iudicio quo causæ mortalium ad sum-
mum tribunal sunt cognoscendæ, nolle de vi-
ctimis & externis sacrificijs disceptare, vt
qui vitulos, hircos, feras, denumque omnia
totius orbis animantia perpetuò habeas in
tua potestate, neque voluisti vnquam tibi
hæc offerri, nisi vt essent fidei, religionis, &
internæ pietatis manifesta testimonia. Ab
humano autem genere potissimum requisi-
uisti, vt de beneficijs acceptis gratias age-
rent, tibi que vniuersa bona, quibus fruun-
tur accepta referrent: idque sedulo adnitan-
tur, vt quicquid tentant & moliuntur, vt
se facturos promiserunt, ad gloriam tui no-
minis instituant, teque vnum innocenti in
suis ærumnis atq; calamitatibus. Hic nos ô
Deus, vt nosti, grauiter labimur: ideo te ora-
mus, vt pro tua bonitate remittas atq; igno-
scas, quicquid noxæ ac culpæ hætenus incur-
rimus: ne tuos sermones ad nostram condem-
nationem tractemus, neue insolentes, alieni
cupidi, libidinosi, atque maledici tua senten-
tia pronuntiemur, sed tibi sacrificium lau-

P R E C E S

dis assidue offeramus, nostraq; vita ad nor-
enam tuorum mādatorum componatur, per
Iesum Christum Dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O L I.

Misericordiam tuam, Deus Opt. Max.
coniunctis precibus imploramus quò
mundemur, lauemur, & abstergamur ab ini-
quitate, sceleribus et flagitijs nostris. Agno-
scimus ac fatemur, vt corā te haectenus pra-
uè egerimus, sed nostra peccata nunquam
valebunt te iniustum aut parum fidelem
reddere. Nos quidem probè intelligimus,
quod haud meremur, vt praestes illustres &
amplissimas promissiones nobis factas, ve-
rum hīc opus est, ut tua succurrat fides atq;
constantia. Vides vt corrupti & vitiati à
partu edamur in lucem, qui antea in ipsis
iniquitatibus concepti sumus. Expurges
itaque animos nostros, & illos candore ti-
bi accepto digneris ornare. Da cor purum,
spiritum rectum, sanctum & vltro neum,
quò abs te non proijciamur vt impij, sed
vera gaudia & solidam letitiam recupe-
remus. Si nos à peccatis, quæ nos capitis æ-
terne mortis arcessunt, liberaris, soluen-

647

tur alacriter labia nostra ad te laudandum.
 Largire, precamur, ut sacrificio, quo uni-
 cè delectaris, confracti spiritus, deiecti &
 attriti cordis te accedamus: ibi & presen-
 tes calamitates lenientur, & tibi non erunt
 ingrata laudes, quibus te celebrabimus. De
 clares erga Zion, id est, Ecclesiam, bene-
 uolentiam tuam: vides in quantis verse-
 tur periculis, foris & intus premitur, eam
 quaesumus, ut non solum eripias ab hosti-
 bus externis, sed etiam reformes atque in-
 staures, quò non adeò te sponso habeatur in-
 digna. per Iesum Christum dominum no-
 strum, Amen.

E X E O D E M.

Agnosimus, Omnipotens Deus, quàm
 pernitiōsa labe peccatorum animos
 nostros contaminauerimus, quod nobis cum
 molestissimum sit & vehementer doleat,
 neque possimus nostris viribus, aut vllō ge-
 nere bonorum operum contractas macu-
 las eluere: hoc vnicum suffugium reli-
 ctum est, ut te misericordie fontem ac-
 cedamus, quo nostros misertus culpas

P R E C E S

abstergas, iniquitates abluas, peccata deleas, & vitia repurges, quibus & à conceptu & à partu sumus obnoxij. Etenim si maleficia & scelera, quibus oneramus, liberaliter condonaueris, tum sanè verax, fidelis, & maximè constans in tuis promissis apparebis. Aspergere nos digneris virginis filij tui sanguine, quo vno possunt & animus & corpus ad salutarem letitiam reformari. Cor nouum in visceribus nostris creari cupimus, & donari heroico spiritu, quò haud coacti, sed vltro ac summè volentes offeramus tibi sacrificium afflicti & prostrati spiritus, quod tu nunquam despiciere consueuisti. Demumque sic puri & expiati fauore ac tua misericordia, semper tibi sacrificia laudis offeramus, per eundem Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LII.

Qui suis malitijs preualuerunt, & sceleribus aliquam potètiã adepti sunt, illam consueuerunt insolenter iactare, seque perpetuò maledictis oblectant, nocere, mentiri, & fraudulenter loqui habent pro summis & exquisitis delicijs.

eijs. Ac miseri non interim sentiunt, quàm inopinatò & repentè sint evertendi fortunis, & caducis bonis huiusmodi, atque ab æterna salute remouendi, ita vt in terra uiuentium nullum locum sint habituri. Nos uerò Deus Opt. Max. qui tuæ misericordiæ & bonitati potissimum innitimur, oramus, vt deletis culpis in quas humana imbecillitate frequenter incidimus; moderato animo simus, neque propter vlla dona tua iactabundi efferamur, sed casu atque superborum hominum euersione, sapiamus, qui non Deum, sed opes & mundi fortunas, robur ac firmamentum sibi constituerunt. Largire quæsumus pro tua clementia & pietate, vt vni tibi firmiter adherentes, instar oleæ frondosæ atque virentis in Ecclesia tua, fructuosi viuamus, teque quod in tuos opulentissimè sis munificus; vti par est, celebremus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LIII.

VÆsana impiorum nequitia eò prorumpit dementiæ, vt sibi persuadeat Deum non esse, vnde vitam corruptissimè

H

P R E C E S

instituant, & moribus perditis atque fœ-
dissimis actionibus passim contaminantur.
Utque nullis benefici sunt, ita ubique sus-
cum aliorum iniuria quærunt. At Deus,
quem ipsi negligunt, ista non ignorat: qui li-
cet sua maiestate cœlos impleat, idem tamen
hominum facta dispicit, inter quos, proh ô
dolor, ne vnum quidem videt, qui probita-
tis, fidei & iustitiæ studijs teneatur: omnes
à recto deflexerunt, opprimunt imbecillio-
res, Deumque nec iustè colunt, neque ritè
inuocant. Sed erit quando hi, qui modo sunt
adeò securi, vehementissimo timore exagi-
tabuntur: qui que videntur sibi fœliciter in
sua impietate agere, tandem omnibus bonis
proturbabuntur, cum Deum iratum sint ha-
bituri. Quamobrem te oramus, cœlestis pa-
ter, vt nobis ad te confugientibus velis esse
propitius, & à vinculis peccatorum, qui-
bus cōstringimur, expedias, quò solida apud
te letitia exhilaremur, atque tecum
eterna fœlicitate fruamur, per
Iesum Christum dominum
nostrum, A-
men.

EX PSALMO LIII.

Quando tui Deus Opt. Max. dubijs iactantur casibus, eorumque animi curis grauiſſimis fluctuant, sepositis humanis auxilijs, quæ docentur ab te nequicquam sperari & prorsus inania esse, te accedunt vt firmum robur, tuumque inuisitum numen implorant, idque ex imo pectore, vt se ab illis eripias, qui seuis, immites, & animo truculento exurgunt & incitantur in sanctos, quos ipse tibi in regnum & hereditatem ascixisti: & eò crudelius in eos designant quæque acerbissima, quod te, quem reuerentur, nunquam sibi statuunt ob oculos. Cum itaque & nos propter peccata quæ admisimus, iam sentiamus nobis imminere pœnas meritas & graua supplicia, te precamur, vt supplicibus digneris parcere, quos te offendisse pœnitet, & pro tua misericordia stare ab illis, quando à furentib. hostibus oppugnantur. Hoc et si merita nostra haud requirunt, nihilominus id tua fides, veritas & promissiones pollicetur. Et voti cōpotes, carminibus laudis assiduè te compellabimus, gratumque animum in leto piorū hominum

fe-
 tur.
 sua
 us,
 si li
 men
 ob o
 ita-
 nes
 lio-
 ritè
 sunt
 gi-
 r in
 nis
 ha
 pa-
 esse
 ui-
 pud
 IX

P R E C E S

cœtu declarabimus, per Iesum Christum do-
minum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Nomen tuum, Omnipotens Deus, per-
petuò inuocamus, quò presens tuum
auxilium experiamur in his extremis affli-
ctæ Ecclesiæ calamitatibus, nunc opus est
vt fortitudine ac inuicta potentia, qua præ-
ditus es, nos tibi asseras è manibus impio-
rũ. Et licet vitiiati mores atq; corrupta vi-
ta, quam hætenus viximus, id nequaquam
mereantur, attamen eã scimus esse tuam mi-
sericordiam, vt ad te confugientes, quantũ
uis miseros & indignos non asperneris, pro-
pter illam igitur, non autem pro nostris be-
nefactis, quæ vt nulla habemus, ita nulla in-
stare possumus, audias, ô Deus, precès no-
stras, & uerba quæ coram te votis commu-
nibus profundimus, clementer admittas. Vi-
des quonam pacto alieni abs te in nos insur-
gant, dumque te & verbum tuum non sibi
statuunt ob oculos, Ecclesiam omni conatu
adnituntur euertere. Tu sis precamur, adiu-
tor, tu seruorum tuorum animos corrobora-
res, & mala rependas impijs quæ merentur,
vt nomen

ut nomen tuum effusè confiteamur, atq; bonitatem passim deprecemur, quod ab omnibus oppressionibus sumus liberati, & in hostibus tuis ea viderimus, quæ illis ab omnibus pijs optari debent, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LV.

Cogimur Deus Opt. Max. urgentibus Ecclesie summis necessitatibus quotiè die ad te clamare: non enim quieto animo esse conceditur, quando videmus & experimur illos qui Euangelio malè volunt, tantò sollicitè moliri credentium tibi euersionem. Timemus, perturbamur, & horremus, tantum non cupimus pennas columbarum, quibus ex his malis auolando, tandè in te possèmus placidè conuiescere. Verum sic affligè bene conuenit nostris peccatis, quibus te diu & grauiter offendimus: illa indubitato hæc nobis accersuerunt mala. Sed tu quæsumus optime pater, ne vitijs & sceleribus nostris plus comouearis quàm ipsi ferre possimus: pro tua misericordia libera nos à fraudulentis & subdolis sermonibus atque consilijs: & prospice, ne ab his plagam accipias

P R E C E S

*Ecclesia, qui eius quandoq; visi sunt alum-
ni, & vnà nobiscum in ea dulces tuorum
Sacramentorum escas perceperunt. Nunc ad
te clamamus, instamus importunis precib.
vt qui sepè aliàs tuos mirabiliter adiuui-
sti, sic velis in presentia nos redimere ab in-
teritu. Non sinas fœdus violari quod tecum
habent tui pacifici. Omnia nostra onera &
graues curas iã super te prorsus abijcimus:
illa simul & nos ipsos tua potentia digneris
ferre. Labimur alioquin & sub pondere ge-
mimus, quare tuo presenti auxilio spes no-
stras tennes digneris fouere & augere, per
Iesum Christum dominum nostrum, Amen.*

E X E O D E M.

G*raues habemus causas. Omnipotens
Deus, quibus ad tuum implorandum
auxilium perpetuò adigimur. Etenim à mû-
do, carne, diabolo, hostibus veritatis, & ad-
uersis casibus perpetuò afflictamur, qui fit,
vt sepius & vehementer optemus plumas
& alas columbarum nobis concedi, quibus
hinc ad te quàm celerrimè auolemus. Nam
hîc præter te, qui nos eripiat, habemus ne-
minem, è tantis malis: imò tam fallax est
spes*

Spes quæ in hominibus collocatur, ut quos
 putes tibi magis charitate deuinctos, illos
 acerbissimos hostes experiare. Vbiq̃ue vene-
 nate lingua pios flagellant, violentia, con-
 tentiones, iniustitia, oppressio, impostura ac
 doli passim grassantur. Quamobrem ad te
 clamamus toto pectore, ut repurgatis no-
 stris animis, deleas culpas quibus miserè su-
 mus commaculati, nosq̃ue vni tibi fidentes
 assumere digueris: quippe in te reijcimus
 onera & molestias nostras, cumq̃ue illis penè
 succubuerimus, precamur, ut nos tua boni-
 tate atque potentia suffulcias, ne collabatur
 vel infirmetur spes quam in te positam ha-
 bemus, sed robusta & constans indies magis
 ac magis euadat, per Iesum Christum domi-
 num nostrum, Amen.

EX PSALMO LVI.

Conantur, Deus Opt. Max. impij ho-
 mines nos absorbere: oppugnant &
 affligunt omnibus viribus suis. Sed cum
 excelsa sit potentia tua præ omnibus prin-
 cipibus & regibus terræ, ac in te vno sit
 nostra fiducia, iam te nostrum misereat.
 Fatemur quod in grauissimas offensio-

P R E C E S

nes tuas propter peccata nostra incurrerimus, quando Legis & Euangelij doctrinam abs te nobis propositam, adeo misere contempsimus, ut dedecori haecenus ei perpetuo fuerimus. Sed modo nobis id ex animo dolet, ac Iesu Christi filij tui nostrique seruatoris confisi morte & sanguine omnium peccatorum nostrorum veniam abs te serio & ardētissimis votis imploramus. Cum etenim in gratiam nos susceperis, minimè timebimus quid nobis caro faciat. Tu cause tue aderis, videbisque ut tota die religionem tuam & cultum tuum impij calumnientur, utque mala in populum tuum assidue cogitent. Quando igitur tam iniquè agunt in redemptos tuos, quomodo ab ira tua euadent? Tu consueuisti deponere aduersarios tuos dum illis succenses. Non est mos tibi, ut gemitus & lachrymas pauperum tuorum obliuiscaris, sunt iam in libro prouidentiae tuae descriptae omnes preces nostrae. Exaudias o Deus caelestis pater, cumque te inuocamus impulsus & agitati spiritu tuo, hostes in fugam conuertas. Esto pro exercitu tuo, illum protegas, robores atque confirmes: si tu pro nobis, non timebimus quid nobis

bis homines faciant. Abs te liberati promissiones & verba tua aeternum celebrabimus. Fac Deus, ut pace atque tranquillitate recuperata, in cōspectu tuo perpetuò versemur, & semper lumine vultus tui dirigamur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

DVM hic viuimus, Omnipotens Deus, id exigentibus nostris culpis aded sunt nobis omnia malè pacata, ut mortiferis impressiōibus aduersariarum potestatum vndique inuadamur: imò nisi tu adsis, videmur statim absorbendi. Quare ut defendamur, quoties fragiles animos vehemens timor occupat, ad tuam misericordiam, qua nitet & fulget quàm latissimè, nostras preces effundimus, quò sermones & promissiones tuas aded suspiciamus & habeamus in precio, ut illis confirmati, quicquid triste, horridum, insuaue, & asperum occurrerit, forti animo superemus. Tu optime pater, ut nostras lachrymas apud te collectas & descriptas habes, ita cum inuocaris, à catenis & compedibus ærumnarum tuos expedias,

P R E C I S

nostrisque, ut bonus es, reatibus expiatis, tantum concede roboris & firmæ spei, ut nulla malorum hominum vi perterreamur: quod si nos à morte potissimum aeterna eripueris, vota laudum nomini tuo aeternum reddemus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Implorare quotidie pergimus, Omnipotens Deus, misericordiam tuam, quando absorbere conantur Ecclesiam ij, qui eam nunquam desistunt varijs modis oppugnare, qui non sunt numero pauci, & viribus ultra modum inualescunt. Neque aliud est quod nobis magis terrorem incutiat quam ipsa met peccata nostra, quibus & te gravissimè offendimus, & nos tuo favore prorsus indignos reddidimus. Attamen, quæ in te singularis est clementia, sperare non desistimus, promissiones tuas habemus ob oculos, quarum sermones & verba laudamus, approbamus, & quantum possumus fide complectimur. Fac igitur optime pater, ut non plus quàm oporteat, quod nobis caro possit officere, vereamur. Scimus impios iam ubique
que

que nos calumniari, in sanctam doctrinam intendere omnia eorum cogitata: obseruant & caprant omnem occasionem demoliendi Ecclesiam. Tu autem, ô Deus, inuocationes & gemitus fidelium tuorum ne despicias, nos corroborea & ita confirmes, vt quid homines facturi sint nobis, nihil moremur. A lapsu & exitio libera animas nostras, quò & nunc & post hanc vitam detur, vt fruamur tuo fœlici atque beato lumine, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LVII.

Cum, Deus Opt. Max. præter te vnus alius minimè supersis refugium, tibi omnem nostram salutem committimus defendendam, quò abs te protegatur, donec efferueat iste furor illorum, à quibus violentiam Ecclesia tua patitur. Propterea nomen tuum æternum inuocamus, cuius auctoritate atque potentia cuncta effici liquet omnibus pijs. Fac, precamur, ne obstent bonitati tue peccata nostra, quæ vt grauissima & infinita esse confitemur, ita non ambigimus dimittenda nobis

P R E C E S

esse, per vnicum mediatorem nostrum Iesum Christum, cuius favore tui non solum in caelo seruabuntur: sed pro tua fide & bonitate, ignominia tandem afficientur, quicumque fideles tuos annitentur opprimere. Tu ipse vides, optimè pater, vt inter leones, in medijs flāmis, inter arma robustissima, & linguas maximè nocentes cogatur perpetuò degere illius Ecclesia. Quamobrem ad eius salutem efferas atq; declares potentiam tuam, vt laquei & insidiae sanctis tuis instructae, noceant demum tantummodo authoribus: nobis verò digneris attribuere firmum cor, & animum constantem ad te confitendum & praedicandum. Tantam etenim agnoscimus atque scimus esse tuam bonitatem, vt non solum voce, sed fidibus, cythara, & omni laudum forma ac ratione sit celebranda, quae vltra nubes ad caelum vsq; pertingat. Ea que vt indies auctior fiat magisque intelligatur, nostro quoque hoc tempore, te attollas & vim tuam ad nos protegendos demonstres, per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

EX EODEM.

IN aerumnis & extremis calamitatibus
 nil magis, Deus Opt. Max. animum rele-
 uat & consolatur, atq; fiducia anchora, tuæ
 bonitati quam firmissimè hæere. Quare nõ
 immeritò, cum semper æstuemus & incen-
 damur nostris vitijs, te accedimus, teq; præ
 grauati sarcina peccatorum, quotidie inuo-
 camus. E cælo nobis quæsumus demittas o-
 pem, alioquin nos vixerimus tusti à leoni-
 bus, lanceis, iaculis, & dolosa lingua, qui-
 bus à satana miris modis oppugnatur Ec-
 clesia. Te ipsum efferas, tuasque infinitas
 vires, nos eripiendo, declares. Ita enim boni-
 tas & fides tua, quæ nubes & cælos longè
 superant, sua ingenti magnitudine perspi-
 cuè apparebunt, nosque debitas agendo gra-
 tias pro salute impetrata, letabundi & no-
 men & laudes tuas æternum congeminabi-
 mus, per Iesum Christum dominum nostrum.
 Amen.

EX EODEM.

DVM ita coarctatur Ecclesia Omnipoten-
 tens Deus à tui nominis atque doctrinæ

P R E C E S

ne hostibus, tibi vni fidimus, atque sub ala-
rum tuarum protectionem confugimus: ad
te clamandum esse perpetuo, agnoscimus,
cum tu vnus causam nostram valeas expe-
dire. Non diffitemur adeo mala esse nostra
merita, vt iure optimo presentibus calami-
tatibus tantum non conficiamur: nihil bo-
na fide prestitimus, quod nomine & specie
professi sumus. Verum tuum est, o Deus, cu-
sis ipsa bonitas atque misericordia, confu-
gientes ad te non reijcere. Mittas, preca-
mur, de caelo tuum presidium, quo tuos fi-
deles eripias ab impiorum opprobrijs. Ru-
giunt Antichristi contra Ecclesiam instar
leonum, ac redduntur in dies magis inflam-
mati odio verbi tui. Efferas igitur optime
pater, & conspicuam facias gloriam, qua
es pra omnibus illustris: dissipa retia, imple
foveas, & dolos redde inefficaces quos in-
tendunt aduersus Euangelium, quod noster
indies magis atque magis confirmetur ani-
mus ad te confitendum, celebrandum,
& super omnia efferendum, per
Iesum Christum dominum no-
strum, Amen.

EX P A S L M O L V I I I.

AMundi principibus, Omnipotens Deus, Ecclesia pessimè diuexatur, cum de diuinis & cœlestibus rebus non sanè iudicent, qui iniquitatem perpetuò versant in animo, ac moliuntur solummodo violenta contra electos tuos. Sed quid illi secus faciant? cum ab ortu improbi sint editi in lucem, venenumque habeant nocentissimum instar serpentiū sibi à natura insitum, quod nullis exhortationibus aut verbis Dei potuit vnquam illis adimi: etenim ea non aliter à se depellunt, atque aspides carmina magorum deuitant. Vt igitur à tam ferocibus inimicis tuæ fidei atque doctrine affligeremur, peccata nostra probè commerita sunt, quæ nunc & fatemur, & oramus, vt pro tua misericordia nobis ignoscantur. De inde illud quoque à te petimus, vt ipse leonum dentes confringas atque demoliaris: vt aqua diffluant, sint ueluti sagittæ confractæ, neque plus fidelibus tuis noceant atque limax quæ in sua testa contabuerit: debilitentur vt fœtus immaturi, & demū effræscant illorum impetus, quemadmodum

P R E C E S

flamma è spinis concitata facile restinguitur. Tuos iustos verò, ô Deus exhilarés, et perspectis vltionibus ingentibus, quas ipse de aduersarijs tuæ religionis sumpseris, fructum videant esse repositum fidelibus tuis confirmeturq; ipsorum probitas, cum agnouerint in terris exerceri abs te seuera iudicia, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

ANtichristus & omnia eius membra, Deus Opt. Max. iam nihil aliud volunt animo contra Ecclesiam tuam, quam iniquitates & iniustissima cogitata, cumque speciem sibi faciant & haberi velint Concilium pietatis atque religionis, re tamen ipsa nil moliuntur nisi mendacia, & abs te sunt alieni ab ineunte ætate, semperque hæctenus delectati sunt erroribus. Nunc demum venenum cupiunt euomere quod instar aspidis paratum habent, neque verbis tuæ sanctæ scripturæ ita potuerunt excantari, vt à suis prauis studijs desistere voluerint. Nos quidem, cælestis pater, non ijsumus qui ab illis propter nostra malefacta

non

non mereamur perdi, quandoquidem viam
 veritatis & vitæ habuimus, quæ tua fuit
 misericordia, benè cognitam, uerum ab illa
 semper defleximus ad prauas cupiditates.
 Sed tu ex gloria & dignitate nominis tuò
 agas nobiscum, neque, quod ipsi meriti su-
 mus, sed quod tuis promissionibus est nobis
 annunciatum, digneris rependere. Aduer-
 sariorum tui nominis atque doctrinæ cona-
 tus, uires & potentiam confringas, atte-
 ras & omnino reddas inefficaces, quò iusti
 solidè gaudeant cum suam causam abs te
 susceptam uiderint, dumque recto iudicio
 egeris, esse aliquem fructum iustitiæ sen-
 tiant, per Iesum Christum dominum no-
 strum, Amen.

EX EODEM.

Sunt, omnipotens Deus, ita corrupti &
 sperditi impiorum mores, ut parum ad-
 modum uel nihil sani relictum uideri pos-
 sit illorum iudicijs: dolos nectunt, uim in-
 ferunt, iamque inde à teneris & abs te de-
 fecerunt, & suis inueteratis maleficijs ob-
 noxijs uiuunt: feritates, cordis duritie, rabi-
 do furore, æstuanti animo, atque indomita

P R E C E S

crudelitate conferri possunt serpentibus
 leonibus, & cuius generi truculentorum
 animalium. Rogamus itaque ne incidamus,
 ut merentur nostra peccata, in id vasa
 ut te deserto, qui omnium bonorum fons &
 origo es, illis fidamus & innitamur: quod-
 que foret æquè perniciosum, illorum iudicia
 & sensus ne imitemur. Fac nos, quaesumus
 ab illis omnino dissentire, atque interim he-
 betentur eorum nocendi vires, quò velut
 exarmatis, etsi non desit cupiditas nocen-
 di, & facultas & consilium eorum libidinis
 ac impotentiae subtrahatur. Pereant in mo-
 mento illorum conatus, ac letetur piorum
 Ecclesia, cum te intelligat, & iustis iustitiae
 fructus reddere, & ab impijs, ut malè sunt
 commeriti, pœnas reposcere, per Iesum Chri-
 stum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LIX.

A Te vno poscimus liberari, omnipo-
 tens Deus, cum ab hostibus tuæ do-
 ctrinae atque religionis graviter premamur:
 tuum est iam à pravis hominibus nos de-
 fendere, qui cædi vehementer inhiant, &
 ad

ad tollendos è terra sanctos tuos, vires at-
 que potentiam magnis conspirationibus au-
 xerunt. Propter scelera aut crimina, quæ
 plurima confitemur admisisse, haudqua-
 quã nos inuadunt, sed odio tantummodo pie-
 tatis atque religionis accurrunt, vt sese ad
 nostram perniciem tum callidè tum violen-
 ter instruant. Sed tu, ô Deus, qui omnibus
 imperas creaturis, ignoscas primum quic-
 quid in te deliquimus: excitare deinde, at-
 que piorum causam tandem cognoscas. Va-
 gantur, fremunt instar canum, omnesq; re-
 giones circumcursant hostes crudelissimi:
 cumque nostris de rebus agunt, duntaxat ar-
 ma & gladios loquuntur. Verum tu Deus
 eos rideas ac suspendas naso: abs te opem tan-
 tummodo expectamus, qui nobis pro arce sis
 & munitione firmissima. Communices ita
 Ecclesie tuam admirabilem bonitatem, vt
 in hostibus pietatis optata videat. Non ra-
 tione vulgari eos perdas, verum tali sup-
 plicio, vt populi non facile obliuiscantur.
 Propter flagitia, mendacia, periuria, quibus
 inuoluti sunt, vagos atq; mēdicos perpetuè
 esse facias: cōsumas eos tādē, cōsumas inquã

P R E C E S

ut fiant vulgi fabula, sciatur ab omnibus te uerè Ecclesie tuæ Deum esse, in qua celebreris magnificè ueluti firmum robur, tutumque presidium omnibus qui sincera fide nomen tuum inuocauerint, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Circumsepti humana infirmitate, omnipotens Deus, & grauium peccatorum cathenis animo constricti, misericordiam tuam quotidie imploramus, quò benivolus & placatus ad nos audiendos inflectaris: tentamur, inuadimur, & oppugnamur miris modis ab aduersarijs potestatibus: cumque hîc nostræ naturæ vires prorsus languent, ac inutiles omnino declarentur, tu, ô Deus, excitare, & quicquid nostræ salutis obstat, digneris tua potentia prosternere, tandemque rideas & subsannes eum qui mauult se tuæ uoluntati opponere, quàm se illi, ut decet, accommodare. Robur salutis in te unice collocauimus, qui te nostrum bonum esse minimè ambigimus. Ideo quamuis tui nominis aduersarij nos circumcingant, & quodammodo cæcis tenebris offusis nos obsideant.

fideant, freti bonitate tua, speramus haud nobis, sed ipsismet obfuturam esse illorum malitiam. Sit itaque, ut fore speramus, tua bonitas pro arce, refugio, ac propugnaculo nobis, qui tuum eximium decus, & insignem clementiam & celebrare & predicare uehementer cupimus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LX.

Consueuisti filios tuos, Deus Op. Max. nonnunquam paterna seueritate castigare, quod confecti tandem aduersis casibus, & aerumnis fracti se peccasse intelligant, & ad te anhelantes, expediri cupiant illis uitijs quibus antea mergebantur: ibi tu, ut bonus es & infinite amabilis, te ipsis totum placatum atque propitium denuo exhibes. Quam obrem oramus caelestis pater, ut nobiscum identidem hoc tuum antiquum retineas, atque ex mæroribus, & flebili calamitate, quam nobis quotidie peccata nostra conciliant, supplices tuos digneris eximere: quod futurum minimè dubitamus, cum mentibus nostris haud effluxerint quæ fidelibus promissisti. Hinc redditur animus, hinc exhilara-

P R E C E S

mur, hinc denique sumus persuasi, vt qui olim uideri potuimus abs te reiecti, in gratiam verè ac solidè recepti simus. Pergas itaque, fer auxiliũ, quo tuo præsidio freti, rem ad tui nominis honorem fortiter geramus, per Iesum Chr. Dominum nostrum, Amen.

EX E O D E M.

SAEPIUS videris, Deus Opt. Max. fideles tuos abs te repellere, & quasi eis vehementer sis iratus, in diuersas partes disijcere: sed rursus pro tua bonitate illis conciliatis, ad eos fauorem atq; beneuolentiam tuam rursus deflectis. Quamobrem fiducia in nobis excitatur, vt qui terram nostro hoc tempore uisus es concutere, atque eius habitatores dissoluere, nouo & inusitato pauore, sis eius vulnera sanaturus. Et quamuis interdum velis duris & acerrimis casibus exercere populum tuum, non secus atque si venenato poculo cum potares, attamen his qui te reuerentur de improviso extollis vexillum salutis, vt ad implendũ promissa tua sub eo feliciter viuãt. Nunc itaq; oculos auertas à peccatis quæ admisimus: etenim haud inficiamur nos iniquè & peruersè egisse,

gisse, sed cum pro tua clementia, te inuocantibus ignoueris, adsis vt consueuisti tandem Ecclesie, ac eam serues dextera tua. Tuque o Deus, qui nos ad tempus uisus es reuulisse, iam egrediaris, teque excites vt nobis opem feras: nam tuum non iniuste imploramus auxilium, qui humanas vires inanes esse experientia ipsa edocti sumus. Iuua itaque tu eos qui in te repositam spem habent: da vt fortiter faciant, quod per te de hostibus suis victoria potiantur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXI.

Preces, quas tibi fundimus Deus Opt. Max. quod summa premamur anxietate, propter graues, quas patimur, tentationes, abs te, vt egregius es pater & mira pietate insignis, audiri cupimus: ne miserè perire sinas famulos tuos, in quibus diabolus extingui gratiam & dona tua sepeliri molitur. Idcirco apud te munimentum & fidam arcem esse patiaris, ad quam cum nostris viribus non valeamus conscendere, tu ita fauore aspires, vt ad tabernaculum tui conspectus, & sub protectionem alarum

P R E C E S

tuarum euehamur, & hoc pacto à limine & faucib. mortis liberemur. Violauimus quidem legem tuam, & sanctum Ecclesie corpus nostris peccatis conscelerauimus: uerum dum hoc fatemur, & abs te misericordiam imploramus, leuamen sanè magnum experimur, neque iam, tua bonitate freti, ullos timeamus acerbos casus, quin potius ardenti amore flagrat animus cùm te celebrandum etiam reddendi cumulatissimè quæ ex nostra professione tibi debentur, Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXII.

CVM te, Deus Opt. Max. persuasum habemus nostrum propugnaculum, arcem, præsidium & salutem esse, tranquillum & pacatum animum uel in medijs calamitatibus retinemus. Nam diabolum & membra eius, quicquid moliantur aduersum nostram fœlicitatem, successu destitutum non dubitamus: quicumque tuæ uoluntati se opponunt, subsistere non ualent, atq; eos demum expectatio fallit. Te itaque rogamus, ut deletis culpis, quas, ut infirmi sumus, non inficiamur complures incurrisse, nostram

nostram defensionem, ut haftenus consueuisti, prosequaris. Quandoquidem te adiutore mundanorum hominum terrorem omnem excutimus, ut quos agnoscamus uanos esse, atque ita uanos, ut si trutina explorentur, ipsa inanitate inaniore comperiri ualeant. Eosque ut non timemus, ita etiam precamur, ut omnis nostra fiducia, & à malè partibus diuitijs, & à florentibus opibus abstractatur, teque iustum, clementem, & inuictæ potentia semper esse ob oculos habeamus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXIII.

IN hac uita, Deus Opt. Max. ubi omnia ferè acerba, horrida, trucia experimur, te unum suspiramus, cupimus atque uehementer sitimus: singularem uirtutem tuam ac eximium decus perspicuè uellemus contemplari, quandoquidem illa notitia nil beatius, nil iucundius, nil suauius mortalibus potest obuenire. Nobis per te liceat, cælestis pater, dum gratias agimus de collatis beneficijs, nomen tuum assiduè prouehere, ac uotis precibusque flagrantissimis perpetuò abs

P R E C E S

te rogare, quæ cum ad tuam gloriam tuam
ad nostram salutem cōducant. Hæ planè me-
re delitiæ sunt piorum hominum, ibi soli-
da ac vera letitia exaturatur animus, cum
vel media nocte in ipso strato bonitatis tuæ
non obliuiscitur. Sed obstant huic nostro bo-
no culpæ, in quas & infirmitas & ignora-
tio nos impulit, quas oramus, pro tua mise-
ricordia, deleas: sis nobis, vt cœpisti auxilio,
protege alis tui fauoris, tibi que nostros ani-
mos perpetuò agglutines. Qui verò tuæ glo-
riæ, pertinaciter & obstinatè resistunt, in
profundã exitij voraginem præcipites eant:
nos verò tuo solatio ac auxilio æternum læ-
temur ac gloriemur, Per Iesum Christum do-
minum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXIII.

NI supino animo simus & omnino stu-
pidi cœlestis pater, excitamur quoti-
die ad te nostris precibus inuocandum. Sa-
tan quippe & eius mali satellites nostrã per-
niciem diu noctuq; urgent, & carnis impu-
ritas assiduè nititur in mandatorum tuorũ
strãsgressiones præcipites nos agere. Cũ itaq;
à dolosa lingua, fallacib. verbis, acutissimis
stimulo

stimulis, & mortiferis iaculis vndique no-
 ster animus lancinetur, ac nostræ vires pror-
 fus deiectæ sint & langueant, ad te verum
 salutis portum confugimus, precamurque,
 vt cum intelligas ob peccata & culpas ad-
 missas nos malè & laboriose diuexari, pro
 tua indulgentia remittas & ignoscas quic-
 quid labis & reatus adhaeret, atque ita nos
 protegas & tuearis, vt omnia onera, qui-
 bus grauitè premimur, in te reponamus.
 Sic iurè gaudebimus, neque nos pœnitebit,
 imò gloriabimur quòd tuæ fidei nos totos
 commiserimus, per Iesum Christum domi-
 num nostrum, Amen.

EX PSALMO LXV.

TO T ac tanta, Deus Opt. Max. sunt in
 omnes mortales tua benefacta, vt v-
 biq̄ue ac ab uniuersis gloria, laus, & cele-
 britas tuo nomini debeatur: quid enim in-
 cundius esse potest hominibus, quàm abs
 te facile audiri, cum pro suis necessitatibus
 te inuocant? Quo alio bono gaudere nos ma-
 gis oportet, atq; quòd placatū propitiumq̄;
 te reddas nostris iniquitatibus? Curæ non

P R E C I S

sumus felices, quos in sacro cœtu tibi digna-
ris adiungere, & spiritualibus bonis deli-
cijiſque cœleſtibus exaturare? Omnibus pla-
nè creaturis propter tuos electos benignè fa-
cis, montes confirmas, placas maria, populo-
rum tumultus componis, atq; splendore cœ-
leſtium ignium recreas & illustras magnâ
letitia colonos orbis. Das opportunas et tem-
peſtivas pluuias, quibus ſolum redditur pin-
gue, agriſque omni fructuum genere conueſti-
untur: vnde cùm animalia tū homines affa-
rim habent unde veſcantur. Qui itaque tan-
torum honorum es author, nobis & hoc tri-
buas ut meritas agamus gratias, & quæ no-
bis abs te dantur, ſalutariter uſurpemus,
per Ieſum Chriſtum dominum noſtrum
Amen.

EX PSALMO LXVI.

EA eſt Deus Opt. Max. tua potentia &
in uictum robur, ut hoſtes tui nominis
& gloriæ, quantumuis aduerſari tibi conen-
tur furenti rabie, ſoleas tuo imperio demū
ſubiugare: quod pij expēdētes apud ſe ipſos,
te adorare, efferre laudibus, & fideliter co-
lere optatiſſimum habent. Vt enim filijs
Israel

Israel quondam mare aperuisti, ac auertisti
 Iordanis undas à consueto fluxu, illorum-
 que hostes, qui alioquin uidebantur indo-
 miti, ex auitis sedibus expulisti. Ita preca-
 mur ut modò pro charis tuis agere uelis,
 cœlestibus donis floreat, non labantur exer-
 citio tentationum, sed aduersis casibus ex-
 plorati, excocti, ac depurgati splendore uir-
 tutum radiant, post afflictiones atque ani-
 mi æstus refrigeria sint illis abs te, qui geni-
 tor eorum es & creator, præparata, quò de-
 mum uota laudum & carminum celebra-
 tionem tibi exoluant. Agite quæso illum ue-
 reamur atque colamus, commemorando
 quàm diligentissimè beneficia quæ nobis
 pro sua bonitate præstitit, ut nostra gratitu-
 dine prouocatus, preces in posterum beni-
 gnus faciliusque audiat, per Iesum Chri-
 stum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXVII.

Quæ duæ res, omnipotens Deus, à mor-
 talibus uehementer optantur, uide-
 licet ut grati sint numini tuo,
 atque splendore & lumine tui uultus illu-
 strentur, eas nobis deficere propter admissa

P R E C E S

peccata experimur: precamur itaque ut me-
 dicina tuæ misericordiæ curētur nostra vul-
 nera, quæque ipsi peccauimus tuus fauor
 ignoscat, ac tenebras, quas ipsi nobis conci-
 liauimus, tua iucundissima lux discutiat.
 Quā causam si obtinuerimus, facile agnosce-
 mus, licet huius vitæ mortalis circumfu-
 si tenebris, consilia, instituta, & rationes
 quibus omnia regis, tueris, defendis atque
 conseruas, tuisque bonitate & fide infinita
 mirabiliter consulis. Quibus animaduersis
 & benè perspectis, cum vniuersis populis
 te celebrabimus: iucunda quoque perfunde-
 mur letitia, quòd omnes nationes, prouin-
 cias & regna iudicio recto & exquisitissi-
 ma equitate administres. Id si ab omnibus,
 publicè, ut est, intelligeretur, ab omnibus
 publicè laudareris. Da itaq; optime pater,
 ut hæc duo impetremus, neque illis graue-
 ris adijcere fœlicem terræ prouentum: quòd
 enim charis tuis magis benignè feceris, eò
 in omni orbis parte plus timeberis at-
 que impensius coleris, per Iesum
 Christum dominum no-
 strum, Amen.

EX

EX PSALMO LXVIII.

A Te, Deus Opt. Max. qui fons & origo
 es omnium bonorum, cum salus tua
 etiam omnia commoda vitæ in nos dima-
 nant, tantisque beneficijs tuos perpetuo or-
 nas & oneras, vt subducere illorum nume-
 rum sit impossibile: sed illud imprimis non
 videtur silendum, quod nostra bella aduer-
 sus peccatum, mortem, diabolum & omnia
 mala ipse tam feliciter & auspiciatò pugna-
 ueris, ita vt capitales hostes nostræ salutis te
 presentem senserint. cum vinceres, frange-
 res, & pœnas ab illis reposceres. Quare tibi
 deberemus assidue gratias agere, Psalmis,
 laudibus, pijs cantionibus, & omni genere
 carminū. Quod ne malignè à nobis fiat, sed
 animo vacuo atque soluto carnalibus curis,
 precamur vt ignoscas quæ vel per ignoratio-
 nis tenebras, vel imbecillitatem animi com-
 misimus: atq; posthac, vt hætenus continen-
 ter fideles tuos defendisti, perge nos tueri à
 fraudibus & insidijs aduersariarum potesta-
 tum, quò & agnoscaris ab omnibus ita fa-
 uere credentibus, vt illis robur & fortitu-
 dinem insuperabilem affasim suppedites,
 per Iesum Chr. Dominum nostrum, Amen.

P R E C E S

EX EODEM.

CVM ea sit uis tua, Deus Opt. Max. ut
nulli quantumuis potentes inimici ad
uersum te valeant subsistere, te rogamus pro
tua misericordia, ut in nostrum auxilium po
tentissimè surgas. Experti sunt filij Israel
tuam presentiam, quando erat illis cum ho
stibus confligendum, salutarem sibi perpe
tuò fuisse, quamuis reges & exercitus in
structissimi aduersus illos concitarentur.
Cum itaque in altum potentiam atque vir
tutem tuam extuleris, non dedigneris, ob
secramus, ad nos vultum tuum conuertere,
qui assiduè cum Satana & carne ac eius
cupiditatibus colluctamur. Agnoscimus sa
nè tibi vni salutem esse ascribendam, ideo
ad te qui fons & radix es omnis boni con
fugimus, precamurque ut à malis que cir
cumstant, erepti, laudes, ut meritum est
nomen tuum, enarremus, per Iesum Christum
dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Tanta est uis tua atque potentia Deus
Opt. Max. ut cum te commoues atque
excitaris

excitatis, è vestigio dissipentur, atq; agantur in fugam quicumque tuum nomē tuumq; regnum odio prosequuntur: quare neq; hoc tempore dubitamus, vt dispellitur fumus et diffluit aura, vires esse dissoluendas cūm satane tum etiam membrorum eius, qui vndē que tuos oppugnare non desinunt. Atq; ideo fideles manet ingens voluptas & summa lætitia, cuius & ipsi vt valeamus fieri compotes, enixè precamur, vt sarcina peccatorum, qua sumus grauitèr onusti, releues, tibi concilies, et spiritu sancto largiter dones. Cum pater sis orphanorum & vindex eorum qui miserè opprimuntur, nos quoque digneris ex compedibus iniquitatum nostrarum asserere, neq; minus tueri, atq; filios Israel in deserto protexeris: sumus vt vides, peccatis plurimum deformati, adsit itaq; splendor fauoris & gratiæ tuæ, quò nostri animi ad supremam felicitatem & illustrētur & reformentur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

EA est tua sapientia Deus Opt. Max. vt quem admodum ad seruandum tuos, ita

K.

P R E C E S

etiam ad perdendum impios vias innume-
 ras & modos infinitos habeas. Quare dum
 tuos restituis, & à peccatis & à satana op-
 pressos, ac ex inimicis tuis amplas & illu-
 stres victorias reportas: illæ citra omnem cõ-
 trouersiam merentur, vt quotquot ad Israe-
 lem germanè ac legitimè pertinent, laudes
 tuas & triumphos ingenti cum lætitia cele-
 brent. Rogamus itaque te per tuam eximi-
 am & insignem potentiam, vt quæ in nos
 munera salutis cœpisti conferre, successu fœ-
 lici in dies magis ac magis augeas, quò tibi,
 qui super cœlos nobili triumpho veheris, non
 brutorum animantium victimas, sed nos ip-
 sos holocausta grata et inculpata offeramus,
 quò & nobis & omnibus testatum relinqua-
 tur, tui vnus esse summam fortitudinem et
 infinitam magnificentiam, quibus electos ad
 optatam fœlicitatem adducis, per Iesum Chri-
 stum dominum nostrum. Amen.

EX PSALMO LXIX.

Iactatur & agitur, omnipotens Deus,
 imbecilla hominum natura quotidie infi-
 nitis calamitatibus: neque id videretur tan-
 to opere

to pere dolendum, si in hac fortuna commu-
 ni, qui te fideliter colunt, non cæteris gravi-
 us afflicti & affecti conspicerentur. Verum
 ita se res habet, vndarum tempestas, lutum
 tenax, profundi & vorticosi fluctus tenta-
 tionum, tibi credentes & fidentes tantum
 non profocant. Quæ ipsi, quantum ad suum
 commodum attinet, vt æquo animo & pa-
 tienter ferant, salutis certè infirmorum, quæ
 hæc fieri vident, non multum consulitur, nisi
 tu pro bonitate & clementia, qua es prædi-
 tus, citò subuenias: ita quod videtur debili-
 tatos animos consternasse, mirificè recrea-
 bit. Quòd si, vt confidimus, nostras audieris
 preces, nosque sicut petimus è tantis pericu-
 lis eripueris, profectò habebunt hæ tribula-
 tiones fructum non pænitendum. Des igitur
 quæsumus, optime pater, vt qui tuæ gloriæ
 Zelo propè conficiuntur, abs te impetrent,
 vt precantur, cùm tui regni amplificatio-
 nem, tum etiam eorum salutem qui illud op-
 pugnant, per Iesum Christum do-
 minum nostrum, Amen.

P R E C E S

EX EODEM.

EA, Deus Opt. Max. clementia & boni-
tas tua fuit erga homines, vt pro eorū
salute, filium tuum dominum nostrum Ie-
sum Christum sis passus extremis opprobri-
is & summis contumelijs affici, ita vt eti-
am cum suprema hora vehementer sitiret,
potum non ei porrexerint, nisi acidum &
amarissimū. Nos ista si obliuiscamur, aut fi-
de nos prorsus destitutos esse indicamus, aut
odiosissime ingratitude reos facimus. Ha-
bemus ob oculos grauissimā vltionem quā
de illis impijs tandem sumpsisti, qui in fili-
um tuum dilectissimum tantopere seuerūt,
& exemplo non mouemur, vt nostris male-
factis, & vite pravitate abstineamus, qui-
bus ille, quò plus nunc illustris est atque sub-
limis, quàm tunc fuerat, eò magis, quod ad
nos attinet, iniurijs & opprobrijs afficitur.
Oramus itaque & obsecramus vt nobis, qui
eius nomen & cultum profiteamur, mentem
saniozem, & meliora studia digneris affla-
re, per eundemmet Iesum Christum
dominum nostrum,
Amen.

EX PSALMO LXX.

Idcirco, Deus Opti. Maxi. nostris quotidiana-
 nis inuocationibus in tuam fidem miseri-
 cordiamque confugimus, quòd nil videamus
 in hac vita aut periculis vacare, aut ab ho-
 stibus nostre salutis tutum esse, per quorum
 malitiam, fallacias & crudelitatem, omnia
 infesta, inimica atque molestissima experi-
 mur. Cumque nobis haud leuium culparum
 sumus conscij, & sumi pœnas, à tua iustitia,
 de peccatis non ignoremus, precamur, vt bo-
 nus es, quæ turpiter admisimus, abs te nobis
 ignosci, & quæ nobis vltio iure & meritò
 deberetur, vel prorsus tolli, vel benignè at-
 que clementer mitigari. Ita erubescant &
 pudefiant, cum nos iuueris, quicumque tuo
 cultui, quem nos profitemur, aduersantur: è
 diuerso autem studiosi tui nominis gaude-
 bunt & letabuntur. Non itaque auxilium
 ferre diutius cuncteris, ne impij, quod face-
 re parati sunt, id nobis etiam atque etiam
 exprobrent, per Iesum Christum
 dominum nostrum,
 Amen.

P R E C E S

EX PSALMO LXXI.

Quoniam perspectum nobis est, omnipotens Deus, in tuam protectionem confugientibus promptum atque paratum subsidium perpetuò extare, ideo in te uno omnem nostram fiduciam collocamus, ut, à quo semper est auxilium implorandū, ad eundem nostra fides & spes contentissimè dirigatur. A prima etate iuuas, foues, & ornas eos qui te colunt, ita ut si quandoque videris illos deserere, id ostento haberi soleat. Itaq; confidimus, cum nobis à conceptu et vtero semper adfueris, neq; decrepita senectute aut extremo tempore vitæ defuturum: vnde quas tibi debemus laudes & gratias, eas quotidie agimus, agemusq; , ut speramus æternum, cum tuorum meritorum in nos non sit numerus: quoque plus tua bonitas & magnificentia celebratur, eò plus omnem vim laudum exuperare cognoscitur. Attamen ceteris beneficijs id quoque adiicias obsecramus, ut qui tuis aliquando acerba ostendis & aduersa, ipse idem & consolari & recreare digneris, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX

EX PSALMO LXXII.

Qvandoquidē iustissimum sumus habituri iudicē D. nostrum Iesum Christum, par est, ut illum perpetuò & timeamus & revereamur. Nam is cū in presentia quoque à patre summam potestatem habuerit, id maximè curat, ut iusti roborentur, eiusque cultum & instaurent & quàm latissimè promoveant. Rogamus itaque cœlestis pater, ut priusquam ad eius tribunal adducamur iudicandi, à peccatis, quibus obnoxij sumus redimamur, & ita regenerati illius spiritu, bonis operibus abundemus, quò non simus ob malefacta condemnandi. Quod si robusta firmaque fide nos consequutos esse perceperimus, nos uerè beatos atque solide fœlices ob id censebimus, atque tuum nomen gloriamque summis laudibus efferemus & celebrabimus, quò, si fieri posset, uniuersa terra tui cognitione impleatur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

P R E C E S

EX PSALMO LXXIII.

Quanquam, Deus Opt. Max. sit ingens
bonitas tua erga illos homines qui te
iusta synceraq; pietate reueren-
tur: attamē impiorum fœlicitas, ut est, im-
becillitas humana, sæpius oculos electorum
tuorum perstringit. Dum enim illis cernunt
omnia prosperè & ad votum succedere, qui
omnia iura tam humana quàm diuina con-
temnunt, & eò prolapsi sunt impietatis, ut
iam nostra te non curare, & cogitent & im-
pudentissimè proferant: Fac obsecramus ne
pedes nostræ fidei nutent, ipse manum casui
nostro supponas, atque ita os & cogitatio-
nis reprimas, ne putare incipiamus vanum
& inutile studium te colendi. Robora ut pa-
tienter & Christiana tolerantia expectemus
exitum atque successum extremum rerum.
Tum, cum prodibit summum iudicium tu-
um, apparebit quanta iustitia res omnes ad-
ministres. Interim etiam concedas, ut nul-
lo alio desyderio magis teneamur, quàm ut
indissolubili nexu tibi animi nostri adhere-
ant atque iungantur, per Iesum Christum do-
minum nostrum, Amen.

EX

EX PSALMO LXXIIII.

SI contigerit, omnipotens Deus, quod sepe fieri non dubitamus, ut nostris peccatis, quæ subinde admittimus, iram tuam in nos prouocemus, grauiaque flagella quibus corripiamur, accersamus: Tu, queso, sis memor tuæ bonitatis & promissionum, quas nosti iam nos fide apprehendisse, neque in potestatem aduersariorum nostræ salutis tuæque gloriæ tradas animas nostras. Quandoquidem illi aliud non adnituntur, nisi ut opera tua vel demoliantur, vel inania reddant, & salutem humani generis, quam tanta misericordia procuras, frustrentur, eorumque conatus uniuersi tandem eò spectant, ut nomen tuum blasphemetur atque pessimè audiat. Memineris obsecramus, quæ hactenus in nos bona contuleris, neque desistas, opus, quod iam in nobis cœpisti, redemptionis absoluere. Exurge Deus & adsis te inuocantibus, ne impiorum consilia vel aduersus gloriam tuam, vel aduersus salutem nostram successum habeant, per Iesum Christum dominum nostrum
Amen.

P R E C E S

EX PSALMO LXXV.

Cupimus, Deus omnipotens, nomen tuum & mirabilia tua celebrare: quod ut fiat, pro uiribus te oramus, ut populum tuum ab his atrocissimis periculis defendas, ne pereat. Remoueas, quaesumus, à conspectu tuo peccata nostra, neque nobis id potissimum imputes, quòd cum ad te uocaueris, ac rationem uerae pietatis proposueris, & liberum cuiq; nostrum feceris, ut ex uerbo tuo & christiana professione uiueremus, ipsi non solum frigidè nos gessimus, uerum ingratis disciplinam, & uitam dignam illa fide qua absq; te donati sumus, abiicimus. Ne itaque respicias quantum peccauimus, quantum mereamur, aut quantum iustitia tua possit à nobis iure exigere: Sed filij tui dilectissimi Iesu Christi domini nostri fauore sis nobis propitius, teque pro nobis opponas uehementissimis ac potentissimis hostibus: cumque opportunum uisum fuerit, quod equum & iustum est aduersus illos iudices. Terra & uniuersus orbis abs te fulcitur, tibi uniuersae innituntur creaturae: unde si pro nobis steteris, nil poterit aded

adeò se opponere, quin salui simus. Stolidi et
 impij Antichristi non solum cornua sua ex-
 tulerunt, sed in nos mirabiliter insanunt, et
 furunt: contra te verò infandas loquuntur
 blasphemias, & præfracto collo omne iugum
 verbi tui à se repellunt. Auxilium nobis, ò
 Deus, neq; ab oriente neq; ab occidente, aut
 vlla orbis regione, quod firmum sit, ostendi-
 tur: solus tu, oportet, vt nobis sis iudex, cui est
 arbitrium extollendi ac deprimendi quando
 cunque uolueris. Quãdoquidem habes in ma-
 nu tua calicem, exugant illi & ebibant eius
 feces, quibus ita sopiantur, ut Ecclesie tue
 ultra non facessant negocium. Tunc eter-
 num te annuntiabimus, & nomini tuo psal-
 lemus, cum impiorum cornua confracta ia-
 cuerint, & iustis contigerit ut in te pacifice
 acquiescant, Per Iesum Christum dominum
 nostrum, Amen.

E X E O D E M,

Idcirco te, omnipotens Deus, & celebrare
 & efferre decreuimus, quod inuocantibus
 ex fidei sinceritate semper adsis, tuamq; præ-
 sentiam insigniū donorū collatione indices.
 Gratias tibi propterea imprimis agimus,
 quòd sis dignatus ex hoc nostro numero tibi

P R E C E S

Ecclesiam deligere, in qua cum par sit ut re-
 gnes ac tuam declares potentiam, summo-
 pere te oramus, ut ibi profliges impietatem,
 vicissimque innocentiam atque religionem
 adseras. Quicquid in nobis terrenum est man-
 di & carnis, protinus diffluat, & confirmen-
 tur quaecunque tu caelesti spiritu in regene-
 ratione contulisti. Iustos & electos tuos in-
 star columnarum firmissimarum constabi-
 lias: nutent verò & cadant qui sunt de ter-
 ra, & nomini tuo atque doctrinae reluctan-
 tur. Cures, precamur, optime pater, ut desi-
 nant aliquando stulti desipere, cessentque im-
 probi tandem abuti suis viribus, quas vi-
 dentur contra pietatem & sanctum Evan-
 gelium tuum instruere: cedant eorum duri
 sermones, ferocia conuitia, & rebelles blas-
 phemie. Neque respicias hinc ô Deus, quid
 peccata nostra commercantur, quae graui-
 esse, neque nos latet, neque diffitemur, tu es
 pro misericordia tua deleas, ne cogamur pro-
 pter illa siccare poculum amarissimae ire
 tuae. Bibant, imò exprimant omnes faeces e-
 ius quotquot improbitati student, quò Ec-
 clesia iudicia tua perpetuò commemoret at-
 que assiduis laudibus efferat, cū viderit fra-
 tra

Etia impiorum cornua, & illos cōseruatos atq;
erectos qui iustitiæ & pietati sese totos ad-
dixerunt, per Iesum Christum dominum no-
strum, Amen.

E X P S A L M O L X X V I.

Placuit, omnipotens Deus, bonitati tuæ
nullis nostris id exigentibus meritis, ut
nobis verbum tuum innotesceret, ac in me-
dio nostri sanctum Euangelium filij tui præ-
dicaretur. Quod vt singulare & præclarum
cognoscimus esse beneficium, ita eo nos ve-
hementer premi nostro vitio animaduerti-
mus. Turpissima quippe citra controuersi-
am erga te vsi sumus ingratitude, qui ex
notitia verbi tui ac doctrine tuæ minimè
vixerimus. Attamen cum nostrarum ini-
quitatum nos pœniteat, & errata cupiamus
emendare, te oramus, vt lapsis auxilièris,
des manum te inuocantibus, nobisque igno-
scas, quos te offendisse, acriter pœnitet. Et
quoniam iuxta promissiones nos tabernacu-
lum & habitatio tua sumus, aduersus quam
impia castra se mouerunt; vt eam funditus
ac radicitus enertant: tu eorum iacula &
arcus effringas, scutum, gladios et arma dis-

P R E C E S

ijcias. Hoc tu nullo negotio facere. uales, quã
do quidem vis tua illustrior est & magnifi-
centior omni mortali tyrannide. Ergo ipsa
deprædetur & exspoliet eos: ab increpatio-
ne tua, & perditatus & equitatus eorum con-
sopiatur. Cumque somnum suum dormierint,
qui ad eò superbè inmicuntur suo robori, nil
inueniant in manibus suis, quod eos aut iu-
uet aut delectet. Nos quidem scimus te esse
terribilem, & coram te posse stare neminem,
cum tua ira succensa fuerit. Quamobrem ro-
gamus ut exurgas & serues mansuetum po-
pulum tuum. Is furor hostium, cum abs te
debellatus fuerit, cedit in laudem tuã. Cum
igitur spiritum & ferocitatem principum
tu possis cohibere, ne patiaris ut illi succum-
bamus: imò ita nobis adsis, quò parua victo-
ria, vota, quæ tibi debemus, alacri animo et
promptissima voluntate exoluamus, per Ie-
sum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

IN Ecclesia tua, omnipotens Deus, cū domi-
ciliū & mansionem tibi delegeris, idcir-
co in ea agnosceris, ibiq; nomen tuum præcla-
rissimè illustratur, quòd ab ea quàm se-
pissimè remoueris iacula, arcus, gladium,
clype-

clipeum, ac omnia tormenta bellica & machinas militares, quas contra eam extruebant inimici tuæ doctrinæ & hostes religionis abs te constitutæ: ibi, inquã, tu fuisti, hac de causa semper illustris atq; suspiciendus præ omnibus prædonib. ac tyrānis huius mundi. Quamobrē te oramus, ne propter peccata nostra dimouearis à tam laudabili celebrique cōsuetudine tuæ maiestatis. Quòd si, ut probè cōmeriti sumus, ecclesia aliquantisper afflicta est & malè diuexata, tu propter gloriam nominis tui, robustos aduersarios eius, imò tuos, instar dormientiū reddas infirmos, ita ut si uelint abuti suis virib. eos deficiāt, efficianturq; inutiles tua increpatione illorū peditatus & equitatus. Scimus, ô Deus, te unicū esse formidabilē, ita ut iracundiã tuã nemo ferre valeat. Surgas itaq; ad iudicandã Ecclesiæ causam, ut tua ope mansueti ciues eius conseruentur, tibiq; ipsi in laudem cedat, quicquid hostes indignati aut moliti fuerint aduersus eam. Fac ô Deus, ut quas tibi uouemus gratiarum actiones pro tanto beneficio, cum te agnouerimus formidari ab omnibus regibus terræ, & spiritum abstulisse principum huius mūdi, summa alacritate & cordis exultatione persol-

P R E C E S

namus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXXVII.

A Nimo & voce, omnipotens Deus, ad te clamamus, ea planè fiducia, ut cum tu sis Deus noster, in his nostris necessitatibus abs te audiamur: pœnitentia & inuocatione te inquirimus dum angustijs & afflictionibus vndique premimur, neque alia supeditatur firma ac solida consolatio. Dum enim vexatum animum & inquietum cor habemus, quid aliud super est præterquam vt tristitia & mœrore affecti, conqueramur tecum? Urgent nos imprimis peccata nostra, quibus & offensum te scimus, & conscientiam ipsi experimur ac sentimus lesam. Quamobrem miserè afflictaur animus noster, timore & dolore absorbemur, omnisque nostra vis diffluit. Ad te vigilant oculi nostri, concussa mente ac deiecto corde tuam misericordiam imploramus. Ah, Deus optime pater, num ob scelera nostra æternum te à nobis subduces? desistésne te ipsum nobis & clementem & benignum exhibere? Es quidem natura patiens ac longanimis: qua-
re.

re misericordia & pietas tua, quæ infinita
 est, non se nobis subtrahat. Tuque, ô Deus,
 qui pater es misericordiæ, ne obliuiscaris
 misereri. Meriti quidem sumus iram tuam
 ob perditam vitam nostram: verum tu il-
 lam immutare, & ignoscere peccatis nostris
 excelsa dextera tua facile potes, teque id
 facturum confidimus, dum opera tua in men-
 tem reuocamus. Consueuisti mira facere li-
 berando tuos: ergo & modò fortitudinem
 tuam exeras contra impium populum, qui
 nos gregem tuum & dolis fraudulentis &
 bellica ferocitate inuaserunt. Agas contra
 illos pro more tuo antiquo: scimus quàm po-
 tenter redemeris Israelem ab Aegyptijs.
 Aquæ, abyssi, nubes, tonitrua, fulmina &
 omnes creaturæ, iussu tuo, illorum salutem
 promouerunt: ita vt populum tuum veluti
 oues eduxeris per Mosen & Aaron quò vo-
 lebas. Sic, Deus optime pater, exercitibus
 tuis adsis, vt seruati ab hostibus, ad te fœli-
 citatem & spem nostram, fide & pura vita
 pertrahamur, per Iesum Christum
 dominum nostrum,
 Amen.

L

P R E C E S

EX EODEM.

Nos te difficillimis his temporibus
 omnipotens Deus, perpetuò respici-
 mus, te quotidianis precibus ac ardentis-
 simis votis fatigamus, atq; ad te, dum in tan-
 to periculo versatur Ecclesia, tanquam ad
 unicam salutem nostram, confugimus. Ne-
 que parum crescit tristitia, & augetur lu-
 ctus, dum in memoriam antea facta tempora
 redeunt, quibus poterat secura mens & secu-
 rus animus, cum tuæ doctrine, tum laudi-
 bus tui nominis tranquillè atque pacatè in-
 cumbere. Sed quia tantæ securitatis & al-
 tissimæ quietis dono vehementer abusi su-
 mus, idcirco æquum & iustum fuit, ut ma-
 num tuæ severitatis atq; iustitiæ experire-
 mur. Nunc autem oramus optime pater, ut
 quicquid in te peccauimus nobis remittas,
 cumq; fieri nequeat, ut obliuiscaris misere-
 ri tuorum, ne repellas nos in perpetuum. Et
 quia promissiones tuas locum tandem habe-
 re oportet, non auferatur à nobis misericor-
 dia tua. Sumus iam probè memores antiquo-
 rum facinorum, quæ ad liberandos ex Æ-
 gypto Israelitas edidisti: statim ut conspe-
 xerunt aquæ in mari potentiam tuam, expa-
 uerunt.

uerunt, suntque admirandis modis exagitate. Dimicasti contra impios obscuris nubibus, tonitruis, fulminibus, ventis ac tetra tempestate. Quemadmodum itaque populum Israel tunc eripuisti, ita modò Ecclesiam liberares à furore sarane, & membrorum eius hostili conatu, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

VT afflictionibus, Deus Opt. Max. grauius premimur, ita consueuimus ardentioribus precibus te accedere: proinde cum modò sentiamus, ac indies magis magisque experiamur Ecclesiam miseris modis torqueri & diuexari, clementiam tuam oratum venimus, vt illi esse digneris auxilio, iuxta ac sub ipsis eius initijs frequentissimè fuisti. Profectò cū integerrima tua natura, tum summa cōstantia, qua es præditus, non patiuntur, vt cum semper in eos, quos charos habes, fueris beneuolus, nunc ab illis & colligere velis & subtrahere tuam bonitatem. Quamobrè erga nos, quæsumus, antiquum retineas, nec secus atq; olim tuam inuictam potentiam in asserendis Israelitis ab Aegy-

P R E C E S

ptiaca seruitute declarasti, nunc eandem ex-
xeras, ad Ecclesiam erigendam, fouendam
atque instaurandam: vt quantò est tibi ma-
ximæ curæ, tantò appareat à diabolo, pecca-
tis & morte potentissimè vindicata, per Ie-
sum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXXVIII.

CVM nobis, omnipotens Deus, diligen-
tissimè tradita sint in sacris literis
quæ abs te magnificè gesta sunt, dum in li-
bertatem assereres in Aegypto filios tuos,
ijdemq; nouerimus quæ diuinis verbis con-
signata sunt, omnia ad nostram consolatio-
nem plurimum facere, nunc te vehemen-
ter oramus, vt his aduersis casibus, illa spiri-
tu tuo nobis assiduè in memoriam reuoces,
quò his permoti, fiduciam nostram in te v-
no collocemus. Eduxisti filios Israel ex Ae-
gypto horrendis prodigijs contra Pharao-
nem editis: cessit mare, nubes protegebat,
ignis egit ducē itineris, dedit petra aquas,
cælum & man & carnes: mons verò Sina
te illis videndum præbuit, cum dignatus es
illis per Mosen legem ferre. Qui ergo in il-
los tot & tanta egisti, ne deseras nos, ita vt
à dia-

à diabolo & Antichristo dispergantur oves gregis tui. Peccauimus quidem in te, idque & sepius & grauius, verum & illi non semel in deserto rebelles tibi fuerunt, & obloquuti sunt, cū minus, quàm par fuerit, verbis tuis crediderint: ibi tu eos acriter castigabas, nec tamen patiebaris deleri hereditatem tuam, probe memor eras carnem illos esse & futilem spiritum. Quare ita misericordia tangebaris vt succurreres laborantibus. Oramus ergo te, ô Deus, vt Ecclesie tue in presentia non secus facias, illam non minus atque illos post aliquot flagella eripias ac defendas, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Agnosimus, Deus Opt. Max. summam generis humani ingratitude: patet illa quidem in nostris actionibus, verum cum facile se ipsum quisque ignoret, longè apertior declaratur in veterum patrum rebus gestis, quæ in sacris literis nobis fidelissimè commemorantur. Audimus Israelitas tantis prodigijs assertos abs te, dum illos ex Aegypto educeres, in deserto gubernatos.

P R E C E S

Defensos, ac educatos eo studio ac diligentia,
 vt nulla maior vel fingi vel cogitari possit.
 Illi tamen ijdem narrantur vsq; adeo ingra-
 ti atq; immemores beneficiorum, vt Deo fi-
 ctori, liberatori, & duci suo perpetuò obtre-
 ctarent. Cui certè vitio nunquam non fue-
 runt obnoxij. Te itaq; rogamus, optime pa-
 ter, vt cum nos ex tua misericordia elegeris,
 summisque tuæ gratiæ cohonestaueris or-
 namentis, nunquam nos patiaris eorum ob-
 liuisci, sed potius tuo spiritu omni momen-
 to incites, ad eas tibi reddendas gratias, qui-
 bus & ipse celebreris, & nos ad benè vi-
 uendum maximè extimulemur, per Iesum
 Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Admirandis prodigijs, Deus Opt. Max.
 præter id quod patres in veteri lege
 dignatus es frequentissimè tueri atque de-
 fendere, illa eadem præcepisti tum utiliter
 narrari posteris, tum scriptis ad æternam
 memoriam consignari, vt qui hæc fide per-
 ceperint, quàm sunt bonitatem tuam in ve-
 teres demiraturi, tam firmam spem conci-
 piant, te quoque erga se non minus clemen-
 tem

tem, fidelem atque benignum fore. Sicubi
 verò inspexerint iustitiæ tuæ seueritate il-
 los fuisse castigatos, ibi quoque semetipsos
 admoneant, neque sibi parcendum esse, cum
 te suis iniquitatibus irritare perrexerint.
 Obsecramus itaque cœlestis pater, vt ista no-
 bis cum fructu narrentur. Sumus quidem,
 vt illi ab Aegypto, nos quoque tuo fauore
 ab eterno exitio liberati. Cæterum id nobis
 concedi etiam atque etiam optamus, ne iux-
 ta ac illi in deserto quiritabantur de tua bo-
 nitate, ita nos cupiditatibus instigati, ad no-
 stram perniciem tuam iracundiam excite-
 mus, per Iesum Christum dominum no-
 strum, Amen.

EX EODEM

VT noxia sit cupiditas malarum vo-
 luptatum, Deus Opt. Max. probè in-
 telligere possumus, vel quòd illis, ad quere-
 las contra te, qui summè bonus es, iactādas,
 incitemur, vel quòd ipsis pro desyderio po-
 titi, in seuerissima iustitiæ tuæ supplicia im-
 pingimus. Quæ omnia filijs Israel in deserto
 cōtigisse, à spiritu Sãcto nũc opportunè cōmo-
 nemur. Quamobrẽ alieno periculo instructi

P R E C E S

sanè quàm solliciti efficimur, ne pari sorte et
similib. casibus inuoluamur. Idcirco te qua-
sumus nostras preces audias, quibus obsecra-
mus vt simus perpetuò benè memores tui,
neque vnquam in mentem veniat, corde aut
sermonibus, te, qui summa es veritas, falle-
re. Quòd si quando per infirmitatem laba-
mur, te nostri misereat, qui noueris nos tum
carnem esse imbecillam, tum spiritum de-
bilissimum, atque ita pro tua clementia in-
ducaris partim ad nos iam lapsos erigen-
dos, partim verò confirmandos, ne in æ-
ternū exitium detrudamur, per Iesum Chri-
stum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O L X X I X .

E Legisti nos, Omnipotēs Deus, vt simus
hereditas tua, & proculdubio nihil in-
termisisti, quod ad nos instituendos, ornan-
dos, & beatos faciendos conduceret: dedisti
scripturarum sanctarum notitiam, Euange-
lij prædicationem, Sacramentorum admini-
strationem, ac alia innumera, quæ ad hanc
tuam hereditatem excolendam conferunt.
Sed proh ô dolor, nos his omnibus præstan-
tissimis ac singularissimis donis ingrati, ni-
hil

bil prestitimus quod requirebatur. Quare
 non immeritò sunt concitate impia gentes
 per iram tuam, vt Ecclesiam inuadant, vt
 sanguinem populi & hereditatis tuae vt a-
 quam effundant, nosq; opprobrio & derisio-
 ni habeant: quodque magis dolendum est,
 haud in nobis nostra peccata, sed te ipsum,
 sanctum Euangelium tuum, & puriorem
 cultum atq; religionem persequuntur. Qua-
 re te oramus Deus optime pater, vt contra
 oues pascuae tuae ne aeternum irascaris. Hanc
 iram tuam in nos propter peccata nostra in-
 flammata, effundas in gentes quae te non
 cognouerunt: Ecclesiam verò tuam ne si-
 nas ab impijs deuorari. Obsecramus te per
 misericordiam tuam, per dilectissimi filij
 tui Domini nostri intercessionem, vt nō am-
 plius recorderis veterū iniquitatum nostra-
 rum. Cumq; in te vno posita sit nostra salus,
 adiuues & liberares ad te clamātes, vel pro-
 pter gloriā nominis tui. Esto propitius pec-
 catis nostris, ceteroqui dicent impij te ab-
 iecisse causam tuam. Ne depellas à conspe-
 ctu tuo gemitus & lachrymas afflictorum,
 ignoscas nobis quae in te peccauimus, & vim
 tui auxiliij super nos digneris ostendere, quò

P R E C E S

*Hæreditas tua, populus tuus, oues pascuæ
tuæ perpetuo confiteamur tibi, & in om-
nes generationes celebremus laudes tuas,
per Iesum Christum Dominum nostrum
Amen.*

E X E O D E M.

Admiranda tuæ seueritatis exempla,
omnipotens Deus, qua regnum Israe-
litarum euertisti, ac tibi rebellem populum
cædibus, rapinis, præda, incendijs, captiui-
tate et omni ærumnarum genere inuoluisti,
sint nobis precamur salutaris admonitio, vt
pœnitentiam alacri animo capeamus, at-
que per illam à grauibus eripiamur pœnis,
quas ob innumera peccata commeriti su-
mus. Conuenit quippe vt sanctissimi nomi-
nis tui rationem habeas: nam si effuderis in
nos iram tuam, putaberis ab impijs, non vo-
luisse illis, qui te colunt & te implorant,
opem ferre. Consueuerunt si quid aduersi
aut calamitatis Ecclesiam tuam presserit,
illico ei petulanter insultare, dicuntq; Vbi
nam in præsentia est Deus eorum? quid illis
prodest sua religio? Vnde in te, in tuam do-
ctrinam, atque in sanctum Euangelium hoc
genus

genus contumeliæ redundat. Quare precamur, vt ouium pascuæ tuæ memor, nos ita defendas & tuearis, vt laudes tuas ubique annunciemus ac perpetuò prædicemus, per Iesum Christum Dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXXX.

Consueuisti semper hæctenus, omnipotens Deus, vt pastor adesse populo tuo, illumq; instar ouium tuis auspicijs deducere: nunc te oramus vt in tantis periculis tua potentia excitetur & resplendeat nobis facies tua. Exurgas ipse & venias ad nos seruandos. Propter iniquitates nostras & peccata quæ grauissima in te cõmisimus, agnoscimus & fatemur haud immeritò te in nos excanduisse, tuaque iustitia factum, vt hæc ingentia mala, quibus modò premitur Ecclesia, eam inuaderent: at modò cum nos vehementer pœniteat omnium quæ in te peccauimus, tuamque imploremus clementiam atque misericordiam, quousque nobis irasceris? quousque feres contentiones, opprobria & contumelias, quibus impij perditissimi te in nobis afficiunt? Conuerte ad

P R E C E S

nos, optime pater, hoc graui tempore placidum ac serenum vultum bonitatis tuae, memor insignium beneficiorum quibus affecisti Ecclesiam: illam fouisti, ornasti & excoluisti perpetuò amplissimis donis tui spiritus: ne illam modo, quaesumus, dissipandam tradas effertis impijs & crudelissimis Antichristis: ne patiaris vt tam delicata & electa vinea, quam tua excelsa & potentissima dextera plantauisti & auxisti, turpiter & miserè succidatur, inflammetur atque eradicetur. Intuearis ac respicias è caelo ad te clamantes: ab increpatione irati vultus tui pereant impij, qui nomen tuum, Euangelium tuum, & sanctum cultum tuum, per nos tibi exhibitum perpetuò blasphemant. Nos verò, qui sumus opus dexterae tuae, salutem & auxilium abs te sentiamus: dum nomen tuum inuocamus, ita viuifices atque corrobores, vt abs te nunquam deficiamus, verum semper luce ac splendore faciei tuae in omnibus nostris actionibus dirigamur, per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

EX

E X E O D E M.

Dignatus es, omnipotens Deus, pro tua
misericordia & esse & appellari tuo
rum fidelium pastor: à tuo itaque sublimi
throno, in quo super Cherubim & vniuer-
sas celestes virtutes resides, excita, preca-
mur, tuam vim & salutarem potestatem,
vt ea seruemur. Quique videris interdum
irasci tuis & eos ludibrio & subsannatio-
ni impiorum quodammodo exponere, iam
tādem ad illos faciem gratiæ ac fauoris tui
conuertas: & Ecclesiam, quæ vinea est abs
te culta, & admirabili prouidentia planta-
ta, ne sinas à fera impietate conculcari &
deuastari: eam quæsumus restitue, atq; in-
staura, vt quæ in ea suffossione hypocri-
seos depressa sunt, eruas, & quæ tyrannidis
incendio sublata sunt, reponas, & mutila
atque manca denuo integra facias: sit prom-
pta parataque manus tua ad nostram prote-
ctionem, quò viuificati abs te nomen tuum
inuochemus, & illustrati aspectu clementiæ
tuæ, sospites & salui tibi vni viuamus,
per Iesum Christum dominum
nostrum, Amen.

P R E C E S

EX PSALMO LXXI.

NON habemus leuem causam Deo
 Opt. Max. vt cum letitia & alacrita-
 te animi tuas laudes celebremus, quãdoqui-
 dem tua bonitate nos à peccatorum seruitu-
 te & diaboli tyrannide eximis. Cum itaque
 te Deum nostrum fateamur, hoc nobis pre-
 camur, digneris elargiri, vt vnum te audia-
 mus, te vnum adoremus, neque tibi quip-
 piam vel æquemus vel præferamus. Nam
 id quandoque facere ausi, non leues aut vul-
 gares pœnas dedimus, quia nobis ipsis reli-
 cti, abs te, qui verus Deus es, nostris prauis
 desyderijs paruimus, & miseris cupiditati-
 bus obsequuti sumus, qua peste iam senti-
 mus nil posse hominibus accidere calamito-
 sius: vnde adducimur vt etiam atque etiam
 petamus te audire, & in vijs tuis posthas
 ambulare, quo impetrato, certò scimus te
 promissis staturum, vt nostræ salutis inimi-
 eos compescas, nosque tandem suauissimis ac
 ineffabilibus delitijs æternum, exae-
 tures, per Iesum Christum,
 dominum nostrum,
 Amen.

EX EODEM.

QVI tibi debebamus, omnipotens De-
 us, pro summis beneficijs & gratias
 & laudes omni conatu persolue-
 re, ita vt nomen tuum nedum voce, sed eti-
 am musicis instrumentis celebraremus, con-
 tigit, exigentibus nostris malis meritis, vt
 Ecclesiam versari cernamus in extremis pe-
 riculis: Vnde coram te peccata nostra & con-
 fiteri & deflere cogimur. A tyrannica ser-
 nitute Anthristi nos diu pro tua bonitate
 voluisti liberos esse: sed nos miseri libertate
 ac tranquillitatis beneficio fædissimè abusi
 sumus. Non semel nobis, quemadmodum Is-
 raelitis, es contestatus cum per sacras lite-
 ras, tum per ministros verbi tui: Audi me
 popule mi, & verè me agnoscas Deum tuum,
 non, inquam, verbis tantum, sed animo, re-
 ipsa atque sincero cultu: Nos verò, proh ô
 dolor, à verbis tuis cor nostrum auertimus,
 vnde peccata nostra satis superque perpe-
 tuò sunt aucta, & hostes Ecclesie, qui abs-
 te, si tibi credidissemus, proculdubio fuif-
 sent deiecti, sunt nobis in præsentia terrori:
 quique suauissimis donis tuis pacatè atque

P R E C E S

securè frui poteramus, nunc maioribus affli-
 ctionibus singulo quoque die percellimur.
 Sed rogamus pro singulari tua clemētia, ne
 deferas Ecclesiam tam miseris modis diue-
 xatam. Illi demum velis adesse, vt cultum
 & doctrinam abs te illi traditam perpetuo
 conseruare ac retinere valeat, per Iesum
 Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXXII.

TVA est, Deus Opt. Max. omnium re-
 gnorum ac terrenarum potestatum
 administratio, à quibus nec iustitia nec æ-
 quitas populis distribuetur, nisi tuo spiritu
 ipse illas regas & instituas. Quamobrem te
 oramus, vt mortalium rebus satis super-
 que afflictis digneris opem ferre, bonos prin-
 cipes cum augendo tum conseruando, pra-
 uos autem & violentos corripiendo, quò
 pauperum iudicia non negligantur, liberentur
 oppressi, & pietas cum primis vigeat
 & promoueatur. Vtque nostros magistra-
 tus, principes & regem dignatus es tuo di-
 uino illustrare nomine, ita etiā quesumus,
 vt bonus es, id efficias, vt eorū opera ac mi-
 nisterio, fideles te, dum hīc viuunt, purè co-
 laut

lant & sanctè uiuant, quò vnà cum illis ad te qui rex regum es, & Dominus dominantium perducantur, ubi aeternis bonis et summa fœlicitate simul perfruantur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Confitemur omnipotens Deus, populū tuum qui tibi parere neglexerit, cogi sepius iniquis potestatib. & infidelib. principibus subiei: neque est quòd conquerramur propterea nobis iniuriam fieri. Nam in te adeò grauiter & obstinatè peccauimus, vt non modò hæc, verum etiam grauiora supplicia simus cōmeriti. Nihilominus verbis & promissionibus tuis confisi, te vehementer etiã atq; etiã oramus, vt ecclesie tuæ his difficillimis temporibus velis adesse. Quique superiores potestates ac magistratus deorum nomine ac titulo dignatus es insignire, in eorum senatu velis praesidere tua iustitia, & inter eos iudicem agere, ne reliqui libidini et prauitati, quibus alioquin vitata hominum natura laborat, iniquè affligant ecclesiam, atque impietati deferant quæ non decet. Tu optime pater, si, vt pre ca

M

P R E C E S

mur illis in administratione publica te admiscueris, nō dubitamus tuis auspicijs vindicandos pauperes, pupillos, afflictos & oppressos è grauisimis & summis periculis liberatum iri. Ne tradas quesumus ecclesiam tuam eorum potestati qui versantur in tenebris, cumq; nihil intelligant sui muneris, omnia equa, iusta & pia conantur euertere. Ipsi cum abs te sint eo prouecti vt dij dicantur & filij excelsi, quando id non sentiunt, merentur instar hominum vilissimorum abijci & interire. Tua est hereditas ô Deus ecclesia, quamobrem ad sis illi, tuque ipse causam eius iudicandā suscipias, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXXIII.

A Deo quotidie augentur, omnipotens Deus, odia, copiae, fraudes & perniciofa consilia hostium nostrae salutis, ut ad te assidue clamare compellamur. Nil aliud spectat omnis eorum conatus, quam vt abs te auellamur, nec vllus amplius inueniatur qui vel tibi fidat, vel nomen tuum castè preceque, vt conuenit, inuoces. Atque cum his tenebrarum rectoribus conspirarunt aduersus

sus Ecclesiam tuam caro nostra, sensus, im-
 pij homines, & demum quicquid est terre-
 narum mundanarumque affectionum & fa-
 cultatum contra illam sese extulerunt. Quã
 obrem te precamur ne sileas, ne taceas, ne
 quiescas: qui que pro salute Israelitarum
 Aegyptios, Madianitas, Cananeos, Palesti-
 nos antiquitus oppressisti: ita hodie illos e-
 ripias qui se tuæ fidei presidioque totos cre-
 diderunt, quorumque vis, potentia, & sa-
 lus in te vno absconditur. Et compescas ho-
 stium nostrorum, imò tuorum audaciam,
 quò omnes intelligant te vnum esse De-
 um, quem reiectis omnibus superstitionibus,
 sanctè colere, & purè inuocare debeant,
 per Iesum Christum dominum nostrum, A-
 men.

EX PSALMO LXXIII.

QUA tenebantur cupiditate vete-
 res, omnipotens Deus, accedendi ad
 locum in quo tabernaculum pro
 eo tempore tibi decreueras: eadem nos quoque
 accendimur vt Ecclesiam videamus instau-
 ratam, vt que detur cætus habere piorum legi-
 timè coactos ad tuas laudes promouendas,

P R E C E S

doctrinam sacram audiendam & Sacramenta ritè percipienda. Quapropter oramus te, ô rex noster & Deus noster, vt ibi tandem nos esse quandoque gaudeamus: nam quicquid in hac vita potest hic felicitatis esse, in sacris piorum cœtibus contingere nō dubitamus. Audias itaque preces nostras, optime pater, & da vt domum tuam non aliter habeamus atque tu esse volueris: in quā nobis erit beatius vel vna die conuenire semelque habitare, quàm si longissimo spacio temporis in confessu impiorum, aut non legitime coactō moraremur, adiectis concessisque omnibus huius mundi delicijs. Ideò cum nostra sis lux, nostraque munitio, ita nos in terris ad tui gloriam conuenire facias, vt spes augeatur tandem ad te perueniendi in æterna cœlorum tabernacula, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO LXXV.

Propter misericordiam tuam gloriosissimam atque magnificentissimam, omnipotens Deus, erga Ecclesiam tuam benignum te exhibeas, quò ab horribili seruitute peccatorum liberemur: fuimus hætenus
carnis

carnis mancipia, & diaboli miserabiliter captiui, tuque dignatus es omnes iniquitates nobis remittere, & omnia peccata nostra operire. Quare & modo, licet ingrati simus, ac tuis beneficijs indigni, sustineas oramus iram indignationis tue. Es quidem in nos iuste commotus, sed ob tui nominis gloriam hunc furorem excitatum in peccata nostra, reprimi patiaris, nosque reducas in viam salutarem, cum tue pietatis non sit, ut in tuos in eternum irascaris, aut ut indignationem & iram tuam extendas in complures generationes. More tuo & non meritis nostris agas nobiscum: dissipes ac disjicias hostes, quos, irritatus nostra culpa, voluisti ut experiremur. Tu qui iratus occidis, placatus viuificas, misericordiam & salutem ostendas, qui ad nos terrendos & castigandos proposuisti exitium. Qui tibi rebelles & contumaces fuimus, fac ut posthac obedientes his auscultemus quae nobis loqueris & praecipis. Misericordia tua & veritas in nobis iungantur simul, pax & iustitia indissolubili nexu cordibus nostris haereant, ut cum nos ab Antichristo saeuissimo, & crudelibus eius satellitibus eripueris,

P R E C E S

vberes tibi reddamus fructus iustitiæ et sanctitatis, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Cum simus, Deus Opt. Max. oves tue, populus tuus, hereditas tua, omnino credimus te nobis fore propitium, & ita propitiū, ut iniquitates & peccata condones, penasq; & supplicia commerita ignoscas. Furorē tuū quem ipsi accendimus, ipse, quaesumus, tua pietate restringas, ac indignationē, quam in nos provocauimus dissolvas, quandoquidem non est ingenij tui (licet id improbitas nostra mereatur), vel perpetuò irasci, vel in longum spacium temporis iracundiam tuam extrahere: quin potius è diverso passim bonitatem declaras, & salutem omnibus ad te confugientibus proferre soles. Da optime pater, qui pacem bonumq; nostrum semper loqueris, ut tibi loquenti auscultemus. Quòd si contigerit, non modo salui erimus & gloria ornabimur, sed omnia nostra, bonitate, veritate, iustitia & pace referta erunt: fides abundabit & per eam abs te copiose iustificabimur. Hæc itaq;

itaque oramus, vt non simus ociosi & in-
frugiferi serui, verum quò in sanctitate ac
innocentia coram te perpetuò gradiamur,
per Iesum Christum dominum nostrum, *A-*
men.

EX PSALMO LXXXVI.

Est sanè magna, omnipotens Deus, mi-
seria & inopia nostra, idcirco tua sa-
lute maxime opus habemus: dum itaque ad
te confugimus presidij ac auxiliij causa, oc-
currunt nobis graua peccata nostra, cor-
rupta vita & prauì mores, quos nec volu-
mus, neque si velimus, possumus te celare.
Tu vides omnia nostra mala, nosque ea ti-
bi fatemur: peccauimus, iniquè egimus, in-
obedientes, contumaces & rebelles tibi fio-
imus, & longè grauiora meremur incom-
moda istis que patimur. Sed tu qui Deus
nobis es & optimus pater, inclina aurem
tuam & nos audias, iam nostrum misere-
re, qui ad te per singulos dies clamamus,
oculos & animum nostrum ad te sustol-
limus, hac nimirum spe, quòd cum sis pro-
nus ad ignoscendum, pietatis diues erga il-
los qui te inuocant, & potens pra omnibus

P R E C E S

*Dijs in operibus tuis, non despicias nos in
tanta molestia & tribulatione. Tu es ma-
gnus, tu facis mirabilia, tu es solus. Quam-
obrem doce nos vias tuas, fac vt in verita-
te tua conuersemur: dispersum cor nostrum
ad te reuoces, vt nomen tuum magnopere ti-
meat. Tu quidem præclare impertisti nobis
misericordiam tuam, sed quòd ingrati fui-
mus, contra nos insurrexerunt castra impio-
rũ, & perditorum acies nos inuasferunt, qui
te nec respiciunt nec vllã tuæ doctrine aut no-
minis rationẽ habent, tantũmodo sceleratissi-
mis artibus suis contendunt, vt vna ac ea-
dem opera & cultum tuum & animas no-
stras perdant. Tu itaque ô Deus, cum sis mi-
sericors, longanimis, pius, & verax, respice,
miserere, confirma & serua filios promissio-
num tuarum, exere signa tua in salutem no-
stram, quòd confundantur aduersarij, om-
nesque videant & intelligant, te verè esse
Deum nostrum, per Iesum Christum
dominum nostrum,
Amen.*

EX

E X E O D E M.

QVando nos, omnipotens Deus, & viriū & consiliorū inopes animaduertimus, & nihilominus tibi sanctos & addictos esse non dubitamus, impellimur ad nostras preces nostrosq; clamores coram te perpetuò effundendum, atq; omnem spem in te vnum collocandam. Qui itaq; benignus es & mitis, misericordia ac bonitate largissima præditus, adsis te inuocantibus. Nos vias tuas cumprimis doceas, vt omni semota fictione & hypocrisi, candidè integreque tuis mandatis pareamus. Et quemadmodum nihil tuo nomini par esse potest, ita cupimus, vt ab omnibus mortalibus & cognoscatur & adoretur. Id autem fiet, si ceu tuos frequenter è gravissimis periculis eripuisti, sic in præsentia, quando aduersus eos, hostes humanæ salutis potentissimè insurgunt, eos respexeris, robior suppeditaueris, & veram salutem largitus fueris. Edas, precamur, hoc illustre signum, quò aduersarij tuæ gloriæ, cum id senserint, ad te seriò conuertantur, per Iesum Christū dominum nostrum, Amen.

P R E C E S

EX PSALMO LXXXVIII.

CVM salus nostra tua sit, omnipotens Deus, nosque ad te quotidie clamemus, inclina aurem tuam precibus nostris, ne eas, precamur, auerferis, verum in conspectum tuum admittas, hoc potissimum tempore, quo aduersis vsque adeo exaturamur. Non iniuste neque immerito hac turbulenta & aspera nobis infliguntur: sic enim ingrater egimus, perditè viximus, & te negligenter coluimus, vt nostris vitijs hac omnia mala nobis accersuerimus. Ceterum propterea magnopere dolemus, ac tuam omnibus votis imploramus clementiam, ne agas nobiscum iuxta iniquitates nostras. Ne velis nos deputare inter illos qui iam ad sepulchrum peruenerunt, neque accenseas his qui in foveam descendunt. Vides humanum robur, praesidia carnis, & externam potentiam, quam sint inania: quare festina & adiuues, neque super nos constabilias furorè tuum, & his procellosis tempestatibus Antichristine nos demergas. Aduersarijs nominis tui ac Euangelij tui abominationi suam, noti atque amici se subducunt. Quamobrem

obrem te inuocamus, ac nostras manus ad te expandimus, faciem tuam, qua sumus, ne abscondas à nobis, alioquin miserè expirabimus, neque terrores tuæ iustitiæ valebimus perferre. Si amici, proximi & noti se à nobis elongant, ipse te præsentem ostendas tuoque affulgeas auxilio, quò è tantis periculis erepti, non in sepulchro aut in morte, sed inter viuos te confiteamur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Quoniam, omnipotens Deus, dum hinc viuimus, vt homines, abs te sæpe dilabimur, offundunturque tenebræ nostris mentibus, ac qui in via tua progredi debebamus, aut cadimus frequenter aut ignauiter iacemus: vnde tu pro tua bonitate consueuisti quos fauore complecteris, vel morbis vel aduersis excitare, quò caliginem & torporem illis excutias. Idq; te nobis in præsentia sentimus præstare, atque ita nos experimur depressos & incuruatos calamitatũ onere, vt parũ absit, quin penitus dissoluamur. Quare te rogamus, opt. pater, ne in tuâ nos indignatione corripias, aut fa-

P R E C E S

more iræ tuæ velis absumere: ad nostri instaurationem, quæ hæctenus contigerunt, vellemus facere. Ecce nunc coràm te nostrâ effundimus vota & gemitus. Vides vt amici & coniuncti in diuersa omnia abierint, & aduersarij nostræ salutis insidiando non cessant laqueos nectere, fraudes & dolos in nos perpetuò meditantur. Tu votis & precibus nostris respondeas, ô Deus, neque hostes tui nominis patiaris letari de nobis. Ne nos deseras, ne procul à nobis te contineas: in auxilium nostrum propera, quandoquidem tibi vni concredita est nostrâ salus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Quoniam dum hic viuimus, omnipotens Deus, vndique malis circumuallamur, ac ita calamitatibus implemur ærumnisque exaturamur, vt viuui adhuc in media morte versemur: ideò ad te, quem vnicam salutem constituimus, contentis perpetuisque precibus clamamus. Spectes quæsumus, vt nostris peccatis confecti, iam ferè absorpti sumus ab extremo exitio: indignatio ac ira tua, eorum causa inflammata, nos miserè perterret atque hor-

horribiliter diuexat. Neque ad nos eripiēdos ex tam grauibus malis, amici proximi, aut beneuoli quippiam auxiliij ferre possunt. Quamobrem tu optime pater, succurrere propera, ac nobis pro tua misericordia, quæ in te admisimus, condones: quod ni feceris, tantisper dum hîc uiuimus, post extremum iudicium atq; condemnationem (quã precamur à nobis auertas) locum habere non poterit. Patefacias nobis denuò fauorem tui vultus, quem videris tam diu, ob nostra mala merita iurè auertisse, alioquin diutius arguentem conscientiam, et manus tuæ seueritatem perferre non possumus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSAL. LXXXIX.

Notissima est, omnipotens Deus, misericordia tua, cum quòd sit celebrata ab omnibus sanctis, tum etiam quòd per omnes generationes perpetuò se demonstrauerit: qua etiam adductus es, vt fædus cum electis tuis percuteres, quòd velis Christi regnum eiusque semē, id est, Ecclesiam durare æternum: neque vlli mortalium verendum est, vt vires tibi desint ad perficiendum,

P R E C E S

quantum solemniter & firmiter promissisti. Monumenta potentiae tuae affligendo Aegyptum extiterunt: cumque tui sint caeli, terra, orbis, venti, maria, & quicquid abs te conditum est, non dubitamus te posse servare populum, quem tibi adoptasti, qui in lumine vultus tui ambulat. Unde hoc opus habemus, ut nobis imprimis tribuas: peccata, quibus te gravissime confitemur offendisse, nobis digneris ignoscere, quandoquidem illa verè sunt quae nos affligunt, illorum pondere maxime deprimimur. Da itaque veniam supplicibus tuis, & contra adversarios tui nominis esto protectio nostra. Brachium tuum cum fortitudine exeras, ad nos servandos roboram manum tuam, atque in his periculis pro nobis armato dexteram tuam, ne praevalcat contra nos impiorum violentia: & filijs iniquitatis ne tribuas, ut pro suo odio nos affligant. Tu eos concutias, & auertas, ne suos conatus valeant exequi contra sanctum Evangelium nostrum. Nos te invocamus nostram salutem, Deum & patrem nostrum: ergo serves atque custodias nobiscum misericordiam tuam, & fedus nobiscum ininitum, ne infirmes. Deservimus legem tuam,

in mandatis tuis non ambulauimus, tua sacra prophanauimus, neque tuam uoluntatem custodiimus: quare cædi non recusamus uirgis iræ tuæ, aut flagellis castigationis coerceri: id solum precamur, misericordiam, pietatem & ueritatem tuam ne auferas à nobis, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Misericordiam & bonitatem tuam, omnipotens Deus, celebrare, dum res ad uotum succedunt, fatemur piorum hominum esse institutum: Verum enim uero eum morem si in aduersis casibus, prementibusque calamitatibus retinuerimus, ut perpetud atque in omnes generationes te benignum clementemque prædicemus, tum spiritum ac gratiam tuam in nobis efficacem esse testatissimum habebimus. Precamur itaque, ut nunquam nostris mentibus excidere sinas promissa & pacta quæ cum Dauide fidelissimo seruo tuo dignatus es inire, ut dares ex eius posteritate Iesum Christum potentissimum atque perpetuum regem omnium fidelium, sub

P R E C E S

omnis tutela Ecclesia vniuersa & defende-
retur ab aduersarijs potestatibus, & omni
bonorum genere ornata florere. Nec semel
experti sumus harum promissionum con-
stantem fidem: sepe enim liberasti tuos, non
alia quàm ista de causa à grauissimis & hor-
rendis periculis: ideò nobis additur animus
efflagitandi, vt nunc quoq; , cum maximè
opus est, fidelium necessitatibus, vt solitus
es, consulas, per Iesum Christum dominum
nostrum. Amen.

EX EODEM.

NON solum gratiæ copiam, omnipotens
Deus, nobis in Christo Iesu domino
nostro promisisti, qua tibi grati, amici, filij,
ac heredes futuri simus, verum etiam tan-
tam clementiam impensurum recepisti, vt
si, quæ nostra est infirmitas, in aliqua vitia
laberemur, paterna virga & misericordi
flagello nostras iniquitates corripes, non
autem benignum fauorem propensumq; ani-
mum ab Ecclesia vnquam auerteres. Me-
mor itaque sis, pater cælestis, huius tui fæ-
deris, quod Cælo, Sole ac Luna firmitus
esse semel decreuisti: cumq; ob nostra
grauia

grauia peccata, ira tua non parum exarsert, visusque sis tuorum fidelium causam deprimere, & pietatis aduersarijs, tuique nominis hostibus non vulgariter fauere, exco-re quæsumus, iam tandem tuas antiquas misericordias: neque nos, qui Christi tui, licet indigni, membra sumus, ludibrio & opprobrio esse infidelibus æternum sinas, per eundemmet Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XC.

CUM volueris, omnipotens Deus, nos cognoscere de tabernaculo tuo, quod reuera non tantum fuit, vt infinitam potentiam tuam, & immensam naturam continere posset, ideo iam agnoscimus hoc demonstratum, te vnum esse vnicum tentorium, habitaculum atq; refugium infirmitati nostre. Neq; habendus es recens aut noua mansio fidelibus, imò æterna, cum eos ante mundi constitutionem delegeris. Quare ad te, habitationem & propugnaculum tutissimum nostre ærumne & calamitates vndecunque nos impellunt. Vitam planè degimus & miseram & fugacissimam, quæ instar aqua-

P R E C E S

rum diffluit, vt somnus abrumpitur, & ve-
luti herba virens illico arescit, dum ab ira
ac indignatione tua consumimur, & perpe-
tuò exterremur. Peccata nos admisisse confi-
temur quibus meritò es irritatus, atque ea
si volueris tibi ponere ob oculos vindican-
da, ardenti furore tuo prorsus absumemur.
Rogamus itaq; ô Deus, vt peccata & scele-
ra, quibus te offendimus, condonare velis,
quò non eternum abs te damnemur, sed ex
presentibus malis hunc fructum capiamus,
vt animaduersa vi & efficacia iræ tuæ, no-
straq; futili atq; breuissima vita, timorem
tuum maiori studio persequamur. Ad te re-
deas, optime pater, afflictis calamitosisque
filijs iam placeris: tunc solidè letabimur ac
exultabimus, modò opus tuum super nos ap-
pareat: dirigat nos, quesumus, ita spiritus
sanctus, vt decus, gloria, & splendor tuus
cum in nobis, tum in omnibus actionibus no-
stris eluceat, per Iesum Christum dominum
nostrum, Amen.

EX EODEM.

SI nobis gratulamur, omnipotens Deus,
tam exuberantem fauoris tui copiam,
vt

Ut nos, quos amore summo prosequeris, ante iacta mundi fundamenta, delegeris, priusquam montes fierent, aut orbis formaretur, destinaris ad tua eterna bona percipienda, congeminitur sanè gratulatio, si animum aduerterimus, quàm alioquin & nature infirmitate, & peccatorum maleficio simus nihili. In exitiū enim præcipites ruimus, ut aqua dilabimur, euanesчимus quasi somnia, atq; instar herbe momentò arescimus. Quæ nostra incommoda, cum animo repetimus, occasionem, quæso, nobis eruditionis ac sapientiæ suscitent, ut intelligamus, quàm simus in nobis ipsis tuo favore indigni, atque vicissim quanta sit in nos tua clementia: per quam te obsecramus, ut ad nos conuertas propitium aspectum, nosq; declares, ut sumus, tuum opus. Affulgeat vsque ad eò mentibus nostris splendor tuus, ut à scopo gloriæ tuæ opera nostra nunquam aberrent, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O X C I.

Quicumq; se Deo verè cõmittit, ita ut eum pro firmo præsidio & munitissimâ arce habeat, non à calamit.

P R E C E S

tate, non ab insidijs, non deniq; ab vllō exi-
tio est quod sibi timeat: nam suos Deus non
minus protegit, atque alis volucres pullos
defendūt, & in bello, scuto & parma se tuen-
tur milites. Quem nam Deo syncerè fiden-
tem pestis, plaga, calamitas aut vastatio po-
terit exterrere? Certè non timebit vlla de
causa: nam etsi habeat satanam atque im-
pios omnes aduersum se graua ac pernicio-
sa molientes, eius salus à Deo longè pluri-
bus angelis commissa est, quorum ille non
solū auspicijs defenditur, sed manib. atq; hu-
meris gestatur, ne impingat in noxia. Nulla
est vis in ferocissimis animantibus, quæ ab
eius pedibus non calcetur atque prematur.
Quære si modò à nobis tantopere improbi ti-
mentur, id esse potest iudicio, quòd tibi pa-
rum fidamus, ex qua hebeti & modica fide
sic reddimur proni ad innumera peccata, vt
nostris lapsibus te perpetuò ad iram prouoce-
mus. Ita que oramus, vt quemadmodum es
bonus, ita quæ admisimus in te velis igno-
scere, & posthac nos reddere tui quàm amā-
tissimos, vt nomen ac maiestatem tuam ex
fide suspiciamus, & fructuosa reddatur cor-
ram te inuocatio nostra, cui, quæsumus, re-
spondeas

spondeas pro votis, & afflictis rebus Ecclesie tue denique velis adesse, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

QVI spem suam in te collocarunt, omnipotens Deus, tue fidei umbram, & firmissimam tutelam munitionem sibi delegerunt, ubi tuti esse possint ab hostium insidijs, & à quouis pestilenti exitio securi. Cum improbi homines, qui verè sunt diaboli membra atque satellites, aduersus eos quippiam mali commenti fuerint, Dei auxilio & fide minimè destituentur, nam illos è vestigio vt validissimus clypeus tuebitur. Et grauissimis, vt fit quotidie, tentationibus vndique seuientibus, quibus infiniti mortales precipitantur in eternam damnationem, qui ex animo constituerunt & dixerunt Domino: Deus meus es tu, & vnicam te posui spem meam: ad hoc malum nequaquam accedet, sed alijs cadentibus, ipsi firmi atq; intrepidi stabunt. Angelorum opera non solum ab aduersis casibus liberabuntur, sed nullæ erunt adeò venenatæ & immanes bestie, vt ipsis quicquã

P R E C E S

noceant. Idcirco te rogamus, optime pater, quò non simus tantorum bonorum exortes: concedas, vt te adeò amemus, tibiq; eò usque fidamus, ut præter te nullum aliud deligamus nobis refugium, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XCII.

TVM celebrare nomen tuum, omnipotens Deus, intermittimus, quando animos nostros admiranda opera tua nõ subeunt, quæ illico ut cœperimus memoria diligentius repetere, & cogitatione attentius uersare, imprimis nos uehementer exhilarant, impellunt deinde magna ui & efficacia ad tuas laudes prædicandas. Verè stupidi sunt, qui ea uel non aduertunt, uel illis non permouentur, ideo forsã caligine obcecãti, quòd impiorum secundas res & diuturnam impunitatem uideant. Sed istis intelligendum esset, hoc te idcirco uelle, ut repentina insperataq; mutatione rerum magis doleant, & post fœlicitatis umbram, in meras ac solidas calamitates easq; sempiternas incurrant, quando iusti, cedri et palme instar in beata domo celorum bonis æternis atq;

atq; synceris perfruentur. Hac spe nos, quæsumus, optime pater, foueas & consoleris, quò ipsi & æquum & iustum te esse intelligamus, & à tuo iudicio prauitatem omnino abesse vniuersis prædicemus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XCIII.

Cum videamus, omnipotens Deus, orbem abs te conditum, adeò firmū inconcussūque perdurare, tantaque constantia & recto ordine administrari, in eo agnoscimus tuam celsitudinem robur atque potentiam: vnde colligimus animos, nobisque certissimè persuademus, non minus tuas promissiones fore bonæ & veracis fidei, quàm regnum tuum & forte & immobile esse natura rerum nos doceat. Quamobrem tametsi hostes nostræ salutis insultent, fremant, nosque suæ iracundiæ atque temptationum fluctibus perpetuò collidant, vtque immanes aquæ & procellosum mare aduersum nos insurgāt, speramus omnino fore vt tua potentia & authoritate defendamur. Largiaris itaque cum vt fides hæc in ani-

P R E C E S

nis nostris perpetuò augeatur, tum verò
vt bona præclaraque erga Ecclesiam tuam
promissa, non solum eueniant, sed etiam illi
collata diuturno tempore in illa conseruen-
tur, vnde tua bonitas & inexhausta clemen-
tia magis ac magis omnibus declaretur, per
Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XCIII.

Mira est, omnipotens Deus, peccato-
rum insolentia: non enim tantum de-
biliores atterunt & ledunt infirmos, sed eò
amentie tandem perueniunt, vt clam te su-
am impietatem & sua graua facinora esse
existiment. Oramus itaque vt à mentibus
nostris hoc genus stultitie procul remoueas,
nobisque persuasissimum esse velis, te, cum
aurem condideris, oculum finxeris, hominis
bus vim & facultatem intelligendi conces-
seris, nil eorum quæ à nobis in terris desi-
gnantur ignorare: nosque interim sic regas
atque instituas, vt non solum ab æternis ma-
lis quæ impijs preparantur, euadamus, ve-
rum etiam, vt summam tranquillitatem fæ-
licitatemque quam tuis decreuisti elargiri,
consequamur. Profectò nisi tu præsto sis, pa-
raturum

vatum promptumque habeas presidium quo nos tueare, facile incidemus in ea mala que nobis impendent. Sis nobis, quaesumus, pro arce, munitione & firmo clypeo, ne in te omnem spem nostram frustra videamur collocasse, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XCV.

Quoniam tu es, omnipotens Deus, nostra salus & fortitudo, convenit ut pro viribus te celebremus: quod ut rite faciamus, confessione delictorum nostrorum imprimis te accedimus. Cum tuo beneficio, non autem nostris meritis, in oves pascue tue & in populum tuum nos cooptaveris, qui nullis nostris egebas officijs, quippe es rex magnus, super omnes Deos, in cuius manu haud solum terra & celsitudines montium sitae sunt, verum caeli & omnes creature: nos te infinitis modis offendimus, cor nostrum obduravimus tuis admonitionibus, in tentatione statim cessimus, animo erravimus, nostris peccatis & sceleribus tibi semper fuimus onerosi atque molesti. Idcirco modo in nos excitasti tam superbos &

P R E C E S

Crudeles hostes, per quos in magnum discrimen adducti sumus: Verùm tamen agnoscentes quàm iniquè egerimus, compertum habemus nullum aliud à tua bonitate atq; misericordia nobis superesse præsidium. Quare nostris his votis & supplicationibus præoccupamus faciem tuam antequam perdamur, ac oramus ne in ira tua nos conteras: remoueas, quæsumus, peccata, quibus te & tentauimus cum patribus nostris & irritauimus. Memineris te nobis esse Deum, regem atque pastorem. Serues itaque, dirigas ac tuearis ab his, qui te haud minus quàm nos odio habent, ne patiaris vt opus manuum tuarum, quod in nobis cæpisti, pro libidine crudelitatis eorum dissipetur, per Iesum Christum Dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Tanta est, Deus Opt. Max. tua maiestas atque inuicta potentia, vt vbiq; excellat & quàm latissimè dominetur, neque immeritò, cum abs te omnia tam imma quàm summa condita fuerint: nihil, quod vel sit abstrusum in terra, vel sublime in cacuminibus montium, reperitur, cuius

ius tu non fueris author: idcirco iustè cupimus te celebrare. Accedit ad hæc te nostrum esse vnicum præsidium, nosque vt gregem & oues tuæ possessionis ad te vnum pertinere. Quare tuum præsentissimum numen colimus, veneramur, adoramus & inuocamus, id cum primis petendo, ne cor nostrum, vt prauum est natura, sinas ad sermones tuos obdurescere. Lenias illud, quæsumus, gratiæ ac Spiritus afflatu, neque sinas nos instar pernicacium Iudeorum qui tuæ virtutis tam sæpe voluerunt periculum facere, aduersus tua mandata vel obloqui vel reluctari. Sed quod illis non contigit, vt sedes promissas occuparint, nobis pro tua bonitate largiri digneris. vt in æternæ fœlicitatis portum, post longos & diuturnos errores tandem non prohibeamur ingredi, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XCVI.

Admonemur, omnipotens Deus, multis de causis quò te celebremus ac nomini tuo bñdicamus: verū id assequi cōmodè nō valeamus, nisi prius à nobis depulerimus peccata

P R E C E S

quibus miserabiliter premimur. Suscepimus abs te præclarissimum salutis donum per Euangelium, sed in eo hætenus tam frigide viximus, ita aduersati sumus vocatiõni nostræ, adeo mādātæ tuæ negleximus atque contempsimus, vt demum ad occurrendum nostris malis opus fuerit his calamitatibus: vt nobis iram tuã ostenderes, his grauißimis periculis, adductus es & nostris sceleribus prouocatus. Ceterum, Deus, haud spectes quæ ipsi meremur, sed hoc vide, vt in Gentibus narretur gloria tua, & mirabilia tua ab omnib. agnoscantur. Confidunt hostes, cum tui tum nostri, humanis viribus & idololatriæ, Antichristum vt ipsi colunt ita nobis vellent obtrudere. Nos, contra, te vnum scimus esse magnum dominũ ac terribilem super omnes Deos. Idcirco te inuocamus, & hoc nostro tempore ad te confugimus, orantes nostrorum peccatorum veniam, vt quæ ostendas quàm vani sint Dij inimicorum nostrorum. Iudica, ô Deus, aduersarios tui cultus & hostes sancti Euangelij, quò ipse, vt i par est, & regnes & domineris in gentibus. Exeras, nos liberando, & Deus, potentiam tuam, gloriam atque magnifi-

gnificentiam, vt erepti à tantis malis, red-
damus tibi debitas oblationum laudes: ex-
tollatur passim honor nominis tui, omnes-
que purissimo cultu adorent ac veneren-
tur maiestatem tuam, per Iesum Christum
dominum nostrum. Amen.

E X E O D E M.

Beneficia tua in nos, omnipotens Deus,
non solum iugiter conferuntur: sed no-
ua & inusitata sese perpetuò exerunt: qua-
re merentur, ni velimus esse ingrati, vt ea
semper nouis laudibus atque carminibus ce-
lebrenus. Ea est tua magnitudo atque po-
tentia, ea species & maiestas, vt infinito
vincas interuallo quicquid homines diuini-
tatis aut numinis vel sibi excogitare, vel
fingere vnquam potuerunt. Concedas itaq;
nobis, vt te veneraturi atque adoraturi,
nos ipsos nostraque omnia tue amplissime
glorie alacriter offeramus, & nò solum ver-
bis, imò probitate & sanctis moribus re-
gnum tuum omnibus gentibus annuncie-
mus, vt vbiq; intelligatur, quemadmodum
abs te nos cum vniuerso orbe creati sumus,
ita etiam vnà cum omnibus rebus esse in-

P R E C E S

staurandos, per Iesum Christum dominum
nostrum, Amen.

EX PSALMO XCVII.

Tu idem, omnipotens Deus, author es
plenæ lætitiæ & solidi gaudij, sum-
maque seueritate es præditus ac terrifica po-
testate, hisque tuis facultatibus erga homi-
nes vteris pro tua infinita æquitate ac ius-
titia. Quamobrem oramus, vt nos, alioquin
dignos ob nostra peccata grauissimis suppli-
cijs, igne iræ tuæ ne velis inflàmare, sed iux-
ta tuam misericordiam, ac pro meritis vni-
ci filij tui Iesu Christi Domini & seruato-
ris nostri, ignoscas nobis quicquid deliqui-
mus: Contra autem, furoris tui indignatio-
nem, conuertas in aduersarios tuos: ipsi in-
cendantur, contremiscant, à facie tua instar
cera liquefiant. Nos verò instaurati ac re-
formati spiritu tuo, nouo genere vitæ, ex-
periamur in nobis, & annuntiemus eis ius-
titiam tuam, ita vt illam omnes gentes in-
telligant. Quamuis enim multum ac sepius
deuiauerimus à voluntate tua, nobis in scri-
pturis sanctis reuelata, nihilominus nostro-
rum vitiorum nos pœnitet, & gloriam tu-
am

am summopere cupimus illustratam. Nos
itaque frustremur hac nostra spe & desyde-
rio: confundantur illi qui in te minimè spe-
rant, sed habent idola innumera quibus fi-
dunt, quæ adorant, observant ac veneran-
tur. Quique tuo spiritu nos dignatus es rege-
nerare atque viuificare, hoc demum largia-
ris, vt peccata, & quicquid pugnat cum tua
voluntate summo odio prosequamur. Dein-
de animas seruorum tuorum eripias de ma-
nu improborum, vt cum euaserimus, non so-
lum ipsi letemur, sed omnibus tuis oriatur
saluifica lux, qua ad te conuertantur, tu-
amq; memoriam celebrent laudibus in eter-
num, per eundem dominum nostrum, Iesum
Christum, Amen.

EX EODEM.

CUM tu ipse sis, omnipotens Deus, qui
& latè regnes & omnibus rebus mo-
dereris, nil oportet esse in orbe quod nõ in-
de summopere letetur: nam quod est op-
tandum maximè, regnum tuum, vt iusti-
tia & equitate pulcherrimè ornatur, i-
ta in eodem tanta vis & potentia si-
ta est, vt nulla consilia, nullique conatus

P R E C E S

obstistere possint, quin ad exitum perducantur quæcunque abs te consilio æquissimo, & singulari iustitia decreta fuerint. Rogamus itaque vt quemadmodum terra, cœlum ac vniuersus orbis, iustitiæ ac sapientiæ tuæ sunt luculentissimi testes, ita in Ecclesia veritas atque sinceritas tui cultus appareat, ibique communis omnium letitia sit, quod superstitiones & corrupta religio facesserint. Hoc nomine gaudeant qui solidè ac vehementer diligunt Deum: quem deniq; oramus, vt mentium lux in nobis augeatur, & in cœtu sanctorum ob beneficia eius, ingenti alacritate gratulemur. Per Iesum Christum, dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

CVM omni æquitate atque iustitia effulgeant, Deus Opt. Max. omnia tua iudicia, nos ea de causa & letari et exultare vehementer oportet. Licet enim, qui tui sunt, dum hîc viuunt, ad momentum affligantur, tempus tamen quãdoq; veniet, cum per ignem, & maiestatis tuæ illustrem conspicuamq; præsentiam orbem indicabis, & cuiq; iuxta sua opera reddes. Tunc ipsi cœli
insti-

iustitiam tuam annuntiabunt, & omnes ve-
 lint nolint fateri cogentur te iustissimum es-
 se: tunc Ecclesia tua vera solidaque leti-
 tia perfundetur. Cum itaque res ad hunc mo-
 dum habeat, dum hic abs te peregrinamur,
 lucem in nobis oriri facias, & spirituales
 letitiam cum summa cordis integritate, quò
 iurè iusteque in te vno letemur, & de com-
 memoracione tuæ sanctitatis nos inuicè per-
 petuò commonefaciamus, per Iesum Christum
 dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XCVIII.

SAEPius declarasti, omnipotens Deus,
 tui vnus esse verè saluare, vt qui ad
 hoc non egeas ope & auxilio vllius creatu-
 ra. Tempestate patrum admiranda edidi-
 sti facinora, eosque seruasti frequenter sola
 dextera & brachio sancto tuo: ita erga illos
 opem tuam demonstrasti, vt omnibus genti-
 bus misericordia tua & bonitas tua patue-
 rit. Cum itaque hætenus fidei & promissio-
 num nunquam sis oblitus, imò semper tuis, mī-
 ris modis, adfueris, quando seruatore opus
 habuerunt. Vnde nomen tuum extollendum.

P R E C E S

Et celebrandum iudicarunt omni ratione, animo, voce, tubis, cythara, buccinis ac varia carminum modulatione. Pari itaque iure et nos in presentia oramus, qui tui sumus, ne in hoc nostro tempore te à nobis subtrahas. Certè non ignoras quæ & quanta sint pericula, quibus urgemur, dumque rem estimamus ex nostris meritis, graviora & duriora se nobis ostendunt, quàm ferre possimus: ita enim in te peccavimus, tam impudenter leges tuas transgressi sumus, ac tibi sæpius admodum rebelles fuimus, ut si iuxta vitam ac mores nostros velis nobis facere, videamus de salute nostra actum. Verum hoc impetrare abs te enitimur, quòd & erga nos, more tuo, te geras, ignoscas penitentibus, offensam remittas te innocantibus, & subuenias his qui in te confidunt, ex tua equitate & clementia nos tuearis, eripias & defendas à seuisissimis hostibus nominis tui, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Immense laudes, omnipotens Deus, nominis tui debentur ab vniuerso hominum genere,

nere, ob summa & infinita beneficia ei colla-
 ta, idque potissimum, quod nos à morte non
 alicuius alterius creaturæ ope liberaris, sed
 tantum sacrificio vnici atque dilectissimi fi-
 lij tui : ita vt meritò possimus dicere, nos
 brachio sancto & forti dextera tua solum
 esse seruatos. Declarasti verissimè quàm sis
 memor atque obseruans fidei, & bonitatis:
 id ex nostra redèptione omnes fines terræ, &
 cuncti mortales videre possunt. At sumus
 adeò hebetes, rudes atq; stupidi, vt omnè sen-
 sum tantæ liberalitatis tantum non amise-
 rimus: quod iniquitatibus atq; sceleribus no-
 stris debemus acceptum referre. Quamobrè
 enixè imploramus tuam misericordiam, vt
 velis, quæ grauissimè in te peccauimus, à
 nobis remouere, ac tollere ab Ecclesia tua oc-
 casiones tanti luëtus. Dum enim pietatem
 ac religionem in tanto discrimine versari co-
 gnoscimus, tibi corde aut voce non ualemus,
 vti par esset, iubilare, aut præ gaudio ad læ-
 titiam prouocare vniuersas creaturas. Iam
 ipse, quæsumus, venias & causam tuorū fide-
 liū iudices: erige ac subleua mæretes iudici-
 is tuis, afflictos recrea, ut æquitas ac iustitia
 qua imprimis excellis, omnib. quã latissimè

P R E C E S

pateat, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO XCIX.

EST sanè, Deus omnipotens, maxima vis regni tui, qua fideles consueuisti tue ri, hostes verò & rebelles prosternere: quod patres nostri sæpius experti sunt. Vnde verissimè credimus ac fatemur te præstare populo, terram, animos & vires eorum nutare, qui illum oppugnant, vicissimque ipsum defendi & confirmari. Quamobrem cum ita magnus & potens sis in Ecclesia, qua sumus te, conturbentur potentia tua omnes gentes quæ regnum tuum volunt euertere: utq; es magnus robore ac potentia præ omnibus dijs ac regibus, te modò pro Ecclesia tua tremendum atque terrificum ostendas. Scimus quidem iudicium te diligere, ac res humanas iudicare ex iustitia: idcirco te rogatum volumus, ut, quando seueritatem tuam, iniquitates, quas admisimus, & duersum nos interpellant, ab eis oculos deflectas in Iesum Christum seruatores nostrum, qui nobis est pro Aarone, Mose, Samuele, ac vero pontifice. Memor esto inuocationis, sacrificij, sanguinis &

& lachrymarum quas pro nobis effudit in
 arca crucis. Vt enim merita nostra sint pesti-
 ma, & infinita scelera admiserimus, memen-
 to quòd per ipsum inuocatur nomen tuum su-
 per nos. Idcirco ignoscas, condones & remit-
 tas quæ transgressi sumus: nosq; haud cun-
 cteris eripere ex tantis periculis, quò tibi ua-
 leamus ex animo uiuere, tuumque nomen,
 uti meretur, laudibus in cælum efferre, per
 Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Quamuis impij uideantur, omnipo-
 tens Deus, interdum tantopere con-
 citari, ut pene omnia susque deq;
 turbent, non est tamen, quòd fideles multum
 perterresiant, quandoquidem ipse mundana-
 rum rerum imperium suscepisti, & guberna-
 culis uniuersi orbis pro tua sapientia mode-
 raris. Et id quicumque persuasum habent cæ-
 teros timere sinunt, ipsi uerò prorsus læti, so-
 lido sinceroque perfusi gaudio te laudibus
 pro uiribus celebrant, et omnibus modis tu-
 as laudes efferunt: quibus & nos alacri ani-
 mo studia nostra adiungimus: teq; supplises

P R E C E S

Et ardentissimis vocis oramus, vt, qui Mo-
si, Aaroni, Samuели ceterisq; tuis fidelissi-
mis sacerdotibus, dum inuocarent nomen tu-
um, facilem et exorabilem te prebuiſti: ita
nos quoque in presentia digneris audire, vt
Ecclesiam, que tuo presidio, si vnquam, mo-
do vehementer indiget, non minus tua pre-
sentia, consilio, spiritu et gratia tueri velis,
atque olim patribus columna ignis et nubis
in mari et in deserto opitulatus es, per Ie-
sum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO C.

TVa planè dignitas, omnipotens Deus,
ac beneficia ingentia que in nos con-
tulisti, id exigent, vt conspectum tuum ac-
cederemus tibi gratias agendo, ac te, quem-
admodum decet celebrando, letitia summa
ac iubilatione eximia. Verum duo precipue
videntur obstare, quò id minus à nobis fiat.
Primo grauamur innumeris vitijs, et pec-
catis ita premimur, vt vix ausimus ad te
oculos nostros attollere: circundamur pre-
terea, nostrorum scelerum merito, adeò An-
tichristi metu atq; anxietate, vt parum ab-
sit

fit quò minus ab ea absorbeamur. Sentimus quippe experientia, prauitate nostra, per tuã iustitiam in nos ita eum incitatum, vt ni tu pro tua misericordia nobis subuenias, humane vires & auxilia nihil hïc amplius profutura sint. Quamobrem te imprimis obsecramus, vt sarcinam vitiorum à seruis tuis remoueas, nobisq; loco prauæ & corruptæ vitæ largiri digneris puram & incontaminatam. Deinde populum tuum velis eripere è faucibus crudelissimorum hostium, qui non solum corpora & fortunas, verum animos fidelium tuorum eternum curant perdere. Tu qui es Deus noster, hæc fieri, precamur, ne patiaris: sumus opus manuum tuarum, ipse fecisti nos, non ipsi nos. Cum itaq; & populus tuus simus, & grex pascuorum tuorũ, ita nobis opem ferendo velis adesse in utroque homine, vt demum atria conspectus tuĩ ingrediamur, laudibus, hymnis & canticis tuam prædicando bonitatem, vt fiat per nos de ea fides, cum omnibus gentibus, tum omnibus ætatibus, per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

P R E C E S

EX EODEM.

EXterno sacrorum oraculorum testimo-
nio, Deus Opti. Maxi. atque intimo tui
spiritus afflatu certiores facti quod te fauē
tem, nobisq; ac nostris rebus propitium ha-
beamus, & sincero perfundimur gaudio, &
iustam voluptatem capimus. Et cum perspe-
ctum fidei beneficio habeamus, te nostrum es-
se authorem, à quo & conditi sumus, & in
gregem tuum certumque populum asciti, gra-
tiarum debita actione, & memoria tanto-
rum beneficiorum nunquam possumus exat-
rari. Quamobrem te cum laudibus & preci-
bus accedimus, omnibusque votis esflagita-
mus, vt vniuersis gentibus nomen tuum pa-
tesfacias, atq; in eam fœlicitatem pro tua cle-
mentia Ecclesiã restituas, vt misericordia
tua erga eam omnibus sit cõspicua, cum pro-
pter doctrine veritatem, tum etiam propter
vitam & mores, qui cum his, que verè do-
centur, probè consentiant, per Iesum
Christum dominum nostrum
Amen.

EX

EX PSALMO CI.

Hoc potissimum, Deus Opt. Max. in vi-
ta eorum requiris qui nomen & reli-
gionem tuam profitentur, ut summa equi-
tate & iustitia vitam suam instituant, &
actiones habeant charitatis & misericordie
erga proximos: quæ cum passim nobis incul-
cent sacre literæ, confitemur nos minimè
prestuisse, atque hinc agnoscimus coram te
iustitias & iniquitates nostras, & frigida
studia in Ecclesiam & sanctos tuos exhibi-
ta; teque oramus ut quæ perfidè ac temerè
contra mandata tua hætenus egimus, uelis
nobis remittere: & concedas, ut acti pruden-
tia tui spiritus innocentem vitam auspice-
mur: seponantur à cordibus nostris praua
consilia: & quæcunque à iustitia & rectitu-
dine deflectunt, sint nobis horrore, nilq; ani-
mis adhareat aut factis, quod à tua lege &
uoluntate sit alienum. Rogamus præterea
coelestis pater, ut hoc nostro difficillimo tem-
pore non deserat Ecclesiam tuam: uides quip-
pe ut crudeles, malitiosi & impij Antichri-
sti eam inuaserint: adeò superbia sunt elati
& accèsi furore, ut omnia tam diuina quàm

P R E C E S

humana iura pari supercilio, & equali contemptu ludibrio habeant, nil humanitate aut fide peragunt, omnia mendacijs, fraudibus & violentia perdere aggrediuntur. Quare te obsecramus, ô Deus, propere in auxilium populi tui, & tua vi atque potentia excindas tam improbos aduersarios non minus tui nominis quàm nostræ pacis atque tranquillitatis, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Ecclesiam, omnipotens Deus, quæ est domus tua, omne ornamentum & sanctitatis & virtutum decet, quo cum in præsentia videamus eam miserè destitui, precamur, vt qui bonus es, & illi, vt non dubitamus, omnia bona cupis, atque ex sententia tuarum promissionum apprimè faues, vt eam sic instaurari concedas, quò ibi cuncta spiritali prudentia gerantur, eaq; inde remoueas crimina, quibus æterna iurè debetur condemnatio. Facessant qui abs te deficiunt perfidia, & legi tuæ obstinata contumacia sunt rebelles: funditus ex ea tollantur detractores, atque vnà superbi, qui que
sua

sua impudentia nihil sibi non arrogant. Ac
 è diuerso studiosis veritatis maximè illic lo-
 cus pateat: hi non solum coràm te tibi ver-
 sentur, sed summa innocentia ac fide popu-
 lum tuum pascant, atque omnia ei ad salu-
 tem conducibilia sedulò administrent. Pro-
 cul inde, procul inde sint, optime pater, om-
 ne humanum commentum, & dolosa idolo-
 latria: atque omnis tandem impietas à cœtu
 fidelium radicitus excindatur, per Iesum
 Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CII.

PER nos ipsos quidem, omnipotens De-
 us, indigni sumus vt preces nostræ ad
 te habeant accessum, cum mandata & le-
 gem tuam passim transgressi simus, & tuo
 Euangelio ac nostra vocatione indignissimè
 vixerimus. Verum ipse pro tua clementia, à
 votis ac supplicationibus nostris faciem tu-
 am ne abscondas. Infestamur enim gauissi-
 mè ac premimur maximis periculis: quare
 ad nos aurè tuâ inclines, & inuocantibus te
 properanter annuas. A peccatis & vitijs
 primū releuari obsecramus, confirmetur de-
 bile cor nostrū in via tua, & Sancto spiritus

P R E C E S

irriges exhaustas animi uires, ut uiuamus tibi, atque instaurati & immutati nomen tuum & Euangelij benè audire faciamus. Deinde potentiam & uim tuam conuertas aduersus illos, qui nomen filij tui & sanctam eius doctrinam contumelijs & opprobrijs innumeris afficiunt. Miserearis quesumus, iam Zion, id est, Ecclesie tuæ: nam tempus instare uidetur ut illi faueas. Prospicias oramus è sublimi habitaculo tuo, & intuerere calamitates nostras, gemitumque audias eorum qui uinciuntur, ceduntur & excruciantur mirabilibus modis propter nomen tuum, saluesque oues tuas ex tantis periculis, quæ non solum morti, uerum execrationi extremæ deuotæ sunt ab Antichristo, ut quandoque filij tui coram te ualeant quietè & tranquillè agere, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M,

Tuum implorat auxilium, Deus Opti-
Max. fidelium turba, quæ à tyrannide peccati atrociter opprimitur, sacerque in ea penè succus pietatis arescit: os ne tuas laudes canat, est oppilatum, & nullum ferè in corpore

corpore superest membrum, quod ad alterum iuuandum suo fungatur officio. Quamobrem tu qui semper identidem viges, in nostrum excitare auxiliū, quādoquidem vt ita afflicta Ecclesie succurras, iam opportunum tempus esse existimamus. Id autem si obtinuerimus, non dubitamus timorem tui nominis, & sinceram pietatem quam latissimè propagandam. Si enim tuorum ex tam grauibus malis fueris assertor, docebis fidem tuam perpetuò firmam atque inconcussam durare: quæ, tametsi cælum terraque miris vicissitudinibus agitentur, atque ita vt pereant concutiantur, ea tamen erga tuos electos eadem manet: à qua nos haud nostris viribus aut meritis, verum eius misericordi atq; clementi efficacia cum seruari, tum instaurari etiam atque etiam obsecramus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CIII.

Tenemur, omnipotens Deus, ob summa tua in nos merita, animo, corde, omnibus viribus te perpetuò prædicare, & gratias dignas agere, ne, vt ingrati obliuiscā

P R E C E S

turpiter velimus omnium eorum, quæ nobis hætenus tribuisti. Remissio peccatorum in Christo, ac regeneratio per eius sanguinem nobis est primum gratis abs te oblata, accessit doctrina, sacramenta, corporis vita, & quæcunq; ad conseruationem vtriusque hominis faciunt. Verum tamen agnoscimus nos his omnibus tuis beneficijs esse fædissimè abusos, nihil bona fide præstitimus, quod plenè responderit nostræ vocationi. Quamobrè supplices modò petimus, vt nostris digneris culpis ignoscere, ac mores corruptos, & vitam, quam hætenus degimus absurdam, emendare. Ne facias ô Deus, nobis secundum peccata nostra, neq; nobis repēdas iuxta iniquitates nostras. Cum apud te summa pietas & misericordia obtineat, num perpetuò vlcisceris? aut nos corripies & castigabis in furore tuo? Memor esto te nobis patrem esse: ergo rogamus, vt ergate colentes paterno mouearis affectu. Nosti nos puluerem esse, ac nisi bonitas tua interueniat, vanissima signenta: gramine & floribus sumus flaccidiores. Idcirco ne respicias mala nostra merita, imò spectes fædus inter nos & te inuitum, & populum tuum eripi-

as à sceleratis & nefarijs manibus hostium tuorum, quò tua opera cum angelis & sanctis hominibus aeternum celebremus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

N Unquam te pro dignitate, omnipotēs Deus, celebrare potest humana infirmitas: non enim solum tua beneficia in nos extant, quibus & vitam sumus adepti & illam iudies trahimus atq; tuemur, sed quod omnium maximū est, tuis fidelibus & gravissimas & infinitas per Christum condonasti iniquitates, de quo extremo summoq; beneficio, etsi non quas debemus, attamē quas possumus, gratias agimus: & eo facti ad petendum alacriores: te rogamus, optime pater, ut in ore Ecclesie tue perpetuò verbum doctrine pure digneris inducere & conservare, quò illi aquilarum instar, commutatione facta veteris fermenti, pristina iuventus redeat. Utq; dissimulatis Israelitarum peccatis, eos non solū per Mosem, quē ipse docueras, ad sedes repromissas traduxisti, sed etiā tue misericordie perpetua beneficia ipsis impertiēdo indicasti, non minori intervallo quā

P R E C E S

cæli & terra inter sese distant, eminere tuam bonitatem erga eos, & vincere omnia eorum scelera: ita te, qui pater es nostrum, qui filij tui sumus, tangat misericordia, ut quis iam iam ni succurreris, & tenebris & vitijs prorsus obruimur. Fœdus tuum inter nos & te renovari experiamur, & eo restituto, summo studio contendamus vitæ sanctitate mandata & legem tuam exprimere, quò de nostra salute non modò terrena Ecclesia, verum angeli quoque, qui tuam voluntatem summa alacritate exequuntur, bonitati tue meritas gratias agant, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O C I I I I .

DEclarant abundè nobis, omnipotens Deus, omnes creature vim, decorem & gloriam tuam, quandoquidem omnia videmus te pro viribus ornare, ac nedum tuis verbis imò nutibus obedire: à quo item studio non esse alienos & nos oportuit, potissimum eum uniuersa in utilitatem nostram & commodum creaueris. Sentimus enim perpetuò fructus nobis è terra provenire, inuamur fontibus, fluminibus, pecoribus, plu-
uijs,

uijs, herbis, segetibus, uino, oleo & omni ciborum genere: sed adeo cæca, uitiata & corrupta est natura nostra, ut quo magis à te summis beneficijs affecti sumus, eò amplius contumaciter à uerbis & uoluntate tua deficiamus. Quamobrem precamur, ut misericordia tua uelis delere quicquid hætenus in te peccauimus: Utque uelimus nolimus, quò ad uictum corporis, à misericordia tua pendemus, ita etiam omnes nostros affectus, uires, consilia, & opera in te unum conuertamus. Oramus præterea, ut hoc nostro tempore faciem tuam à nobis minimè auertas, alioquin conturbabimur, expirabimus, atque in nihilum redigemur. Tibi ô Deus, media & facultates non desunt ad tuos perdendos hostes: tu uiolentissimos uentos, fulgura & flammæ ignis habes nuntiorum tuorum loco, ac si terram respexeris, illico tremittit, & si montes attingas, statim fumant. Conficiantur ego per te impij Antichristi, ita ut amplius non supersint: deturque Ecclesie tue pax & tranquillitas ad celebrandas & canendas laudes tuas, per Iesum Christum dominum nostrum,

Amen.

P

P R E C E S

E X E O D E M.

NON latet fideles tuos, omnipotēs Deus, quòd omnia condideris ab initio ad electorum salutem: Idcirco quemadmodum vniuersum orbem abs te creatum, videmus admirandis pulcherrimisque ornamentis insignitum: Sic precamur vt Ecclesiam tuam, quæ cœtus est seruandorum, digneris illustrare atq; excolere, quò non minus in illa atq; in vniuerso vel dignitas tua effulgeat: splendeat in ea cum primis, lux pura tuorum sermonum, quos vis & potentia spiritus in cordibus nostris efficaces reddat: & tanta credentium in fide sit constantia, vt terræ mole, fundamentis & basibus mundi sint firmiores. Depellantur inde ab increpatione tua. potentiæ periculose tentationes, noxæ tartari & principis tenebrarum: ac è diuerso earū loco instar aquarum, viui fontes afflatus tui suauissimi spiritus succedant, nostræq; infirmitati nō desit quo confirmetur perpetuum pabulum: Sit in fiducia tui nominis munimentum quò nos recipiamus. Vtq; in tuis creaturis nihil nō luceat vel astris, vel pulchra animantium, herbarum,

herbarum, lapidumq; varietate: Ita Ecclesia, precamur, vt omnium virtutum luminibus decoretur, Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M

TEstantur quaecūq; abs te creata sunt, Deus Opt. Max. sua magnitudine ac exquisitissimis ornamentis quā admirabili sapientia & immensa potentia vigeas: nihil est quod à te non pendeat: nam quaecūq; viuunt, cibum te suppeditante, aluntur: & à quibuscūq; abducis aspectus tui faciem, durare amplius non valent, sed cum spiritum tuum ab illis remoueris, illico extinguuntur. Quòd itaq; optime pater tam bonus es & efficax, vel in ea quæ longè infra hominem esse decreuisti, erga Ecclesiam tuam, precamur, vt non minus tuam clementiam exeras. Est sanè tuū opus, quamobrem ea gaudeas & oblecteris, & cures pro tua summa prouidētia, vt in illa maiestas tua se se euidentissimè prodat, quò & nos perpetuò de tua volūtate inter nos suauissimos cōmifceamus sermones, & perpetuis laudibus celebremus te ex illa omnem impietatē substituisse, per Iesum Chr. Dominū nostrū, Amen.

P R E C E S
EX PSALMO CV.

Mirabilia tua, cœlestis pater, suadent nobis, & mandata tua sedulò præcipiunt, ut faciem tuam inquiramus, nimis- rum purissimo cultu & fideli inuocatione in sacris cœtibus, id in memoriam reuocando, te esse Deum nostrum, qui nos, per Christum, uerum Israelem effeceris, et per fidem, Abrahami clarissimi serui tui filios. Ut itaque sicut decet, inquiramus te, & cōspectum accedamus, aufer, quæsumus, à nobis peccata & omnem uitæ impuritatem: nos gra- uissimè hæctenus peccasse, & animo & uo- ce confitemur: & ni tu properes in auxili- um nostrum, peccata nostra in profundum nos demergunt. Sicuti enim meriti sumus, excitati sunt & præualuerunt in nos hostes tui nominis, ac se quotidie roborant aduer- sus Christum filium tuum Dominum & ser- uatorem nostrum. Omnia hæc mala agno- scimus nos inuexisse in Ecclesiam, ob uitam quam tuo nomine & professione nostra in- dignam hæctenus uiximus. Verum tu precamur, esto memor fœderis tui, quo es pollici- tus nos fore funiculum tuæ hereditatis. Pa-
trum

Etum tuum non est caducum, imò sempiternum. Consueuisti aliàs castigare reges, ne tuis electis nocerent, ualuisti super terram, quoties libuit, defendere & tueri sanctos tuos: cælum, elemēta, ac omnes creaturæ tibi militarunt in Aegypto ad salutem populi tui. Vt ergo tunc non es oblitus fæderis tui, ita in præsentia te memorem illius ostendas. Omnibus modis impij homines, diabolus & Antichristus annittuntur nos absorbere. Quare mirabilia tua, ô Deus, in nobis renoues: nihil habemus auxiliij, sed alis nos tuis protege, ac illas super nos expande, ut nos defendas, quò tutè & tranquillè nobis tibi uiuere liceat, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

CUM non possit esse, omnipotens Deus, piorum hominum præclarior aut nobilior studium, quàm admiranda & eximia tua gesta cum animo repetere, tum sermone ac laudibus quàm luculentissimis celebrare, iam ipsi ut fidei sectatores Abrahami ueterumq; sanctorum patrum non degeneres filij, Christi membra, & Apostolorum

P R E C E S

Eius institutione eruditi, memoria repetimus quàm sanctè fœdus, quod ab initio cum Ecclesia percussisti, obseruaueris. Fuisti enim perpetuò electis tuis, quando tibi fidebant, protectio securæ & firmissima tutela, cumque tu defenderes, nullus ijs nocere ualuit. Deinde cum seueritate iustitiæ tuæ aliqua calamitate orbem premebas, aut fame summaq; annonæ inopia diuexabas, totum id quicquid fuit in salutem gloriamq; Israelitarum tandem concessit. His admoniti colligimus animum, teq; supplices accedimus, ut non minus hodie uelis esse tui pacti memor erga Ecclesiam, quàm antiquitus fueris. Multa ut uides eam undique premunt incommoda: tu, precamur, qui solus potes optime pater, ea omnia uel facessere iubeas, uel ad nostra uitia repurganda ualere concedas, per Iesum Christum Do. Nost. Amen.

E X E O D E M.

O*ptamus, Deus Opt. Max. ut cœtum filiorum tuorum, cùm numero tum etiam fide, atque omnibus tuæ gratiæ ornamentis digneris augere. Atq; ut filijs Israel, quando iam in populum maximum creuerant*

vant, Aaronem dedisti fidelissimum pasto-
rem, ita nunc Ecclesie præpares pios, erudi-
tos & prudentes ministros, quorum opera
Aegyptus nostrorum cõcidat, doctrina, qua
nos instituunt, indies accendatur quisq; no-
strum, & bonis & spiritualibus fructibus
cumulatissimè ditescamus. Lumine sermo-
num tuorum & ductu spiritus sancti nun-
quam, optime pater, nos destituas, alioquin
in deserto, huius vitæ cum miserè errabi-
mus, tum infælicissimè peribimus: & quan-
do infinita tentationum pericula fidelibus
tuis imminent, non illos deficiat gratiæ atq;
favoris tui robur, quo valeant, dum hîc vi-
vunt, regnum tuum ad plurimos propaga-
re, & demum promissas abs te sedes eterne
felicîtatis adipisci, per Iesum Christum do-
minum nostrum, Amen.

EX EODEM.

CVM non immeritò filiorum Israel in-
gratitudo & rebellio contra Deum à
scripturis taxetur (etenim illi perpetuò suis
querimonijs erant molesti) precamur te cæ-
lestis pater, vt tua ineffabili misericor-
dia & paterna benignitate nos ita regas

P R E C E S

atque gubernes, ut eorum similes non deprehendamus. Illi facile, operum tuorum, quibus eos in libertatem asserueras, obliuiscuntur, Dijs alienis adhaerebant, carnis uoluptatibus polluebantur, & denique terram optabilem à te illis promissam, & contempserunt, & sceleribus grauissimis atque turpissimis contaminarunt: propter quae ingentia peccata, disciplina paterna saepe abs te correpti sunt, nunquam tamen, quae est bonitas tua, fœderis cum patribus illorum initi, oblitus es. Ita Ecclesiã tuam, ô Deus, cùm interdum grauius labatur, oramus ut solita lenitate corrigas, in re pacti aeterni saluo, quod nobiscum per mortem renouasti unigeniti filij tui Domini nostri Iesu Christi, qui tecum uiuit & regnat in secula seculorum, Amen.

EX EODEM.

EA est, omnipotens Deus, tua bonitas erga tuorum fidelium cœtum, ut quae hactenus pro asserendo populo tuo in libertatem fecisti, eadem quoque nunc, si manserit in fœdere quod tecum iniit, & sperare possit et sibi polliceri. Quemadmodum enim tua
poten-

potētia uexati sunt & demum oppressi tuorum Israelitarum persecutores: ita denique cum tibi uisum fuerit opportunum, ut tui spiritus omnes illi perdentur, qui Ecclesiæ ac ueritati tuæ aduersantur. Nunc itaque hoc te præsertim rogamus, ut dum abs te in hac uita peregrinamur, & undique infinitis periculis circumuallati sumus, luce ac igne tui spiritus, tenebrarum nostrarum noctem illustres, & nube tuæ gratiæ suauissima, tentationum, multiplicium æstus digneris temperare, quò iter per deserta huius uitæ sic integri & salui possimus conficere, ut ad te in æterna tabernacula repurgatis animis tandem peruenisse lætemur, Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Tenus est, Deus Opt. Max. ac infirma plus quàm oporteret fides nostra, indequæ fit, ut sæpe cum patribus nostris peccemus, dum tuis promissis mēs nostra fideliter non adherescit. Sed tu qui bonus es, quemadmodum filios Israel non pro eorum infidelitate tractasti, sed brachio forti & ui potentissima ex Aegyptiorum seruitute liberaſti,

P R E C E S

Sic nobis, quæso, adsis, & peccata quibus in captiuitatem abducimur, ita vincas & prosternas, sicut Aegyptios in profundum maris demersisti, vt huius tuæ bonitatis sensu permoti, simus & firmioris fidei atque constantiæ, & vt per desertum huius vitæ nostris cupiditatibus non indulgeamus: ne sicut Israelitæ, per varia sua desyderia te ad iram prouocarunt, nos quoq; tuum furorem contra nos accendamus. Sint nobis, precamur, perpetuò ob oculos eorum pænæ atque supplicia, vt alieno periculo atq; malo admoniti, cautius atq; prudētius, in domo tuæ quæ Ecclesia est, conuersemur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CVI.

OB tuam summam bonitatem & æternam misericordiam omnes tenemur pro viribus nomen tuum celebrare, optime pater, qui ad salutem piorum quàm sæpissimè declarasti tuarum virium immensam potentiam, qua eadem nunc petimus, vt digneris visitare & consolari Ecclesiã tuam. Ea modò Antichristi furore, & improborum malis artibus tantum non oppressa est.

est. Cumque sit hereditas tua, eius pacem letitiam, atque felicitatem desideramus vehementer quandoque conspicerem. Intelligimus quidem probe, & ingenuè fatemur nos cum patribus nostris impiè egisse, grauissimè peccasse, & abs te, Deus noster, quàm miserrimè defecisse: sed non propterea despondemus animum, quando talem te videmus cum populo veteri semper extitisse, ut cum incredibilibus beneficijs essent abs te ornati, atque eorum immemores ad idola & impietatem frequētissimè deflecterent, non tantum eos funditus non delebas, sed aliquantulum & paternè castigatos, cum in viam redirent, pristinae tranquillitati restituebas. Et nos itaque; ô Deus ter maxime haud secus non ob vlla nostra merita, sed tantum propter nomen tuum velis seruare, ut quemadmodum è diuersis gentibus sumus cōgregati, sic tuas laudes erepti tantis periculis confiteamur, & honorificè prædicemus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

EA est, Deus Opt. Max. tua clementia & admiranda bonitas, ut quò magis à nobis

P R E C E S

in tuis operibus animadvertitur, eò uideatur longè difficillimum iustis & meritis prosequi laudibus: in ipsa tamen cum perpetuò menti spectantium occurrat, hos esse beatos qui iusta & recta faciunt, atq; è diverso infelicitissimos qui à tuis legibus uita & moribus longè discesserint. Idcirco te rogamus, ut gratia & fauore Domini nostri Iesu Christi, nos in officio obediendi tuæ sanctissimæ uoluntati contineas, & à peccatis innumeris & grauissimis reuoces: demumq; uelis, non quidem suis meritis, uerùm ob dignitatem nominis tui Ecclesiam seruare, ne illi unquam obrepat obliuio tuorum beneficiorum, quæ nisi perpetuò retineamus ob oculos, facile ad mundi & carnis dilabimur cupiditates. Submoueas ab ea procul inuidiam & factiones, quibus, astu diaboli, quandoque fideles ministri consueuerunt premi. Utque precibus Mosis populo, quem delere statueras, antiquitus pepercisti, sic nobis concedas omnis culpæ noxæque indulgentiam, per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

EX

EX EODEM.

Patres in deserto nobis, omn. Deus, proponuntur sic neglectim & parum uerecundè tecum se gessisse, ut ferè perpetuò, uel saltem non magnis temporum interual-
lis te irritarint, idque tentando & quiri-
tando, maleque auspiciatò se abs te auerten-
do. Quamobrem iure & merito aduersus il-
los commouebaris, atque eò interdum pro-
gressa est ira tua, ut eos inimicis tradide-
ris longè seuerissimè castigandos. Hæc nobis
exemplo esse debuerant, ut illa præsertim
uitia caueremus, propter quæ illos abs te
fuisse alienatos intelligimus. Cæterum ut
sumus ad malum proni atque infirmi, nihi-
lo secius illis eisdè uitijs nos miserè contami-
nauimus: idcirco non semel experti sumus
te, ut iustus es, nos tradidisse cupiditati-
bus nostrū met diuexandos. Nunc uerò cum
satis iam pœnas luerimus, te precamur, ut
ueluti Israelitis ad te redeuntibus in me-
dijs calamitatū procellis ferebas opem, fæ-
deris abs te cum illis initi non immemor,
ita nobis adesse uelis, ac ab erroribus & pec-
catorum seruitio asserere, in gratiam Iesu

P R E C E S

Christi Dñi nostri eiusdemq; filij tui, qui te-
cū viuit & regnat in secula seculorū, Amē.

EX PSALMO CVII.

Multum sanè omnipotens Deus, hi cle-
mentiae tuae debent, quos, dum nauigant,
à procellosis tempestatibus & ventosis
fluctibus, misere iactatos, opportuno au-
xilium seruas, quòd te fideliter inuocarint. De-
claras etiam non minus potentiam tuam,
dum siticulosis & arenosis locis aquarum
fecunditatem suppeditas, & sterile solum
conuertis atq; immutas, vt sit frugiferum.
Atque dum id merentur hominum peccata,
admirabili vicissitudine, amœna & ferti-
lia loca, è diuerso sterilia & prorsus infru-
gifera efficis. Tandēq; vt agnoscaris, tuaq;
summa vis à mortalibus sentiatur, maxi-
mos reges ac principes despectui ac ludibrio
turpissimo exponis, & pauperes atque infi-
mos ad regna suprema euehis. Rogamus ita-
que vt nos oscitanter ista cogitare non pa-
tiaris, imò hoc solum largire, vt his adducti
committamus nos totos cū tuae bonitati ad-
iuuandos, tum etiam tuae legi gubernandos,
quòd è mundi fluctibus, te duce, enatemus, et
ani-

animos nostros bonarum actionum haecenus
steriles, iam illarū feracissimos habeamus,
& qui extrema inopia boni laborauimus,
ad opes regni cælorum te authore perducamur,
per Iesum Christum D. N. Amen.

E X E O D E M.

Quicunq; abs te, Deus Opt. Max. sunt
è grauiſſimis calamitatibus erepti,
par est vt laudes tuas celebrent,
& meritas gratias agant. Experiuntur quo
tidie tuam misericordiam qui erroribus ite
nerum iactantur, & per vias cæcas, loca so
litaria & inaccessa, inter feras & latro
nes periclitantur: his, cum ad te seriò preces
fundunt, auxilium minimè denegas. Ades
quoq; & illis qui captiuitate, ferreis vincu
lis et obscurissimis carcerib. premuntur. Neq;
illis dees quos lethales morbi ferè iam confe
cerunt: quandoquidè ex animo implorantem
opè tuā, semel decreuisti nunquā frustrari.
Idcirco nos, qui à vijs pietatis & sanctæ vi
tæ diu & grauiter aberrauimus, modò ad te
cōfugimus: quiq; sumus tyrānica peccatorū
seruitute adeò misere oppressi, te inuoca
mus, tandēq; omnib. votis efflagitamus, vt
morbos animorū nostrorum sanare digneris,

P R E C E S

quò tibi perpetuò uiuamus , tuque inde re-
portes aeternam laudem, per Iesum Christum
dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O C V I I I .

Confirmes & instruas , omnipotens
Deus, tuo spiritu ita corda & animos
nostros , ut quamlibet aduersis casibus occu-
pentur , aut metu & formidine hostium reli-
gionis & pietatis concutiantur , non tamen
propterea desistant à tuis laudibus celebra-
dis. Excitetur in nobis, optime pater, inge-
nium , mens & intelligentia ad tuam boni-
tatem rectè percipiendam , & agnoscendam
constantissimam fidem tuorum promissorū.
Sunt hæc duo in te adeò præclara, ut sua ma-
gnitudine uincant nedum sublimes aeris
nubes , imò & cælos ipsos longo interuallo
transcendant. Idcirco audemus te rogare &
obtestari, quò nostris innumeris & grauissi-
mis peccatis condonatis, uelis rursus decus
tuum efferre, ac gloriam tuam mundo osten-
dere , Ecclesiam eripiendo è faucibus Anti-
christi. Memineris illam esse hæreditatem
atque electam possessionem tuam , quam li-
cet ob iniquitates nostras uidearis interdum
abijcere

abijcere, aut repellere à tua protectione, illius attamē haud vales pro tua bonitate & fide reuera obliuisci. Quare tibi vni fidimus, vt qui iam compertissimum habeamus inania esse hominum auxilia. Tu itaque nobis adsis, & da, vt pro nomine tuo ac sancto Euangelio & constanter & fortiter agamus, per Iesum Christum dominum nostrū, Amē.

E X E O D E M.

DV M memoria ac animo repetimus, Deus Opt. Max. tuarum promissionū diuitias, mirificè ad tuum nomen celebrandum excitamur, idque studium tum vehementius augetur, quando re ipsa experimur, te optima fide prestare, quæ te daturum esse receperis. Multa quidem hætenus nobis & quidem immerentibus exoluisti, attamen supersunt nonnulla, quæ vt citius impleantur, te etiam atque etiam oramus. Cœpisti nos ab hostibus eripere, ad vltiora, fœlicia initia prouehantur: ed vsque iam sumus à peccatis asserti, vt tantisper dum tibi verè credimus, nobis ad mortem non imputentur. Sed tamen adhuc illis premimur: tuis

Q

P R E C E S

itaq; auspicijs indies magis ac magis excu-
tiamus eorum iugum. Orsus præterea es re-
gnū filij tui, qui verus est David, eò illud pro-
pagare & illustrare cures, quaesumus, vt v-
biq; gentium, & inter nos præsertim castè
sanctèque colatur & inuocetur, quò tua Ec-
clesia, ob tuam gloriam res præclaras gerat,
neq; ab hostibus pietatis à iustæ religionis
via retrahatur, per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

EX PSALMO CVIII.

TV vnus es, Deus omnipot. à quo nos
omnia nostra habere & agnoscimus
& profitemur: sub cuius auspicijs & religio-
ne agere, summā ducimus felicitatem, neq;
aliud habemus potius aut antiquius, quàm
laudibus & celebrationi tui nominis insiste-
re. Ne hoc tempore dissimules aut sileas con-
tra improbos & fraudulentos hostes Eccle-
siae tuæ: haud solum mendacijs & blasphemis
contra te insurgunt, verum furētissimo
odio & seuisima crudelitate aduersum nos
belligerantur, obliti prorsus omnis humani-
tatis & pietatis. Vt verò nos hætenus eis
pacifici fuerimus, ô Deus, tu nosti: dilexi-
mus

mus ex animo illos, ac pro eis instanter publicè & priuatim orauimus: modò nobis pro summis beneficijs extremas rependunt afflictiones & calamitates. Quare, cœlestis pater excitare aduersus illos: execrationes & blasphemie quas in ore perpetuò habent, occurrant, occupent & opprimant eos: habeant iustam mercedem odij & iniuriarum, quibus & te imprimis & nos populum tuum afficiunt. Nobis verò clementissime pater, ne facias pro meritis iniquitatum nostrarum: ita peccauimus, tam prauis in cōspectu tuo fuimus, vt nulla supplicia quamuis graua non mereamur: verum haud nos, sed gloriam nominis tui respicias: cum afflicti simus & inopes, adiuues & serues nos pro tua bonitate: pudefiant Antichristi & ignominia induantur, sintq; probra eorum quotidianum pallium. Nobis verò tuo auxilio adsis, & animam serues fidelium tuorum, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

CUM tu, cœlestis pater, is Deus sis quē gloriamur nostrum Deū esse; ne sileas aut quiescas in tāta Ecclesiarū oppressione, quando contra te, contra doctrinā & contra

P R E C E S

populum tuum, non alia passim audiuntur
quàm meræ blasphemiae, & ab his potissi-
mum pro quorum salute perpetuò te oravit
Ecclesia. Tu nosti vt semper aduersarijs no-
stris pacē & bona omnia cupiuerimus, qui
tamen in præsentia eff'eruntur impotētissi-
mè, quod se tempus idoneum nactos arbitra-
tur ad hereditatem tuam euertendam. Quã
obrem merentur illi quidem vt eorum ma-
lis meritis iusta rependas, & ea omnia, quæ
modò audiimus imprecari spiritum tuum
obstinatis deploratisque peccatoribus. Sed
nos etiam nobis malè consciij, quod te & do-
ctrina tua indignissimè vixerimus primum
confitemur graua esse nostra peccata, dein-
de oramus, vt pro tua misericordia ea nobis
digneris remittere, demumque afflicto po-
pulo tuo velis opem ferre, quò te & cōfiteri
& celebrare possimus in sacris & magnis
cœtibus, quòd, vt promptus defensor ad dex-
teram pauperum & propè euersorum, te
constitueris, illorumque vitam & pietatem
conseruaris à vi & rabie Antichristi, qui
omnia iam sibi in eos videtur & sumere &
arrogare, per Iesum Christum dominum no-
strum, Amen.

EX

E X E O D E M.

DEus Opti. Maxi. qui omnium laudum
 quas Ecclesia celebrat es vt iusta ita
 etiam diues materia, non te latet quid nam
 fraudulentis ac dolosi quotidie aduersus eam
 moliantur. Illa vt benigna est, eos materna
 charitate diligit, atque pro illorum salute
 precibus, cum inflammatis tum etiam fre-
 quentibus, te orat. Attamen illi, cum non e-
 mendentur, sed in malis obstinatius obfirmē-
 tur, precamur, vt eorum furorem tandem re-
 primas, atq; afflictioni seruatorum tuorum ali-
 quis modus finisq; imponatur. Vides iam om-
 nia ferè esse redacta ad extremam infirmita-
 tem, vt in tuo cultu nil penè sit non vitia-
 tum & turpiter corruptum. Adiuues itaq;
 properè, vt intelligatur, non deesse tibi ad
 succurrendum tuis & vim & sapientiam:
 quod ad tuum nomen & laudes propagan-
 das mirificè conducet. Quamobrem cum sum-
 ma sit iam in tua Ecclesia bonorum spiritua-
 liumque facultatum inopia, eam tu resar-
 cias tuæ lucis, doctrine, gratiarum & dono-
 rum vberrimis thesauris, Per Iesum Chri-
 stum dominum nostrum, Amen.

P R E C E S

EX P S A L M O C X .

CVM dilecto filio tuo Domino & ser-
uatore nostro Iesu Christo dederis, om-
nipotens Deus, vt plena & vniuersali pote-
state præditus ad dexteram tuam sedeat, ita
vt rebus omnibus præsit ac dominetur, neq;
vlli superfuturi sint eius aduersarij, quos rã
dem non sis positurus vt i scabellum sub pedi-
bus eius: intuerere, precamur, quoniam pacto
his diebus excitati sint impij & crudelissi-
mi antichristi, qui de eo palàm dicere audet,
Nolumus hunc regnare super nos: neq; pos-
sunt exaturari, odiũ suũ exitialiter declaram
do cùm in ipsum, tum in nos populum eius.
Quare tu ô Deus potentia tuæ sceptrum, &
virgam tui furoris è cælo super illos emit-
tas, quò filius tuus per spiritum sanctum &
Euangelium in medio suorum hostium domi-
netur: da vt vltronei ac spontanei sint eius
populus, conueniant magno numero ad san-
ctum illius regnũ tuendũ & precib. & viri-
bus. Nos quidẽ ob nostra peccata tanto bene-
ficio sumus indigni, vt qui tam parum fide-
ter hæctenus tibi vixerimus: Verum tu, ô pa-
ter cælestis, non nos imò iuramentum tuum
ob

ob oculos habeas, quo in uera Ecclesia filium tuum & principem & sacerdotem constituisti ad illam seruandam. Itaque hoc tempore concedas ut principatus, reges, & potestates huius mundi, quæ ita contra illum se extulerunt, ira furoris tui concidantur: iudiciū in istos blasphemos et impurissimos hostes exerceas, quò hoc sanctum Euangelij regnū per uniuersas orbis partes amplificetur, utq; Iesus Christus filius tuus, qui in nobis uidetur opprimi quodammodo, præclare & gloriose caput sentiatur attollere, per quem eundem hæc omnia petimus, Qui tecum uiuit & regnat in secula seculorum Amen.

EX EODEM.

Quoniam Christo Iesu filio tuo ac seruatori nostro, Deus Opt. Max. contulisti ut supra omnia creata potestatem summā exerceat, atq; ita sedeat ad dexteram tuam, ut demum subdantur ei quasi scabellū pedū omnes aduersariæ potestates, precamur, ut modò in tanta necessitatē Ecclesiæ, uelit proferre atq; exerere suā potentiam. Excitet sibi spontaneos atq; ultrones cooperatores, ad tā præclarū eximiū atq; utilissimū opus, qui zelo dignitatis et existima-

P R E C E S

tionis eius accensi, veritatem doctrinae confirmant, mores instaurēt, & integritatē uitae in populo fideli restituant. Cumque agnoscamus & confiteamur nos varijs, innumeris atque grauiſſimis criminibus & pollutos et contaminatos esse, oramus vt mediatoris & sacerdotis Christi expiatione absolvamur: quod ni ipse faciat, qui iuxta rationem Melchizedech noster sacerdos est institutus, id non poterimus alia via consequi. Deletis itaque per eum nostris peccatis, à nobis auertas iram tuam, eamque exerceas contra contumaces & rebelles hostes pietatis. Iudica impias gentes, vt cum visa fuerit, cognita & perspecta tua seueritas, vt commeritus es, communibus omnium laudibus eueharis, per eundem Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Nouimus, Omnipotens Deus, non alia de causa tam diu mundi solutionem differri, & Iesum dominum nostrum atque tuum filium dilectissimum à nostro conspectu subductum ad dexteram tuam in gloria sedere, nisi vt interim sub pedibus eius omnes Euangelij hostes prosternantur, & eius doctrina,

doctrina, quæ à monte Zion impulsu Spiritus sancti per orbem diffusa est, longè late-
 que cùm propagetur, tum fructificet, vt non
 iam coactos populos, & cultores vi addu-
 ctos habeas, verum vltroneos, qui que pro
 tua veritate non solum omnia sua, verum
 & vitam ipsam ponere pulchrum existi-
 ment. Hæc cum te re ipsa prestiturum iure
 iurando interposito receperis, optime pater,
 fidem tuam modò imploramus, vt ea quan-
 ta cum maturatione fieri potest, persoluas:
 pronuncies quæso sententiam pro Ecclesia,
 quæ tam diu & tam acriter oppugnata est
 à principe tenebrarum: conteras diaboli ma-
 chinas, & vim rabidam, quibus inferorum
 potestates eam obsessam tenent, ita vt quan-
 doque inter nos Christus fulgidum caput
 suum efferat, qui tecum viuit & regnat in
 vnitate Spiritus sancti, per omnia secula se-
 culorum Amen.

EX PSALMO CXI.

Sunt magna & admiranda, Omnipotens
 Deus, cuncta opera tua, quæ si piè & fi-
 deliter à nobis peruestigarentur, in eis ni-
 bil inueniremus, quod animis nostris non

P R E C E S

*sammopere satisfaceret. Sed proh ô dolor
 quãdo corrupta vita & numerosissimis pec-
 catis onusti sumus, magnificentiam atq; iu-
 stitiam in operibus tuis purè & sincerè non
 valemus contemplari. Attamen haud pos-
 sumus, reuocando ad memoriam beneficia
 quæ nobis & patribus nostris exhibuisti, te
 non dicere beneuolum atque misericordem.
 Qui itaq; nunquam defuisti tuis, alendo eos
 & dando gentium hæreditatem repromis-
 sam, ne fœdus aboleretur cum ipsis initum,
 nostrum quoq; modò pro tua misericordia ne
 obliuiscaris, verum te iudicij & veritatis
 ostendas amantem, declares æquitatem, iu-
 stitiam & rectitudinem tuæ voluntatis. Per-
 spicis causam quare adeò uexamur à nostris
 hostibus, nimirum inimicitias & odiũ quod
 susceperunt aduersus pietatem, religionem,
 atq; puram inuocationẽ tui nominis. Euan-
 gelium ferre non possunt ut uigeat in nostris
 Ecclesijs, idcirco tanto studio se pararunt ad
 nos deuorandos. Tu itaq; redemptionem mit-
 tas populo tuo: pactum tuũ quod habes cum
 Ecclesia, sanctum sic & sempiternum, cuius
 nomine oramus abs te eripi, quò omnes
 intelligant bonitatem tuam, maiestatem
 reuerentiam*

reuerentur ac timeant: nos verò tuas æter-
num laudes celebremus, per I. C. D. N. Amē.

EX EODEM.

SI diligenter à nobis peruestigarentur,
Somnipotens Deus, opera tua, eorum iu-
stitiam & rectitudinem toto corde fateri co-
geremur: quandoquidem in creaturis nil se
offert nobis nisi magnificū, eximiū atq; cele-
berrimū. Deinde quæ erga homines edis tuæ
bonitatis insignia, æternæ sunt memoria, &
nullis seculis tradenda obliuioni. Nunquam
hactenus id cōmisisti vt tuos fideles desere-
res, qui semper fæderis cū illis initi fueris
probè memor. Quæ ad corporis salutem perti-
nent affatim suppeditas, magnifica heredi-
tate ornas, & doctrina ac præceptis utilissi-
mis instituis. Adijcis præterea ingentes pro-
missiones veritate firmissima communitas,
demumq; à seruitute & oppressione consue-
uisti eos eripere. Quibus rationibus freti, te
nunc supplices accedimus, precando, vt qui-
bus te offendimus nostris grauissimis pecca-
tis velis ignoscere, & ex imminentibus ma-
lis liberare, quò initium sapientiæ timorem
tuum, & verum tuæ legis intellectum, va-
cui metu, & ab impijs liberi cōsequi merea-
mur, per Iesum Chri. dominū nostrū, Amen.

P R E C E S

EX EODEM.

DEbetur tibi, Deus Opt. Max. laus non ficta, sed quæ ex animo tum priuatim tum publicè effundatur: nam tua gesta, quibus tibi nos, asseruisti, adeò sunt omnibus admiranda, vt à pijs non absque summa voluptate peruestigentur. Nec dubitamus te pro salute nostra esse adhuc ea facturum quæ memoriæ eternæ consecranda erunt: non enim suspicamur te vnquam obliuisci posse fœderis quod non semel cum tuis fidelibus inire dignatus es. Versatur ob oculos, & scriptura passim commemorat, quomodo pactis perpetuò constantissimè steteris. Patres quippe non solum ex Aegypto eduxisti, verum illis per desertum mirabili clementia escam suppeditasti, atq; illos, vti promiseras, in terra Chanaan collocasti. Precamur ideo pater optime, vt non minus erga nos tua misericordia & veritas declaretur. Quare vim tui sermonis potentissimam emittas, qua in Ecclesia cultus tui nominis ab erroribus & tenebris vindicetur, & quod te rectè colere initium est & columen vniuersæ sapientiæ, cōtingat nobis tandem id fœliciter assequi.

qui, per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

EX PSALMO CXII.

Quoniam, te optime pater, debito studio non coluimus, neq; mandatis tuis, uti par erat, obediuimus, idcirco nos modò hæc aduersa & difficilia tempora exceperunt: qui enim te obseruant, diligunt & venerantur ex præscripto verbi tui, verè felices degunt, in tenebris non impingunt, roborantur iustitia, ac omnes actiones suas recto iudicio disponunt. Nobis itaque omnipotens Deus resarciat tua misericordia quod nostra culpa subtraxit: concedas id primùm, vt posthac in via à te proposita minimè nutemus: deinde ita animos & cor nostrum confirmes, vt ingruentia mala non plus æquo metuamus, tū infirmitatē nostræ mentis suffulcias, ac des vt vni tibi innitatur. In hoc bello tam periculoso & atroci, exaltetur ac attollatur cornu populi. Vides quantopere aduersum nos improbi & scelerati hostes indignantur: si illis per potentiam liceret, non solum nos & nostra euerterent, sed omnem tuum cultum, pieta-

P R E C E S

tem & religionem deletam & abolitã redderent in Ecclesijs: dentes crudelitatis suæ exerunt, & armis ferocissimis deserviunt absq; misericordia. Tua ergo inuicta potentia & summa vi irritos facias & demoliaris illorum conatus, quò diffluant inanes, & omnia illorum nefaria desyderia pereãt, ad laudem & gloriam tui nominis, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

TImor tuus, omnipotens Deus, ingenuus videlicet pietas, homines verè felices reddit, quos alia cura non tangit quàm vt voluntati tuæ promptissimè obsequãtur. Idcirco adducimur, vt imploremus tuã misericordiã, quò velis ecclesiam ferè collapsam instaurare: non enim aliter eius, imò tua posteritas aut præclara aut potens euadet vnquam: nõ aliunde spiritualium donorũ copia expectanda est, neq; in medijs errorũ & scelerum tenebris alia ratione lumẽ erumpet. Deinde si pietas in ea, vt oramus, reuiuiscat, officia sincera charitatis in proximos nõ desyderabuntur, pro se quisq; commodabit fratribus, nec temerè aut casu, sed spirituali iudicio

dicio actionibus moderabitur. Quare id cum primis efflagitamus, vt in tua fiducia cōstabiliamur, à qua nos vel tempestas & aduersitates, vel secundarū rerum oblectatio nequam auellat, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Quemadmodum felices viuunt, omnipotens Deus, quotquot vere pietatis & mandatis tuis obseruadis pro viribus innituntur: ita videmus tuæ iustitiæ fuisse valde consentaneum, vt his temporum difficultatibus in presentia diuexaremur, qui tã frigidè cultui tuo hactenus vacauerimus, ac neglexerimus legi tuæ, quem admodum par erat, obedire. Sed tu ô Deus, pro tua misericordia, ne velis ita nostra persequi peccata, vti mereretur, sed in tantis horum periculorum tenebris aliquam lucē nobis affulgere facias, qua in Ecclesia tua instaretur pietas, et sancta relig. floreat. Des præterea, vt verbo & promissionibus tuis ita cor nostrum cōfirmetur; ut etsi audiamus impedere grauia mala, nō tamē à tua fide & sancto proposito dimoueamur aut nutemus. Tu ipse nos fulcias, & in hoc metu efficias.

P R E C E S

vt vni tibi firmiter innitamur, quò indigne
tur Antichristus, dentibus suis frendeat, et
tabescant aduersarij tui nominis: laus verò
& celebritas misericordiae tuae sese magis
exerat & vniuersis fiat cōspicua, per Iesum
Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXIII.

CUM nomen tuum, Deus Opt. Max. om
nibus viribus ac omni conatu celebra
ri debeat, nos haud ita viximus ante hac,
vt laudes tuas, sicut oportuit, promouere
mus, imò potius tua veritas, & sanctum E
uangelium tuum nostra culpa & prauita
te male audiuit, & quod inter omnes gen
tes maximè commendari debuit, nostro vi
tio passim contemnitur. Quare agnoscimus
& confitemur, pro tua iustitia & iudicio
agnoscendo, nos abs te affligi & vexari. O
ramus tamen nihilominus, vt cum tibi,
quò ad bonitatem & clementiam nullus con
ferri possit, nobis tandem subuenias. Consue
uisti pro tua infinita amplitudine, illa non
solum spectare quae in caelis sunt, verum &
ad illa contemplanda te demittere quae in
terris aguntur. Tuae Ecclesiae itaque res af
flictas

flētās intuere, et populi tui opprēssionem respicias. Quoniam iacuimus hucusque in vitiorum sordibus, & nunc aduersorū, pro meritis nostris, pondere premimur. Tu, qui soles pauperem è puluere attollere, & egenum erigere de stercore, nostris principibus ac exercitibus brachium tui auxiliij digneris porrigere, & sic opitulari Ecclesiæ tuæ, ne fiat omnino sterilis. Da vt quandoque in pace & tranquillitate lætari possit, da per verbum & spiritum tuum multorum liberorum tibi matrem fieri, à quibus, vti decet, nomen tuum perpetuis laudibus celebretur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Quicunque fide & sincera pietate, omnipotens Deus, tuo cultui addicti sunt, laudes immortales nomini tuo debent, quas in omni loco perpetuis annis, diebus & horis tibi persoluant. Ea declaratur in nos tuæ bonitatis magnificentia, vt non minus te clementem quàm inuisitum omnibus fatendum sit. Licet enim sublimis in altissimis cælorum tractibus dica-

R

P R E C E S

ris tuam collocasse regiam, nihilominus providentiam ad humilia quæq; demittis, quæ in infimis terræ latibulis geruntur, ita ut nihil vel in cælo vel in terra fieri possit, quin à te clarè & patentissimè spectetur. Atque idcirco cum nostra non ignorari abs te intelligamus, tuusque sit perpetuus mos, ut egenos ac tenues, modò tibi fidant, è fædo & sordido pulvere ad nobilia & præclarissima excites regna, & effætas sterilesq; mulieres frequenter augeas copiosa familia, te supplices imploramus, ut iam calamitatum Ecclesiæ te misereat, quò per te tandem fiat illustris & clara, quæ & sordida & puluerulenta incedit: quæque videtur desijisse parere, numero filiorum solido iustoq; gaudio letetur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXIII.

Quando tua inuicta potentia, clemētissime Deus, à seruitute Aegypti populus Israel est assertus, & Aegyptij crudelis & obstinati animi iā pœnas satis graues dederunt, Iudæorum gentem paterne diligentia & singulari affectione,

ctione suscepisti curandam, & idcirco admi-
 randis exemplis atq; favore effusissimo, te
 illis in maris Erythraei diuisione, in montis
 Sinai admirando tremore, vndarum Iorda-
 nis recessu, & miro è petra aquarum fluxu
 apertissimè declarasti. Vnde non obscure li-
 cet intelligere, omnia benè cadere, & obse-
 qui his quos dignatus fueris in albo tuorum
 scribere. Idcirco in nobis excitatur viuacis-
 sima spes, vt cum ad tuum genus per adop-
 tionem fidei nos pertinere nō dubitemus, fo-
 re, vt quemadmodū tua iam gratia ab eter-
 nae mortis calamitate sumus erepti, ita etiā
 quicquid in creaturis est, siue prosperi siue
 aduersi speciem habeat, sanctae Ecclesiae tuae
 ad salutem tandem esse fœlicissimè condu-
 cturum: quod vt sentimus nostra peccata iu-
 re & merito plurimum remorari, sic preca-
 mur, vt pro tua misericordia & promissa
 favore celerrimè perficiatur, idq; nomine
 Domini nostri Iesu Christi filij tui, qui te-
 cū viuit & regnat in secula seculorū, Amē.

EX PSALMO CXV.

DVM misericordiam tuā, omn. Deus in-
 ploramus, qua releuemur à premētib.

R 2

P R E C E S

calamitatibus, non id solum agimus, vt ipsi tuo beneficio recreemur, sed vt ex nostra liberatione euadat nomen tuum illustrius. Etenim videmus, si tuos iacere permittas, futurum id facile, vt exprobretur eis à filiis huius seculi, vanam esse spem, quam in te vnū collocarunt. Quòd ad nos attinet, illustrati gratia tua probè nouimus, quicquid est bonorū huius mūdi, ex quibus increduli sua sibi confinxerūt idola, neq; vires neq; facultates vllas habere ad homines beandos, quāuis ab eis & colantur & obseruentur. Quare id nobis reliquum intelligimus, vt quicunq; tuo præditi sunt timore, & ad Israelem spiritualem pertinent, regnoque & sacerdotio Christi inserti sunt, vt vnum te sibi auxilium & defensorem constituent. Quòd si, vt facere tenentur, fecerint, indies maiores verorum bonorum accessiones consequentur. Vnde te vehementer oramus, vt qui cælum inhabitas, & nos, dum hanc vitam colimus, in terris versari statuisti, sic viuere concedas, vt non instar mortuorum, à quibus tua præconia silentur, hic degere sinas: verum cupimus, vt sermone & sanctis actionibus tuæ laudes æternum à nobis prædicentur,

centur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXVI.

TVM maximè declaras, omnipotens Deus, charitatem tuam erga pios, cū implorantibus opem tuam in medijs aduersis casibus ades: & quò grauiora illa sunt ex quibus illos eripis, eò testificatio est amplior tuæ beneuolentiæ in ipsos, & magis inflammantur omnium animi, vt in suis difficillimis temporibus ad te confugiant. Nos itaque deiecti admodū, & ultra quàm possemus ferre, prægrauati peccatorū sarcina, te supplices inuocamus: qui que & homines experti sumus mendaces esse, & omnem spem fallere, quæ in rebus creatis collocata fuerit, te quanta possumus cum vehementia rogamus, vt nobis, quæ flagitiosè ac turpiter admisimus, condones, & à tua Ecclesia eas auertas pœnas, quas nostra peccata commeruerunt, vt gratulabundi coram te, adiuti, calicem gratiarum actionis epotemus, tuamq; in nos summam pietatem omnibus testatam faciamus. Vt que non solum mors sanctorum, sed etiam illorum afflictio & gemitus iam

P R E C H S

inde ab initio semper tibi cura fuit, ita precamur, ut modò languentis Ecclesie ac penè confectæ te misereat, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXVII.

Condidisti humanum genus, omnipotens Deus, ut omnes gentes ad communes laudes tui nominis cõiungeres, quod ut fieret, antiquitus Patriarchas, Prophetas, & Apostolos ad hoc munus destinasti, atque modò cum essent iam omnia tenebris, abusibus, & contaminationibus violata, ad illud idem opus sic nos in Ecclesiam coegisti. Quod ut cõmodè & quàm aptissimè valeamus efficere, oramus ne nobis obstant iniquitates & peccata nostra, quæ ut graua & innumera esse fatemur, ita abs te deleri atq; ignosci suppliciter poscimus. Iam sumus, uti vides adeò periculis circumuallati, & tantum non oppressi, ut in te vno solum collocauerimus nostrum refugiũ. Quare videas quæso, ut nostra fides tuo spiritu sic fulciatur, ne in his difficultatib. corrumpatur. Pone nobis, precamur, ob oculos bonitatẽ qua semper pios es prosequutus, ut illã plenè

uè

re & perspicaciter agnoscentes, non dubitemus & in presentia te fore Ecclesie tue fidelem tutorem, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

CUM laboraret hominum genus, Deus Opt. Max. summa cecitate, atq; in finitis malis obrutum esset, adfuit illi tua ineffabilis clementia, qua filium tuum unigenitum Dominum nostrum Iesum Christum, pro mundi salute dignatus es tradere: ideo immortales à nobis tibi debentur gratiae, qui nos videamus nequaquam ex meritis, verum ex mera solidaq; tua bonitate servatos. Cumq; in tuis promissis adeo constantem & bonae fidei simus experti, equum est, ut quae pauca implenda adhuc supersunt, non dubitemus tua summa misericordia atque inexhausta bonitate, tempore abs te definito perfectum iri. Idcirco te rogamus, ut spiritu fidei nostros animos ita corroboret, ut credentes absq; vlla hesitatione non solum apprehendamus bona quae offers, verum de tanta liberalitate, in Ecclesia meritas gratias tibi cum omnib. gentib. & populis aga

P R E C E S

mus, per Iesum Christum domiuū nostrum,
Amen.

EX PSALMO CXVIII.

Q Vicunque Deum timent, Christo
sunt inaugurati, & studio tenen-
tur pietatis, ad nomen eius cele-
brandum quotidie alliciuntur, & inuitan-
tur nouis rationibus ac infinitis beneficijs:
qui cum diuinæ bonitatis tantam vim agno-
scant, vt eam inuocantibus præsto sit, & ex
omni periculo atque anxietate liberet, eò
securitatis & fiducia adducuntur, vt nihil
metuant hominum vires quantumuis po-
tentium. Quare cum in præsentia nos ea-
dem sentiamus, tibi vni committimus, om-
nipotens Deus, salutem nostram, teque ora-
mus, vt Ecclesiam iam vndique circumual-
latam & obsessam extremis periculis, digne
vis tueri. Commeruerunt iniquitates nostræ
longè grauiora: fatemur enim te, ô Deus,
miserè & grauiter offendisse, verum hic
opus pro tua singulari clementia, vt nostra
mala vincantur à tua misericordia. Des ita-
que vt castigati abs te, tanquam immorige-
ri atque rebelles filij, non ita euerfioni ac exi-
tio

tio tradamur, vt non liceat in cœtu iusto-
 rum, intra portas regni tui, celebrare, lauda-
 re, atque ornare opera tua. Qui modò repro-
 bamur, abijcitur, & omnibus ferè sumus
 opprobrio, concede vt in tantum euehamur
 iustitiæ, sanctitatis & probæ vitæ, vt om-
 nes intelligant, quicquid molimur aut mo-
 liti sumus in religione, haud hominum, sed
 tuum ipsius opus esse, per dominum nostrum
 Iesum Christum, Amen.

EX EODĒM.

TAM grauibus calamitatum procel-
 lis, omnipotens Deus, assiduè pulsa-
 mur, vt solum misericordiæ tuæ acceptum
 referendum sit, quod sub eis non prosterna-
 mur. Sed re ipsa iam compertum habemus,
 nil posse humanas vires ad eos opprimen-
 dos, quos ipse ad salutem destinaueris. Qua-
 re cum videamus fallaci spe lactari qui confi-
 dunt hominibus, hanc iudicamus esse pio-
 rum hominum summam sapientiam, vt nul-
 li mortalium posthac fidant, sed in te vno
 spem suam collocent. Idcirco, optime pater,
 oramus, vt tametsi interdum iratus, & me-
 ritò, nostris peccatis, castigaris aut retude-

P R E C E S

vis nostrā cōtumaciā, nō abs te tamē deficiamus. Quod utique fiet, si nos dignatus fueris edificare super illum lapidem angularem atque firmissimum, qui ut ab hominibus abiectus fuit & improbatus, ita est ad summum gloriæ fastigium abs te prouectus: per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum uiuit & regnat in secula seculorum, Amen.

EX PSALMO CXIX.

TV sempir. Deus Opt. Max. nos pro tua ineffabili clementia, & summis & copiosissimis beneficijs perpetuò affecisti: sed nos vicissim, qui tua iussa obseruare omnistudio debueramus, ea miserabiliter transgressi sumus, & nobis ipsis mala, quib. premimur, accersuimus, neq; iure cōqueri possumus, ab Antichristo & eius membris peius fuisse acceptos atq; simus cōmeriti. Imò experti sumus, nos abs te non furore, sed paterna misericordia castigari. Vnde ad te qui percutis, confugientes, hæc petimus: Salubri luce tua oculos mentis nostræ retegas, ut ad tua opera admiranda non cecutiamus: dum peregrinamur in hoc seculo, præcepta

tua non celeantur nobis, fac ut ardeat perpetuò animus noster flagrantissimo desiderio erga ea que precepisti. Da ut posthac non mereamur increpari inter flagitiosos, aut execrationibus deuoueri, quod à preceptis tuis longè aberrauerimus. Vides probra & ignominias quibus passim afficimur ab hostibus tuis, & quomodo principes ac rectores huius mundi cum aduersum nos consedisent, non tantum loquendo, sed omni suo conatu sint adnixi à sincero verbo tuo, à sancto cultu, & puris cæremonijs tuis nos auertere. Tu itaque vi & potentia tua nos ita confirmes atq; viuifices, ut verissimas atq; certissimas esse tuas promissiones experiamur, per Iesum Chr. Dominum nostrum, Amen.

Beth. א Aleph, א

ILLI sunt inter mortales, Deus Opt. Ma. habendi verè fœlices, qui legem tuam ob oculos mentis propositam perpetuò habent, quam & formam retinent instituendarum actionum, & regulam iam cœptis adhibent, ut si qua fortassis aberrauerint, & corrigant & ad iustitiã restituant. Hi vitam innocenter viuunt, & cū facta eorū iudicio æquo æstimabuntur, non pudebunt. Idq; maximè proderis

P R E C E S

si à tenera etate fuerit sedulò usurpatum.
Sed omne humanum studium, prorsus, opti-
me pater, inutile ac vanum esse agnosci-
mus, ni tu spiritu tuo adsis, & nostros ani-
mos doceas: quid alioquin meditatione le-
gis tue consequimur, nisi frigidam atque
damnosam notitiam? Quare te precamur, vt
non solum vires, tua gratia, suppedites ad
illa implenda quæ in lege præcipis, sed eti-
am id efficias, vt nobis præ omnibus nostris
institutis placeant, magisque nos oblectemus
ea exequendo, quàm ullis carnis vel mundi
delitijs, per Iesum Christum dominum no-
strum, Amen.

Daleth: 𐤃 Gimel 𐤂

CVM abs te pendeant, Deus Opt. Max.
nostræ vires, & absq; tuo auxilio nil
quod tibi placeat possimus efficere, meritò
ad te confugimus, vt ope tuæ gratiæ actio-
nes nostras legibus tuis prorsus conformes
mus, quod minimè fiet, nisi ab oculis nostris
velum remoueas, quod perpetuò malæ cupi-
ditates inter nos & doctrinam sanam inter-
ponunt, vnde salutaria, quæ ibi præcipiun-
tur, non attendimus. Procul etiã quæsumus
abigas

abigas mētis tumorem animique elationem, qua solemus humana instituta & hominum inuenta impendio admirari, ita vt nobis tua præ illis interdum sordeant: idque maximè quando magnatum, & huius mundi timeamus opprobria et odium subire. Idcirco quando animum ita in diuersa dissectum habuerimus, tu ô Deus tuo verbo nos recrees, & animi sollicitudines, plus æquo anxias, tranquillitate spirituali sedare digneris, mendacijs autem huius vitæ, quæ alioquin blanda sunt, ne siueris nos decipi. Nam si semel spiritu nostrum cor angustum dilataueris, nil nobis esse poterit impedimento, quin ad tua peragenda mandata quàm expeditissimè curramus. Quod vt demum impetremus, quanta cum intentione possumus obsecramus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

Vau. 7

He. 7.

DVM expendimus, omnipotens Deus, infirmitatem nostrarum virium, ac ex altera parte summam tuæ legis absolutionem, liquidò intelligimus, ad obediendum illi omnino opus esse nobis tuo potentissimo

P R E C E S

auxilio: velis itaq; imprimis nos ipse docere veras tuorum mandatorum rationes, nobisq; præterea intellectum ac mentem illumines, vt ea quæ docueris valeamus percipere. Largiaris deinde necesse est, vim & facultatem exequendi quæ abs te didicimus, alioquin parum aut nihil profuerit cognouisse, ni aliqua præstetur vel inchoata saltem obedientia, cui praua cordis nostri inclinatio, multum obstat, sensus demum & corruptæ affectiones plurimum aduersantur. Ideò succurras ipse, precamur, tua gratia & largo fauore, vt quicquid admisimus & quotidie peccamus contra legem tuam, remittatur, neque ad mortem æternam imputetur. Atq; interim declarent se, ô Deus, misericordie in salute & defensione Ecclesie, quam vides periculis, probris & multis afflictionibus diuexari, ne sinas illam tibi eripi, vtq; tuo verbo, aut legitimo, sancto, atque sincero cultu expolietur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

Heth. א זאין, ו

AD te confugimus, omnipotens Deus hoc difficillimo tempore, quando Ecclesiam tuam videmus tantopere affigi, & id.

id quidem nostris malis meritis: peccauimus tibi, iniquè egimus, & legem tuã innumerabilibus modis transgressi sumus: vnũ tantummodo est quod nostras erigit spes, & in his tribulationib. maximè consolatur, quòd te scimus probè memorè promissionũ tuarũ erga seruos tuos. Peccata & vita anteacta nos vehemèter coarguũt. Rogamus itaq; vt nos viuifices atque erigas misericordia tua, quam videmus nobis offerri in promissionibus sacrarum literarum: fac quaesumus, vt à lege, quã nobis proponere dignatus es, non deflectamus, quantumuis impij nos vexent atque subsannent, cupimus tibi indiuulse adherere. Suscepisti sæpius aliàs iudicium & causam seruorũ tuorum, dum extremis penè mergerètur calamitatib. quare & nunc ne deseras ad te clamantes. Nil aliud cupiunt hostes tui, quàm sacra verba, ceremonias, et omnè pium cultũ auferre ab Ecclesia tua. Quando tu nobis es vnica sors, faciẽ tuam ex toto corde suspicimus: antequã improborum & sceleratissimorum turmæ nos absorbeant, tu pro tua bonitate nobis adsis & faueas, quo diu noctuq; valeamus incumbere ad te celebrandũ ob tua iusta iudicia, per Iesum Christum Dominum nostrum, Amen.

P R E C E S

Heth, *Ⲛ* Zain, *Ⲛ*

NON aliunde spem concepimus, omnipotens Deus, nostræ salutis quàm ex tuis fidelissimis promissionibus: atque ex illis duntaxat haurimus firmam consolationem, si quando vel caro vel humana ratio, aut diabolus, aut impij nobis ferocius insultarint. Aduersus hæc omnia obfirmamus animos, te plenissimè omnia quæ promisti perfecturum esse: quia dum ab antiquissimis, usque seculis tuam fidem animo repetimus nunquam te quempiam fefellisse apparet. Largire itaque ut huic firmissimæ rupi, inexpugnabili munitioni, ac benè iactæ anchoræ noctu diuque indiuulsi adnitamur. Cumque te peracturum esse perfectissimè tuas partes nō dubitemus, id superest, ut summo studio sortem obeamus quæ nobis relicta est, ut gressus & pedes nostros quàm expeditissimè concitemus ad legem tuam implendam. Tu quaesumus, optime pater, fac ut aberramus moras, & impijs omnibus iniuris, qui semper impedimenta obiectant, mandatis tuis morigeri simus, atque omnes qui te purè colunt, socios nobis adiungamus, ut quemad-

quemadmodum terra bonis tuis vndique re-
ferta est, sic indies te verè inuocantium nu-
merus amplior fiat, per Iesum Christum do-
minum nostrum, Amen.

Iod. Teth. U

HAËtenus omnipotens Deus, consueui-
sti benignè facere cum seruis tuis: &
nos potissimum cum per tuam misericordi-
am adducti simus ad Euangelij notitiam,
tua beneficia singulariter experti sumus,
quæ ingenuè fatemur atque agnoscimus nos
contaminasse nostris peccatis: quibus non so-
lum nos metipsos deprauauimus, verum e-
tiam propterea nomen tuum, & doctrina fi-
lij tui blasphemata est inter infideles, ac ple-
rique à via veritatis nostra culpa absterriti.
Nunc itaque precamur te cœlestis pater, fa-
cias nos rectè sapere, ac te ita cognoscere, vt
verbis ac præceptis tuis constantissimè ad-
hereamus. Afflictiones quibus premimur,
sint nobis stimuli efficaces ad redeundum in
viam: cumque tu bonus sis atque benefi-
cus in omnes, ne patiaris quos tibi per Chri-
stum in filios cooptasti, turpiter degenerare.
Quò magis diabolus, Antichristus, & eius

S.

P R E C E S

mancipia summis conatibus moliuntur nos
 abs te diuellere, tu contra efficias, quæsumus,
 vt obseruemus toto corde mandata tua. Ce-
 dat Ecclesiæ tuæ in bonum quod per istos in-
 bios sit afflicta. Cor nostrū alioquin crassum
 & pingue emolliatur, ad verba & legem tu-
 am benè perspiciendam, vt ei omni auro ar-
 gento & mundi thesauris potior habeatur.
 Ne deseras, ô Deus, opus manū tuarum quod
 ipse fecisti & ornasti. Pudefiant flagitiosi,
 qui vias tuas nefario studio conantur euer-
 tere. Qui verò te colunt & pura fide ad pro-
 missa tua suspiciunt, in te demum latentur:
 fruantur bonitate tua, et tibi eternū viuāt,
 per Iesum Christum dominum nostrum, Amē.

Iod, 7

Teth, 10

NIL est nobis, Deus Opt. Max. uel opta-
 tius uel antiquius, atque abs te facul-
 tatem impetrare, qua recto iudicio sermones
 tuos intelligamus, idque adeò cupimus, ut id
 etiam quauis calamitate redimere parati si-
 mus. Quare si uideris iniquo fortunæ succes-
 su vel incommodis rebus posse tuos electos,
 qui subinde labuntur, ad mentem redire, cu-
 res qua melius uisum fuerit, ut legi tue at-
 tento

eento pectore incumbamus. Cumque nos tuis
 manibus dignatus sis in utero matris effinge
 re, tu idem sic foueas & illumines, ut in ser
 monibus ueritatis non cecutiamus. Atque ista
 dum petimus, optime pater, non solum oppi
 dō nostrum solatium quærimus, sed omnium
 apud quos & lex tua & ueritas pondus ha
 bent. Hi enim mirificè letabuntur, si conspica
 ti fuerint synceris animis nos omnes tibi ad
 herere. Quare obnixè petimus, ut uoluntas
 tua quam nobis in sacris literis declarasti,
 & charior nobis fiat auro, & omnibus diui
 tijs amabilior, quò eam & integro corde cõ
 plectamur, & nil quod tentemus, uel nobis
 uel Ecclesiæ in dedecus redundet, per Iesum
 Christum dominum nostrum, Amen.

Lamed. 5 Caph, 2

CUM ad promissa tua, omnipotēs Deus
 hoc nostro tempore unicè suspiciamus,
 ac ferè defecerit anima nostra expectatione
 opis tue, dum ab oculis nostris uidetur sa
 lus euanescere, tu, opus est, ut adsis et nos con
 soleris. Ne respicias quæsumus, nostram debi
 lē fidē, uitia & prauas actiones, quib. nomē
 tuū deturpauimus, & Sa. Euan. malè audire

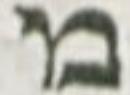

P R E C E S

fecimus. Fac, ô Deus, vt quod vite nostræ superest temporis, id totum pijs & religiosis actionibus mancipemus: nam si istud impetrare poterimus, non dubitamus te demum iudicia tua declaraturum in hostes qui nos tam acerbè insectantur. Et ipse vides quàm immeritò: nam etsi ita grauius peccauimus, vt duriora, quàm ista sint, nobis accersuerimus supplicia, tamen haud propter nostræ peccata istas foueas nobis foderunt aduersarij, sed ob religionem aliquã to expurgatam, & tuum cultum instauratum nos persequuntur, imò extinctos velent. Tu itaque, optime pater, pro tua bonitate nos confirmes & robores: da vt perpetuò in Ecclesia verbum tuum perstet, & ne pereamus in hac afflictione, illo nos oblectes & recrees: cumque tui simus, & humanis frustremur auxilijs, ab imminentibus periculis tu ipse nos & serues & tuearis, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

Lamed. 𐤀 Caph 𐤂

IAM Deus Opt. Max. præ anxia expectatione defecerunt animi nostri, dum à te vno speramus & auxilium & salutem. Ad te,

te, inquam, diu noctuque suspicimus, ut tandem aliquando cōtingat seruis tuis frui speratis promissionibus: atque id nobis interim dari cupimus, ne, dum in medijs calamitatibus opem differs, vlllo pacto legis tuæ obliuiscamur. Vt enim manet constans in pulcherrimo cœlorum ornatu, & durat per eam in terra firmissima stabilitas, atque illa perseverat utilis & speciosa temporis vniuersitas, ita precamur, ut in cordibus atque visceribus nostris nulla vetustate aboleatur: quòd, nisi de ea perpetuò meditemur, facile in afflictionibus peribimus. Cum itaque verbum tuum sit quod nos viuificat: nam illi si crediderimus, & salutem & iustitiam assequimur, neque iniurijs aduersariorum permouemur: hoc nobis optime pater concedas, ut in animis nostris nunquam intercidat, utque potius omnium aliarum rerum finem videamus, quàm sermones tuos in Ecclesia vel consumi, vel obliterari, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

Mem. Lamed,

QVI sermonibus tuis, Deus Opt. Max. incumbunt, ex illis nō paruum fructum tandem percipient: nam

P R E C E S

prudentia & cognitione cælestium rerum non solum hostes suos vincet, sed illos quoque superabunt, quibus tum propter doctrinam, tum propter experientiam longæ vitæ multum tribuitur. Quò itaq; non fraudemur tanto commodo, precamur, vt à peccatorū prauitate auersi, præ omnibus delitijs verbis tuis nos oblectemus. Et cum nostra hæc vitæ cæcis tenebris vndiq; circumfundatur, aliam lucernam, quæ præluceat nostris mentibus, non possumus habere aptiorē quam eloquiū tuum: illis instar lucis purissimæ humanum iter debet regi, atq; id maximè, cum res ipsa declaret quenq; nostrum animam ob maxima pericula in manibus assiduè portare. Nō desunt vbiq; satellites aduersariarum potestatum, qui nostræ salutis mille tendunt laqueos: quare enixè, vt possumus, te rogamus, vt nostra corda permoueas ad tua mandata cōplenda, quæ tantis promissionibus dignatus es ornare, per Ie. Ch. Dominum Nost. Amen.

Nun. ¶ Mem, ¶

EA est vis, omnipotens Deus, & legis & sermonum tuorum, vt qui illos diligunt, & de eis perpetuò cōmentantur, indies prudentiores fiant, & cunctos mortales intelligentia superent, etiamsi docti sint, & quò ad

etatem seniores: iuuatque illud studium mirum in modum ad retrahendum pedes à semita prauitatis, ac nostros alioquin infirmos gressus confirmat, ne à tuis mandatis peruersè declinent. Cum itaque ante acta vita miserè lapsi simus, ac scèdè peccauerimus, apertè ostenditur, quàm iusta neglexerimus verba, promissiones, ceremonias & vniuersum legem tuam. Quare haud mirari debemus aut conqueri quod modò abs te affligamur iniuste: hoc planè deprauatis & corruptis nostris moribus commeriti sumus, vt ad eò iniqui & crudeles hostes contra nos insurrexerint: non certe ista nobis contigissent, si mandatis ac sermonibus tuis pro lucerna pedibus nostris perpetuò usque essemus. Verum nunc o Deus te obsecramus per viscera infinite misericordiae tuae, vt respicere digneris graua discrimina, in qua deducta est anima nostra: da veniam precamur nostris peccatis, ac nostrum cor facile ac procliuè reddas ad faciendum mandata tua, & à laqueis nos eripias quos inimici sancti nominis tui tetenderunt nobis: & quos in sempiternam hereditatem tuam tibi vendicasti, ne opprimi & calamitosè perire sinas, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

P R E C E S

Ain. Y Samech. D

Qui tuo spiritu illustrati sunt, omnipotens Deus, quicquid est iniquitatis aut peccati maximo odio prosequuntur, atq; ideo te refugium & clypeum suum constituerunt: quodque manifestissime videant illos beatè atque feliciter viuere, quos ipse tua vi & potètia confirmas, quosque sustentas & foues, hi à grauissimis periculis eripiuntur: ac è diuerso pœnas horrendas luunt quotquot abs te recesserint, & à tuis mandatis deuiarint. Quamobrem precamur vt nos ijsdem rationibus adducti, cum tibi vni adhareamus, tum omnium tuorum præceptorum reddamur studiosissimi. Exercent aduersum nos perpetuas inimicitias caro & aduersariæ potestates: ne sinas nos illis perdendos tradi, imò sermonibus tuis attentos detineas, atq; ipsis, vt summis voluptatibus, nos oblectes: ad quod adipiscendum opus est, ut quæ tua est misericordia, nos doceas. Non enim absq; tuo spiritu diuinarum verum intelligentia procuratur. Idcirco tu ipse præstes, vt de tua lege quàm rectissime iudicemus, Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

Pe.

Pe. **D** Ain. **Y**

Sic verba tua, omnipotens Deus, vñdiq;
 sunt admiratione digna, vt pijs homi-
 nibus nunquam curæ esse non possint: ideo
 te rogamus vt totus placidus, qua es miseri-
 cordia & bonitate nos respicias, atq; ita no-
 bis animos & actiones effingas, vt impieta-
 ti, qua nil vanius est, vlla ex parte locũ non
 demus: & cum homines simus atq; ob id car-
 nis pondere circumdati, nõ sinas eius graui-
 tate nos opprimi, sed potius spiritum pœni-
 tentiæ affles, quo propter lapsus passim ad-
 missos quàm largissimos lachrymarum ri-
 uos effundamus. Quãdoquidem iustissimum
 te iudicem habemus, qui peccata neque dis-
 simulas neq; sinis impunita esse: & iudicia
 legesq; tuæ tãta iustitia sunt refertæ, vt nil
 in eis contineatur, quod sana ratione vlla
 creatura possit reprehẽdere. Argentum vel
 aurum diligenter igne excoctum non æquat
 illorum puritatem: ideo te etiam atq; etiam
 oramus, vt ea non solum nos cognoscere fa-
 cias, sed etiã eis obedire quantum per nostrã
 infirmitatem potest fieri, per Iesum
 Christum dominum nostrum
 Amen.

P R E C E S

Zade. ¶ Pe, ¶

Habemus, Deus Opti. Maxi. ex genuina
calamitate densis tenebris mentem ob
fuscata, ne tua mandata perspicue valeas
intelligere: atq; nativis cupiditatibus propè
si vehementer sumus, ut quæ tibi displicent
nobis summopere arrideant, & impiorum de
risiones quibus nobis insultant, quando ad in
seruiendum tibi animum appellimus, tolera
re non possumus. Idcirco te oramus, ut men
tem illustres, pravas affectiones cõpescas, ac
ita nos robores, ut quicquid nobis propter
tuum Evangelium impendet ignominie, for
ti animo deuoremus. His qui nobis insultant,
firma spe & solida promissionum tuarum fì
ducia resistamus, & prauarum cupiditatum
impietas veritatis tue vi frangatur. Non
impediat nos, optime pater, vlla mundi poten
tia, quin audacter coram omnibus quantum
uis splendidis atq; magnificis, tua decreta de
fendamus. Quæ nobis quæso tam dulcia red
das & suavia, ut nil in vita eis anteferen
dũ iudicemus, nec aliquid obstare possit, quin
summa animi alacritate ea facienda capes
samus, per Iesum Christũ Dom. Nostr. Amen.

Res.

Res. 7 Cuph, 7

EX toto animo & integra fide, omnipot. Deus, tibi supplicamus, vt legis & mā datorum tuorum simus quā obseruātissimi: impetu enim carnis, & ferocia natiue corruptionis ac insiti vitij, mirabiliter impellimur ad tua violanda præcepta: cumque nos deuinxerimus tā plurib. grauissimis ac nefarijs peccatis, non est mirum, si tu, qua es iustitia atq; seueritate in tuos, ita permiseris nos ab Antichristo & eius gregalib. & diuexari & perterreri. Sed nunc pro tua pietate atq; misericordia ignoscas, q̄ sumus, quicquid in te peccauimus, & oculo & vultu clemēti inspectes res Ecclesie propè accisas & fractas, eamq; redimas, vt sepè aliās consueuisti, ab imminentib. periculis, cū tuo solū ductu atq; imperio seruari possit. Ab impijs, ô Deus, par est, vt procul salus absit, nam verbū, legē, & mandata tua prorsus negligunt. At secus est de his qui in te sperant: habēt quippe de sua salute promissiones, quarū omnium est summa & integerrima veritas. Quare vt illasa ac inuiolata conseruetur, tu ipse nos serues, dum ita pro nomine tuo

P R E C E S

periclitamur, per Iesum Christum dominum
nostrum, Amen.

Res. *↯* Cuph. *↯*

Quoniam carnali affectione, Deus O-
ptim. Max. quiduis potius quam tua
lex nobis persuadetur, ideo quoti-
die ad te precibus confugimus, vt ipse tuo
spiritu nos ad eius obseruationem inducas.
Ne itaque incassum clamemus, tu cor emol-
lias, & ita flectas animos vt non alia cura
magis teneantur quam tibi per omnia obse-
quendi. Hoc vnum in noctis vigilijs & di-
ei crepusculo meditemur, quò cum turba
non desit nos aliò rapientium, tua prote-
ctione aduersus eam muniamur, vtque tua
decreta certa sunt & firma, ita eis constan-
ter adhareamus. Nam qui ab ipsis discedunt
acti in transuersum, à salute quam procul
errant: vnde si nobis, id, vt infirmi sumus,
acciderit, citò succurras, & iacentes rele-
ues, & quamuis malam habeamus causam,
nostuo patrociniò defendas. Nosti, optime pa-
ter, quam multi conentur nos perdere: ideo
celeri auxilio festines, & inuocantes te pro-
missionum tuarum fiducia robustissimè con-
firmes,

firmes, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

Tau. **T** Schin **W**

V Erè sine vlla causa, omnipotens Deus, premunt Ecclesiam tuã diabolus, Antichristus, & principes huius mundi, atque contra pietatem ita videntur exultare & furere, vt non immeritò fideles perterreantur, quibus eloquia tua solum possunt letitiam renouare atque instaurare: eorum itaq; nos incites, tuo spiritu, vt simus perpetuò studiosissimi. Scimus his, qui legem tuam diligunt, oriri pacem, augeri & retineri, ita vt illis reuera nil vnquam noceat: quòd si nunc à vera pace & animi consolatione sumus inopes, procul dubio hinc dependere oportet, quòd verba tua negleximus, & legem tuam parum sectati sumus. Ignoscas igitur, ignoscas precamur, quicquid in te nefarium & sceleratum admisimus, quòd posthac à iustitia mandatorum tuorum non amplius recedamus: inde nobis petamus & veras & solidas oblectationes, in quibus animi nostri viuant, & ita viuãt, vt laudes tuas omni studio conentur exprimere. Hactenus er-

P R E C E S

animus instar brutæ pecudis: tu igitur optime pater, qui nobis es unica salus, ab erroribus & peccatis nos auoces, ut tuæ uoluntati nos omnes prorsus addictos habeas, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

Thau 𐌹

Schin. 𐌺

T Ametsi odia & fraudes eorum qui tuæ gloriæ, omnipotens Deus in mundo perpetuò aduersantur, & ualidæ sint & robustæ contra nostrum imbecillum spiritum: at tamen è diuerso tanta est uoluptas quam nobis tui sermones afferunt, ut pijs iam spolijs quamuis optimis, atque omni ditissima præda sint chariores: nosque extimulant, ut per unumquemque diem gratias tibi quàm frequentissimas agamus, tantum superest, uo quam expectamus, salute, non patiaris nos fraudari. Hac de causa oramus, ut nostris precibus faciles aures digneris præbere, ut cum iustitia tuæ legis tam undique uera & firma sit, de ipso tuo spiritu nos plenè instituas, ut quæ iam eo fauente, seruanda elegimus, pro nostrarum uirium infirmitate compleamus, & ubi carnis debilitas deficit, spiritus tui uis & robur eximium suppleat. Ha-

Etenu,

Etenus, Domine, ut stolidæ et seductæ ouicula
 multis modis errauimus, & nisi tu paternæ
 pastorali prouidētia nos requiras, in nostris
 malis, facile peribimus: non itaq; periclitan-
 tes in tenebris & inter lupos diutius uersari
 permittas, per Iesum Christum dominum no-
 strum, Amen.

E X P S A L M O C X X .

DEfesi ac uexati omnipotens Deus gra-
 uissimis ac periculosissimis casibus, ad
 te, ut uides, singulo quoq; die confugimus ac
 supplices inuocamus, quò tandē possimus ex-
 audiri, ut scilicet ecclesia tua à dolis, à men-
 dacijs & fraudibus Antichristi & seclato-
 rum eius eripiatur. Etenim blasphemie, con-
 tumeliæ, & opprobria quibus impetunt at-
 que proscindunt sanctum euangelium tuum,
 sagittis exitialibus conferri possunt, & car-
 bonibus uehementer accensis, quibus piorum
 corda maximo dolore configuntur, & animi
 inflāmantur Zelo & iusta iracundia pro glo-
 ria tui nominis. Agnoscimus quidē nos benè
 promeritos, ut ab impura huiusmodi lue et fo-
 viosa peste exagitemur, nā grauissimè in te et
 Legē tuā peccauimus: uerū pro uixata & ge

P R E C E S

in uina clemētia qua es præditus, precamur,
 vt qui tātō opere studiosi sumus veræ pacis ad
 te colendum, celebrandum & obseruandum,
 vt eam aliquando tuo fauore assequi va-
 leamus, etiam his inuitis, qui pacem &
 tranquillitatem fidelium pessimè odio ha-
 bent, per Iesum Christum dominum no-
 strum, Amen.

E X E O D E M.

EXperimur, omnipotens Deus, quæ sit
 afflictio & ærumna Ecclesiæ, propter
 vitia & mendacia corruptorum dogmatū
 inuectā: propterea te rogamus, vt eam ab hoc
 genere calamitatis eripias. Quàm dolosæ &
 fallaces hæctenus fuerint Antichristi sedu-
 ctiones, nunc tandem incepimus intellige-
 re. Adsint iam modò verbi tui potentia &
 acutissima tela, quibus omnis astutia sata-
 næ conficiatur. Quin potius ipse validissi-
 ma iacula, quibus aduersus impietatem quā
 doque vteris, in hæc pestem intorqueat, quò
 velut ardentissimis prunis omnes malitiæ
 laquei consumantur. Alioquin si tu forti
 & valida manu non succurreris, nostra pe-
 regrinatio sine fine in malis & in miserijs
 extra

extrahetur . Non enim est vlla spes pacis, vbi tua veritas pessimè odio habetur : imò tantò videtur indies à tua Ecclesia longius fieri , quò magis est eius amans & studiosa. Idcirco quando aduersus spirituales nequitas, bellum perpetuò sit gerendum, tu inuocantibus te, ne tuum, optime pater , deneges auxilium , per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O C X X I .

Summa anxietate, omnipotens Deus, in his nostris difficillimis casibus auxilium expectamus, ad te vnū sustollentes oculos nostros, cuius potentia vt nouimus creata cælum & terram, sic etiã credimus posse è presentibus periculis eripi. Fatemur quidem ea fuisse nostra peccata, quæ his afflictionibus castigari meruerint: nō enim cum nos ad Euangelium vocasses, tibi debitum præstitimus cultum & obsequium, sed nostra duntaxat quærentes, miserè posthabuimus honorem & gloriam tuam. Non itaq; ò Deus, nostram hanc ingratitudecm & admissas iniquitates respicere velis : sed pro tua misericordia custodias à lapsu pedes no-

P R E C E S

frros, eos confirmando in lege & manda-
tis tuis, ne ab illis deflectant. Deinde in pro-
tectione atque custodia Ecclesie tue tā gra-
uiter afflictæ, ne ostenderis te dormire vel
dormitare. Si à sole interdiu, & à lune fri-
gore nocte defendere tuos consueuisti, ne de-
spicias nos, qui tot & tanta patimur à fu-
rore & rabie Antichristi: non solum ani-
mas & vitam nostram ab eius machinatio-
nibus serues, verum tuearis imprimis ipsam
religionem tuam, quæ ab ipso potissimum op-
pugnatur: nostrarum verò actionum initia
& fines ipse dirigas in semitis verborū tuo-
rum, vt in regula ipsorum perpetuò consi-
stant, per Iesum Ch. Dñm. No. Amen.

E X E O D E M.

DVM afflictamur, omnipotens Deus,
his funestis & calamitosissimis tem-
poribus, ad te vnum attollimus & animos
& oculos, vt in quo non dubitamus esse po-
sitam omnium rerum summā potestātē, vn-
de ad implorandum abs te auxiliū vehemē-
ter inflammamur. Qua enim vi prestantissi-
ma creasti cælum & terram, iam res ipsa po-
stulat, vt eadem subuenias Ecclesie tue, cum
nocen-

nocentissimorum hostium faucibus tantum non absorbeatur. Ne permittas quæsumus nutare aut vacillare pedes nostræ fidei: nã per se ipsam, qua sumus undique conuestiti infirmitate, satis debilis est & inconstans. Defecimus quidem nos prius abs te, & miserè defleximus à lege atque decretis tuæ voluntatis, verum digneris precamur agere nobiscum, non prout nos sumus, sed quemadmodum tu es immensa bonitas & summa clementia. Ecclesiam benè septam et circumualatam tua defensione tuearis: nam si eam tu ipse deserueris, qui alioquin custos es Israelis, minimè consistet: siq; tua denudetur atq; expolietur protectione, cuius nam alterius cura vel sollicitudine seruari poterit? Da, vt ad te colligamus & reuocemus animos, quod & nostrū et nostrarum omniū rerū te habeamus custodem, per Ie. Chr. Dñm. No. Amen.

EX EODEM

Quoniam omnip. Deus, malis dum hîc viuimus perpetuè exercemur, ideo lustramus oculis circumquaque, vnde nam solidum firmumque auxilium valeat suppeditari: tuque ante omnia fidei nostræ obuius occurris, Dum

P R E C E S

enim videmus te iam inde ab initio omnia condidisse & tam quæ in cælis quàm quæ in terra sunt perpetua bonitate fovere: precamur vt cum alioquin tua summa providentia interrumpi non soleat, erga nos quoque digneris vigilantissimum pastorem agere. Protegamur, quæsumus vbique tuo favore, quò malarum cupiditatum nimio calore non æstuemus, aut frigore infidelitatis in cordibus nostris charitas cùm erga proximos, tum pietas in te prorsus extinguatur. Puri à contagio vitiorum, per te vt seruemur, vtinam votis & precibus quotidianis obtineatur, eaquæ sit vita nostra, vt vel eundo vel redeundo, & repurgemur culpis & virtutibus ornemur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXXII.

Sancti viri mirificis exhortationibus omnipotens Deus, mutuò se perpetuò incitant ad sacros cœtus, vbi nomen tuum laudibus prouehitur, fideles verbis tuis instituuntur, & sacramenta ritè percipiuntur. Cum autem in præsentia cernamus parum abesse, ne hoc cum summo nostro dolore ab Antichristo

Christo impediatur : nam prout est perditus
& profligatus , nihil molitur aliud, nisi ut
sancta Hierusalem, quæ utcunque & reedifi-
cari & instaurari coepta est, denuò collaba-
tur, imò funditus cadat, quò puro cultui &
sanctæ inuocationi amplius non pateat lo-
cus. Te optime pater, qui probè uides quan-
tum iste impius misceat & turbet, rogamus
ardenti animo atque uehementi affectione,
ut quæ ad Hierusalem, id est, Ecclesiæ tuæ
sanctæ pacem faciunt, procurare uelis, amo-
tis aliquantulum nostris indignis meritis.
Nam cum leges tuas turpissimè transgressi-
simus, & improbissimè uolauerimus, nil
boni debemus iure nobis polliceri. Caterum
dum honorem tui nominis respicimus, re-
sumpta fiducia, te audacter oramus, ut co-
adunatis in nomine Iesu Christi, & per illud
idem te inuocantibus uelis adesse, quò no-
bis aliquando in uera Hierusalem conque-
scere liceat, ereptis à furenti & uiolento im-
petu Antichristi. Et quotquot Ecclesiæ ci-
ues credunt sanctæ doctrinæ, amici & fide-
lissimi fratres inter se tuo beneficio effician-
tur, per Iesum Christum dominum
nostrum, Amen.

P R E C E S

EX EODEM.

COELUM, Deus Opt. Max. licet habitaculum tuum esse scripturae sanctae nos passim doceant, eam tamen eadem produunt bonitatem tuam fuisse, ut Ecclesia quoque domus tua electissima & sit & dicatur: idcirco quando ad sanctorum caetum conuenturi sumus, precamur, ut id & leto & avidissimo animo faciamus. Tu sane Ecclesiam florentissimis & eximijs donis liberalitate summa donasti, neque ad eam exornadam quicquam relictum est, quod vel ad eius elegantiam spirituales, vel ad copiosam caelestium bonorum affluentiam conducere valeat. Quae cum abs te plenissime perfecta sint, hoc modo superest, ut nostris precibus largiaris, eam perpetua concordia membra sua inter sese habere connexa: conueniatur eò ad pure te colendum, ibi de scripturis caste & sincere iudicetur, & regnum tuum sua pomeria indies latius proferat, atque haec omnia pace tua & spiritus tranquillitate constabulantur. Dumque illi pacem & felicitatem precamur, & proximis nostris, et domui tuae solida firmaque bona procuramus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX

EX PSALMO CXXIII.

Nulla populo tuo manent, omnipotens
 Deus, amplius auxilia nisi de cælo:
 nam adeò inualuerunt Antichristi vires et
 infesta eius consilia, vt parum absit quin ve
 ra pietas & tuus legitimus cultus extin-
 guatur & funditus deleatur. Idcirco ad te
 in cælos leuamus oculos nostros, vt ope tua
 reuiuiscamus, ac à tantis periculis emerga-
 mus. Instar seruorum & ancillarū te vnicū
 nostræ salutis refugiū, intentis oculis respi-
 cimus: vt quemadmodū ipsi à domino vel he
 ra sua tantummodo pēdent, sic nos ad te quo
 tidie clamamus, donec miserearis nostri. Ne
 sis nostris sceleribus, quibus tantum non ad-
 obruti sumus, adeò infensus & iratus, vt no
 minis & gloriæ tuæ rationem illis vlciscen
 dis posthabeas. Ignosce precamur supplicib.
 tuis, quò nil de tua misericordia & sum-
 ma bonitate detrahatur. Miserere nostri, ô
 Deus hoc tēpore, miserere nostri, vt quē nō
 lateat quātis opprobrijs & cōtumelijs pas-
 sim afficiatur Ecclesia tua. Nō progrediatur
 lōgius fastus, et cōtēptus impiorū, qui iā ad-
 eò successib. elati sunt absq; mō, vt humanis
 virib. nō uideātur posse reprimi: tu qui in-

P R E C E S

Victus es & omnipotens, finem atque modum furendi imponas, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Licet in supremis caelis, Deus Opt. Max. tuum collocaueris habitaculum, spiritu nihilominus, quo corda fidelium instruis, nos extimulare nunquam desinis, ut angustijs, tribulationibus & periculis exercitijs, à te uno & precibus & uotis perpetuis auxilium impetrare contendamus. Idcirco nunc ueluti serui tantum intenti sunt ad manum dominorum, utq; ancillula tantum heræ suæ manum obseruat, ita nostræ fidei acies te unum respicit, cælestis pater, & posthac assidue respiciet, quoad nostrum te misereat. Sis nobis, quaesumus, quæ tua est misericordia propitius, neque nos patiaris aduersarijs proflatibus contempti esse atque ludibrio. Non dubitamus te probè intelligere, ut Ecclesiam tuam opulenti & superbi huius seculi, magno fastu contemnant atque despiciant. Quamobrem te oramus etiam atque etiam, ut citò subuenias, eamq; nos permittas neque superstitionibus & erroribus contami-

narijs

nari, neque satanae aut impiorum ui oppri-
mi, per Iesum Christum dominum nostrum
Amen.

E X E O D E M.

E Caelis, optime pater, nos respicias, qui
ad te unum sustollimus oculos, & à tan-
tis periculis, quibus in praesentia urgemur,
tuo auxilio tuearis: & quando nos creasti,
tuique iure & merito sumus, ut bonus do-
minus ne despicias seruos tuos, qui te hoc
suo tempore ut unicum refugium spectant.
Agnosimus planè, agnosimus, inquam, ob
peccata & graua facinora in te admissa,
nos dignos esse qui in hac inciderimus: sed
oramus ut misericordia motus erga seruos
tuos, quicquid in eis te offendit, pro tua
clementia & bonitate deleas. Ne attendas,
ô Deus, indignitatem nostram, sed opprobria
& contumelias uideas quibus, tu in nobis
afficeris: dum enim hostes blasphemijs in
tuos fideles insultant, non nobis uerùm no-
mini tuo iniuriam inferunt: dum armis &
uolentia ferociunt, cultum, religionem, &
uerbum tuum imprimis petunt: hæc omni-
no tollere, si successerit, adnituntur. Dumque

P R E C E S

fibi videntur florere à viribus, & ex sententia agere, insolentissimi efficiuntur, & Ecclesia tua ab illis exagitata summo dedecore, præter te dominum suum, ad quem confugiat, habet neminem. Tu precamur depellas istas iniurias, & mala quæ ipsi irrogât: nil sanè hic queritur, nisi vt gloriam & honorem tuæ doctrinæ ac sancti Euangelij vindices, ne impij hæc ludibrio habeant. Fac, ô Deus, vt quandoque vim tuæ veritatis experiantur, vt velint nolint te Deum esse agnosceant, per Iesum Christum Do. Nost. Amen.

EX PSALMO CXXIII.

Nisi tu nobis, Deus omnip. auxilio & potentia tua subuenire digneris, ita parati contra populum tuum insurrexerunt Antichristi, vt nil magis cupere videantur quàm nos omnes vel viuos deglutire: ita est accensa eorum rabies, vt ni tu adsis, ab eis consumendi & deuorâdi simus. Quod profectò, si peccata nostra intueamur, non possumus inficiari commertos esse. Quæ enim, tanta ingratitude qua vsi sumus erga te, supplicia aut pœnas existimare possumus iniuste abs te nobis irrogari? Aded transgressio

gressi sumus præcepta tua, vt nulla sit tam grauis mulcta, quin ea & simus & videamur bene digni. Caterum etsi non propter nos, attamen ob gloriam nominis tui velis Ecclesie sanctæ adesse, ne rapidissimi torrentes inundatione & impetu aquarum illam adobruant ac præfocent. Auertas quæsumus ora & dentes illorum à sanctis tuis, ne vti præda ab ipsis dilanientur. Nil sanè aliud suis dolis & malis artibus venantur, quàm vt laqueis impietatis suæ eos implicent & capiant, qui verbis tuis, cultui repurgato, & religioni synceriori se dediderunt. Properes itaque ô Deus, in auxiliū nostrum, & nos è retibus liberes tam crudelium venatorum. Tu enim qui fecisti cælū & terram, fac precamur, vt vni tibi ascribatur nostra salus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Nisi tu, tu ipse hoc tempore, Deus Opt. Max. furorem & amentiam Antichristorum comprimas & illidas, quo in tuos ea non valeant efficere, quæ iam concepta & meditata apud se habent, vnam

P R E C E S

Et integram absorbebunt Ecclesiam: insurgunt, fremunt, inundant, intumescunt, ut propè iam mergantur fideles tui, ne citò amoveas Et retundas impietatis procellam Et fluctus diaboli. Auertas cœlestis pater oramus, iram tuam à nobis, Et ne ut mereamur ulciscaris nepharia quæ admisimus in te: non tantùm id agimus, ut nostrum rationem habeas, sed ut tuo nomini, tuæ doctrinæ, Et tuis promissionibus ne desis. Fac ut dicamus aliquando, Verè celebrandus Et laudandus est noster Deus, qui non est passus ab immuni furore impiorum Ecclesiam dissipari, sed è laqueis Et faucibus consceleratorum hominum claro Et potenti brachio illam eripuit: concidantur retia, dissolvantur machinationes, hebetentur vires illorum, quos iam omnes, qui te amant, ô Deus, uehementer pertimescunt. A te solummodo qui cœlum Et terram creasti, expectamus auxilium: quare te oramus, ut pro tua summa bonitate atque clementia, nostris precibus te facilem præbeas, per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

EX

EX EODEM.

QVI ad tuam hereditatē pertinent,
 & verus Israel sunt, nobiscum fa-
 teantur, omnipotens Deus, quod
 nisi favore atque potenti auxilio tuo fuisset
 adiuti, non semel ab hostibus nostrae sa-
 lutis & absorpti & prorsus consumpti eva-
 nuissemus. Nam aliunde quicquid praesidij
 esse potuit ad nos tuendos, experti sumus
 nullam vim habere. Violentia & impetus
 eorum à quibus oppugnamur, est ceu incita-
 tissimae aquae dum repentiè campos inundant:
 illorum crudelitas feritatem belluarum ad-
 equat: & insidijs tam callidis & latentibus
 vtuntur, vt aucupes & venatores praë illis
 nihil artis habeant, sed admodum simplices
 videri possint. Quare pro vt debemus, quod
 è tantis periculis gregem tuum & simpli-
 cem & imbecillem haëtenus liberaueris, gra-
 tias agimus, rogamusque vt posthac identi-
 dem Ecclesiam tuam neq; vi neq; dolo patia-
 ris opprimi, quod tibi vni indies magis ac
 magis fidamus, per Iesum Christū
 dominum nostrum,

Amen.

P R E C E S

EX PSALMO CXXV.

Quoniam, Deus Opt. Max. humana
 auxilia infirma sunt, incerta atq;
 fallacia, aperte docemur in te unū
 debere transferri omnem nostram fiduciam,
 cui qui innituntur, neq; commouentur neq;
 mutant illorum gressus. Qui itaque pollicitus
 es montem Zion, id est, sanctam Ecclesiam
 constabilire tua protectione, ita vt eter-
 num contra omnes impetus aduersariorum
 maneat, eam in presentia, te obsecramus,
 respicias, neque contra illam patiaris im-
 proborum virgam seuire. Si enim cogatur
 subesse hostium tuorum imperio, facile de-
 clinabunt ad impietatem, etiam illi qui iu-
 sti videntur. Peccata quidē nostra, que gra-
 uia sunt, velis, ō Deus, alio punire suppli-
 ciorum genere: oppressionem deprecamur
 in presentia, tantummodo Antichristi. Cir-
 cumquaque instar montium munitissimorū
 tuearis cœtum fidelium tuorum, ne pra libi-
 dine grassari valeant in eos impij hostes tui
 nominis. Benignè facias & clementer hoc
 tempore erga illos, qui aliquo studio probi-
 tatis & rectitudinis tenentur. Eos autem
 qui

quī non solum ipsi tantummodo voluunt
 animo impietatem, & nephanda moliun-
 tur scelera, sed etiam id omni conatu stu-
 dent efficere, vt verbum tuum nusquam vi-
 geat, vera religio prorsus extingatur, &
 omnis extirpetur syncera tui nominis inuo-
 catio, sentire et experiri demum facias, quæ
 iniquitatis operarij mereantur. Tuum ve-
 rò Israelem pax & tranquillitas impetra-
 ta, magis ac magis tibi adiungat, & lau-
 dibus tuis perpetuò adharere faciat, per
 Iesum Christum dominum nostrum, A-
 men.

EX EODEM.

QVorumcunq; animis, omnipotens De-
 us, insita est & instaurata fides tua-
 rum promissionum, hi vt mon-
 tes fundatissimi turbulentis temporibus
 minimè nutant, imò illorum tanta est
 firmitas atque constantia, vt non mi-
 nus se armatos esse confidant protectio-
 ne ac defensione tua, quàm vrbs Hieroso-
 lymorum fuerit munita vallo montium,
 qui ei per circuitum imminebant. Nunc
 igitur quando labes & flamma impi-

P R E C E S

rum tota in eo est ut ecclesiam dissipet & opprimat, ad sis tu illi, optime pater, & eam declara, quam habes in ipsam egregiam voluntatem. Quod si, ut aperte & synceriter confitemur, nostra immania scelera commoverunt, ut nudati auxilio tuo tradamur ferociae ac senitiae Antichristorum, tu ne respicias, quaesumus, quid nostris malefactis iure debeat, sed nos tibi creditos atq; commissos in Christo memineris, neque iratus agas contra tuam vetustam & antiquam consuetudinem, qua nunquam potestatem fecisti tyrannidi impiorum, ut fideles diuturno tempore affligerent: ne si cessarent tua iudicia, forte auderent, qui iustitia sunt imbuti, ab ea se reuocare, & prauitati, ut vulgò fit, concedere. Sis bonus, clemens, propitius, ô Deus, his qui studium pietatis alunt in cordibus suis, & iram tuam potius in eos transferas, qui nihil nisi prava, iniqua, impia & cogitant & efficiunt: Tuo verò Israelii pristinam pacem pro tua misericordia conserues & augeas, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Q Vicunque tuæ ueritati, omnipotens Deus, ueluti par est fidem adhibent, hi ut montes firmi, & rupes ualidissimæ immoti permanent, quacumque tentationum procella aduersus eos per diabolum aut per mundum excitetur. Ut ciuitates aggeribus, turribus, aut montibus circumquaque dispositis muniuntur: Ita Deus quibus fauet, & electorum albo ascriptos habuerit, hos ut clypeus tuetur, & contegit instar fortissimi propugnaculi. Ideo te optime pater, non absque causa inuocamus, ut non sinas impios tyrannidem suam proferre super iustorum Ecclesiam, ne si uideant, qui inter fideles adhuc infirmiores sunt, prauorum fortunas euehi, eorum uitia & peccata malo studio incipiant imitari. Quamobrem potius sanctos defende & promoue, illis, quæsumus, benignus adsis, quibus iam tribuisti, ut integro animo & sincera fide te sectentur. Eos uerò, qui pietati ac gloriæ nominis tui obstaculo sunt, robore ac potentia tua reprime, quò tua Ecclesia, quæ sanctus est Israel expecta-

P R E C E S

ea salute non fraudetur, per Iesum Christum
dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXXVI.

Fuit sanè , Deus Opt. Max. Ecclesia tua
hactenus plus quàm ferrea captivitas,
qua sub Antichristi tyrannide opprimeba-
tur: & illam nihilominus tua bonitate di-
gnatus es redimere , nostro quidem magno
gaudio, & aliorum qui adhuc ad libertatē
Christianam aspirant , magna spe excitata.
Precamur in presentia , quando videtur
omnibus artibus diabolus & omnes aduer-
sarie potestates, vires intendere, vt opus cœ-
ptum impediatur, ne tu obliuiscaris tue capti-
uitatis, quam restituere vtcūque cœpisti: illa
quidem admodum erga te ingratè se gessit,
vt quæ pro dignitate, accepta beneficia non
estimavit. Sed tu pro consueta misericordia,
quod instaurandum superest ne deseras, imò
largiri digneris, quasi meridianis ac torri-
dis agris, celerrimos tue gratiæ alueos, &
redundantia spiritus flumina , vt quæ pre-
cum modò cum lachrymis iaciuntur semi-
na, ouantes metere possimus fructu non pe-
nitendo. Vt gentes, quæ suspensò animo hæc
con-

contemplantur vexationes, quibus ab hostibus tui nominis affligimur, demum vulgò prædicent, nobiscum te magnificè egisse, unde nos post istos gemitus, non modò optatam sed etiam salutarem percipiamus lætitiã, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

CUM tuus videatur esse mos antiquissimus, omnipotens Deus, vt mirabili ac singulari prouidentia subuenias in te sperantibus, quando in extremum discrimen iam venerint, ita dum illis abs te prouenit inopinata salus, ea videantur in somnio potius quàm re ipsa frui: nos in Ecclesiæ causa propè deplorata minimè desperamus, probè intelligentes tibi leue esse, imò facillimum, os nostrum risu & linguam nostram iubilatione implere, quò vel hostes nostri dicere cogantur, velint nolint, Deus istorum profectò magnificè cum eis egit, cum ex insperato traduxerit illos ad tam præclarum gaudium & summam iucunditatem. Quare te oramus, optime pater, vt bonitate atque misericordia tua

P R E C E S

condones offensas, quibus ex amentia, imbecillitate & innata corruptione te contumaciter irritauimus: quò in pristinam gratiam tecum reuersi, nostrarum rerum non minorem mutationem experiamur, atque illi qui australi siccitate, & meridianis ardoribus exhausti, recenti ac inexpectata aquarum copia inuundantur. Quæ nunc per luctum ferimus, da precamur, ut aliquando metamus cum uoluptate, utque ex precibus quas coram te supplices quotidie spargimus, demum consolationis uberrimos fructus capiamus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Cum aliquando contigerit, Deus Opt. Max. ut Ecclesia tuo singulari beneficio è captiuitate atque tyrannide diaboli prorsus eximatur, atque tua suaque omnia membra, ab erroribus ac tenebris, prorsus libera uideat, ea perfundetur letitia, ut se potius tantum bonum somniare quam uerè obtinuisse sit existimatura. Tum uerè se letam dicet, & solido gaudio perfruetur: neque ipsa tantum gratias tibi immortales aget, uerum
nemo

nemo erit, qui non miretur quæ & quanta ipse erga illam egeris. Quamobrem precamur ut ista fieri iam tandem concedas, & captiuitatis tam diuturnæ & miserabilis te misereat: afferas tuos à cæcis tenebris, & fauore solito relaxes uincula, quibus abs te redempti filij Adam tanto tempore constringuntur: & gratiæ tuæ uiuacissimis aquis, squalidum & siticulosum animæ nostræ solum letifices atque fœcundes, ut lachrymarum sementis, quam pij fecerunt captiuitatis tempore, gaudia expectata quandoque illis producat, quiq; tristes & afflicti. precum & suspiriorum hætenus iecerunt semina, leti atque exultabundi colligant ueræ pietatis & castæ religionis solidos fructus, per I. Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXXVII.

EXtra controuersiam est & in confesso habetur apud omnes pios, neq; familiam posse institui, neq; Rempu. ullam conseruari, nisi tu, omnipotens Deus, incepta prouehas atque fortunes: idcirco qui non sumus ignari Ecclesiam præstare cuius huius mundi honestæ domui & amplissimæ ciuitati,

P R E C E S

eam certò scimus absque tuis auspicijs nullo modo posse consistere, et hoc potissimum tempore, quando tot machinis cùm diaboli, tum Antichristi appetitur. Quod igitur nullo labore, vigilia aut industria hominum perfici potest, assiduis precibus, optime pater, abs te flagitamus, qui tuis consueuisti ueluti per somnum largiri, quæ alioquin assequi erat difficillimum, ac propemodum impossibile. Auferas imprimis iniquitates nostras, quæ maximè videntur obstare, ne presentì inopiæ atque calamitati auxilium feras: nos enim ipsæ, nec aliud quippiam, dirimunt ac destrabunt à tua misericordia. Quibus cum ignoueris, uti enixè contendimus, augeas Ecclesiam numerosa prole: nam si tibi procreauerit liberos, et te et spiritu tuo dignos, instar sagittarum emittentur ab inuictò brachio tuo, in aduersarios pietatis & Euangelicæ doctrine: sanos cœtus atque collegia repleas fortibus hominibus, qui dum tuentur verbis & re tuam veritatem, non erubescant, neque succumbant, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Absq; tua beneuolentia, omnip. Deus, frustranea sunt omnes nostra vires atque conatus. Etsi nulla priuata domus extrui potest, aut ciuitas aliqua edificari, nisi presenti auxilio ac favore tuo, quanto minus poterit Ecclesia instaurari, ampliari atque consistere, nisi tu spiritu & gratia tua maximè adfueris? Incassum laborabunt homines, exurgent summo mane, diu ieiunè satagent, seque arumnis ac molestijs inaniter & frustra conficient. Quapropter obnixè te precamur, ô Deus, ne in vllis inceptis destituas nos presentia & ope tua. Certè quicquid vnquam collectum est aut instauratum ex ruinis Ecclesie, absque te, non successit: imò id cooperatoribus tuis dedisti quasi per somnum, arcanis & mirabilibus tuis rationibus ita rem effecisti, vt humana vires, si rectè estimètur, omnino videantur tanto operi fuisse impares. Nunc autem quòd ingrati fuimus, & beneficijs tantis ac talibus pessimè sumus abusi, meritò cœpisti nos exercere tantarū rerū difficultate, à qua hominum labores et industria minimè valēs

P R E C E S

nos explicare. Tu itaque pro tua solita misericordia, dum id minus cogitamus, aut multis periculis nos putamus expositos, ad te confugientes expedias, ut liberati te unicum agnoscamus vere salutis authorem, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Quia frustra laborant & sese conficiunt, quotquot absq; tuo auxilio et gratia quippiam, Deus Opt. Max. moliuntur, & se ab inimicis tueri non possunt, quicumq; te non habent adiutorem: Ideo cum & Ecclesia semper ædificatione indigeat, & civitas nostri cœtus defensione opus habeat, te unum inuocamus, qui ad sis ædificantibus, & pugnantes strenuè adiuues. Et quò id facilius consequamur, factus Ecclesiæ tuæ multiplices, qui ut sagittæ mitti possint ad eam uerbo ubique irrigandam, & ita in tuis sermonibus tractandis periti sint ac exercitati, ut cum suæ uocationi inseruiunt, nulla ratione pudeant, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

Ex

EX PSALMO CXXVIII.

SI nihil boni aut felicitatis obuenire potest, nisi illis qui Deum timent & reuerentur, quiq̄ue rectè uiuendo per uias mandatorum Dei fideliter gradiuntur, iam nobis causa declaratur, quare exerceamur calamitatibus. Cum enim abs te summa misericordia, omnipotens Deus, donati fuerimus salutari doctrina, nihil minus, atque te ut decet coleremus, præstitimus: timorem ac reuerentiam tui nominis cupiditatibus nostris posthabuimus, atque abiiecimus disciplinam mandatorum tuorum. Quare non est quod conqueramur iniuste nobis quandoque irrogari afflictiones. Ignoscas precamur iniquitatibus & sceleribus nostris, ac pro tua misericordia in nobis timorem, pietatem & sanctos mores instaures. Afflictae Ecclesie tue demum è Zion, id est, ex tua sublimi & inaccessa luce affulgeas, eamq̄ue eripias in tantis periculis constitutam. Cumq̄ue tibi eam per fidem uxorem copularis, da ut fertilitate sanctorum filiorum augeatur: sit ut uitis latè germinans, quam ut adnititur Antichristus, non ualeat suc-

P R E C E S

eidere. Hoc potissimum abs te, optime pater, impetrare poscimus, vt bona & salutaria largiri digneris tuæ Hierusalem, & vero Israeli pacem atque tranquillitatem concedere, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

DOcent nos tua oracula, Deus Optim. Max. solam pietatē reddere homines fœlices: timor enim, quo te reuerentur pij, frænum est illis efficax ad rectè pergendum in vijs tuæ iustitiæ. Verum cum ista pietas Ecclesie tuæ sit vnicum ornamentum, rogamus te, vt in ea perpetuò laboretur doctrina & exemplo ad tuos filios excolendos, neque frustaneæ vel cassæ sint operæ. Fiat quotidie instar mulieris fœcundissimæ, quæ fructiferis oleis et vitibus fertilissimis conferri possit. Quæ non dubitamus fœlicissima dona facile nobis tandem euentura, si tu ex alto maiestatis tuæ habitaculo, tuæ misericordie oculo fidelium cœtum aspexeris: quãdoquidem à nutu bonitatis tuæ immensa, quicquid est veræ & solide fœlicitatis, derivatur. Et cum id ad tui nominis honorem facere:

facere non dubitemus, nempe ut perpetua
sobole filiorum tuorum augeatur Ecclesia,
& pacata cum laudibus tum vite purita-
te sit conspicua, hoc votis quam ardentissi-
mis impetrare optamus, per Iesum Christum
dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXXIX.

Scis, omnipotens Deus, quantopere ho-
stes tui nominis infestarint perpetuo Ec-
clesiam, ab eius incunabulis illam semper ve-
xarint: verum tamen est factum favore
tuo, ut nunquam aduersus eam praeualue-
rint, idque eò quò tuæ promissiones adimple-
rentur. Frequenter in ipsius dorsum admo-
dum profundè visi sunt immittere vome-
rem afflictionum, & obstinato animo decre-
uerant super ipso quam longissimos sulcus
protrahere. Sed tu, ô Deus, cum sis iustus,
incidisti semper improborum hominum fu-
nes. Nunc autem rogamus te, ne respicias ma-
la nostra merita, sed gloriam tui nominis: nã
quod ad nos attinet, non modò talibus cala-
mitatibus, sed longè grauioribus digni su-
muse. Verum pro tua misericordia nõ super-
bes, verũ super impios effundas iram tuam

P R E C E S

impij pudefiant & retrorsum cadant, citò
ut gramen arescant, antequam ad finem per-
ducere ualeant suos prauos conatus: non me-
rentur ut illis felices precemur successus,
cum impia sint illorum incœpta. Sed iam fa-
cias ut Ecclesia tuorum fidelium aliqua pa-
cis & tranquillitatis benedictione perfun-
datur, per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

EX EODEM.

Non modò frequentes, Deus cœlestis
pater, sunt oppugnationes tuorum
fidelium, sed assiduè tentantur, & impellun-
tur, ut in exitium extremum ruant: nihil
enim optatius diabolo est & aduersarijs po-
testatibus, quàm ut imaginem tuam à præ-
destinato illi sine auertant. Ideoque ad te
clamamus, qui unà cum summa iustitia mi-
sericordiam infinitam coniunctam habes,
ut pro bonitate atque charitate, qua nos
prosequeris, tentationum funes dirumpas,
& laqueos insidiantium conteras: quò no-
stræ salutis hostes, uti commeriti sunt, pude-
fiant, omnesque intelligant, iustitiam tuam
non sinere illorum fraudes atque dolos per-
petuò

tuò impunitos : quòue benedictio tua, quam destinasti electis, non impediatur, & salus, quam tuis promissionibus freti expectamus, nulla vi diabolicæ fraudis atque machinationis intercidat, per Iesum Christum domini nostrum, Amen.

EX P S A L M O C X X X.

Fideles tuos, omnipotens Deus, consueuisti sæpius grauius affligere, ut idcirco ad te redeant ardenti ac perfecta pœnitentia, quod in Ecclesia modò experimur his molestissimis temporibus : qui enim hætenus infinitis modis tibi ingrati fuimus, & mandata ac legem tuam passim transgressi sumus, ita sæpenumero diuexamur diaboli & mancipiorum eius ferocitate, ut ad te clamare cogamur ex abyssis & altissima profunditate nostrorum malorum, ne uelis in nostra peccata adeò seueriter animaduertere. Si constitueris ô Deus, iniquitates nostras pro illarum meritis & obseruare et punire, quis erit nostrum adeò mundus & sanctus, ut coram tua iustitia ualeat subsistere? Sed cum sciamus te uigere summa clementia, & mane & uespere suspicimus ac expe-

P R E C E S

Et ammus tuū auxilium. Quamuis itaque sunt complures iniquitates nostræ, tu pro tua amplissima bonitate atque misericordia ab omnibus ipsis, velis nos redimere, vt ex instantibus periculis & prementibus calamitatibus liberati, apud te solum tam credamus, quàm prædicemus veram esse redemptionem, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

CVM altissimo tentationum pelago Deus Opt. Max. perpetuò iactemur, neque illis per nos ipsos ualeamus esse pares, abs te non immerito quærimus nostris casibus misericorditer subueniri. Tu enim cum sis rerum nostrarum & iudex & arbiter, si omnia volueris obseruare, quæcunque peccamus, & in ea seriò animaduertere, quis obsecro poterit ad tuum tribunal consistere? Quare cum apud te summa sit, imò infinita clementia: vt illi tantum innitimur, ita precamur, vt ea nostre iniquitates redimantur. Hac vnica spe in singulos dies atque in singulas horas nutrimur, confidimus que te veri Israelis, hoc est Ecclesiæ tuæ numquam

quam obliturum. Da igitur vt remissionem peccatorum tanquam solidum syncerumque fructum huius fiduciae abs te consequamur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXXXI.

Quandoquidem tibi omnipotens Deus, admodum ingrati sumus de summis beneficijs abs te in nos collatis, & vitam sanctitate tua & nostra vocatione instituimus haecenus parum dignam, non est quod cor nostrum efferatur aut in mirabilibus ambulet. Largiatur nobis spiritus tuus, ut omni fastu & supercilio abiecto, id quod verum est, nos peccatores esse agnoscamus, quod per ueram et synceram poenitentiam abs te ueniam peccatorum nostrorum impetremus. Deinde sic nos erga te componamus, ut instar pueri simus ab lactati, qui semper matrem suam respicit, a qua et foueatur et nutriatur. Proinde nisi tu nobis adsis, quid aliud sentire aut possumus, aut debemus de uiribus nostris, quam eas fore nobis noxias? Unde cum non habeat Ecclesia nisi te unicum refugium, et omnibus humanis prorsus destituatur

P R E C E S

auxilijs, ideo instar pueri ad te modò respicit, & precatur ne se deseras, sed illi pro bonitate tua sic digneris succurrere, ut inuocando & predicando nomini tuo æternum uacet, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

DEus Opt. Max. cui uni sublimi ac eximio uerè esse licet, oramus ne cordi nostro alioquin satis contumaci ac rebellifinas obrepere superbiam, cum omnis humanus fastus atque nostri existimatio non possit esse nisi uana, ut quæ neque ueras, neque iustas causas habeat. Petimus itaque cor modestum, demissos oculos, & ut ea deuitemus cæpta & instituta, quæ modum finesque uocationis nostræ excedant. Faxis obsecramus, ut non secus abs te pendeat noster animus, atque infantes à nutricis uberibus. Videmus enim Ecclesiam tuam nunquam fœliciter habituram, nisi & de seipsa prorsus desperet, & in te uno totam suam spem atque fiduciam collocet, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX

EX PSALMO CXXXII.

TE quidem probè scimus, Deus Optim.
 Maxime haud esse immemorem fœ-
 deris in Christo Iesu abs te nobiscum initi.
 sed ipsos nos fatemur descivisse à sanctissi-
 mis pactis atq; conuentis. Cum enim debue-
 rimus tibi viuere, & nostras omnes actio-
 nes tuo nomini consecrare, nihil minus egi-
 mus: legitimam & veram pietatem frigi-
 dè admodum coluimus, neque vt decuit, in-
 stauracionem Ecclesie ardenti studio prose-
 quuti sumus. Sed tu ô Deus, ne velis vlciscî
 has nostras iniquitates, neque propter ea
 quæ contra te cõmisimus, has nostras preces
 auerferis. Hoc sanè votis omnib. poscimus,
 vt loca in quib. arca fœderis tui, id est, ele-
 cta Ecclesia sponsa tua se continet, quieta et
 tranquilla pace demum frui valeant, quod
 regnum tuum fœlicius propagetur, & glo-
 ria tui nominis latius diffundatur. Decla-
 res, quæsumus, vt promisisti e verè in Ec-
 clesia tua residere, induendo fideles tuos san-
 ctitate atque salute, populi tui lucerna,
 quemadmodum promisisti, non extingua-

P R E C E S

sur: sed in ea decus regium & ornamentum
maiestatis tue perpetuo floreat, per Iesum
Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

CUM decreueris ex tua immensa boni-
tate, Deus Op. Max. in cœtu fidelium,
qui est Ecclesia Christi sanguine redempta
perpetuò habitare, te precamur, vt huius
tue beneuolæ promissionis nunquam obli-
uiscaris. Vehementer quippe optamus, vt
in nobis tua sit requies, & in cordibus no-
stris habeas per fidem sanctum & prepara-
tum habitaculum. Quemadmodum igitur
te non dubitamus velle hoc fœdus inuola-
tum & firmum, ita rogamus, vt nobis con-
cedas ab eo non discedere, sed ea persequi &
implere tue volûtatis testimonia, quæ nos
diuinis literis dignatus es docere, ita vt sa-
cerorum ministri, plebs fidelis, & omnes ele-
ctorũ ordines, pietate vera & sinceris vir-
tutibus ad honorem tui nominis fulgeant,
per Iesum Christum Dominum
nostrum, A-

men.

EX

EX PSALMO CXXXIII.

Quando inter se quàm coniunctissimè viuunt & optimis rationibus conspirant ad te colendum omnipotens Deus, illi qui tuo nomine sunt insigniti, clara et potens Ecclesia indies magis atque magis efficitur. Quemadmodum contra uehementer frangitur atq; debilitatur, si qui in ea instar fratrum debuissent cohabitare, dissidijs exulcerentur, aut cōtentionibus à seipsis diuellantur. Optamus itaq; tuo beneficio ea nobis detur pax, ut instar membrorum in eodē corpore tuo, quod est Ecclesia, coalescamus. Sed cū tantæ fœlicitati mirum in modum obstent nostra peccata: quæ enim fieri potest, ut qui tecum dissentiunt inter se valeant cōsentire? te rogamus enixè, ut offensis remissis, quibus te sæpe atq; uehementer irritauimus, nos uelis rursus in gratiã recipere, atq; ita cōplecti clementia & misericordia, ut indiuulsi tibi adhareamus: inde enim nostra solida pax deriuabitur, inde opima & fertilis bonarū actionū reddetur Eccl. inde abstrusi & recōditi tibi

P R E C E S

sauri spiritus tui sese exerent, atq; in suaues fructus erumpēt, inde fragrantissimus odor iustitiæ & pietatis per vniuersum orbem exhalabit. Quamobrem da supplicibus tuis, optime pater, vt tecum in seipsis, & cum omnibus, quantum fieri potest, pacem habeant, quò iuxta promissiones tuas in nomine tuo collecti, te presentem habeant, benedictionem tuam opulentissimam experiantur, & eternam vitam demum percipiant, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Quandoquidem summa clementia, Deus Opt. Max. nos omnes per fidem Iesu Christi in filios tibi cooptasti, inter nos deceret, vt non extraneam sed verè fraternam vitam viueremus, neque pijs est quippiam optabilius aut iucundius, quàm vt vnanimiter in domo Dei consentiant. Quare haud nobis leuiter dolet, passim scindi & violari istam coniunctionem fraternam, quam vnice colere oportuit.

tuit. Sed huius diuexationis atque calamitatis fatemur nos ipsos luculentam dedisse causam: qui enim tibi non coniungimur toto pectore, & omnibus rationibus, ut requiris, mandatis tuis non obediunt, quoniam fieri potest, ut bene compaginemur & cohereamus proximis nostris? Idcirco te precamur, o Deus, ut nobis ignoscas quae ante peccauimus, auersati mandata et legem tuam, nosque firmissima charitate inuicem copules in sanctum Ecclesiae tuae corpus, quod nostrum consensus, ut mutuae dilectionis odor suauis quam latissime spargatur, & rore tuae benedictionis indies magis magisque feraces reddamur piarum actionum, ac tuae beneficentiae non modo tranquillam vitam & pacatam a presentibus malis, sed beatam demum atque eternam consequamur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Cum omnes credentes, Deus Opt. Ma. tua benignitate in filios adoptaueris, da, ut qui sancta generatione sumus fratres,

X 3

P R E C E S

amore, pace atque charitate perpetua simul
iungamur, quò & dum hìc viuimus ex hu
iუსmodi pace voluptatem synceram capia
mus, & omnibus alijs abs te alienis sua
uissimus odor simus ad æternã salutẽ. Hoc
precipuo exemplo Ecclesia tua, pater cœle
stis potest esse cunctis mortalibus admirabi
lis. Atque reipsa nos experimur te consue
uisse largissima benedictione perfundere,
quotquot concordem & amicam vitam in
salutari tua doctrina & cultu degunt. Idcir
co nunc illam præ omnibus diuitijs & alijs
terrenis cõmodis abs te petimus, per Iesum
Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O C X X X I I I I .

E Sset profectò nobis laudabile & iucun
dum, Omnipotens Deus laudes tuas per
petuò canere, & admiranda opera tua con
tinuè prædicare, ad quæ facienda require
ret pietas, vt non solum diei tempus nobis
deligeremus, verum etiam nocturnas ho
ras. Verumtamen peccata nostra, & assi
dui lapsus, lachrymas, gemitus, atq; suspi
ria potius exprimunt, quibus perpetuò co
ram

nam te dicamus : Nos quidem , ô Deus , gra-
uissimè peccauimus , atq; iniquitates nostræ
numero vincunt arenam maris , & stellas cœ-
li , sed nunc manus attollimus ad sanctuariũ
nostrum , id est , Christum Iesum vnicum fi-
lium tuum : & quod nostra dignitate aut
meritis non possumus obtinere , anxitimur
vt illius vnus interuentu & gratia impe-
tremus . Hoc poscimus , optime pater , vt po-
pulo ad te confugiendi , à Zion , id est , ex ar-
cano thesauro tue clementiæ demũ benefa-
cias , ex presentibus difficultatibus eripien-
do , quò tibi , qui cœlum & terram creasti ,
nosq; ad agnitionem nominis tui vocare di-
gnatus es , plenas gratias agere , & laudes li-
bero ac exultanti corde dicere liceat , per Ie-
sum Christum dominum nostrum , Amen .

E X E O D E M .

CUM insigni promissione ornaueris ,
Omnipotens Deus , vniuersos qui te co-
lendi causa simul adunantur , vt non solum
illis velis adesse , sed præclara quoq; benefi-
cia sis eis decreturus , quicumque fide & pie-
tate pollent , sacri cœtus redduntur quàm
studiosissimi , ita vt nihil habeant optatius

P R E C E S

aut antiquius, quàm vt conspectui tuo se in
sanctis conuentibus frequenter sistant. Cæ-
terum quod nos animaduertimus grauissi-
mis culpis contaminatos, quæ ita nos pre-
munt, vt minimè te ausimus celebrare, atq[ue]
laudare pro Christiano instituto, idcirco te
oramus, vt qua es misericordia, bonitate,
& clementia, nobis digneris veniam dare,
quò ab Antichristi satellitibus & ministris
eius eripiamur, qui pro viribus annitun-
tur, vt fidelibus tuis non amplius locus at-
que facultas detur conueniendi ad te ritè
& iurè colendum. Eos quæsumus tibi ser-
ues, qui tantopere cupiunt votis castissimis
ad te leuare manus & preces intendere: il-
lis è cælis benefacias, foueas, ac defendas,
quod tue admirabili & inuictæ potentia
minimè impossibile erit, cum tua vi orbis,
& vniuersa quæ in eo clauduntur, non mo-
dò condita fuerint, sed etiam persistant &
conseruentur, per Iesum Christum
dominum nostrum,
Amen.

EN

EX EODEM.

Tanta est tua bonitas, Deus Optim.
 Max. ut eternum celebrari mereatur.
 Vellemus itaque ubique manus puras
 attollere ad te predicandum, & gratias a-
 gendas, uti par est, bonitati tue. Quod præ-
 cipue cum in sacris cætibus fieri debeat, ibi
 quæsumus nobis adsis, atque tuo Israeli co-
 piosissimam benedictionem impartiaris, per
 Iesum Christum dominum nostrum, A-
 men.

EX PSALMO CXXXV.

Qvicunque ad tuum nomen, conce-
 lebrandum, omnipotens Deus, a-
 sti sancto spiritu in vnum con-
 veniunt, maximum cumulum habent sibi
 propositum beneficiorum, quæ abs te vber-
 rimè collata sunt nostro generi: etenim in
 cælo & in terra, quæ admirabili ratione
 condidisti, omnia perpetuò administras pro
 tuæ voluntatis arbitrio, nubes, pluuias, ven-
 tos, et alia nature opera ita tēperas, ut mor-

P R E C H S

et alium commodis quam studiosissime obse-
quantur. Principum vero & regum animos
in tua potestate sitos cum habeas, illos per-
petuo flectis quò tuorum fidelium salus po-
stulat, quod in Pharaone Aegypti rege, Si-
one & Ogo potentissimis regibus terræ Chæ-
naan, abundè satis superq; est patefactum.
Ob id spes qua innitimur tuis promissioni-
bus adeò confirmatur & augetur, vt licet
videamus Ecclesiam extremis periculis gra-
uissime premi, attamen confidamus, è recon-
ditis et abstrusis thesauris misericordie tue
fic illi subueniendum, vt imprimis nostris
innumeris atque scdissimis lapsibus, quibus
nosmet ipsos facinorose contaminauimus,
ignoscas, & ita diaboli ac stipatorum eius
frangas, domes & reprimas audaciam, quò
non sumus per eos adigendi, vt rursus idolola-
tricos cultus recipiamus, eaq; adoremus si-
gna, que loqui, audire, & spirare nequeunt,
et si oculis, auribus, manibus atq; faucibus
prædita videantur. Da, quæsumus optime
pater, vt prisca imò perenni pace atq; trans-
quillitate è Zion, id est, vera Ecclesia, om-
nes perpetuo nomen tuum laudent & præ-
dicent, per Iesum Christum D.N. Amen.

Ex

EX EODEM.

Commendaris, Omnipotens Deus, pluribus de causis, & multis nominibus es laudandus: imprimis bonus es, iucundum atq; amabile nomen tuum. Deinde nos in populum peculiarem, id est, verum Israelens tibi cooptasti, esq; tanta potentia praeditus, ut non solum nulla creatura, imò nec quispiam alter Deus sit, qui equari tibi valeat. In caelo, in terra, in mari & in abyssis tu vnus es qui efficis admiranda opera: fulgura, ventos, pluuias, vndas & tempestates ipse concitas, & frenas pro tui arbitrio imperij. Aegyptus, Amorrhæi & Chenanæi senserunt potētiam tuā quando filios Israel fouebas tua clementia, ineffabili pietate et misericordia gubernabas. Quiq; itaq; assueuisti tam admirabili via naturæ cursui moderari, iudicare populū tuum, atq; demū consolari super seruis tuis, respice precamur, intueri, et videas calamitatem & pericula Ecclesiae tuæ, neq; nobis facias pro merito iniquitatū nostrarū. Satis indignè quidē(facemur toto corde) iuxim⁹ tuo nomine et nostra

P R E C E S

vocatione sed modò quando ita affligimur,
non ad idola: quæ sunt opera manuum homi-
num, & quamuis os, oculos, & aures ha-
beant, neque loquuntur, neque vident, ne-
que intelligunt: sed ad te confugimus ve-
rum & vnicum Deum nostrum, vt quem-
admodum amas Ecclesiam & in ea laudari
cupis, ita ipsam ab imminentibus malis eri-
pias, per Iesum Christum dominum no-
strum, Amen.

E X E O D E M.

DV O sunt, Deus Optim. Max. quæ nos
præcipuè ad tuas laudes incitare de-
bent: Vnum, quod nihil te maius aut inue-
niri aut cogitari potest: Alterum, quod in
ipsis tuis laudibus commemorandis letitia
sincera & solida voluptas percipitur. Ac-
cedit præterea tantum esse tuorum benefi-
ciorum numerum, vt vndique non solum
materia laudum tuarum suppeditetur, ve-
rum paulò attentius cogitantes penè totos
adobruat, ita vt nec principium nec finem
absque tuo spiritu prædicandi tuum nomen
facile

facile inuenire possint. Quod nos dum animaduertimus, te precibus nostris sedulo rogamus, ut praesertim in sacris caetibus, te purissima fide praekonij ornemus, cultu vero prosequamur, & integra vita sanctisq; moribus praedicemus, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXXXVI.

Sic vndique redundant in nos Deus Op. Max. tua potentia & summa bonitas, vt humana cogitatio eas nunquam satis complecti valeat. Siue caelum spectemus pulcherrimis & propè innumeris distinctis luminibus, siue terram cumulatissimis refertam atque ornatam iucundissimis fructibus, semper occurrēt illustres indices tuæ singularis & admirabilis in nos beneficentiae. His adijciuntur portenta abs te edita in Aegypto, quibus cum tyrannum omnibus bonis euerteris ac demum vita expoliaris, patefecisti quàm tibi cordi esset libertas tuorum Israelitarum, quibus non minus tutela fidiissima extitisti in vasto &

P R E C E S

squalenti deserto, quam robustissimus propugnator, dum totam terram Chanaan pervaderent, & sibi eius regna subigerent. Quis ergo bonitate, clementia, misericordia tam eximia & nunquam finienda es praeditus, respice, quaesumus Ecclesiam tuam iam laborantem summis & extremis periculis, neq; te à nativa pietate dimoveant teterrima facinora, quibus & nos ipsos & tuum sanctum Evangelium contaminavimus: remittas nobis precamur quicquid in te peccavimus. Quiq; das escam omni carni, ne finas interverti fidelibus tuis doctrinam sanam, pura & integra sacramenta, quae vere pabulum sunt aeternae vitae. Fac ut hic quiuis intelligat quàm sis bonus & potens, quò ab omnibus, ut par est, metuaris & ameris ubiq; ardenti voluntate, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

EA est bonitas tua, Omnipot. Deus. ut non solùm volueris ea nos fouere, sed quòd non est parua nostrae fœlicitatis pars, ut
eana

eam & sentiamus & agnoscamus: atque ob
 id res pulcherrimas tam in cælo quàm eti-
 am in terra summo & admirando artificio
 produxisti. Quæ omnia si pio animo intue-
 mur, proculdubio accensum & inflamma-
 tū pectus erga te perpetuò haberemus. Dein-
 de vt nos lapideos nostraq; gelidissima cor-
 da vehementius permoueres, vnum tibi po-
 pulum Israeliticum delegisti, in quo decla-
 rares, quanto studio, quanta prouidentia es
 largissimis beneficijs eos prosequeris, quæ
 tuo cultui & pietati semel se dedicarunt.
 Sed in Christo Iesu tandem Domino nostro
 & filio tuo dilectissimo, omnes thesauros bo-
 nitatis effudisti, vt nos ab æterna morte li-
 berares. Quare ex tantorum beneficiorum
 stupendis miraculis excitati, gratias tibi a-
 gimus non quidem meritas, sed quas possu-
 mus, & Ecclesiam pro viribus commenda-
 mus, per eundem Iesum Christum dominum
 nostrum, Amen.

EX PSALMO CXXXVII.

Q Vicunq; Omnipotens Deus, verè
 habet rationē pietatis atq; religio

P R E C E S

nis. acerbissimum dolorem capiunt, si Eccle-
 siam dissipari videant, derideri sanam do-
 ctrinam, laudes diuini nominis ludibrio ha-
 beri, & quæ ad religiosum cultum perti-
 nent ad prophanas voluptates transferri.
 Cum itaque, ne ista nobis hoc tempore eue-
 niât, parum abesse videamus, supplices hæc
 nostra postulata quotidie tibi exponimus.
 Vt primum qua es misericordia & pietate
 omnia nostra peccata velis delere, quæ pe-
 nè sunt infinita atque grauissima, non so-
 lum infirmitate & ignoratione admissa, ve-
 rum etiam sæpenumero & malitiosè atque
 consultò. Te itaque misereatur nostrum, &
 ita amoliri velis à nobis acerrimos Anti-
 christi dolos & impetus, ne Ecclesia euer-
 tatur omni sancto gaudio & spirituali le-
 titia, ne claudantur ora benè & salubriter
 docentium, ne tuus legitimus cultus obli-
 uioni tradatur, neque laudes & carmina, qui-
 bus celebraris, à ridentibus vsurpentur.
 Quicquid iræ & indignationis, ob admissa
 peccata nobis debetur, te precamur, optime
 pater, vt propter gloriam nominis tui pro-
 pulses ab Ecclesia, & id potius transferas

in eos, qui hostili impetu & infensissimo animo nil aliud cogitant, nisi vt corrumpāt & deuastent hereditatem tuam, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

Desyderaret sanè tua Ecclesia, omnipotens Deus nomen tuum psalmis & hymnis hilariter euehere, sed tanta est adhuc eius oppressio atque captiuitas in tenebris & cecis erroribus inuectarum superstitionū: vnde illi in doloribus magis conuenit, ut instrumentis lætitiæ sepositis, fletui, lachrymis, luctui, querulis precibus, & ardentissimis inuocationibus, diu noctuq; incumbat, quibus tuum imploret auxilium: vt in alienis tabernaculis huius mundi potius omnium delectationum obliuiscatur, quàm ei vera pietas à memoria diffluat. Precamur itaque vt illam citissimè eripias è tyrannide hostium pietatis, qui nulla magis aliare quàm eius deuastatione gaudēt. Ad eos quæsumus te conuerte, atque illorum amentes impetus coerceas, quò minus

P R E C I S

posthac Ecclesiam sponsam tuam vel erro-
ribus vel prauitate contaminent, per Iesum
Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXXXVIII.

TA M illustris & præclara est, Omnipotens Deus, tua misericordia, vt in cõuentu principum & summarũ potestatum decenti laudatione celebrari debeat: cum enim optima fide tuis promissionibus abundè satisfeceris, dando salutem vbiq; te implorantibus, nominis tui existimatio mirificè aucta est. Cum itaq; tuæ misericordie infinita extent monumenta, oramus te & obsecramus, ne hoc nostro iniquissimo tempore ab ea velis discedere, & te à nobis patiaris abalienari: tametsi tuarum legum & voluntatum rationem in actionibus nostris non duxerimus, vti par erat. Miserè in te peccauimus, capitaliter offendimus, contumeliosè abs te defecimus: id quidem nos & agnoscimus & fatemur: sed quamuis indigni simus, vt nobis efficiaris propitius, tamè est tuum, eis, qui tibi ex fide supplicãt, veniam dare. Non ergo in hac tam atroci
causa

causa quid nos, verum quid te deceat, attendas. Etenim si te innocantibus nunc adfueris, nullus erit mortalium, qui te non sit admiratione summa prosequuturus, plebei, nobiles, atq; adeo reges ipsi tuas laudes certatim cumulabunt: nam apertissime fidem facies, te, quamuis in cælo resideas, etiam humillima et deiectissima curare, qui licet sublimis & quàm longissime à nobis videaris agere, tua nihilominus iustitiæ & bonitatis exempla facis, vt omnes intelligant. Spe, qua sumus, ita nos confirmes, ô Deus, vt si vel per medias angustias eundum sit, dextera tua sustentati non succumbamus: quales quales sumus, opera manuum tuarum esse memineris, per Iesum Ch. D.N. Amen.

EX EODEM.

Nominis tui amplitudo, & sermonum tuorum dignitas, omnipotens Deus, non modo in plebe atque inter vulgares homines, verum apud claros et insignes maximis laudibus euehi debet: quãdo quidẽ summis beneficijs vniuersos mortales afficis, tuisq; promissionibus, et fide & veritate nũ

P R E C E S

quam defuisti, imò te inuocātes pura fide atque sincero animo perpetuo audis. Laudent itaque te quotquot sunt illustres, & dignitate atque potentia valent inter mortales, cum tuorum consiliorum admirandam prudentiam intellexerint: nam cum ipse sis eminentissimus, humilia atque abiecta quæque non despicias, elatos verò è remoto vide ris intueri, cum minimè approbes. Te itaque rogamus, vt in medijs tribulationibus nos viuifices, hostium pietatis vim & odia reprimas, quò dum nos opera manuum tuarum foues & protegis, misericordia tua æterna gloria illustretur, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O C X X X I X .

Tanta est cognitio & prouidentia tua, omnipotens Deus, vt singula quæque hominum dicta, facta & cogitata tibi sint notissima: antequam animi sensa lingua enuntiemus, tu ea nosti. Quantam verò sapientiam declararis in fingendis atque plasmandis nostris corporibus, neque

que plenè differere quisquam potest. Si velocitate solis cursum equaremus, vel aurore vinceremus celeritatem, in coelum profecti, vel descendentes ad inferna vagaremur, nusquam non occurreres nobis obuius, qui à prima vsque plasmatone, in formè corporis nostris fœtum cum omnibus membris, quæ adhuc nulla extabant, habuisti oculis tuis præsentia & perspectissima. Quando itaque tam admirandus vndecunque appares, oramus, vt saltem in Ecclesia pro tua dignitate colaris & adoreris. Faceffant impij & quicunq; per contemptum nomen tuum vsurpant. Tuos verd excutias, quæsumus, & explores quò sibi ipsis innotescant: quòd si fortè, vt sit per humanam infirmitatem, à vera via deflexerint, que tua est bonitas, in viam æternæ fœlicitatis reducas, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXL.

CUM à malis & improbis hominibus, non possimus, Deus Optim. Max. ex-

P R E C E S

petare aliud, quā malos fructus: vbi enim
 cor prauū fuerit, neq; verba, neq; facta ul-
 lam unquam uideas rectitudinem conser-
 uare. Ideo te pro uiribus innocamus, ut nos
 ab impiorū uiolētia & malignis conatibus
 eripias. Multi sunt funes, laquei & pedicæ
 quas diabolus & eius membra tendunt Ec-
 clesie. Sis itaq; tu ipse et robur et salus eius,
 ac illam in die, qua tentationum bella com-
 mittuntur, firmo presidio corroborea, ita ut
 male artes, quibus furibundè impetitur, ac
 infœliciter opprimitur, in suos authores re-
 cidāt. Quod si feceris, tuū retinebis antiquū,
 ut destitutos humanis auxilijs diuino cœle-
 sti q; presidio fulcias: unde nomen tuum in-
 si perpetuo predicabūt, & fauore illustris
 conspectus tui æterna fœlicitate perfruen-
 tur, per Iesum Christum D. N. Amen.

EX PSALMO CXXI.

Tuum imploramus, Omnipotens De-
 us, quotidie presidium, idque vehe-
 menter cupimus, ut preces nostræ apud te
 acceptissimi sacrificij locū obtineant: quod
 cum intelligamus fieri nō posse, nisi à uitijs
 animos nostros prorsus abstraxerimus, id-
 circo

circo te imprimis rogamus, vt à nobis cuncta remoueas peccata, quibus & nos ipsos et tuum nomen fœdissimè contaminauimus. Non enim occultamus antehac indignè nos ac perditè vixisse, verū id corā te aperimus & patefacimus communi & vltronea confessione. Des itaq; veniam supplicantibus & corda nostra posthac ita dirimas à contagione scelerum, vt ea, cogitatione, sermonibus aut facto neutiquā attingamus: ea fortè rudine & pietate corroboreas piorū animos, vt dolosis illecebris aut fraudulentis pollicitationibus impiorum non se patiantur inescari. Tu potius, ô Deus, nos cædas, castiges atq; corripias, quàm sinas emolliri uel enervari lenocinijs, uoluptatibus & blanditijs aduersariorum pietatis. Fracti quemadmodum uides & occisi sumus, impendet Ecclesie tue supremum exitium: sed oculos ad te contentissimè sustollimus atq; obsecramus, ut à laqueis & à tendiculis facinorosorum hostium nos eripias: cum enim iam sint deplorata spei, satius est ut ipsi suis retibus et malis artibus capiātur, quo tue Ecclesie detur, ut eorum nefarias manus euadat, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

P R E C E S

E X E O D E M.

DV M te inuocamus Omnipotens, Deus, velis nobis pro tua bonitate propere adesse, ne vlllo pacto à verbo & religione diuellamur. Ascendant ad conspectum tuum preces quas fundimus, instar grati suffitus & acceptissimi sacrificij, tametsi id peccata nostra non merentur. Fatemur enim corde sæpissimè ad res noxias declinasse, & os ac verba non vsque adeò obseruauimus, quin & ea parte offenderimus, fuimusq; ad improbas actiones plus nimio proclines atque præcipites. Qui factum est, vt modo sic à te & corripiamur & castigemur. Sed pro tua misericordia ac bonitate, nobis, ô Deus, istud largiri digneris, vt experiamur has tuas castigationes, mera esse summæ tuæ paternæ affectionis erga nos beneficia, ita vt eas, quando à tua prouidentia emanant, iudicemus & habeamus uti-
liores, atque si mundi & impiorum fauore & delitijs cumulatissimè fruermur: ita enim tibi fidimus, vt sit nobis compertissimum tui moris esse illis ferre præsidium,
modo

modo inuocent, quorum ossa & dissecta & dispersa sunt, vt quasi iam ad inferos descenderint. Quare iuxta hanc tuam consuetudinem, hoc tempore, quando est afflictissima, ne deseras Ecclesiam, sed à tendiculis, laqueo, & retibus impiorum illam eripias: in sua retia & foueas impij, qui earum sunt artifices atque fossores, non tui, incidant, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

DVM abs te opem imploramus, Deus Opt. Max. non remoreris quæsumus, tuum auxilium: hoc nostrum est quotidianum sacrificium quo te ornamus ac veneramur, nec tibi minus placet, vt docemur tuis oraculis, ac si odorem suauissimum & suffitum aromatum, vt veterum mos fuit aris admoueremus. Precamur itaque vt lingue & cordi nostro, fidelem adhibeas custodiam, vt nec verbis nec animi cogitatu, ne dum operibus aliquid contra legem tuam designemus. Remoueas à nobis impiorum cōmertia, & admonitionum atq; correptionū

P R E C E S

fraternarum paciētissimos reddas, laudum
vero ac adulationū negligētes. Cumq; mille
sint laquei atq; tendiculæ, quibus nobis in-
sidiatur antiquus hostis, ex omnibus tandē
favor tuus nos expediat, per Iesum Christū
dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O C X L I I .

ANte conspectum tuum, Deus Opt. Ma.
quotidie vociferamur, preces ac sup-
plicationes nostras effundimus, vt nostrū
cordis mæstitiam & anxietatem deproma-
mus, idq; coram te, qui vnus nosti viam &
rationem liberandi tuos in extremis eorum
afflictionibus. Torquetur in nobis profectō
assiduē spiritus noster, dum presentium re-
rum statum contemplamur, quo tametsi
vel dextrorsum vel sinistrorsum prospicia-
mus, videmus neminem, qui verē Ecclesie
sue causam aut suscipere aut agnoscere ve-
lit. Quæ sanè mala peccatis nostris accepta
referimus, quibus adeò grauitè contra nos
es offensus, vt excitaris hostes adeò feroces
& subdolos in populum tuum, à quibus no-
bis in omnibus ferè locis tendantur insidiæ

¶

& violentia passim inferatur. Nunc itaq;
 te Deus optime pater, nostrū misereat, dūnā
 que seruis tuis videtur ademptum omne re-
 fugium, neq; vllus superesse, qui seruare cu-
 ret animas nostras, tu ipse vociferationem
 nostram audias, ac nobis esto firmum presi-
 dium, & inter viuos portio nostra: nos a
 persequentibus eripe, qui iam videntur præ-
 ualuisse. Quandoquidem si ex hac afflictione
 eripueris Ecclesiam, passim celebrabitur
 nomē tuum, omnesq; nobis gratulabuntur,
 in quos te adeò beneficum conspexerint, per
 Iesum Christum Dominum nostrum, Amen.

EX EODEM.

CUM infinitis periculis perpetuo cir-
 cumuallemur, Omnipotens Deus, vel
 ipsa necessitas persuadet, vt nunquam desi-
 stamus à precibus, verū eas & quidem ardē-
 tissimas in cōspectu tuo semper effundamus.
 Cui enim potius quàm tibi nostræ angustiae
 & discrimina in quibus quotidie versamur
 exponēda sunt? Ipse omnia nosti, neq; te la-
 tēt versutiae ac doli aduersariarū potestati.

P R E C E S

Ipse nobis vnus & effugium & auxilium esse potes: hominum verò præsidio, vel quia nolunt, vrl quia iuuare non possunt fidendū non est. Ideò ad te qui es nostrum asylum, & nostra sors in terra viuentiū, assidue clamamus quo nos à diabolo antiquo humani generis hoste, illiusque satellitio eripias: ita enim refecti ac recreati animi nostri, nomen tuum confitebuntur, & vnà nobiscum vniuersi iustitiæ amantes, tua beneficia meritis laudibus celebrabunt, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

E X P S A L M O C X L I I I .

C*Upimus vehementer, Deus Optim. Max. vt nostris communibus votis annuas, vtque preces quas effundimus, pro tua fide & misericordia exaudias, neq; inficiamur, peccata, quibus te non vulgari- ter offendimus, id non mereri. At si volue- ris iudicio nobiscū experiri ac sæuiter iu- re agere, cum istud nullus mortalium, imò nulla creatura, quantumuis pura & sancta ferre possit, nos etiam proculdubio causa cademus,*

eademur, neque coram te ad tribunal vale-
bimus consistere. Tua itaque illa clementia
& pietate solita intueri, ut hostis vehe-
menter persequatur animas nostras, sic pla-
nè videmur confecti & destituti, ut à mor-
tuis parum admodum nostra conditio di-
stet: adeò in nobis diuexatus est spiritus no-
ster, & cor obstupuit. Sumus nihilominus
probè memores prisce & antiquæ miseri-
cordiæ tuæ, qua consueuisti tuorum electo-
rum desperatis rebus mirabiliter subueni-
re. Idcirco ad te modo non solum manus ex-
pandimus, verum toto pectore anhelamus,
ut ab inimicis liberares Ecclesiam tuam: nos
tuo bono spiritu ita regas, ut posthac iuxta
voluntatem & beneplacitum tuum, quæ-
cunque recta & sancta sunt, fideliter exe-
quamur, ex presenti angustia educti ac vi-
uificati auspicijs & ope tua, per Iesum Chri-
stum dominum nostrum, Amen.

E X E O D E M.

Tanta est Deus Optim. Max. nostræ iu-
stitiæ infirmitas, ut qui tuo spiritu

P R E C E S

funt instructi, probe norint eam nō posse in tuo iudicio subsistere: ideò cum merita nostra expendimus, deficit spiritus, & cor prorsus obstupescit. Sed illicò nos ad tuam misericordiam conuertimus, & nostram iustitiam non ex nobis proficisci, sed tuum opus esse fatemur: qua fide suffulti & confirmati: fauorem tuum in periculis huius vite imploramus. Nisi enim tu succurreris, de salute nostra actum esse prorsus videmus. Monstra viam qua tuò possimus ingredi, ac tuæ voluntatis perficiendæ rationem doceas, & sancto spiritu, qui à te proficiscitur, omnes nostras actiones & cogitata gubernes, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXLIII.

Agnosimus Deus Opt. Max. à te vno esse omne militare robur atque industriam, quæ tuo arbitrato, quibus volueris, distribuis: cum itaq; nomini tuo potentiam & victoriam ascribamus, te omnino constituimus arcem, munitionē, rupem & clype

rum nostrum. Et quamuis animaduertamus hominem natura sua nihili esse, vt abs te agnosci debeat, nosq; adeò grauitèr peccasse vt prorsus indigni simus, quo nostri ratio abs te habeatur, nihilominus freti misericordia tua audemus te orare, hoc nostro difficillimo & calamitosissimo tempore, vt è caelo vim tuam pro nobis declares, dissipet ac dispergas inimicos nostros. Mitte, quaesumus manum tuam, & nos eripias è manibus impiorum. Tu es qui consueuisti regibus & principibus fidentibus tibi salutem dare, & nõ solum Dauidem, verum plerosq; ex patribus frequenter liberaisti à noxijs casibus, & extremis periculis. Cum ergo tuos semper cumulaueris innumeris & præclarissimis donis, nec solum spiritualibus imò temporalibus, scilicet numerosa sobole, gregibus, diuitijs atq; honoribus, ita vt facile videre licuerit omnibus gentibus, eam esse beatam gentem quæ te verè Deum suum haberet. Nunc quoq; ne uelis abijcere Ecclesiã tuã: uides quidẽ illius afflictiones, pericula et anxietates. propera in auxiliũ eius, neq; illam patiaris desolari ab hostibus tui nominis: de

P R E C E S

vt demum erepta his malis cantica noua
tibi canat, & laudes eternum dicat nomi-
ni tuo, per Iesum Christum dominum no-
strum, Amen.

E X E O D E M.

Non est citra potentiam tuam, Deus
Opt. Max. vlla alia vis, in qua ru-
pem,munitionem, clypeum & refugium
populus tuus paratum habeat. Ceterum qui
nos sumus viles homunculi, vt à tua pie-
tate nostrum ratio habeatur? Certè vt
vmbra & mera vanitas, cum nos, tum no-
stra omnia prætereunt. Nisi tu misericor-
dia, qua præditus es, adsis & liberares à peri-
culis, quæ sine fine vndique nobis intentan-
tur: quis enim possit alioquin fallacias &
subdolas artes euadere, quibus hostis huma-
ni generis quotidie nos oppugnat? Quare
precamur, vt ipse succurras, quo tuas lau-
des nouis carminibus & laudibus subinde
celebremus. Neque solum id petimus, vt
quæ ad hanc vitam & mundanam prospe-
ritatem spectant habeamus fœlicia, nam
hec

hæc etsi vulgo maximi fiant, id tamen nos
beatius ducimus, si tu ipse, vt reuera es, ita
te declares esse Deum nostrum, per Iesum
Christum filium tuum, qui tecum viuit &
regnat in secula seculorum, Amen.

EX PSALMO CXLV.

TAM eximia & præstantissima digni-
tate præditus es, omnipotens Deus,
vt nostra inuestigatio quantumuis perspi-
cax eam minimè assequi valeat. Hoc tamen
per fidem intelligimus, te misericordia ple-
num esse, & ita plenum, vt ad iram quàm
tardissimè conciteris. Eaq; est bonitas tua,
vt nihil vel in creaturis abs te cõditis, vel
in orbis administratione deprehendi possit,
in quo summa clemẽtia non appareat. Cum
itaq; sciamus Ecclesiam, quæ regnum tuum
est, perpetuò duraturam, rogamus, vt per-
petuò, dum videtur corruere, illam susten-
tes, atq; cum maximè apparet depressa, eri-
gas, pascas in tempore verbo tuo omnes fide-
les, & liberali gratia tua saties omnes qui
in te confidunt. Neq; inuocantes te puro cor

P R E C E S

de, frustrari suis votis permittas, per Iesum
Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXLVI.

Dignus es Deus Opt. Max. quē toto cor-
de ac ex animo syncerissimo laudib.
perpetuò extollamus, neq; aliud in vita vel
nobilius vel vtilius possumus exercere. Quā-
doquidem tibi vni & non hominibus fiden-
dum est, quantumuis illustres & potentes
fuerint: eorum sanè corpus facile dissolui-
tur, efflatur anima, & cogitationes frustra-
tur. Tu verò qui vniuersum orbem condidisti,
promissa tua aeterna veritate confirmas,
dum vindicas oppressos, famelicos saturas,
& vinc̄tos è carceribus eripis, cecos illumi-
nas, contritos erigis, iustos favore prosequeris,
peregrinos, orphanos, & viduas prote-
gis, & impiorum dolos, technas atque fran-
des eludis. Hæc omnia cum tua sint admi-
randa opera, & à nobis assidue conspiciantur,
nostram fidem mirificè confirmant. Quare
illa impulsī te vehementer oramus, vt
Ecclesiam, quæ tuum regnum est, inter bu-

ius mundi fluctus & regas & conserues,
per Iesum Christum dominum nostrum,
Amen.

EX PSALMO CXLVII.

DEbetur, omnipotens Deus, tue ma-
gnificæ gloriæ laus eximia, nam te
videmus fractos instaurare, euehere man-
suetos, & impios ad abyssum vsque depri-
mere. Nulla est vis, quæ tuæ potentie va-
leat adequari: astris imperas, & quasi tuæ
oues essent aut serui, nominatim ad tua ob-
sequia euocas. Qui ergo nubes, pluuias & fœ-
num producis, pecora & coruorum pullos
alis, & timentes te absq; peditum & equi-
tum præsidio seruas, respice quæsumus, Ec-
clesiam tuam, munias aduersus hostes, & fi-
lijs eius pacem augeas. Penuria verbi tu-
æam confici non sinas: & cum tuo verbo ni-
uem, glaciem, & pruinam immittas, &
quando uisum fuerit, statim dissoluas flatus
venti, ita quæ aduersa ad tempus, & ad eius
exercitationem procuras, fauore tuæ gra-
tiæ cito facias euanescere. Quæq; cum alijs

P R E C E S

mortalibus non ita fecisti, vt arcana tuarum scripturarum illis reuelaris, nobis vt ad salutem ipsis vtamur, concedas, Per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CXLVIII.

CVM tam latè clara sint & illustria, omnipotens Deus, in omnibus rebus abs te conditis monimenta bonitatis atq; potentie, admirabilis & propè singularis in eis esse videtur laudum tuarum prædicatione, ita vt si quis æthereas mentes, solem, lunam, stellas & cælorum machinam benè penitus intueatur, nil ibi sit deprehensurus aliud, quàm meram tuæ charitatis & sapientiæ commendationem. Quæ eadem cum nobis indicent nubes, pluuie, fulmina, venti, montes, plantæ, animantes, ac vniuersa opera cum nature, tum politico facultatis, quibus inter homines geruntur Respu. mirum est, quomodo hic nos tantopere frigeamus, qui ab omnibus rebus ita stimulati, & incitati sileamus & propè muti simus ad tuas laudes. Imò quod grauius et durius

rius accipiendū esset, loco præconij & celebrationis, quam tibi pro tantis debemus beneficijs in nos collatis, contumelias, conuictia & maledicta reponimus, quæ tametsi à nobis disertis verbis non proferantur, at tamen cum adeò nos contaminauerimus fœdissimis peccatorum maculis, tuā sanctam doctrinam dehonestauimus, ipsi verba tuarum laudum non audemus proferre, & alios reuocauimus nostris exemplis pessimis à tui nominis laudatione. Quamobrem haud immerito nostræ calamitates indies redduntur grauiores. Verum tu ô Deus, nolis precamur, ab instituto bonitatis & misericordie tuæ refugere hoc tristissimo tempore. Scimus te facile posse vincere quicquid est aduersi: non enim tibi sunt excussæ vires, quas ad tempus voluisti reconditas, vt quantum à nobis peccatum sit probè intelligatur. Fac itaque nunc iuxta promissiones, vt Ecclesia & adipiscatur, & retineat omnia bona quæ conducunt ad nomen tuum, pro vt meretur, illustrandum, per Iesum Christum dominum nostrum, Amen.

P R E C E S

EX EODEM.

Immensa tua bonitas, vis & sapientia ma-
rifice se declaravit, omnipotens Deus, in
omnibus quæ in nostram gratiam condidi-
sti. Quamobrem non immerito dicuntur om-
nes creaturæ te prædicare: non enim suapte
natura prodierunt in lucem. Abs te, vt es-
sent, euocatae sunt, deinde cum extitissent,
non aliter quam iussu tuo constabiliuntur,
leges præscriptas obseruant, neque decretos
statosq; fines sibi transgrediuntur. Quæ om-
nes dum quotidie spectamus, ad tuum no-
men celebrandum, par est, vt incitemur,
quandoquidem in his tua vnus solius ars
in nostros oculos & mentem incurrit. Vnde
his permoti, nunc ad te confugimus, quem
tot ac tantorum bonorum authorem didici-
mus, ac oramus, vt populo tuo, id est, Eccle-
siae tuæ, potentiae cornu digneris erigere,
quò aduersus omnes inferorum potestates
persistere valeat, ac tibi indies magis ac ma-
gis reddi coniunctior, per Iesum Chri-
stum dominum nostrum,
Amen.

EX

EX PSALMO CXLIX.

Dignus quidem es, omnipotens Deus,
 cui perpetuò canatur nouum carmē
 in Ecclesia, & laudes celebrentur in cœtu
 fidelium: qui enim fieri potest, vt qui sunt
 populus tuus te factorem suum & regem
 suum non prædicent, idque non solum corde
 & voce, sed etiam omnibus externis instru-
 mentis ad hoc factis? Cum itaq; natura, bo-
 nitate, & summis erga nos meritis ita sis
 laudandus & prædicandus, ne ad eò commo-
 uearis peccatis nostris, vt castiges nos in fu-
 rore tuo: ignoscas quæsumus, pro tua clemē-
 tia, dum ad te redimus, & auxilium conti-
 nuis precibus imploramus. Si ad eò tibi, vt
 sæpius testatus es, benè complacet in popu-
 lo tuo, illum in tanta necessitate iuues &
 ornes ope tua. Hanc nobis præbeas exaltatio-
 nis tui nominis materiam, quæ semper fu-
 tura sit in gutture tuorum fidelium: non du-
 bitamus te posse vltionem sumere de genti-
 bus & populis qui te blasphemant, regesq;
 & principes tuo cultui aduersantes cõpedi-
 bus & catenis constringere, in eos exercen-

P R E C E S

do seueriffimum iudicium. Quare petimus, ut ancipiti gladio verbi tui, vel eos ad te conuertas, quod si minus placet, à nostris ceruicibus remoueas, quò omnes intelligāt, quanti facias tibi deditos, & tuarum laudum studiosos, per Iesum Christum dominiū nostrum, Amen.

E X E O D E M.

CUM subinde abs te nouis beneficijs, omnipotens Deus, afficiamur, ni velimus prorsus officio deesse, requiritur, ut quotidie in cœtu fidelium tuorum nouis laudibus atq; carminibus tuo nomini sancto gratias agamus. Nam qui in omnibus rebus & singulis momentis te creatorem atq; regem plenum salutis habere sentimus, quem finem te celebrandi faciemus? Certè quando te adeò fidelibus tuis fauere, & pios ornare vberrimis donis animaduertimus, par est, cogitatione, voce, moribus, & omnibus instrumentis, modis & rationibus, quibus id fieri potest, ut grati animi indicia prodamus. Atque hoc quo à nobis purius fiat, da
in

in manibus cordis nostri, tui verbi gladiū,
 unde carnem, vitia & malas cupiditates,
 quibus penè conficimur, valeamus vlcisci,
 & ita compescere & ligare nativum nobis
 peccatum, ut à sua tyrannide, quam exer-
 cet in filios Adami, exturbetur, per Iesum
 Christum dominum nostrum, Amen.

EX PSALMO CL.

DVM te laudant, omnipotens Deus v-
 niuersa quæ condidisti, nō modo quod
 debetur dignitati & amplitudini tuæ, præ-
 stant, sed mirificè & cumularissimè se ipsa
 perficiunt: nullam quippè habemus actio-
 nem excellentiorem, quàm ut te omnium
 rerum extremum & summum bonum cele-
 bremus, cuius in nos experimur singulo quo-
 que die immensa beneficia. Cæterū neq; illa,
 neq; tuam infinitā bonitatē, dum hic premi-
 mur grauissima peccatorum mole, & ob il-
 lam maximo afflictionum pondere vrge-
 mur, satis perspectam habere possumus, ut
 quæ quis haud norit, ea etiā ineptè laudat.
 Itaque toto cordis affectu oramus te, ô Deus,

P R E C E S

vt vitiorum nostrorū sarcina exoneremur,
qua deposita, non dubitamus presentium ad-
uersitatum tenebras ab Ecclesia depellen-
das, quæ oculos ad te fictorem & instaurato-
rem suum poterit attollere, atque diuitias
cum bonitatis, tum sapientia tuæ admira-
ta, summis laudibus, vt par est, celebrabit:
nunc vero adeò lugubria & tristia nobis
passim offeruntur, vt præter iram tuam nil
videamus nobis imminere. Quam, vt nos cõ-
meritos esse non diffitemur, ita oramus &
obsecramus, vt eam tandem à nobis remo-
ueas, quò ad prædicationem condignam tui
nominis non solum verbis, sed omnibus in-
strumentis ad animos ad te subuehendum,
aptis, incitemur, per Iesum Christum domi-
num nostrum, Amen.

EX E O D E M.

Quem admodum nominis tui sancti-
tas atque magnificentia, omnipot.
Deus, in sanctuario glorie à beatis
& spiritualibus mentibus perpetuò cele-
bratur, quod eò potest ab illis luculentius
fieri

feri, quo tuæ maiestatis arcana & propius
& clarius intuentur : Ita etiam mortales
par est, vt laudibus tuis semper in umbãt:
vident enim cùm in cœlis tum in omnibus
creaturis, bonitatis, potentie, & sapientie
tuæ immensum thesaurum quotidie decla-
vari. Verum præ cæteris nostra est hæc pro-
uincia, qui fide & spiritu illustrati, plus tuo-
rum mysteriorum ex sacris literis percipi-
mus, quàm natura omni suo ornatu prædi-
care valeat: ideo quæsumus, nostra corda in-
cites, vt laudibus & precibus quàm ca-
stissimis te colamus, per Iesum Chri-
stum dominum nostrum,
Amen.

PRECATIO D. PETRI
MARTYRIS CONTRA

ἁπολατρείαν & omnem su-
perstitionem.

A D S I S, quæso aliquando tan-
dem Cælestis pater, & spiri-
tu Iesu Christi filij tui men-
tes atque animos Christiano-
rum tuorum illustra: ut illi
relictis idolis & superstitionibus, ad te vnū
purè, & syncerè colendum, adorandum, &
inuocandum cōuertantur: ne uē ulterius pa-
tiaris, honorem tibi vni debitum, impiè &
sceleratè tribui pani, vino, picturis, statuis,
atque ossibus mortuorū. Satis iam diu san-
ctum nomen tuum contumelijs affectū est:
satis iam diu Euangelij tui puritas conta-
minata iacet: satis superque Institutione Cæ-
næ filij tui homines ad impurissimam idolo-
latriam abusi sunt. Siste aliquando furores
istos insanientium hominum, & sese mise-
rè præcipitantium, ne amplius in omni col-
le, sub qualibet arbore, in omnibus compi-
tis,

PRECES SACRÆ.

ris, plateis, templis, sacellis, cum pane ac vino sub nomine sacramenti filij tui tam impudenter & perditè scortentur, & sacrū tuum cultum tam impiè & flagitiosè polluant. Nisi tu, Deus Optime Maxime istam ἀπολατρείαν potenti tua manu auferas, atque euertas, de salute humana, & Ecclesiæ tuæ repurgatione prorsus actum est. Subueni, Deus, subueni populo, quem sanguine filij tui redemisti. Tuque Iesu Christe, vere atque æterne Deus, confirma hoc opus quod cœpisti, illudque ad finem optabilem perducito: vel si desperata est plaga, neque veritati tuæ in tua Ecclesia amplius futurus est publicus & apertus locus, ad exercendum iudicium quàm primùm venito: & pro nominis tui gloria à sacra Cœna, quam tu incredibili misericordia, & singulari bonitate instituisti, tam insignem contumeli-
am auertito: qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis & regnas in se-
cula seculorum,
Amen.

FINIS.

Ex Donatione Iona
Volquardi p[ro]prietario
e[st] de Leming Volquardi
Anno 1010to April:

70 ⁸
K, 29

ULB Halle

3

005 496 810

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
 Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

PRECES

A C R A E E X

ALMIS DAVIDIS
 SVMP TAE PER D. PRO
 VM MARTYREM VERMI-
 n Florentinum, sacrarum lite-
 rarum in schola Tigurina
 professorem.

*Hunc librum
 dono mihi dedit
 Johannes Thon
 sive condiscipu-
 lus mag in sem p-
 ternam meam me-
 moriam*

T I G U R I.
 accedebat Christophorus Froschouerus,
 Anno M. D. LXVI.

*donatione
 i vi Volquar
 Mattias
 n possidet. 1611*

*Ex donatione Petri
 Johannis possideo
 Jonas Volquardi
 1610. 11. 11*